ஸ்தோத்ரமாலா —ஸீரீஸ் நெ. க.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யரான

ஸ்ரீகூரநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஸுதர்சநசதகம்.

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

பதவுரை விசேஷவுரையுடன்,

மதுரை:

ஹரிஸமயதிவாகர அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடுவிக்கப்பட்டது.

1926,

இதன் விலை 0—12—0]   [போஸ்டேஜ் தனி.

பெருமாள் கோயில், பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்.

(ஸ்தோத்ர, திவ்யப்ரபந்த-வ்யாக்யாதா.)

Kumaran Press, Conjeeveram.

ஶ்ரீரஸ்து.

"ஜ்யோதிஸ்ஸுதர்ஶநோ விஜயதாம்"

முன்னுரை.

திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் ஸ்ரீரங்க நாராயணஜீயர்ஸ்வாமி மடத்தில் அதிபதியாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகளுள் ஒருவரான ஸ்ரீகூரநாராயணஜீயர்ஸ்வாமி திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஸுதர்ஶநஶதகமென்னும் இந்த ஸ்தோத்ரம் ஶப்தஸந்தர்ப மாதுர்யத்தாலும் அர்த்தவைலக்ஷண்யத்தாலும் ஒப்புயர்வற்றதென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமேயாம். ஆரோக்யம், ஐஶ்வர்யம், ஆயுஸ்ஸு முதலிய பலன்களை விரும்புமவர்கள் ஸங்கல்பபூர்வகமாக இந்த ஸ்தோத்ர பாராயணம் செய்து இஷ்டப்ராப்திகளையும் அநிஷ்டநிவ்ருத்திகளையும் எளிதில் பெறுகிறார்களென்பதும் ஸர்வப்ரஸித்தம். அநந்யப்ரயோஜநர்களான பரமைகாந்திகளுக்கும் இந்த ஸ்தோத்ரம் நித்யாநுஸந்தேயமென்பதில் விப்ரதிபத்தி இல்லை.

ஆகவே, ஸஜ்ஜீவநமும் ஸர்வோபஜீவநமுமான இந்த ஸ்தோத்ரத்திற்குப் பொருள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அனைவர்க்கும் ஆவஶ்யகம். இதற்கு அதிஸங்க்ஷிப்தமான ஸம்ஸ்க்ருத டிப்பணி ஒன்றிருந்தாலும் ஸர்வஸாதாரணமான நடையில் தமிழுரையொன்று இருக்கவேண்டியது ஆவஶ்யகமேயாம். இங்ஙனே ஓருரை எழுதும்படியாகப் பலபெரியோர்கள் * பொருளல்லாதவென்னைப்பொருளாக்கி நியமித்தருளினமையால் அந்த நியமனத்தைச் சிரமேற்கொண்ட அடியேன் அஜ்ஞர்க்கும் ப்ராஜ்ஞர்க்கும் வாசியற உபகாரகமாம்படி உரையெழுதத் தொடங்குகின்றேன். நியமேந ப்ரதிபதார்த்தமும், ப்ரகரண தாத்பர்யமும், ரஸிக விஶேஷார்த்தமும், இன்

றியமையாத இடங்களில் பதங்களின் வ்யுத்பத்திவிவரணமும், தேவையான புராண வரலாறுகளும் இதில் வரையப்படும்.

இரவிலும் விரைவிலும் எழுதுவதனால் நேரும் பிழைகளையும், மானிடரியற்கைக்குரிய ப்ரமவிப்ரலம்பாதிகளால் நேரும் பிழைகளையும் மற்றும் அச்சுப் பிழைகளையும் பெரியோர் பொறுத்தருளி, கேவலம் குணக்ராஹிகளாக விளங்குவார்களென்று விச்வஸிக்கிறேன். அன்றி, குற்றங்குறைகளை எடுத்துக் கூறுவார் பக்கல் க்ருதஜ்ஞனாகவுமிருப்பேன்; அவை திருத்தவும்படும். நிற்க,

இந்த ஸுதர்சநசதக ஸ்தோத்ரத்திற்கு கர்த்தாவான ஸ்ரீ கூரநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி எக்காலத்தவர்? எவ்வாசிரியருடைய திருவடிஸம்பந்தி? இன்னும் என்னென்ன க்ரந்தங்கருளிச் செய்துள்ளார்? இத்யாதி விஷயங்களைப் பலர் விமர்சிக்கப் புகுந்து அவரவர் மனம்போனபடி பேசிப்போருவர். ப்ராமாணிகர்களான பெரியோர்பக்கல் கேட்டுணர்ந்ததை அடியேன் இங்கு ஸங்க்ரஹித்தெழுதுகின்றேன்;—இவர் கூரத்தாழ்வானுடைய காலத்திலே எழுந்தருளியிருந்தவரும், ஸாக்ஷாத் அவருடைய திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து ஸர்வசாஸ்த்ரங்களையும் கற்றுணர்ந்தவருமாவர்.

“கோயிலொழுகு” என்னும் க்ரந்தத்தில் “கூரநாராயணஜீயர் வைபவம்” என்ற தலைப்பின்கீழ் எழுதப்பட்டுள்ள சில பங்க்திகளை இங்கே உதாஹரிப்போம்:—“நஞ்சீயர் தர்சநம் நிர்வஹித்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே, விண்ணப்பஞ் செய்வாரிலே ஒருத்தர் பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு யோக்யமாகாமலிருக்க, ஆழ்வானுடைய தேவிகள் ஆண்டாள் அவரிடத்தில் க்ருபையாலே ஆழ்வான் திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து ஸந்யஸித்து வயோவ்ருத்தராய் ஆசார்யன் குடியே நிரூபகமாகக் ‘கூரநாராயணஜீயர்’ என்று திருநாமத்தையுடையவராய் மஹாமஹிஷ்டராய்க் கோயில்வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவரை அழைத்து, ‘உம்முடைய ஹஸ்தங்களும் ஒரு கைங்கர்யத்திலே உபயோகிக்கும்’ என்று சொல்லியிருந்தீரே, நீர் இப்போது இந்த விண்ணப்பஞ் செய்வாரைப் பெருமாள் கைங்கர்யத்துக்கு யோக்ய

ராகும்படி பண்ணும்' என்று நியமிக்க, அந்த கூரநாராயணஜீயரும் ஸுதர்சநசதகத்தைப் பண்ணி, விண்ணப்பஞ்செய்வார் நோயற்றுப் பெருமாள் ஸேவாகாலத்துக்கு யோக்யராகும்படி பண்ணினார்"—என்று கோயிலொழுகில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்பாஷ்யமியற்றினவரும் இந்த கூரநாராயணஜீயரேயென்றும். தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யமியற்றினவரும் இவரேயென்றும் சிலர் கூறுவதெல்லாம் ஆராய்ச்சியற்ற கதையேயாம். ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகனுடைய காலத்துக்குப் பிற்பட்டவராயும் அஹோபிலமடாதிபதியாயுமிருந்த ஸ்ரீவத்ஸாங்க ஸ்ரீநாராயணமுநியென்பவரால் செய்தருளப்பட்டது ஈசாவாஸ்யபாஷ்யம். அந்த பாஷ்யத்தின் அவஸாநத்திலே "வேதாந்தாசார்ய வாத்ஸல்யபாத்ரேண நிபுணேந தத் । வாஜிவேதாந்தஸாரார்த்த: ஸ்ரீவத்ஸாங்கேந தர்சித:" என்று அவர் தம்மாலே எழுதப்பட்டுள்ள ச்லோகமும் நோக்கத்தக்கது.

இனி தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யம் அருளிச்செய்தவரும் ஸுதர்சநசதக கர்த்தாவும் ஒருவ்யக்தியேயோவென்னில்; அன்று. ஸுதர்சநசதக கர்த்தா கூரநாராயணஜீயர்க்குப்பின் த்ருதீய பட்டராக ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் மடத்தில் எழுந்தருளியிருந்தவரும், நலந்திகழ் நாராயணஜீயர் என்றும் ஸ்ரீரங்கராஜஜீயர் என்றும் மறுதிருநாமங்களையுடையவருமான ஸ்வாமியே தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யகர்த்தாவாவர். ஆகையாலே, ஸுதர்சநசதககாரரும் ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்பாஷ்யகாரரும் தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யகாரரும் பரஸ்பரம் பிந்நபிந்நவ்யக்திகளென்று தெளியக்கடவது.

ஸுதர்சநசதக கூரநாராயணஜீயர் ஸ்வாமியின் வைபவம் கோயிலொழுகில் சுருக்கமாகவும், ஸ்ரீரங்கநாராயணஸ்வாமி மடவைபவப்ரகாசிகையில் சிறிது விரிவாகவும் காணத்தகும். இவர் அறுபது திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர் மந்த்ரசக்தி வைபவத்தாலே அழகிய மணவாளனுக்குப்பல கைங்கர்யங்கள் நிர்வஹித்துப் போந்தாரென்றும், இவருடைய காலத்தில் 'யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாமநா மஹீயதே।

நந்தந்த்ரவைசாரிஷ்யதி வ்யாயிக்ஷவிக்ஷதவஸ்பா:” என்ற ச்லோகம் ஸ்வயமாகவேயிருந்ததென்றும் ஆசார்யர் அருளிச் செய்யக் கேட்டிருக்கை.

இவர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்களில் ஸௌந்தர்யஸதகமொன்றே ப்ரஸித்தமாயிராநின்றது. கோயிலில் ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் மடத்தில் ஸந்நிதிவிக்ரஹங்களெழுந்தருளியிருக்கிற இவருடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தின் ஸிம்ஹாஸநத்தில் நான்கு ஜீயர்களை எழுந்தருளப் பண்ணியிருக்கக் காண்கையாலே இவர்க்கு நான்கு ஜீயர்கள் ஆச்ரம ஸிஷ்யர்களாக இருந்தனரென்று தெரிகிறது. மற்றும் இவரது விசேஷங்களை வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இந்த ஸௌந்தர்யஸதகம் நிகமநச்லோகமுட்பட நூற்றொரு ச்லோகங்கள் கொண்டது. இதில், இருபத்தினொன்றாவது ச்லோகமளவும் ஜாநுவர்ணநமும், அதற்குமேல் முப்பத்தெட்டாம்ச்லோகமளவும் நாபிவர்ணநமும், அதற்குமேல் ஐம்பதாம் ச்லோகமளவும் உரோவர்ணநமும், அதற்குமேல் அறுபத்தோராம் ச்லோகமளவும் நாஸிகாவர்ணநமும், அதற்குமேல் எழுபத்தினொன்காம் ச்லோகமளவும் அக்ஷிவர்ணநமும், அதற்குமேல் நூறும்ச்லோகமளவும் ஸாமஸ்த்யவர்ணநமுமாய்ச் செல்லுகிறது.

“துஞ்சும்போதழைமின் துயர்வரில் நினைமின் துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றாம், நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடை வினைக்கு நாராயணாவென்னும் நாமம்” என்றாற்போலே ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் அநுஸந்தேயமான இந்த ஸ்தோத்ரம் ஸர்வர்க்கும் ஸதாநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

இங்ஙனம்:—

பெருமாள்கோயில், ப்ரதிவாதிபயங்கரம்,

அண்ணங்கராசார்ய தாஸன்.

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:॥

ஸ்ரீகூரநாராயணமஹாமுநீந்த்ரப்ரணீதஸ்ய

ஸ்ரீஸுதர்சந சதகஸ்ய வ்யாக்யா ।

ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்ய விரசிதா॥

தனியன்.

ரங்கேச விஜ்ஞப்திகராமயஸ்ய
வ்யதாத ஸுதர்சநசதகம் நிவ்ருத்தயே ।
ஸமாச்ரயேஹம் வரவர்ஷிணம் ய:
தம் கூரநாராயணநாமகம் முநிம் ॥

பதவுரை.

ய:—	யாவரொரு கூரநாராயண ஜீயர்
ரங்கேச விஜ்ஞப்திகர ஆமயஸ்ய நிவ்ருத்தயே	திருவரங்கப்பெருமாளரையருடைய நோய் தீர்வதன்பொருட்டு
வரவர்ஷிணம்	அபேக்ஷிதங்களை நிறைவேற்றவல்ல
ஸுதர்சநசதகம்	திருவாழியாழ்வான்விஷயமான ஸ்தோத்திரமாகிய ஸ்ரீஸுதர்சந சதகத்தை
வ்யதாத	அருளிச் செய்தாரோ
தம் கூரநாராயண நாமகம் முநிம்	அந்த ஸ்ரீகூரநாராயணஜீயர் ஸ்வாமியை
அஹம் ஸமாச்ரயே	அடியேன் பணிகின்றேன்.

கருத்து:—திருவரங்கப் பெருமாளரையர் திருமேனியில் நோவு சாத்திக் கொண்டிருக்கையில் அதுகண்டு ஸஹித்திருக்க மாட்டாத ஸ்ரீகூரநாராயண ஜீயர்ஸ்வாமி அந்த நோய்தீருவதற்காக ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வான் விஷயமாக நூறு ச்லோகங்கள் கொண்ட ஸ்தோத்ரத்தை யருளிச் செய்தார். இந்த ஸ்தோத்திரமானது ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் தலைக்கட்டித் தரவல்லது. இப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்ரத்தை யருளிச் செய்த அந்த ஜீயர் ஸ்வாமியை அடியேன் தொழுகின்றேனென்கை............

ஸ்ரீ:

ஸுதர்சநசதகத்தின் அடிவரவு.

---

1. [illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]

4. [illegible]

5. [illegible]

6. [illegible]

7. [illegible]

8. [illegible]

9. [illegible]

10. [illegible]

அடிவரவு முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீஸுதர்ஶநாய நம:

ஸ்ரீகூரநாராயண ஜீயர்ஸ்வாமி
அருளிச்செய்த
ஸுதர்சநசதகம்.

ஸௌதர்ஶந்யுஜ்ஜிஹாநா
    திஶி விதிஶி திரஸ்க்ருத்ய ஸாவித்ரமர்சி:
பாஹ்யாபாஹ்யாந்தகார
    க்ஷதஜகதகதங்காரபூம்நா ஸ்வதாம்நா ।
தோ:ஷண்டோத்தண்டசண்ட
    த்வைபாயநீவைநதேயோத்கண்டவைகுண்ட்யகண்ட்யா
ஜ்வாலா ஜாஜ்வல்யமாநா விதரது
    பவதாம் வீப்ஸயாபீப்ஸிதாநி ॥ ௧ ॥

ஸ்ரீ:

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யர்
இயற்றிய பதவுரையும் விசேஷவுரையும்.

கூரநாராயணாஸிவ்யதாநிரதந்த்ரஸ்வாமிதத்வ ।
ஸ்ரீஸுதர்ஶநஸ்தோத்ரம் விவ்ருணோமி ஸதாம் முதே ॥

பதவுரை.

பாஹ்யாபாஹ்யாந்தகாரக்ஷத ஜகதகதங்கார பூம்நா — வெளியிலுள்ளதும் உள்ளுள்ளதுமான இருள்களாலே கெட்டுப்போன உலகங்கட்கு வைத்தியனாகும் பெருமையை யுடைய

ஸ்வயா பா⁴ஸா	தனது ஒளியினால்
ஸாவித்ரம் தேஜ:	ஸூர்யனுடையதான ஒளியை
திரஸ்க்ருத்ய	கீழ்ப்படுத்தி
தி³ஶி விதி³ஶி	எல்லாவிடங்களிலும்
உஜ்ஜ்ரும்ப⁴மாணா	வியாபித்து விளங்குவதும்,
தோ³: கண்டூ³ல தை³த்ய ப்ரமத³ விபா⁴யாரிபா⁴ வயோ கண்ட² வைகல்யகல்யா	புஜங்களிலுள்ள தினவினால் மிகவும் கொக்கரிக்கின்ற அசுரர்களின் பெண்டுகளுடைய கழுத்துகளை[த் தாலியற்றதாக] சூன்யமாக்குவதில் வல்லமை பெற்றதும்,
ஜாஜ்வல்யமாநா	ஒப்புயர்வின்றி ஜ்வலித்துக் கொண்டிருப்பதுமான
ஸௌத³ர்ஶநீ ஜ்வாலா	திருவாழியாழ்வானுடையதான ஜ்வாலையானது
ப⁴வதாம் காங்க்ஷிதாநி	உங்களது விருப்பங்களை
வீப்ஸயா விதரது	அடிக்கடி தந்திடுக.

* * * இது முதல் இருபத்தினான்கு ச்லோகமளவும் திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலையைப் பற்றின வர்ணனையாய்ச் செல்லுகிறது. அதில் இந்த ச்லோகத்தினால் சொல்லப்படுவது யாதெனில்;

உலகத்தில் இருள் இருவகைப்படும்; அகவிருள் என்றும் புறவிருள் என்றும். அகவிருள் அஜ்ஞாநாந்தகாரமெனப்படும்; புறவிருளென்பது ப்ரஸித்தமானதேயாம். இவ்விரண்டுவகையிருளாலும் தடுமாறுகின்ற உலகத்தவர்கட்கு அவ்விருளைத் தொலைத்தருளி வாழ்விக்கவல்ல வொளியினால் ஸூர்யனுடைய தேஜஸ்ஸைத் திரஸ்கரித்திருக்கும் ஸுதர்சந ஜ்வாலை. (ஸூர்யன் புறவிருளொன்றை மாத்திரமேயன்றோ போக்கவல்லன்.) அசுரர்களுக்கு எப்போதும் யுத்தம் செய்வதிலேயே உத்ஸாஹமாதலால் சண்டைக்கு யார் அகப்படுவார்களென்று அவர்களுடைய புஜங்கள் தினவுகொண்டு அதனால் அவர்கள் மிகவும் கொக்கரிப்பார்கள்; அன்னவர்களைத் தொலைத்து அவர்களது பெண்டிரைக் கைம்பெண்டாட்டிகளாக ஆக்கவல்லதுமான ஸ்ரீஸுதர்சந ஜ்வாலை உங்களுடைய அபீஷ்டங்களைப் பரிபூர்ணமாக்குக என்பதாம்.

ஸுதர்ஶநஸ்யேயம்—ஸௌதர்ஶநீ ஜ்யோதிஷ்டத்வ்ருத்தி:. [உஜ்ஜிஹானா] 'ஓஹாங் கதௌ' என்கிற தாதுவானது உத் என்னும் உபஸர்க்கத்தை முற்கொண்டு ஶாநச் ப்ரத்யயாந்தமாயிருக்கிறது. ஸவிது: இதம்—ஸாவித்ரம். [பாஹ்யாந்தராதி] பாஹ்யாபாஹ்யாந்தகாராஹ்யம் க்ஷதஸ்ய (பாயிதஸ்ய) ஜகத: கதம்கார: ஸ்வைரம் (செவ்வம்) யஸ்ய தேந॥ "க்ஷமே தேகஸ்ய க்ஷமா" என்ற பாடமும் ஏற்கும்; பொருள் ஒக்கும். க்ஷமா—ஸஹிஷ்ணு மான என்றுமாம், ஸமர்த்தமான என்றுமாம். வீப்ஸயா—த்ருதீயா = த்ருதீயா நிவ்ருத்யர்த்த:.

இந்த ஶ்லோகம் முழுதும் ஸ்ரக்தராவ்ருத்தம்......... (க)

ப்ரத்யுத்யாதம் மயூகைர்நபஸி தினக்ருத: ப்ராப்தஸேவம் பாபி:, பூமௌ ஸௌமேரவீபிர்திவி பரிசிதம் தீப்திபிர் திஷ்ண்யாநாம் । பூயாஸ்மை பூதயே வ: ஸ்புரதர ஸகலதிக் ப்ராந்த ஸாந்த்ரஸ்புலிங்கம் பாஸ்வஜ்ஜாக்ரத்ப்ரதாபம் த்ரிபுவநவிஜய வ்யக்ரஹஸ்தம் ஶஸ்த்ரம் ॥ (உ)

பூமௌ	பூலோகத்தில்
ஸௌமேரவீபி: பாபி:	மேரு பர்வதத்தினது காந்திகளினால்
ப்ராப்தஸேவம்	ஸேவிக்கப் பெற்றதும்
நபஸி	ஆகாசத்தில்
தினக்ருத:	ஸூர்யனுடைய
மயூகை:	கிரணங்களினால்
ப்ரத்யுத்யாதம்	எதிர்கொண்டு உபசரிக்கப்பட்டதும்
திவி	ஸ்வர்க்கலோகத்தில்
திஷ்ண்யாநாம்	தேவர்களின் மாளிகைகளினுடைய (அல்லது) நக்ஷத்ராதி தேஜ: பதார்த்தங்களினுடைய
தீப்திபி:	ப்ரகாசங்களினால்
பரிசிதம்	சிச்ரூஷை பண்ணப்பெற்றதும்
ஸகலதிக்ப்ராந்த ஸாந்த்ரஸ்புலிங்கம்	ஸர்வதிக்குகளிலும் சுழன்று வியாபித்து நெருங்கின தீப்பொறிகளையுடையதும்

த்ரைலோக்ய விஜயவ்யக்ரம் — மூவுலகங்களையும் வெல்வதில் முயற்சியுடையதும்

(அந்வயம்)

ஜாக்ரத் தாவம்	எப்போதும் விளங்காநின்ற தாப சக்தியையுடையதும்
உக்ரம்	(எதிரிகட்கு) பயங்கரமும்
சாக்ரம்	திருவாழியாழ்வானுடையதுமான
தத்	அப்படிப்பட்ட [ப்ரஸித்தமான]
மஹ:	தேஜஸ்ஸானது
வ:	உங்களுக்கு
பூயஸே	மிகவும் அதிகமான
பூதயே	செல்வத்தின்பொருட்டு
ஸ்தாத்	விளங்குக.

* * * நான்காம் பாதத்திலுள்ள "த்ரைலோக்ய விஜயவ்யக்ரம்" என்ற விசேஷணத்தைப் பூர்வார்த்தமும் விவரிக்கிறது. "வாக்யைகவாக்யத்வே ஸம்பவதி" என்ற நியாயத்தை யடியொற்றி " பூதௌ ஸௌமேருபீ: ஸ்புரிதா: ஜ்வாலா: ஜ்யோதீம்ஷி" என்று முதலில் யோஜிக்கப்பட்டது; "ப்ரதிஷ்டிதாநி ஸ்வர்நபோமண்டலேஷு" என்றிறே அடைவு.

பூலோகத்தில் மேருபர்வதத்தின் ஒளிகள் திருவாழியாழ்வானுடைய திவ்ய தேஜஸ்ஸுக்கு அடிமை செய்கின்றன வென்றது—மேருமலையின் நிரம்பிய ஒளிகளிற் காட்டிலும் மேம்பட்டு விளங்குவது ஸ்ரீஸுதர்சந தேஜஸ்ஸு என்றபடி. ஆகாசத்தில் இரவியின் கதிர்கள் எதிர்கொள்ளுகின்றனவென்றும், ஸ்வர்க்லோகத்தில் தேவநாரீணாம் த்ருஷ்டிகள் சிச்ரூஷை செய்கின்றனவென்றும் சொன்னதற்கும் அதுவே கருத்தாம். எனவே மூவுலகங்களிலும் உள்ள தேஜ:பதார்த்தங்களையெல்லாம் வென்று வீறுபெற்று விளங்குவது திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸு என்றதாயிற்று.

பின்னடிகளின் கருத்து ஸ்பஷ்டம். ஸுமேரோ: ஜாதா:—ஸௌமேரவ்ய:, தாஸாம். [தேவநாரீணாம்] 'நாரீ' என்னும் பதம் ஸ்த்ரீ

ஹத்துக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கும் வாசகமாகையாலே இரண்டுவகையான பொருள்களும் இங்கு விவக்ஷித்துக் கொள்ளப்பட்டன. சுதர்ஸநம் பஹ்நீ ஸஹ்யபஸீ ஸக்ருத்ஸ்வப்நம் ...... (உ)

ஸாந்த்ரை ஸாந்த்ரைஸ்ஸுதாநாம் ஸமஹிம லஸத ஸோமபிம்பாலவாலே, பாஹாஸாகாவகாட க்ஷிதிககநதிவஸ் சக்ரராஜ த்ருமஸ்ய। ஜ்யோதிஸ்ஸ்ரீப்ரவாள: ப்ரகடிதஸுமநஸ்ஸம்பதுத்தம்ஸமக்ஷ்ணம், வர்ஷந்நாஸாசக்ரேஷு ப்ரதிஸது பவதாம் ஸஸ்ரீகம் ப்ரஹர்ஷம் ‖ (௩)

ஸுதாநாம் ஸாந்த்ரை:	அம்ருதரஸ ப்ரவாஹங்களாலே
ஸாந்த்ரம்	நிறைந்ததாயும்
ஸமஹிம	மிக்க பெருமை பொருந்தியதாயிருக்கிற
ஸோமபிம்பாலவாலே	சந்திரபிம்பமாகிற பாத்தியில்
லஸத:	விளங்காநின்றதாய்
பாஹாஸாகாவகாட க்ஷிதிககந திவ:	புஜங்களாகிற கிளைகளினாலே பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் ஆக்கிரமித்ததாயுள்ள
சக்ரராஜத்ருமஸ்ய	திருவாழியாழ்வானாகிற கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய—,
ப்ரகடிதஸுமநஸ்ஸம்பத்	புஷ்பஸம்ருத்தியை விளக்குவதாயும்—தேவதைகளின் செல்வத்தை விளக்கச்செய்வதாயும்
ஆஸாசக்ரேஷு உத்தம்ஸமக்ஷ்ணம் வர்ஷந்	திங்மண்டலங்களில் ஸிரோபூஷணமாலையைப் பெருக்காநின்றதாயுமுள்ள
ஜ்யோதிஸ்ஸ்ரீப்ரவாள:	ஜ்யோதிஸ்ஸென்னும் தளிரானது
பவதாம்	உங்களுக்கு
ஸஸ்ரீகம்	மேன்மைபொருந்திய
ப்ரஹர்ஷம்	ஸந்தோஷத்தை
ப்ரதிஸது	தந்திடுக.

* * * திருவாழியாழ்வானை ஒரு வ்ருக்ஷமாகவும் அவருடைய சோதியை ப்ரவாளமாகவும் ரூபணம் பண்ணிப்பேசுகிறார் இதில். உலகத்தில் வ்ருக்ஷமானது தண்ணீர் நிறைந்த பாத்தியில் விளங்கும்; சுற்றிலும் தழைத்தோங்குகின்ற கிளைகளையுடைத்தாயிருக்கும்; அத்தன்மை திருவாழியாழ்வானுக்கும் பொருந்தினபடி சொல்லுகிறது பூர்வார்த்தத்தில்.—அமுதவெள்ளம் நிறைந்த சந்திரபிம்பமாகிற பாத்தியில் விளங்காநின்றதாய்த்து ஸ்ரீஸுதர்சந வ்ருக்ஷம். சக்கரத்தாழ்வான் சந்திரமண்டலத்தில் விளங்குவதாகச் சொல்லுகிறவிதற்குக் கருத்து என்னென்னில்; ஸுதர்சநமந்த்ர ஸம்ப்ரதாயக்ரமம் சொல்லுமிடத்து ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வான் சந்திரமண்டலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் வண்ணமாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தலால் இங்ஙனே அருளிச் செய்யப்பட்டது. “சந்த்ரபிம்பஸ்த² மத்⁴யஸ்த² தாரம் சாபி ஸ்வஸம்ஹிதம்। தஸ்ய மத்⁴யே ந்யஸேத்³ பீ³ஜம் ப்ரக்ருதம் ஸுதர்சநம்”। என்று அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில் இருபத்தாறும் அத்யாயத்தில் (ச்லோ-5) சொல்லப்பட்டதிறே. இந்த சதகந்தன்னிலும் மேல்‘சந்த்ரவம்சசசிகாஸுபத³ஸ்ஸ்து²தம்’ என்றும் “ சந்த்ராயஸ் ஸ்வாமினேசாஸ்து”என்றும் “ஸூதஸ்மசசிஸ்ரோம் பிம்பவாஸ க்ஷேத்ரஸ்தேதுக”” என்றுமருளிச் செய்திருப்பவை இங்கே ஸ்மரிக்கத்தக்கன. உலகத்தில் வ்ருக்ஷம் தண்ணீர் நிறைந்த பாத்தியில் விளங்குவதுபோல் இந்த ஸ்ரீஸுதர்சந வ்ருக்ஷம் ஸுதாப்ரவாஹபூர்ணமான சந்த்ரபிம்பமாகிற பாத்தியில் விளங்காநின்றதென்றதாயிற்று.

வ்ருக்ஷமானது சுற்றிலும் தழைத்தோங்காநின்ற கிளைகளினால் கீழும் மேலும் இடமடைத்துக்கொண்டு விளங்குவதுபோல் இந்த ஸுதர்சந வ்ருக்ஷம் தனது திருக்கைகளாகிற சாகைகளினாலே திக்விவரங்களையெல்லாம் இடமடைத்துக் கிடக்கிறதென்கிறது இரண்டாம் பாதம். நீண்ட கைகளைக் கிளைகளோடு ஒப்பிடுதல் கவி மரபு. “சக்ரராஜதேஜஸ்” என்றவிடத்து தேஜ சப்தம் ஸாமாந்யமாயிருந்தாலும் இங்கே கல்பவ்ருக்ஷமாகிற விசேஷத்துக்கு வாசகமாகக்கடவது. அன்றியே, த்ரூணாம் ராஜா—ராஜத்ருமஃ, சக்ரஸ்ய ராஜத்ருமஃ என்று வ்யுத்பத்தி பண்ணுவா

ரும் சிலருளர். வ்ருக்ஷத்தில் செந்தளிர் உண்டாகிறப்போல் இந்த ஸுதர்சந வ்ருக்ஷத்தில் செவ்விய சோதியே ப்ரவாளமென்கிறார். [ப்ரகடித ஸுமநஸ்ஸம்பத்] பல்லவமானது புஷ்பஸம்பத்தை விளக்குமே; அப்படியே இந்த ஸுதர்சந ஜ்யோதிஃப்ரவாளமும் செய்யாநின்றதென்பதை ச்லேஷரீதியாலே சொல்லுகிறார். ஸுமநஸ்ஸ்ஸப்தம் புஷ்பத்துக்கும் தேவதைகளுக்கும் வாசகம். பல்லவமானது ஸுமநஸ்ஸ்வரூபமான புஷ்பத்தின் ஸம்பத்தை ப்ரகடநம் செய்யும்; ஸுதர்சந ஜ்யோதிஃப்ரவாளமானது ஸுமநஸ்ஸ்வரூபர்களான தேவதைகளின் செல்வத்தை ப்ரகடநம் செய்யாநிற்குமென்க. தேவர்களின் செல்வத்தைக் கொள்ளை கொண்டு அவர்களை நலிகின்ற அஸுரராக்ஷஸர்களை அழிக்கும் முகத்தால் ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸானது தேவதாஸம்பத்ப்ரகடநகாரியாகிறபடி. [ஸ்மராசாரவேஷா உத்தம்ஸமஞ்ஜரீம் பாஷை.] மாதர்கள் பல்லவத்தை சிரோபூஷணமாகக் கொள்ளுவார்கள்; ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸும் திக்வதுக்களில் சிரோபூஷணமாக விளங்காநின்றதாய்த்து. திருவாழியின் சோதியானது திசைகள்தோறும் அழகிதாகப் பரவியிருக்கின்றதென்றபடி. 'ஸ்மர'சப்தத்தின் ஸ்வாரஸ்யம் நோக்கத்தக்கது.

இவைகளால் ப்ரவாளமென்னவமைந்த ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்கட்குச் சிறந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகவென்றாராயிற்று. ... ... (௫)

ஸ்ராதாராராத்தஸம்ஸ்ராதிவராதிபிரதக்ஷபக்ஷாக்ஷக்ஷாதக், நாமைஸ்யாஸ்தநாமைஸ்ரஜ்ஜவிஸ்வபரிதிந்நந்தமுத்ரேத்ஸ்வைத்ய; ஸ்த்ரீயைக்கரைத்ஸுதத்தரேதோராயலீயஸ்யைதே: தத்ரா திக்ஷேபோரநம் வதஸம்ஷா வதாமா: பாஷ்வதாத் வஞ்சாஷாமஸ்ராத் ‖ (௬)

சாயலீயஸ்	எம்பெருமானுடையதான
ஹேதே:	திருவாழியினுடைய
யத்ஸஹ:	யாதொரு தேஜஸ்ஸானது

ஸஹஸ்ராத் அராத்	ஆயிரக்கணக்கான அரஸமூஹத்தி னின்றும்,
விஹதவிபக்ஷாத்	எதிரிகளைத்தொலைப்பதில் ஸமர்த் தமான
அக்ஷாத்	அக்ஷத்தில் நின்றும்
ஸாவித்ர ஸநாபே:	ஸூர்யனோடு ஒத்த
நாபே:	நாபியில் நின்றும்
நிஜவிபவபரிச்சிந்நபூமே:	தனது பெருமையினாலே அளவி டப்பட்ட பூமியையுடைத்தான
நேமே:	நேமியில் நின்றும்
அராத் விஸரதி	எங்கும் பரவுகின்றதோ,
ஸமகண்டை: ஶ்ருதிபி:	ஒருமிடறான வேதங்களாலே
ஸ்துதமஹிம	துதிக்கப்பட்ட பெருமையையு
சதஸ்ரோ திக்ஷு	நான்கு திசைகளிலும் [டையதும்
ஸமயமாநம்	பரவுகின்றதுமான
தத் (மஹ:)	அந்த ஸ்ரீஸுதர்சந தேஜஸ்ஸு
வ:	உங்களுக்கு
சதுர: புருஷார்த்தாந்	(அறம் பொருள் இன்பம் வீடெ ன்னும்) நான்கு புருஷார்த்தங்க
ஸாதயதாத்	பெருக்கத் தந்திடுக. [ளையும்

* * *அரம், அக்ஷம், நாபி, நேமி—என்னுமிவை திருவாழியாழ் வானுடைய அவயவங்கள். அந்த அவயவங்கள் தோறும் கிளர்கின்ற ஜ்வாலையே ஸுதர்சந ஜ்வாலையாம். (அவயவஸமுதாயமே யிறே அவயவியாகிறது.) அதனுடைய புகழ் ஸகலவேதங்களிலும் பொலி யும். அத்தகைய ஸுதர்சந ஜ்யோதிஸ்ஸானது அறம் பொருள் இன் பம் வீடு என்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் உங்களுக்கு அளித் திடுக வென்கிறார்.

"அராதராராத்" என்ற இரண்டனுள் ஒன்று பஞ்சமீவிபக்தி; ஒன்று அவ்யயம். அராணாம் ஸமூஹ:—ஆரம்; தஸ்மாத் என் று பஞ்சமீவிபக்திக்கு வ்யுத்பத்தியாம். அதூரவாசியென்பது. "ஶதம், ஸஹஸ்ரம்" இத்யாதிஸம்க்யாவாசக பதங்களை விசேஷ

ஷணமாகவுடைய விஶேஷ்ய பதங்கள் ஸஹஸ்ரபதஸமாநமாக இருக்கவேணும்; "ஶதம் வர்ஷாணி, ஸஹஸ்ரம் வர்ஷாணி" இத்யாதிகள் உதாஹரணம். இவ்விடத்தில் ஸஹஸ்ராரஸம்ஸ்த: என்றிருக்கவேணுமேயன்றி 'ஸூராஸ' என்று ஸமாஸபதஸமாயிருத்தல் பொருந்துமோ வென்று விசிகித்ஸை உண்டாகக்கூடியதே;

இதற்கு ஸமாதாநப்ரகாரங்கள் பலவுண்டு:—ஸஹஸ்ர வ்யாகமும் அரஸம்ஸ்தத்தில் ஸாக்ஷாத்தாக அந்வயிப்பதல்ல; ஸம்ஸ்தாவயவமான அரங்களில் அந்வயிக்கும்; ஸம்ஸ்தம் ஒன்றே யாகையாலே "ஸூராஸ" என்ற ஸமாஸபதப்ரயோகம் கூடும் என்பர் சிலர். இங்ஙனன்றியே, ஸஹஸ்ர ஶப்தம் ஸஹஸ்ராவட வசமாய் அதன்மேல் 'அர்ஶஆதிப்யோऽச்' என்றுகொண்டால் 'ஸஹஸ்ராவயவவிஶிஷ்டாஸ அரஸம்ஸ்தாஸ' என்றதாகிறது என்பர் சிலர்; இங்ஙனுமன்றிக்கே, நடாதூர் அம்மாளருளிச்செய்த பரத்வாதிபஞ்சகஸ்தோத்ரத்தில் "ஶ்ரீரங்கஸ்தமஹோத்ஸவாதிஷு ஶ்ரீயாத்ரிதப்ரேக்ஷ்ய ஸ்தாநே ஸமாரேக்ஷீதசேஷ்ட்வ ஸதா ஸநாதநாமோதக்ஷ்ய" என்ற ஶ்லோகத்தில் "க்ஷேத்ரே ஶேஷ ஸாநேஷு" என்னுதே "ஸ்தாநே" என்று ஸமாஸபதப்ரயோகம் காண்கையாலே அப்படியே இங்கும் கூடும் என்பர் சிலர். இங்ஙனே நிர்வஹிக்கும் புடைகள் பலகிடந்தாலும் ஹ்ருதயங்கமான நிர்வாஹம் ஒன்றுண்டு; அதாவது—ஸூராணாம் ஸம்ஸ்தஸ்ஸூராஃ என்று வ்யுத்பத்தி பண்ணுமல் 'ஸூராணாம் ஸம்பத்தி ஸூராஃ' என்று கொண்டு ஸூரபதத்தை விஶேஷணமாகவும் ஸஹஸ்ரபதத்தை விஶேஷ்யமாகவும்கொண்டு "அரங்களினுடையதான ஆயிரத்தில் நின்றும்" என்று பொருள் கொள்ளுதல் மிக்கபொருத்தமுடையது. அரங்களினுடைய ஆயிரம் என்றால், ஆயிரம் அரங்கள் என்றே பொருள்படும்: "ஸஹஸ்ரம் மாயாநாம் ஶஸோய நஸஹஸ்ரவிஹதே நாஸ" "வஸந்தாநாம் ஶதஸதநாஸ" இத்யாதிஸ்ரவங்களில், ஸஹஸ்ரம் மாயா:, ஶதம்வஸந்தாநி—என்று பொருள்படுமாறுகாண்க.

இந்த ஶதகந்தன்னிலே "ஸம்ஸாநம் ஸமயஸம் வொ ஷிஶதா ஊஶஶதி ஸாஸ்ராணாஶராணாம்" என்ற ப்ரயோகமும்

இங்கே த்ருஷ்டாந்தமாகப் பொருந்தும்; 'ஜாராணாம் த்ஸஸஸ்' = ஸஹஸ்ரம் ஜாரணி என்றபடியிறே.

இனி இவ்வழிகளைத்தவிர வேறுவழியுமுண்டாகில் அறிவிற் சிறந்தோர் அங்ஙனே உபபத்தி சொல்லிக்கொள்க.

'ஆராத்' என்ற ஶப்தம் "ஆராத் தூரஸமீபயோ:" என்ற அமரகோஶத்தின்படி சேய்மை அண்மை என்னுமிருவகைப்பொருள்படும். நெடுந்தூரம் வரையில் என்று இங்கே பொருளாகக்கடவது. ஸமீபத்திலும் தூரத்திலும் என்றுமாம். "நிஜவிபவபரீவாஹநேஶை:" என்ற நேர்விஶேஷணம்—ஸ்ரீஸுந்தரபாஹுநகரியானது பூமியிற்காட்டிலும் மிக்க விஸ்தாரமுடையதென்னுமிடத்தைத் தெரிவிக்கும். "ஸூத்ரே ரக்ஷணஸ்தாபிதை:" என்னும் பாடமுண்டாம். ... ... (ச)

ஶ்யாமம் காயவ்யாப்த்யா க்வசந பகவத: க்வாபி ஸஹஜ்யா பி
ஶங்கத்யா, ஶுப்ரம் ஶேஷஸ்ய பாஸா க்வசந மணிப்ரபா க்வாபி
ரத்நைஶ்ச ரக்தம்। நீலம் ஸ்ரீநேத்ரகாந்த்யா க்வசிதபி ஶ்யாமள
ஸ்யாமத்விஶைவ சித்ராம், வ்யாப்நோதி விதாநஸ்ரீயம்ஶேவ
விந்தாயஸ்ய பஶ்யாநம் ॥ (ரு)

க்வசந — ஓரிடத்தில்
பகவத: — எம்பெருமானுடைய
காயவ்யாப்த்யா — திருமேனி நிறத்தின் வ்யாப்தியி
ஶ்யாமம் — பசுமைநிறத்ததாயும் [னாலே
க்வாபி — ஓரிடத்தில்
பிஶங்கத்யா ஸஹஜ்யா — இயற்கையாகவே பிங்கள வர் ண
க்வசந — மற்றோரிடத்தில் [மாயும்
ஶேஷஸ்ய பாஸா — திருவனந்தாழ்வானுடைய ஒளியி
ஶுப்ரம் — வெண்ணிறமாயும் [னாலே
க்வாபி — மற்றுமோரிடத்தில்

तच्छेषस्य	அந்தத் திருவனந்தாழ்வானுடை
फणामणिभा	மாணிக்கவொளியினாலே [யுமே
रक्तं	சிவந்ததாயும்
क्वचिदपि	இன்னுமோரிடத்தில்
श्रीनेत्रकान्त्या नीलं	பிராட்டியினது திருக்கண்களின் காந்தியினாலே நீலநிறத்ததாயும்
(இப்படி நாநாவர்ணங்கள் விரவப்பெற்றமையாலே)	
श्रियश्च श्रियःपतेश्च	ஸ்ரீதம்பதிகளான பெரியபிராட்டியார்க்கும் பெரியபெருமாளுக்கும்
चित्रं वितानश्रियं	விசித்திரமான மேற்கட்டியின் ஶோபையை
सन्तन्वानमिव स्थितं	விசேஷமாக உண்டுபண்ணு நின்றதுபோன்றுள்ள
चक्रेशानं	திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜ
वः	உங்களுக்கு [ஸ்ஸானது
भद्रमुपवितनोतु	ஸௌபாக்யத்தை வளரச்செய்திடுக.

கார்முகில் வண்ணனை எம்பெருமானுடைய திருமேனியொளி யின்பரவுதலினால் சிலவிடங்களில் ஶ்யாமவர்ணமாயும், சிலவிடங்க ளில் இயற்கையாகப் பிங்களவர்ணமாயும், *அரவத்தமளியின் ஒளியி னால் சிலவிடங்களில் ஶுக்லவர்ணமாயும், அத்திருவனந்தாழ்வானு டைய திருமுடியில் விளங்குகின்ற மாணிக்கத்தின் ஒளியினால் சில விடங்களில் ரக்தவர்ணமாயும், குவளையங்கண்ணியான பிராட்டி யின் திருக்கண்ணொளியினால் சில விடங்களில் நீலவர்ணமாயும் இப் படி பலவகை வர்ணங்கள் விரவப்பெற்றிராநின்ற ஸுதர்ஶந ஜ்யோதிஸ்ஸானது பெருமாளும் பிராட்டியுமாகிற திவ்யதம்பதிகளு க்கு விசித்ரவர்ணமான மேற்கட்டி கட்டினதுபோல் விளங்காநின்ற தென்று ஒரு உத்ப்ரேக்ஷாரஸந்தோற்றப் பேசினாராய்த்து. இப்படிப்பட்ட உத்ப்ரேக்ஷைக்கு ஆஸ்பதமான சோதியானது உங்கட்கு ஸௌபாக்யத் தைத்தந்திடுக.

இதில், 'ஶ்யாமம்' என்றும் 'நீலம்' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; ''க்ருஷ்ணநீலாஸிதஶ்யாம காலஶ்யாமலமேசகாஃ'' என்ற

அமரகோசத்தின்படி இரண்டையும் பர்யாயசப்தமாகக் கொள்ளுமவர்கள் பாண்டரத்தை சங்கிப்பார்கள். அங்ஙன் சங்கிக்கவேண்டா; அந்த அமரகோசந்தன்னிலேநாநார்த்தவர்க்கத்தில் "க்ருஷ்ணேஹரிபிசங்கௌ" என்றிருப்பது அறியத்தக்கது.* பாசியின் பசும்புறம் போலு நீர்மை இங்கே சப்தத்தால் விவக்ஷிதமென்க. [பஹ்ரு] சப்தவாச்யமான வர்ணத்தை பப்ரு வர்ணமென்பார்கள். ஸு தர்சநஜ்யோதிஸ்ஸின் இயற்கையானநிறம் இதுவாம். [சேஷஸ்ய] "சென்றால் குடையாம்" இத்யாதிப்படியே ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் கைங்கர்யசாலியான திருவனந்தாழ்வானுடைய வெண்மை. ஸத்வ ஸம்பந்தமன்றே அவனது. — ... (௫)

ஶம்ஸந்த்யுத்த்ருஷ்டதோஷக்ஷபிதபரமஹோ யோ மஹாஸ்வந்த: கோட-ஹாரா:, ஜ்யோ ஸவித்ய நக்தஞ்சரவிஜயக்ரீ யா ஜகந்நீயா। வ்யக்திர்வ்யாப்யுத்வி விவஸ்வத நவோதயோதிநீஸா, ராஜ்ஞீ ரஶ்மிஸ்ருஷ்டி: ப்ரணாசதா ஸவதாம் ப்ரதேஹோ தாநயோநி: ॥ ॥ஶ்ரீ

ராஜ்ஞீ — திருவாழியாழ்வானுடைய தான

யா ரஶ்மிஸ்ருஷ்டி — யாதொரு ஜ்வாலாவ்யாபியானது

உத்தக்ஷபித பரமஹஸ: மஹாஸ்வத: — சந்திரன் முதலிய மற்ற க்ரஹங்களினுடைய தேஜஸ்ஸைக் கபளீகரித்திருக்கின்ற ஸூர்யனுடைய

உத்ருஷ்டம் ஶம்ஸந்தீ — உதயத்தைத் தெரிவிக்கின்ற

ஸந்த்யேவ — ஸந்த்யைபோல

உத்தக்ஷபித பரமஹஸ: கோடஹாரா: — இதர பதார்த்தங்களெல்லாவற்றினுடையவும் தேஜஸ்ஸை இல்லை செய்திருக்கிற எம்பெருமானுடைய ப்ரபாவத்தை

உத்ருஷ்டம் —

ஶம்ஸந்தீ — விளங்கச் செய்யாநின்றதாய்,

நக்தஞ்சரவிஜயக்ரீ — இரவில் திரிகின்ற துஷ்ட ஜந்துக்களுடையவும் (2) ராக்ஷஸர்களுடையவும் நாசத்தைச் செய்யாநின்றதாய்

ஜகத்வந்த்யா	எல்லாவுலகத்தாலும் உபாஸிக்கத் தக்கதாய்
பந்தூகவர்ண பந்துரஸமிதி பாஸித பந்தூகத்யுதி ரத்நஸ்ரீ	கோங்குமலர்களின் காந்தியோ டொத்த காந்தியோடு சேர்ந்தபே வர்ணங்களினால் பெருக்கமுற்ற விளங்குகின்றதோ தாய்
ஜ்யோதி	
ஸா	அந்த ஸௌதர்சந ஜ்வாலையானது
ஸ்தாம்	உங்களுடைய
அஹ்நாயாஹோத்பந்நம் ஏநஃ	நாள்தோறுமுண்டாகும் பாபத்தை
பிணஷ்டு	போக்கடிக்கவேணும்.

திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலாவைபவத்தை ப்ராதஸ்ஸந்த்யையோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார் ச்லேஷஸ்ரீயாலே. ஸந்த்யையானது [உத்யோதிதவாரிஜாஸ்யா ஸாஷ்டாங்கஃ உதேஷ்டம் ப்ரம்ஸதீ =] ஜகதம் தேஜஃ ஸ்தாவரங்களினுடைய ஒளியை யெல்லாம் உள்ளடக்க வல்ல ஸூர்யனுடைய உதயத்தைத் தெரிவிக்குமாபோலே ஸௌதர்சநஜ்வாலையானது [உத்யோதிதவாரிஜாஸஃ கேடாரோ ராஜேஷ்டம் ப்ரம்ஸதீ =] ப்ரதிபக்ஷிகளின் தேஜஸ்ஸையெல்லாம் கபளீகரிக்கவல்ல ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய உதேஷ்டமுண்டு-சுவடித வடநா வாதாயம்; அதனை விளக்கா நிற்கும். [நக்தஞ்சரவிஜய கரீ] இரவில் திரியும் க்ரூர ஜந்துக்களெல்லாம் ப்ராதஸ்ஸந்த்ய வந்தவாறே உள்ளடங்கும்; நக்தஞ்சரர்களான சுவடாபராக்ஷஸர்கள் ஸௌதர்சநஜ்வாலையைக் கண்டவாறே நாசமடைவர்கள்.

[ஜகத்வந்த்யா] "வந்த்யாமுபாஸநஃ" என்று உலகெல்லாம் வணங்குமிறே அதை; இங்கும் "வடிவார் சோதிவலத்துறையுஞ் சுடராழியும் பல்லாண்டு" என்றதாருண்டோ?

[பந்தூகவர்ணேத்யாதி.] ப்ராதஸ்ஸந்த்யாகாலத்திலே ஸூர்யனுடைய செவ்விய சோதிகள் எங்கும் பரவுகையாலே தாராதிக மேகராசிகள் தமது கரிய நிறம் மாறிச் செம்மைபெற்று விளங்கும். ஆனபின்பு, பந்தூகவர்ஷங்களின்சோதியோடொத்தசோதி

யாதொன்றுண்டு ப்ராபாதிக ஸூர்யனுடைய சோதி, அதனோடு கலசிச் செவ்வியவாகி விளங்குகின்ற மேகமண்டலங்களாலே நிபிட மாயிருக்கும் ஸந்த்யா; ப்ரபாஸம்ருத்தியும் இப்படியேயிராநின்ற றதாய்த்து;—பந்தூகபுஷ்பத்தின் சோதிபோன்ற சோதியையு டைய ஸூர்யகிரணங்கள் மற்ற ஸகல தேஜஸ்ஸுகளையும் திரஸ்கரித்துத் தாமே வீறுபெற்று எங்கும் பரவுகின்றமையால் காள மேகங்களும் தம் நிறம் கெட்டு இந்தச் செந்நிறத்தையே கொண்டன வாகி விளங்குதல்பற்றி, பந்தூகாப பந்தூகச்சவிபதிதங்களா ன கநௌகங்களாலே பஹுமூல்யதையாயிற்று ப்ரபாஸம்ருத்தி. இத்தால், மேகங்களை சிவக்கடிக்கவல்ல சோதிப்பெருமை ஸூர்யகிரணங்களுக்கு உள்ளவாறு சொல்லிற்றாயிற்று. இப் படிப்பட்ட ஸூர்யஜ்யோதிஸ்ஸானது [ஸவிதாம் ப்ரத்யஹோ த்³யந்நெநந: ப்ரீணாது.] ஸந்த்யையோடு ஸாம்யம் சொன்னது போலவே காரியத்திலும் ஸாம்யம் திருவுள்ளம் பற்றுகிறார்; "தேந ஸாவாவா ஸ்தாஸ்யாம்.....யகவாவமோகஷட்டு...யக்ஷு ஜா ரிதாபயி...தஜ கவருஷ்டத" என்று அது செய்யும் நித்யாவ நிவஹணமாகிற காரியத்தையே இதுவும் செய்யக்கடவதென்கி றார். பந்தூகாநாம் ஸமூஹ—பந்தூகஷண்டம், என்றாகும். "ஸமூஹவாஹஸ்யெ" இதி பாணிநிஸூத்ரம்........

ஸாம்யம் ப்ரத்யூஷப்ரத்யுஷ ப்ரகடயதி நபஸ்ஸாரகாஜாஞ் காநி, ஸ்வர்ணஷ்ரீம் யாந்தி காந்திம் ஶிஶிர யது³த³யே ஶைலஶ்ருங்காஶ் ஶ்ருங்கா: । ஸந்த்யா சாப்ரத்யக்ஷம் பஜதி ஶிகிநிபாவமுஹள ஜ்யோதி ஸாஹஸ, ஜ்வாலாவர்த்தாவிவ ஸ்த: ப்ரஹரணபதிஜம் யாஶ ஸத்ஸத் ஜ்யோதா ॥ (எ)

யது³த³யஸமயே — யாதொரு ஸுதர்ஶந ஜ்வாலை கிளருங்காலத்தில்

நப: — ஆகாஶமானது

தூம்யாப்ரவ்ருந்தா	புகைத்திரளின் ஸமுதாயத்தோடு
ஸாம்யம் ஆகடயதி	ஒற்றுமையைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றதோ,
தாரகாஜாலகாநி	நக்ஷத்ரஸமூஹங்களானவை
ஸ்பௌலிங்கீம் காந்திம் யாந்தி	தீப்பொறிகளினது ஒளியை அடைகின்றனவோ,
மேரு:	மேருமலையானது
அங்காரஶங்காம் திஶதி	கொள்ளிக்கட்டையென்கிற ஶங்கையைத் தருகின்றதோ,
அக்நி:	அக்நியானது
த்வஸ்தார்சி:	ஒளிமழுங்கப்பெற்றதாய்
வைலக்ஷ்யம் பஜதி	(ஸுதர்ஶந ஜ்வாலையிற் காட்டில் வேறுபட்டு விளங்கமுடியாதபடி அத்தோடு) ஒற்றுமையை அடைந்துவிடுகிறதோ,
திநநிஶாவல்லபௌ	ஸூர்ய சந்திரர்கள்
தீப்தஹாநௌ	தேஜஸ்ஸை இழந்தவர்களாய்
ஜ்வாலாவர்த்தாவிவ ஸ்த:	ஜ்வாலையின் வட்டம்போல இருக்கின்றனரோ,
தத்ர	அப்படிப்பட்ட
ப்ரஹரணபதிஜம் யத்	திருவாழியாழ்வானிடத் துண்டான தேஜஸ்ஸானது
வ: ப்ரிணோது	உங்களை ஸௌக்கியப்படுத்துக.

திருவாழியாழ்வானுடைய சோதி கிளருங்காலத்து மற்ற தேஜ: பதார்த்தங்களெல்லாம் ஒளிமழுங்கி கவலக்ஷமாம் படியைப் பேசுகிறார் இதில். பலபல தேஜ:பதார்த்தங்கள் நிறைந்து விளங்குகின்ற ஆகாஶமண்டலமானது ஸுதர்ஶநஜ்வாலையின் முன்னே ஒளிகெட்டு 'இது புகைக்கூண்டு' என்னும்படியான நிலைமையை அடைகின்றது; நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களெல்லாம் 'இவை க்ஷுத்ரமான நெருப்புப் பொறிகளாம்' என்னவேண்டும் நிலைமையை யடைகின்றன. மேருமலை யானது 'இது அங்காரமோ' என்று ஶங்கிக்கும்படியாகின்றது. அக்நி

உத்க்ருஷ்டமான காஷ்டத்துக்கும் ஸூர்யஸங்க்ரமமான காஷ்டத்துக்கும் ஜ்யோதிஷ்மான காஷ்டத்துக்கும் ஸம்ஸாரமென்று பெயருண்டு. இவற்றுள் ஏதேனுமொரு பொருளை இங்கே கொள்க. ஸூரியனானது தனது ஒளியெல்லாம் மழுங்கப்பெற்று ஸுதர்சநாழ்வானிடத்தில் ஸஹஸ்ராம்சத்தை அடையுமத்தனை யொழியத் தானொரு தேஜஃபதார்த்தமாகத் தனித்து விளங்கப்பெறாது. இனி ஸூர்ய சந்த்ரர்களோ வென்னில்; தங்களுடைய தேஜஸ்ஸு போனவழி தெரியாமல் ஒளியிழந்து, சிறுவர்கள் மாவலியாடும்போது நீவட்டம் காணப்படுமே அதுபோலவாகாநின்றார்கள்.

இப்படியாலே ஸகல தேஜஃபதார்த்தங்களையும் உருவழித்து எங்கும் மேம்பட்டு விளங்காநின்ற ஸுதர்சந ஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்களை மகிழ்விக்கவேணுமென்றாராயிற்று.

[யஷ்டிர்யா] யஷ்டீநாம் ஸமூஹ:—யாஷ்ட்யா. சப்தரத்நாகரத்தில் "பாசாதிப்யோ ய:" என்ற ஸூத்ரம் இதற்கு நிஷ்பாதகம். பாச்யா, த்ருண்யா, வந்யா, வாத்யா, ஹல்யாதிவத்॥ "தாரகாஜாலகாநி" = நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களென்று பொருள்கொண்டால் ஜாலசப்தஸ்ய ஸமூஹவாசித்வம் என்று கொள்ளவேணும்; அன்றியே, "க்ஷாரகோ ஜாலகம் க்லீபே கலிகா கோரக: புமாந்" என்ற அமரகோசத்தின்படி பொருள் கொண்டால், 'புதிய அரும்புபோன்ற நக்ஷத்திரங்கள்' என்று கொள்ளலாம். ஸுக்ஷ்மார்த்தம் நாதியம்—ஸௌம்யம். ... ...(எ)

உத்யத்ப்ரத்யக்ரஜபாகுஸுமஸமத்யுதி ஸமஸ்த ஸம்ஸாரஸந்தாபஹாரி ஸஹஸ்ரதேஜோ நித்யஜ்யோதிர் விஸ்பூர்ஜத ஸஹஸ்ராம்ஸுஸம்பூர்ணதேஜ: ஸ்வஸ்தி, ஸர்வாங்கம் தே ஸந்தநோது ஸுதர்சநோ ஹரேர்திவ்யமாயுதம் ஸதா ஸர்வம்॥ (அ)

விகஸந்நவஜபாஸுமஸங்காச } அப்போதலர்ந்த ஜபாபுஷ்பத்தோ
ஸங்கா } டொத்த திருவாழியாழ்வான்

அபி⁴வ்யோம்நி த்³ருஷ்டே ஸதி	ஆகாசத்தில் காணப்பட்டவளவில்
ஸ்வர்பா⁴நு:	ராஹுவானவன்
"ஏஷ: பா⁴நு: ஸ்பஷ்ட:" இதி ப்⁴ரமாத்	"இதோ தென்படுகின்ற இப்புருஷன் ஸூர்யனேயாவன்" என்று நினைத்தவனாய் [ப்ராந்தியாலே]
வேக³த:	வேகமாக
அஸ்ய ஸகாஶமாக³த:—	இத்திருவாழியாழ்வானுடைய அருகே வந்தவனாய்
(அவ்வளவில்)	
யை:	எந்த ஸுதர்சநகிரணங்களினாலே
நிஷ்டப்தஸ்ஸந்	மிகவும் தபிக்கப்பட்டவனாகி
நிவ்ருத்த:	திரும்பிப்போனவனாய்
அத்³யாபி	இன்றளவும்
ஸஹஸ்ராம்ஶும்	ஸூர்யனை
விது⁴மிவ	சந்திரனைப்போல
ஸஹஸா ஸ்ப்ரஷ்டும்	சீக்கிரமாகத் தொடுவதற்கு
நேஷ்டே	அஸமர்த்தனாயிராநின்றானோ,
தே	அப்படிப்பட்ட
பா⁴ஸ்வரா: பா⁴நவ:	மிக விளங்குகின்ற ஸுதர்சநகிரணங்களானவை
வ:	உங்களுடைய
அஹிதவிஹதயே	சத்ருவிநாசத்தின் பொருட்டு
ஸந்து	ஸமர்த்தங்களாயிடுக.

உலகத்தில் ஸூர்யக்ரஹணம், ஸோமக்ரஹணம் என்ற இரண்டனுள் ராஹுவுக்குச் சந்திரன் பிடிபடுவது சீக்கிரமாகவும் ஸூர்யன் பிடிபடுவது விளம்பமாகவும் நிகழ்வது வழக்கம்; இதற்கு ஒரு ஹேதுவை உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறமுகத்தாலே ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸின் ப்ரதாபாதிசயத்தைப் பேசுகிறார். அப்போதலர்ந்த ஜபாபுஷ்பம்போல் செக்கச்செகவென்றிராநின்ற திருவாழியாழ்வானை ஒருகால் ஆகாசத்திலே கண்ட ராஹுவானவன் 'இதோ ஸூர்

யன் கிடைத்துவிட்டான்; இவனைப் பிடித்துக்கொள்வோம்' என்றெண்ணி ஸூர்யப்ராந்தியாலே ஸுதர்சநாழ்வானருகே விரைந்தோடிவந்தானும்; உண்மையில் அந்த வ்யக்தி ஸூர்யனல்லாமல் திருவாழியாழ்வானாயிருந்தபடியாலே அவருடைய கிரணங்களாலே நன்கு தபிக்கப்பட்டு மீண்டொழிந்தவனான அந்த ராஹுவானவன் அதற்குப் பிறகு மெய்யான ஸூர்யனிடத்தில் போவதற்கும் அஞ்சி 'இவன் ஸூர்யனேயாவன்' என்கிற நிஸ்ஸம்சயவிஷயமான நிச்சயத்தைப் பெற்றபின்பே இவனருகே போகலாமென்றெண்ணி, சந்திரனை எப்படி சீக்ரமாகப் பிடிக்கிறானோ அப்படி ஸூர்யனைப் பிடிக்கமாட்டாமல் விலக்ஷியாநின்றானென்று உத்ப்ரேக்ஷையிருக்கிறபடி. எனவே, ராஹுவுக்கு ஸஹ்யமான ஸூர்யப்ரதாபம்போலன்றிக்கே ஸுதர்சநப்ரதாபம் அவனுக்கு ஸுதராமஸஹ்யமாயிற்றென்றதாய்த்து. இப்படி ஸூர்யனிற்காட்டிலும் அதிசயிதப்ரதாபராய் விளங்காநின்ற திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்களானவை உங்களுடைய பகைவர்களைப் பாற்றவேணும்.

ப்ராஹ்ணி — அயிப்ராஹ்ணே இதி விபக்த்யர்த்தே அவ்யயீபாவ:. ஜபா = செவ்வரத்தை. நிச்சேஷம் யதா ததா தப்த: நிஷ்டப்த:. (அ)

தேவம் மேரூத்துங்கம் ப்ருதுபுஜசிகரம் பிப்ரதம் மத்யதேசே நாபீத்வீபாபிராமாரரவிவிததம் சேஷசீர்ஷப்ரஸக்த்யா। நேமிம் வ்யாயாமஸீமாம் த்ரிநயநகிரணாத்யுத்தவீசீ: பரீத்ய, ஸ்ரீதேஹ்யச்சக்ரவாளாசல இவ விஜயஸந்ததம் திவ்யாஸ்த்ரயஷ்டி: ॥ (௯)

ப்ருதுபுஜசிகரம் — பருத்த புஜங்களாகிற சிகரங்களையுடையனாய்

மேரூத்துங்கம் — மேருமலைபோல் உயர்ந்தவனான

தேவம் — ஸுதர்சநபுருஷனை [ருப்பதும்

மத்யதேசே பிப்ரதம் — நடுவிடத்தில் வைத்துக்கொண்டி

நாபீத்வீபாபிராமம் — நாபியாகிற தீவினாலே அழகிதாயிருப்பதும்

கராஷிவிநவக்டு	அரங்களாகிற காடுகளையுடையதும்
ெஶஷஶீஷாஸநஸ்தாடு	திருவனந்தாழ்வானுடைய முடியாகிற ஆஸநத்தின்மீது இருப்பதும்
(கதவள) வயாமாஷிடு	பூமியின் வேறொரு வடிவு படைத்ததுமான [ஸ்ருஷ்டியோடொத்த]
ெநஷிம் வரீத	நேமியைச்சுற்றி
விலஸது	விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற,
ஷிநகர கிரணாஷ்டவீகஃ அகாவாஶாவல இவ ஸ்ஷிதஃ	ஸூர்யகிரணங்கள் கண்டறியாத ப்ரதேஶத்தையுடைய[எல்லையுடைய] லோகாலோக பர்வதம் போன்ற
ஷிவ்ராஸ்த்ரஶிஃ	ஸ்ரீஸுதர்ஶநஜ்வாலையானது
வஃ	உங்களுக்கு
ஷ்ரீதெய ஸ்து	ப்ரீதியின்பொருட்டு ஆயிடுக.

திருவாழியாழ்வானுடைய நேமியைச் சுற்றி அவருடைய ஜ்வாலை விளங்கும்படியைப் பார்த்தால் பூமியைச் சுற்றி லோகாலோக பர்வதம் விளங்குவதுபோல் உத்ப்ரேக்ஷிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே அங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷித்துப் பேசுகிறார் இதில். நேமியை ஸ்ருஷ்டியாக ரூபணம் பண்ணுவதற்கு இன்றியமையாத உபபத்திகள் பூர்வார்த்தத்திலே சொல்லப்பட்டன. "ஷிநகரகிரணாஷ்டவீகஃ" என்ற விஶேஷணத்தால் லோகாலோக பர்வதத்தோடு ஷிவ்ராஸ்த்ரஶிக்குள்ள ஸாத்ருஶ்யம் நிர்வஹிக்கப்படுகிறது.

ஸ்ருஷ்டி எங்ஙனேயிராநின்றதென்றால்; பெரிய சிகரத்தையுடைய மேருமலையைத் தன்னிடையே தரித்துக்கொண்டும், தீவு, காடு, முதலியவற்றை யுடைத்தாயும், திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமுடியின்மீது உள்ளதுமாயிராநின்றது; ஸ்ரீஸுதர்ஶந நேமியும் அங்ஙனே யிராநின்றதோ வெனில்; ஆம்; நேமியத்தில் ஸுதர்ஶந புருஷன் எழுந்தருளியிருப்பதானது மேருமலை திகழ்வதொக்கும். அப்புருஷனுடைய பருத்த புஜங்களானவை அம்மேருமலையின் பரிவாரஸ்தாநீயமாம். நாபியென்கிற அவயவம் தீவுபோன்றுளது; அரங்களானவை காடுகள் போன்றுள்ளன; இனி ஶேஷ

ப்ரதிஷ்டாஸ்தாநமும் ஒக்கும்; ஸூர்யரதத்தில், அப்படிப் பட்ட ஸஞ்சாரம் ப்ராஸித்தமும் ப்ராத்யக்ஷிகமுமிறே. இப் படிகளாலே ஸூர்யனின் ஆவாஸபூர்வமாயிராநின்றதாய்த்து நேமி· ஸூர்யனைச்சுற்றி லோகாலோகமென்னும் சக்ரவாளபர்வதம் வி ளங்குவதும், அம்மலையில் * இரவியின் கதிர்கள் நுழைதல் செய்தறி யாத ஒரு பாகமுள்ளதும் பௌராணப்ரஸித்தம். திவ்யாஸ்த்ராஸ்திக்கு அம்மலையோடு ஸாம்யம் ஸாபேக்ஷத்தாலே வரக்கடவதத்தனை. 'திநகரகிரணை: கதாசிதபி ஸ்ப்ருஷ்டோ யஸ்ய' என்கிற விக்ரஹம் உபயபக்ஷத்திலும் ஒக்குமாகிலும் பொருளில் வாசியுண்டு. சக்ர வாளபக்ஷத்தில் ஸ்ப்ருஷ்டத்திற்கு ஸ்பர்சமென்று பொருள்; ஸூர் யகிரணங்களாலே பார்க்கப்படாததொரு இடத்தையுடையது அது. திவ்யாஸ்த்ராஸ்தியோவென்னில்; ஸூர்யகிரணங்களால் காணப்படாத எல்லையையுடையது; ஸூர்யகிரணங்களாலும் எல்லைகாணமுடியாத தென்றபடி. உத்தரஸஹஸ்ராவாலும் அபரிச்சேத்யமென்றால் அதுவே ஷ்யாபத்யாத்தாரம் என்றதாமிறே.

இப்படிப்பட்ட ஸூர்யஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்களுக்கு நித்யஸந்தோஷப்ரதமாகக் கடவதென்றாராயிற்று. ... (௬)

ஏகம் லோகஸ்ய சக்ஷுர்த்விவிதமபிநிர்தஹத் கர்ம நம்ர த்ர்யக்ஷநேத்ரம், ஆத்யம் ப்ராணாநாம் பதம் ஸகலதுரிதஹரணம் பஞ்ச தாநம் ஷட்குணாட்யம் । ஸப்தாச்வம் ச்ராந்தி தாந்தாஷ்டதநவகிரண ச்ரேணி ராஜ்யதிதாஸம், வ்யஸ்யத்ஸ்யந்தமாநம் தாபகவசிஷ்டம் ஜ்யோதி ஸ்ரீதிஸ்ஸஹஸ்ரம் ॥ (௭)

லோகஸ்ய ஏகம் சக்ஷு:	உலகத்துக்கு முக்கியமான கண் போன்றதும்
த்விவிதம் கர்ம நிர்தஹத்	புண்யபாபரூபமான இருவகைக் கருமங்களையும் போக்கடிப்பதும்
நம்ரத்ர்யக்ஷநேத்ரம்	முக்கண்ணனான சிவபிரான் வணங்கப் பெற்றதும்

சதுர்வர்க்க ப்ரதாயீ ப்ரதாது	நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அளிப்பதும் [விப்பதும்
சுரிபூணம் வஞ்சதாம் ஹ்ரயக	பகைவர்கூட்டங்களை நாசமடை
ஷட்குணாஸ்ரீ	(ஞானம் சக்தி முதலிய) ஆறு குணங்களை நிறையப்பெற்றதும்
ஸவாரிஷிரோமணி தாஷீவஹ்நிஸ நவகிரண ச்ரேணிராஜ்யோதிஸா ஸ்ரீ	தீயில் காய்ச்சப்பட்ட ஸ்வர்ணத்தினதுபோன்ற புதிய கிரணங்களுடைத்தால் சிவக்கின்றபத்துத் திசைகளையுடையதுமான
ஸதாதாவயவவரிவஸ்ய ஜ்யோதிஃ	ஸ்ரீ ஸுதர்சன ஜ்யோதிஸ்ஸானது
வஃ	உங்களுடைய
ஸஹஸ்ரம் ஶதம்	பலபல துன்பங்களையெல்லாம்
வயஸ்யாக	தொலைத்தருள்க.

இந்த ஸ்லோகத்தில் 'ஏகம், த்வி, த்ரி' என்று ஒன்று முதல் பத்துவரையிலுள்ள எண்களுக்கும் நூறு ஆயிரம் என்னும் எண்களுக்கும் வாசகமான பதங்களின் விந்யாஸமும் நோக்கத்தக்கது. இந்த ஸ்லோகத்தைக் கடாக்ஷித்தே ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகனும் ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் (5) 'ஏககாவிச்சேதித்ரிதய ஸ்வதந்த்ர விப்லவம் ஸப்தார்ணவஸ்ரீ ஷாட்குண்யம் ஸ்தூல ஸப்தஸ்வரமதிரணீரீ ஷட்த்ரிம்ஸ ஸந்தோஷ்ட்ரவாத்ரா । தேவோதஸீகராஷ்டிக ப்ரபந்நாய ஸாதநமிதி ஸஹஸ்ரமகோந்த்ர விம்சத்யக்ஷரீ கோடி விஷ்ணுபதத்ரயம் ஸ்யம் விதஸ்ய வேதாந்தயோகஃ॥'' என்ற ஸ்லோகத்தையருளிச்செய்தார். இவர் ஆயிரத்தோடு நிறுத்தினர்; அவர் அதற்குமேலும் பேசினர் என்று வாசி காண்க.

இதில் "சுரிபூணம் வஞ்சதாம் ஹ்ரயக" என்றவிடத்தில் ஐந்து என்ற எண்ணுக்கும் "நவகிரணச்ரேணி......" என்றவிடத்தில் ஒன்பது என்ற எண்ணுக்கும் பொருள்வகையில் தோற்றமில்லையாகிலும் ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டியிலே ஸப்தஃ ஸம்வ்யாப்தி உண்டாகுமென்கிறவத்தனையே விவக்ஷிதம்; திருவெழுகூற்றிருக்கையிலும் இப்படியே யிறே காண்கிறது.

[க்ஷீயந்தே கர்மபந்தா:] ஸர்வோபாதிவமான இருவகைக்கருமங்களையும் தொலைப்பது என்கை; பாபத்தைத்தான் தொலைக்கவேணும், புண்யத்தையும் தொலைக்கவேணுமோ வென்னில்; ஆம்; பாபம் நரகாவஹம்; புண்யம் ஸ்வர்காதி க்ஷுத்ரபலப்ராபகம். ஒன்று இருப்புவிலங்கு; ஒன்று பொன்விலங்கு. "ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்னுமதிகாரிக்கு இருவினைகளும் தொலையவேணும்: "சார்ந்த இருவல்வினைகளும் சரித்து" என்றார் ஆழ்வாரும்.

[ஶதாங்காவயவவரிஷ்ட ஜ்யோதி:] "ஶதாங்கஸ்யந்தநோ ரதம்" என்ற அமரகோஶத்தின்படி ஶதாங்கஶப்தம் ரதவாசகம்; அதனுடைய அவயவங்களில் [வரிஷ்டம்] சிறந்தது—சக்கரம். [ஶாஸ்த்ரஸித்தம்] "சக்ரஸ்ய ஶ்ரவணாத் ஶ்ருதிபாஷ்யகாரஸூத்ரா: வராஹ:। சக்ராப்ஜாஶ்ச ராஜாந: ஷோடஶ ஶாஸ்த்ரநிஸ்ருதா:" என்று ஶாஸ்த்ரங்கள் விஶேஷித்துச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் இங்கே ஸாமாந்யம் விவக்ஷிதமென்க... ... ... (௧௦)

உக்ராணி யத்வணி நிபிடயதி நப:ப்ராக்பாரமர்கோ ஜ்வாலா, ஸஹஸ்ரம் ப்ரத்யூஷமதிதவஸாரவோ மிஹ்ரதீ ப்ரத்யக்ஷமீக்ஷ்யா; யத்த்ர ஸாம்யத்ஸ்யோத்யா வியாப்ய ஸந்தஸ்யாந: க்ஷணாத்ப்ரோத்ஸர்ப்ய ஸாந்த்ரம், ப்ரக்ஷத்ஸ்வஸ்த்ரேஷ்யாஸு ப்ரதீத ஸாவர்ணிதப்ரதேஷயோ வ்ருஷ்டயோ வ: ॥ (௧௧)

உக்ராணி — (பகைவர் திறத்தில்) மிகவும் தீக்ஷணமான

யத்வணி — யாவை சில ஸுதர்ஸந கிரணங்களின் ஸம்பந்தமானது

நப:ப்ராக்பாரம் — ஆகாஶமத்யத்தை

நிபிடயதிஸதி — நெருக்கா நின்றவளவில்

அர்க: — ஸூர்யனானவன்

ஞுளஜதாவதூவிதவாஹ்ந மிக்க தாபத்தினுல் வாட்டப்பட்ட வடிவையுடையவனுக்கொண்டு
கவஃளிஹ ட்ஃ கஹவஷீஃ ஜலத்தை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற மேகமண்டலங்களில்
கஹஸ்ரு அடிக்கடி அவகாஹித்து
ஊரா கடதி ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கிருனே.
வியஃ சந்திரனானவன்
ஶாஷாஃ உலர்ந்துபோன அம்ருத ப்ரவாஹத்தையுடையனுய்
கவயோநஃ க்ஷள உகொஶஸ்ய தேனற்ற தேனடையினுடைய
ஸாம்யமெதி ஒப்பை அடைகின்றுனே,
கஸு வுஹொஃ திருவாழியாழ்வானுடைய
தெ அப்படிப்பட்டவையாய்
ஶவிதஸாஜிதவ்ருஷயஃ ஸூர்யனுடைய ஸம்ருத்தியைப் பண்ணவல்லவைகளான
வுஷயஃ கிரணங்களானவை
வஃ ரக்ஷது உங்களைக்காத்தருள்க.

வளரொளிய கனலாழியின் ஜ்வாலாஸமூஹமானது ஆகாசத்தை அளாவி எங்கும் பரந்தவளவில் அதனுடையதாபம்பட்டு மிகவும் வாட்டமடைந்த ஸூர்யன் தாபசாந்திக்காக நீர்கொண்ட மேகமண்டலங்களில் அடிக்கடி அவகாஹித்து அதனுல் தாபம் தணியப்பெற்றுத் தனது தொழிலைச் செய்ய வல்லவனுகிருன். ஸூர்யனுடைய கதி இதுவாயிற்று: சந்திரனே வென்னில், [ஞுளஜதாவதூவிதவாஃ என்ற விசேஷணம் சந்திரனுக்கும் அந்வயிக்கக்கடவது.] தனது அம்ருதரஸமெல்லாம் சோஷமாகப் பெற்றவனுய்த் தேன் அற்ற தேனடைபோலும் நிலைமையை எய்துகின்றுன். ஞுவிஜெதஜஸர்களான ஸூர்ய சந்த்ரர்களை இப்பாடுபடுத்தவல்ல பெருமைவாய்ந்த ஸுதர்சந கிரணங்கள் உங்களைக் காத்தருளவேணுமென்றுராயிற்று. [உஷ்ஃ—ஸுவாஹம். வுஷிஃ—ஸம்ருத்தி,] (கக)

பத்மௌகோ தீர்கிகாஸ்வவநிப்ருத்தடே கைரிகாம்ப:ப்ரபாத:, ஸிந்தூரம் குஞ்ஜராணாம் திஶிதிஶி ககநே ஸாந்த்யமேகப்ரபஞ்ச: । பாராவாரே ப்ரவாளோ வநபுவி ச ததா ப்ரேக்ஷ்யமாண: மூடை:, ஸாதிஷ்டம் வ: ப்ரபோதம் ஜநயது தநுஜத்வேஷிணஸ் தேஜஸாம் ராஶி: ॥ (௧௨)

தீர்கிகாஸு	வாவிகளின் தண்ணீரில்
பத்மௌக:	செந்தாமரை மலர்களின் திரளாகவும்
அவநிப்ருத்தடே	மலைச்சாரலில்
கைரிகாம்ப:ப்ரபாத:	தாதுஜலங்களின் அருவி வீழ்ச்சியாகவும்
திஶிதிஶி	திசைகள்தோறும்
குஞ்ஜராணாம்	திக்கஜங்களினுடைய
ஸிந்தூரம்	சிந்தூரப்பொடியாகவும்
ககநே	ஆகாயத்தில்
ஸாந்த்யமேகப்ரபஞ்ச:	அந்திப்போதை மேகத்திரளாகவும்
பாராவாரே	கடலில்
ப்ரவாள:	பவழமாகவும்
வநபுவி ச	காட்டிடத்தில்
ததா (ப்ரவாள:)	பல்லவமாகவும்
மூடை: ப்ரேக்ஷ்யமாண:	மூடர்களாலே பார்க்கப்படாநின்ற
தநுஜத்வேஷிண: தேஜஸாம் ராஶி:	திருவாழியாழ்வானது கிரணஸமூஹமானது
வ:	உங்களுக்கு

ஸாதிஷ்டம் ப்ரபோதம் ஜநயது நல்ல அறிவை உண்டாக்குக.

திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸமூஹம் ஸர்வதேஶ வ்யாப்தியென்னுமிடத்தை ஒரு அஜ்ஞாநமாகப் பேசுகிறார் இதில். வாவித்தடம், மலைச்சாரல், ஆகாயம், கடல், காடு முதலான எல்லாவிடங்களிலும் திருவாழியாழ்வானுடைய சுடர்ச்சோதிவெள்ளமே வியாபித்துக்கிடக்கின்றது; ஆனால் உண்மைகண்டறியகில்லாத மூட ஜநங்கள் “இவையெல்லாம் ஸுதர்ஶநஜ்யோதிர்வ்யூஹங்களேயாம்”

என்று அறுதியிடமாட்டாமல் ஒரோவிடங்களில் ஒரோவஸ்துவாக மயங்குகின்றன: அந்த உக்ரப்ரஸாதவைஜாத்யத்தை வாவித்தடங்களில் தாமரைமலர்களாகவும், மலைச்சாரல்களில் காவிநீர்ப் பெருக்காகவும், ச்ருங்கங்களிடத்தில் சிந்தூரச் செம்பொடியாகவும், ஆகாயத்தில் ஸந்த்யாராகஸந்நிகாசமாகவும், கடலினுள் பவழமாகவும், காட்டிடத்தில் செந்தளிராகவும் பூஜநங்கள் காணுகின்றனவித்தனை. (உண்மையறியவல்ல யதார்த்ததர்சிகள் இங்ஙனே ப்ரமிக்கமாட்டார்கள்; பத்மவம், கௌரிகாஸ்ரவம், ஸிந்தூரம், ப்ரவாளம். முதலானவற்றை ஸாதர்ம்யப்ரஸாதப்ரஸாதமாகவே காண்பர்கள்—என்பது உள்ளுறை) இஃது அதிசயோக்தி.

த்ருதீயபாதத்தில் 'ததா' என்பதனால் 'ப்ரவாள:' என்றதை அநுஷங்கித்துப் பொருள்மாத்திரம் வேறாகக் கொள்ளத் தக்கது. "ப்ரவாலோஸ்த்ரீ கிஸலயே வீணாதண்டே ச வித்ருமே" என்ற நிகண்டுவின்படி ப்ரவாளசப்தத்துக்குத் தளிரென்றும் பவழமென்றும் பொருளுண்டாதல் உணரத்தக்கது.

"ஸாயிஷீவ: ப்ரமோதே" என்றும்.....ப்ரபோதே என்றும் பாடபேதமுண்டு. ப்ரமோத:—ஸந்தோஷம். ப்ரபோத:—சிறந்த ஞானம். [தைத்யஜிஷ்ண:] தைத்யஜிஷ்ணு என்று எம்பெருமானுக்குத் திருநாமமிருப்பதுபோலவே திருவாழியாழ்வானுக்குமுண்டு. ஜ்யோதிஷாம் ஸவிதுர்ஜ்யோதிஷ:; ஸ ஹரிஸ் ஸாந்த்ர ப்ரோக்த இதி விச்ருத:. யத்வா—ஜ்யோதிஷாம் ஸமூஹ: ஜ்யோதிஷ்டு; தஸ்யாம்சி: என்பாருமுண்டு: ஸமூஹத்தினுடைய ஸமூஹம் என்பதனால் பாஹுள்யாதிசயமே தோற்றும். ... ... (கஉ)

ஸாதோ! ஸா தே த்வதீயா ஸ்மரதி கமேநிந்தித்ரு! தே
காத்ரு தேஜ:, தாரா:! ஸ்தாரரார்யபேராஸ்ரம! ந ஸ்வத:
ப்ரஸ்ரரப்ரேக்ஷாதிபு:! ஸம்ஸக்திம் நஸ்: ஸ்வா யதாயுக்ஸமயே
வக்ராராஜாம்ஸவஸ்து, யாஷ்டாகம் ப்ரளயதாவப்ரவஸஸமதா
வக்ராய க்ருஷ்ணாய (கந)

4

யது³த³யஸமயே	எந்த ஸுதர்சநகிரணங்களின் உதயகாலத்தில்
நப⁴ஸ்யா:	ஆகாசத்திலுள்ள தேவஸ்த்ரீகள்
'ஹே ஸவித:! க்ஷீணா பா⁴: ந பா⁴ஸதி'	'ஓ ஸூர்யனே! உனது தேஜஸ்ஸானது (ஸுதர்சந தேஜஸ்ஸின் முன்னே) விளங்கவில்லை (என்று ஸூர்யனை நோக்கியும்)
'ஹே சந்த்³ரதீ³ப்தே! தே தேஜ: க்வ?'	'சந்திரனே! உனது தேஜஸ்ஸு எங்கே?' (என்று சந்திரனை நோக்கியும்)
'ஹே தாரா: தூ³ராத் ஸ்த²'	'நக்ஷத்திரங்களே! தூரத்தில் நில்லுங்கள்' (என்று நக்ஷத்திரங்களை நோக்கியும்)
'அக்³நே! அப்ரபோ⁴'ஸி'	'அக்நிபகவானே! சப்பையாய்விட்டாயே!' (என்று அக்நியை நோக்கியும்)
'ஹே வைத்³யுதார்சி:!	'ஓ வஜ்ராக்நியினது தேஜஸ்ஸே!
ஸ்வத:	உனக்கு
வைஶத்³யம் ந	தனித்து விளங்கக்கூடிய ஸ்வாதந்திரியமில்லை (என்று வஜ்ராக்நி தேஜஸ்ஸை நோக்கியும்)
இதி ஶம்ஸந்தி	இவ்வாறாகச் சொல்லுகின்றனரோ,
தே	அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த
சக்ரராஜ ஸம்ப⁴வா:	திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள்
யுஷ்மாகம்	உங்களுடைய
பூர்வதாப ப்ரப⁴வ ப⁴வ ருஜ: ஶாந்தயே	பூர்வமான தாபத்ரயாதிகட்கு உத்பத்திஸ்தானமாகியஸம்ஸாரமாகிற நோய் தீர்வதன்பொருட்டு
க்ரமந்தாம்	பராக்ரமிக்கட்டும்.

கீழ் ஏழாவது ச்லோகத்தில் ப்ரதிபாதித்த அர்த்தத்தையே ப்ரகாரபேதத்தாலே இதிலும் அருளிச்செய்கிறார்.

திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் கிளரும்போது, ஆகாசத்தில் திவ்யவிமாநசாரிகளான தேவகந்தர்வாதிகள், ஸூர்யன் சந்திரன் முதலிய தேஜஃபதார்த்தங்களை நோக்கி இங்ஙனே சொல்லுகிறார்களாம்:—அப்பா ஸூர்யனே! உனது ஒளி விளங்கமாட்டாமல் மங்கிப்போயிற்றுக்காண்; அப்பா சந்திரனே! உன் தேஜஸ்ஸு எங்கே புக்கொளித்தது? நக்ஷத்திர கணங்களே! இனி நீங்கள் கடக்க நிற்கவேண்டுமத்தனை; ஓ [illegible]வானே! உன்னை நாங்கள் பெருமதிப்பனாக நினைத்திருந்தோமே; ஒளியற்றவனாய் சப்பையாய்விட்டாயே!; ஓ வஜ்ராக்நிதேஜஸ்ஸே! நீ ஸாந்த்ரமேகஜாலத்தில் லயித்து உருவழிந்துபோகும் பரதந்த்ரனாய் விட்டாயேயன்றி ஸ்வதந்த்ரதேஜோவஸ்து அல்லைகாண்; என்று நின்றார்கள். வஸ்துதஃ இப்படி சொல்லுகிறார்களோ வென்னில்; சொல்லாவிடினும் இங்ஙனே சொல்லவேண்டும்படியான நிலைமை விளைகின்றதென்கையிலே தாத்பர்யம். அப்படிப்பட்ட ஸௌதர்சந கிரணங்கள் உங்களுடைய ஸகல து:க்ககாரணமான ஸம்ஸாரரோகத்தைத் தொலைக்கக்கடவன வென்றாராயிற்று. இரண்டாம் பாதத்தில் "தாரா: ஸ்பாரா:" என்றும் பாடம் வழங்கும். அப்போது, (கவி, ஸ்ப:,) ஸ்ப. என்று [illegible]மாம். அதிற்காட்டிலும் [illegible]மே பொருட்சேர்த்திக்கும் அக்ஷராநுப்ராஸரீதிக்கும் ஒக்கும். பெரியோர் ஓதும் பாடமும் இதுவே. ஸமயி—ஸ்தாக, ஸ்தூ, ஸ்த. என்று ப்ரயோகம்.

[illegible] (கச)

அசிவஸ்பர்சாநாம் — சத்ருஸ்த்ரீகளுடைய [அஸுர ராக்ஷஸமாதர்களுடைய]

கர்ணேஷு	காதுகளில் (மங்களாலங்காரமாக அணியப்பட்டிருந்த)
தூர்வாங்குராந்	அறுகம்புற்கதிரை
ஜக்த்வா	தின்றுவிட்டும்
ஸ்வர்யோஷிதாம்	தேவமாதர்களுடைய
சக்ஷுஷு	கண்களில் (பெருகிக்கொண்டிருந்த நீரை
அஶ்ரூணி	நீரை
பீத்வா	குடித்துவிட்டும்
ஸ்வைரம் யதா ததா சரந்த்ய:	தருமநெறி வழுவாமல் திரிகின்றவையாயும், (பசுக்களின் பக்ஷத்தில்) 2. காளைகளோடுகூடத்திரிகின்றவையாயும்
க்ருஷ்ணேந ஸ்வயமேந	க்ருஷ்ணவானென்ன எம்பெருமானாலே
அநுகதா:	பின்செல்லப்பெற்றவையாயும்
ப்ரஶ்ரிதாநாம்	அடுத்தவர்களுக்கு
வரம் க்ஷீரரஸம்	சிறந்த க்ஷீரரஸத்தை (2) சிறந்த மோக்ஷருசியை
துஹாநா:	கறந்து கொடுப்பவையாயும் (2) உண்டுபண்ணுநின்றவையாயும் இருக்கிற
ஸ்வாலோகலோகத்ரிதயத்வஸ்த தமஸ: சக்ரஹஸ்தஸ்ய காவ:	ஸர்வப்ரகாஶத்தாலே மூவுலகவிருளையும் விலக்கின திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்களானவை, (2) தனது கடாக்ஷ வீக்ஷணத்தாலே மூவுலகத்தவரின் அஜ்ஞாநாந்தகாரங்களைப் போக்கியருளும் கண்ணபிரானுடைய பசுக்களானவை
வ:	உங்களுக்கு
ஸாந்தத்யாம் ஸம்ருத்திம்	தொடர்ச்சி அறாமல் ஶாஶ்வதமாயிருக்கக்கூடிய செல்வத்தை
ததது	தந்திடுக.

திருவாழியாழ்வாருடைய கிரணங்கள் உலகுக்குத் தொடர்ச்சியாக செல்வத்தைத் தந்திடுகவென்கிறார். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்ற கீதாபாஷ்யத்தின்படி ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு உள்ள பலபொருள்களில் பசு என்ற பொருளையும் கிரணம் என்னும் பொருளையும் ஏககாலத்தில் இங்கே விவக்ஷித்து 'கோவ:' என்றருளிச் செய்கிறார். 'வஸுதேவஸுத' என்னும் பதம் வஸுதேவஸுதன் என்ற வ்யுத்பத்தியால் கண்ணபிரானையும், 'வஸுதர்ஶனஸுதர்ஶ' என்னும் வ்யுத்பத்தியால் திருவாழியாழ்வானையும் சொல்லும். (வஸுராஜ:, வஸுதர்ஶந: [illegible].) ஆகவே, "வஸுதர்ஶனஸுதர்ஶ:" என்ற வாக்கியில், திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் என்ற பொருளும் கண்ணபிரானுடைய பசுக்கள் என்ற பொருளும் ஆகும்படியருளிச்செய்கிறார் [illegible]. இரண்டிற்கும் பொருந்த விசேஷணங்களிடுகிற வைசித்ரியைப்பாரீர். [[illegible]] பசுக்கள் புற்களைத்தின்று தண்ணீரைக் குடித்துத் திரியும்; ஸுதர்ஶனகிரணங்களும் அப்படியே செய்கின்றன;—அஸுர ராக்ஷஸநாதர்கள் தங்கள் காதுகளில் [illegible] அணிந்துகொண்டிருந்த அறுகம்புல்லைத் தின்றுவிட்டுத் தேவமாதர்களுடைய கண்களிற் பெருகிக்கொண்டிருந்த பாஷ்ப ப்ரவாஹத்தைப் பருகிவிட்டு ஸந்தோஷமாகத் திரிகின்றனவாம். இதனால் பெறப்பட்டதென்னென்னில்; அஸுர ராக்ஷஸர்கள் விதவைகளாம்படி அவர்களது [illegible]க்களையொழித்து, அவர்களால் நலிவுபட்டிருந்த தேவஜாதியின் [illegible]த்தைத் தீர்த்தவை ஸுதர்ஶநகிரணங்கள் என்றதாகிறது. கழுத்தில் [illegible] போலே காதில் [illegible]மும் ஸுமங்கலிகளுக்கே உரித்தாகிறது; அது போயிற்றென்றால் வைதவ்யம் வந்தவாறுமத்தனை. [illegible]க்கள் செத்தபின்பு தேவ

மாதர் அழுவதற்கு ஶக்தியில்லாமையால் அவர்களுடைய கண்ணீர் ஸஹஸ்ராம்ஶுகிரணங்களால் பருகப்பட்டதாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கப் பட்டது.

“ஸவ்ருஷம்” என்பது ‘ஸாரயந்த்ய:’ என்ற ஸாரணக்ரியையிலே விஶேஷணமாக அந்வயிக்கக் கடவது. [ஸவ்ருஷம் ஸாரயந்த்ய:] வ்ருஷஶப்தத்திற்கு வ்ருஷபமென்றும் தர்மமென்றும் இரண்டுபொருள். பசுக்கள் வ்ருஷபத்தோடே கூடித்திரியும். ஸஹஸ்ராம்ஶுகிரணங்களானவை தர்மத்தோடே ஸஞ்சரியாநின்றன. அதாவது—பாவிகளை நிரஸித்தலும் தார்மிகர்களைப் பாதுகாத்தலுமாம். ஜயாஜயமறியாத எம்பெருமான்படியே இருக்குமாய்த்து ததாஶயமும். [க்ஷிதிதலவஸதிம் அந்வயந்தா:] க்ஷிதிதலாவதீர்ணனான எம்பெருமான் பின்செல்லப்பெற்றிருக்கை பசுக்களுக்கும் ஸஹஸ்ராம்ஶுகிரணங்களுக்கும் ஒக்கும். இவைபுகுமிடமெங்கும் எம்பெருமானும் புக்கு நிற்கிறானிறே ஸர்வதேஶவ்யாபித்வஸ்ய அவிஶேஷாத்||

[ஶ்ரிதாநாம் ஶர்மதோஹம் ஊஹாநா:] “ஶர்ம ஶப்தேஷ்வஸ்த்ரீயே ஷட்ஸு ஸம்ஸ்ருதே | க்ஷயாஸதே மோக்ஷே” என்ற வைஜயந்தீகோஶத்தின்படி ஶர்மஶப்தத்துக்குள்ள பல பொருள்களில், பால், மோக்ஷம் என்ற இரண்டு பொருள்கள் இங்கே விவக்ஷிதம். பசுக்கள் தம்மை எய்தினர்க்குப் பாலைத் தரும். இவை முக்தியைத்தரும். “ஸ்வாலோகஸ்ய த்ரிஸந்தாபஹந்து:” என்பதை ஶ்ரமஸந்தாபநாஶகமாகக் கொண்டு (ஶ்ராவ:) என்பதற்கு விஶேஷணமாக அந்வயிப்பர் சிலர். ஷஷ்ட்யந்தமாகக்கொண்டு சக்ரஹஸ்தனுக்கு விஶேஷணமாக அந்வயிப்பது சிறக்கும். [ஸ்வாலோகஸ்ய த்ரிஸந்தாபஹந்து: சக்ரஹஸ்தஸ்ய] ஆலோகமென்று ப்ரகாஶத்துக்கும் பார்வைக்கும் பெயர். எம்பெருமான் தனது கடாக்ஷ வீக்ஷணத்தாலே த்ரிஸந்தாபத்தையும் போக்கியருள்பவன்; திருவாழியாழ்வான் ஸ்வப்ரகாஶத்தாலே அங்ஙன் செய்பவன். முதல்பக்ஷத்தில் தர்ஶநாயதும் அந்வயம்.

[ஸாநுபந்தாநாம் ஸ்ரீம் ஏதிதாம்] வைஸ்யத்தொடர்ச்சி போகாமல் கூடியிருக்கையாவது விச்சேதமற்றிருக்கை; ஸாந்தமான என்றபடி. செல்வத்தை மேன்மேலும் பெருகச் செய்கவென்கை. [ஏதிதாம்] இந்த விசேஷணம் ''ஏத்ருத்தெள'' என்ற தாதுவில் நிஷ்டையென்று ஸ்ருதிக்கும் சிலர், 'ஏதிதம், ஏதிதாம், ஏதிதாம்' என்றுகொண்டு ''ஏதிதாம்'' என்றன்றோ ப்ரயோகிக்க வேணும்; ஏதிதாமென்னவொண்ணாதேயென்று ஸோத்யம்பண்ணுவர்கள். அங்ஙனன்று; தாதுவில் ''ஏத—வ்ருத்தெள'' என்றொரு தாதுவுண்டு; அதில் ஸைத்ரதஸ்மாதிநஹ் ஸந்தநாத ப்ரத்யமாய்த்து இது. ஏதிதாம், ஏதிதாம், ஏதிதாம்—இதி | ''ஸாதிஷ்டம் ஸாதிஷ்ட ஏதிஸ் 'ஏதிஸ்' நாகம் ஸ்ரீ ஸ்ரீஸ்!'' என்றார் ஆழ்வானும் ஸுந்தரபாஹுஸ்தவத்திலே.

இப்லோகத்தில் கண்ணபிரானுடைய பசுக்களின் ப்ரமாக ஒரு பொருள் தோன்ற ஸம்பவிந்யாஸம் பண்ணின விதற்குக் கவியின் ஸர்வ ஸமர்த்ராதிஸய தேஜஸ்விதநாதிஜித ஸாமர்த்யாதிஸய மேயாய்த்துப் ப்ரஸ்தாவநம். இங்கே த்வநியா? உபமாலங்காரமா? ஸ்லேஷமா? எங்ஙனே நிர்வஹிப்பதென்னில்; சிலர் சொல்லக்கூடும்—உபமாவாசகமான ஸவாதிகள் இல்லாமையாலே உபமாலங்காரம் சொல்ல இடமில்லை; ரகுவம்சத்தில் ஸ்ரீரகுவம்சத்தில் ''ஸர்வா இதி ப்ரவ்ருத்தாதகாத் ஸாஸம் விலிகா இதி ஸம்ஸ்ஸ்ரீத்வ யஸ்யாமைவஸ ந ஸோமி காஸ் ஸமைவஸ்ஸ்ரீ ஸம்ஸ்லிஷ்டஸமாநஸ்||'' என்ற ஸ்லோகத்தில் போலே ஸம்ஸ்லேஷம் சொல்வதற்கும் இடமில்லை. ''ஸாதவிந்யதிகவஸஸ்ஸ்ரீயம் ஸஸந்ஸ் ஸம்தோஷாஸம் ஸஸநஸாஸமவாநீகாஸ் | ஸாஸ்ரீகைர ஸாரஸிக்ஷணாநாம் ஸாயஸந்யம் ஏய்தியாம் ஸஹாஸர ஸந்ஸ்||'' என்ற தேவதாகவம்ச ஸ்லோகத்திற்போல ஸ்லேஷ ஸ்லேஷம் சொல்வதற்குமில்லை; ஸமம், ஸாயஸந்ய ஸித்த்யாதிவசநங்கள் இல்லாமையாலே. ஆனபின்பு த்வநியேயாகக்கடவதென்பர்; அங்ஙனல்ல; ''கபசதிஜாரோஸ்ஸ்ரீகாஸ ஸாஸ்ஸ்வரஸ்ஸாவிஸ்ஸ்வ

ர்யாயரோவாஸந்து:। ஸத்ததேஸந்தோ தேஹ்யாஸ்திவா: பரி
ணத் க்ஷிதிக்ஷிதாம் ஸ்யாதபீஷ்டஸித்த்யை||" என்ற ரைவதகவசநச்லோ
கத்திற்போல ச்ரேஷ்டார்த்தமான ஸமாஸோக்தியாகக் கடவது. ஸவு
யாவி அத்புதமான ஒரு த்ருச்யத்தைத் தோற்றுவித்தல் வா
ர்த்தாதிசய ஹேதுவாம் என்ற ஆலங்காரிகஸித்தாந்த ஸங்க்ர
ஹம் இங்கே அநுஸந்தேயம். ... ... (௧௪)

ஸேநாம் ஸேநாநீம் ஜம்பாரேர் மஹதி ரணமுகே அலம் பயம்
ஜநயந்தீ:, உத்ஸேககோஷாக்ஷாந்தோஷ்டாம் ப்ரத்யர்த்திவிக்ஷிப்த தோஷ்ணாம் தைத்யவ்ருந்தா
ந் யா கவலயதி। விச்வம் விச்வம்பராத்யம் ரதசரணபதேர் லீலயா
பாலயந்தீ, ஸம்ருத்தி: ஸா தீதிதீநாம் வ்ருஜிநதமநஜநார்த்தநாஜ்ய
ஜீவிதம் வ: || (௧௫)

மஹதி ரணமுகே	பெரிய போர்க்களத்தில்,
ஸஸேநாநீம்	தலைவர்களோடு கூடினதான
ஜம்பாரே: ஸேநாம்	இந்திரனது சேனையை
அலம் பயம் ஜநயந்தீ:	மிகவும் பயப்படுத்தாநிற்கிற,
உத்ஸேககோஷாக்ஷாந்தோஷ்டாம் ப்ரத்யர்த்திவிக்ஷிப்த தோஷ்ணாம் தைத்யவ்ருந்தாந்	செருக்கினால் எதிரிகளின் அழைப் பொறுக்கமாட்டாது போர் செய்யத்துடிக்கிற கைகளையுடையரான அஸுரர்களின் கூட்டங்களை
யா கவலயதி	யாதொரு ஸுதர்சந கிரண ஸம்ருத்தியானது கவளீகரிக்கின்றதோ,
விச்வம்பராத்யம் விச்வம்	பூமி முதலிய எல்லாவுலகத்தையும்
லீலயா பாலயந்தீ	விளையாட்டாகவே ரக்ஷியாநின்ற
ஸா	அப்படிப்பட்டதான
ரதசரணபதே: தீதிதீநாம் ஸம்ருத்தி:	சக்கரத்தாழ்வானுடைய கிரணங்களின் ஸம்ருத்தியானது

வ: உங்களுடைய
ஜநானாம் ஸுக்ருதம் யஜ்ஞம் பிறவிதோறும் ஈட்டிய பாவங்க
ளாஹுயந ஒழித்திடுக. [ஜ்வா

திருவாழிப்பாழ்வானுடைய ஜ்வாலைகளின் ஸமூஹமானது உங்களுடைய ஜந்மங்கள்தோறும் திரண்டுகிடக்கிற பாவங்களைத் தொலைத்திடுகவென்கிறார். முதலிரண்டு பாதங்களாலே, ஸுஷ்டி நிவ்ருத்தியைப் பண்ணித்தருகிறபடியையும் த்ருதீயபாதத்தால் ஐஷ்வர்யம் பண்ணுகிறபடியையும் அருளிச்செய்கிறார். பெருப்பெருத்த தலைவர்களோடு கூடின ஸைந்யஸேனையைப் போர்க்களத்திலே வெருட்டித்திரியும் அரக்கர்களைக் கபளீகரியாநின்றும் ஸ்வர்கம் முதலான ஸகல லோகங்களையும் அவலீலையாகப் பாதுகாத்தருளா நின்றுமிருக்கிறதாய்த்து அந்த ஸுதர்ஶநஜ்யோதிஸ்ஸமூஹம்.

[ஸேநாம்] ஸசேநஸ்ஸம்ருத்தா ஸேநா, தாம். "ஸநஸ்ஸித்யநுஷஸ்ய" இத்யத்ர. [உத்தகோஷாச ஸேநாம்] "ஸ்மிதோஷ்டர்யுஸஸ்ய பலஸஹநே" என்ற வாதிக்கிறது, உஷ்டம் பலஸஹதோ உஷாய: என்று தூஷ்யத்த பாதமாய்க் கிடக்கிறது. உத்தகுமாவது பலம்; அதனாலே எதிரிகளுடைய அழலைப்பொறுக்க கில்லாமல் போர்செய்யத் துடிக்கிற கைகளையுடையவர்களாய்த்து அஸுர ராக்ஷஸர்கள். [ப்ரஜ்வலிதி ஷ்டாம்] பூர்வதேவர்களென்றும் ப்ரஜ்வலதேவர்களென்றும் அஸுரர்களைச் சொல்லுகிறது; முன்பு தேவர்களாயிருந்து பின்பு பாபாசரணத்தாலே ஸூஷ்டர்களாகி அஸுரர்களாயினராம். "பூர்வஸ்ரிஷ்டாதிதிஸுதா: பூர்வதேவாஸுராஷ்ஷ:" இத்யமர:. [கவலீசெ] 'ஜிஹ-க்ஷ்யாதநே' இத்யஸ்மாத்தாதோ ராதநேவதே லங்ஙிவல். 'கவ' இத்யுவஸர்க:... (௧௫)

தவ ஸேநாஷஸௌ வ்ருத்திஸ்பதவஷாங்க்ஷயாராயணஞ், ஸ்வாவெவ க்ஷிவஸாவம் வ்ருத்திரிஸ்கதா தந்த்

ஸ்வணிதாநி ஸம்பாஸ்திஸ்போடஶப்தம் வ்யக்தயதி வடந்த்
யாட்டஹாஸாந், ஸா ஸா வஸ்ருங்நாஜ்வாலேவ
ஏநோராஶிம் ஸந்தாபம் விநிர்தாய ॥ (௧௯)

ஸ்ருங்நாஜ்வாலா ஸா ஏநோராஶி யா ஸா } திருவாழியாழ்வானிடத்துத் தோன்றிய யாதொரு ப்ரகாஶமானது

ஸ்வஉஷ்ணா தப்தேவ — தனது உஷ்ணத்தினால் தபிக்கப் பட்டதுபோல

ப்ரதிபக்ஷவக்ஷஸாம் — எதிரிகளின் ஶரீரங்களினுடைய

அஸ்ருக்தாரா: பிபந்தீ — ரக்ததாரைகளைப்பருகாநின்றதாகி

(ஸந்ததம்) க்ஷீபதாம் ப்ராப்தேவ — உந்மத்தத்தை அடைந்ததுபோல

ப்ரதிதிஶம் — திக்குக்கள்தோறும்

அஸக்ருத் — அடிக்கடி

ஸ்வணிதாநி தந்வதீ — ஆரவங்களைப் பண்ணாநின்று கொண்டும்

ஸம்பாஸ்திஸ்போடஶப்தம் க்வ ஹஸதி } (ஶத்ருக்களது) முதுகெலும்புகளைமுறிப்பதனாலுண்டாகும்பே ரொலியையுடையதாகி

வடந்து சட்டஹாஸாந் வ்யக்தயதி } கொடிய பெருஞ்சிரிப்புகளை வெளியிடாநின்றுமிருக்கிறதோ

ஸா — அப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஸநதீப்தியானது

வ: விநிர்தாய ஸ்தாத் — உங்களுடைய ஏநோராஶியின்பொருட்டுச் சிறிது வெளிப் புறப்படவேணும்.

*** ஸ்ரீஸுதர்ஸநஜ்வாலையானது அஸுரராக்ஷஸர்களை த்வம்ஸம் பண்ணிக்கொண்டு திசைகள்தோறும் பேரொலிசெய்து கொண்டு சுழன்று திரியும்படியை ஒரு உத்ப்ரேக்ஷாலங்காரம் பொலியப் பேசுகிறார் இதில். உலகில் தாஹவஶப்பட்டவன் தண்ணீர்த்தாரையைப் பருகுவது இயல்பு; ஸுதர்ஸநஜ்வாலையானது அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய ஶரீரங்களிலுள்ள ரக்தமாகிற பாநீயதாரையைப்

பருகினதற்கு இவர் ஒரு ஹேதூத்ப்ரேக்ஷை பண்ணுகிறார் [தீவ்ரா ஸ்வோஷ்மோஷ்மணேவ என்று] தனக்குத் தாபஜநகமான வேறொரு வஸ்து இல்லாமையாலே தனது ஔஷ்ண்யத்தினாலேயே தான் தவிக்கப்பட்டது கொல்! என்கிறார். ஜலபாநத்தால் ஶமிப்பிக்கவொண்ணாத ப்ரஜ்வலிததாபமாகையாலே ஶோணிதபாநத்தாலே ஶமிப்பிக்கவேண்டிற்று. [ப்ராப்தக்ஷீபபாவம் ப்ரதிதிஶமஸக்ருத் ந்ருத்தவல்கிணிதாநி] ஸாவேஶஸம்ப்ரமவல்கணை திசைகள்தோறும் சுழன்று திரிவதற்கு ஹேதூத்ப்ரேக்ஷை பண்ணுகிறார்; மத்யதாரையைப் பருகினவன் வாளாகிடக்கவொண்ணாதிறே. உந்மாதிஶயத்தாலே கண்டவிடமெங்கும் தட்டித்திரிவனிறே. அப்படியே இந்த வக்த்ரவஹ்நிதானும் ப்ரதிபடவக்ஷோஸ்ருக்பாநத்தாலே உந்மத்தது கொல்! என்னலாயிருந்தது; இல்லையேல் இப்படி திசைகள்தோறும் சுற்றிச்சுழன்று திரிவதற்கு ப்ரஸக்தியில்லைபோலும். [வம்ஶாஸ்தீ ஸ்போட ஶப்தோபவஹதி பட்வட்டஹாஸாந் ப்ரகடயதி] மத்யபாநாதிகளாலே உந்மத்தவன் அங்குமிங்கும் திரிந்துகொண்டு அகாரணமாகப் பெருஞ்சிரிப்புக்களைச் செய்வது வழக்கம். ரக்தபாநத்தாலே உந்மத்தமாய்த் திரிகின்ற இந்த வக்த்ரவஹ்நிதானும் ஶத்ருக்களின் முதுகெலும்புகளை வெடிக்கச் செய்து அவற்றில் நின்றும் ஒரு பேரொலியை உண்டாக்குவதானது உந்மத்தனுடைய அட்டஹாஸ கலகலத்தோடு ஒத்திராநின்றதுபோலும். ஆகவிப்படிகளாலே ஶத்ருநிபர்ஹண ப்ரயாணசிகீர்ஷைதயான ஸாவேஶஸம்ப்ரமவஹ்நியானது உங்களுடைய ஸமீஹிதஸித்தியைச் செய்விக்கக் கடவதென்றாயிற்று. “விஹிதாய” என்றது—விஹிதகாயஸித்தயே என்றபடி.

[அஸ்ருக்பாநா:] “அஸ்ருக்ப்ரேணிஶோணிதே” இதி நிகண்டு. [க்ஷீபபாவம்] க்ஷீப: மத்த: தஸ்ய பாவோ மத:. [வம்ஶாஸ்தீ] “வம்ஶோ வேணௌ குலே வர்கே ப்ருஷ்டாத்யவயவேபி ச” இதி விஶ்வ:. [படுஹாஸ] “படுஸ்தீக்ஷ்ணஸ்பஷ்டே தக்ஷே நிஷ்டுரே

நிர்த்துவேஷிவ” இதி பாடஃ. [ஸ்ருதாய] ‘ஸ்வேதபரம்வேஷ்டநே’ இதி யாதோஃ. வக்ரரூபனை சிறிது அசையத் தொடங்கினாலும் காயப்படுத்தியாமென்று கருத்து. ... (௧௬)

தேவைஸ்ஸேவ்யமாநா தாநவஸுபடஸமாஜாக்ர்யதேஜோஷ்மதப்தைஃ, க்ஷுண்ணாரோதோதிஶாஸீமா லுடதுடுபடலீவ்யாஜடிண்டீரபிண்டா । ஜாஜ்வல்யஜ்வாலாதரங்கத்ருடிதரிபுதருவ்ராதபாதஸுகமமார்கா, ஹேதேர்ஹேதிஸ்ரோதோ வஃ ஶமயது துரிதவநபுவம் தாவவஹ்நிம் ॥ (௧௭)

தாநவஸுபடஸமாஜாக்ர்யதேஜோஷ்மதப்தைஃ தேவைஃ	அஸுரவீரர்களின் ஸமாஜங்களுடைய தேஜமாகிற உஷ்ணத்தாலே தபிக்கப்பட்ட தேவர்களாலே
ஸேவ்யமாநா	சேவிக்கப்படா நின்றதாயும்
க்ஷுண்ணாரோதோதிஶாஸீமா	திக்குகளாகிற கரைகளை மீறிச்செல்வதாயும்
லுடதுடுபடலீவ்யாஜடிண்டீரபிண்டா	புரளுகின்ற நக்ஷத்ரஸமூஹமென்னும் வ்யாஜத்தையுடைய நுரைத் திரளையுடையதாயும்
ஜாஜ்வல்யஜ்வாலாதரங்கத்ருடிதரிபுதருவ்ராதபாதஸுகமமார்கா	தளதளவென்று சுழலாநிற்கிற ஜ்வாலைகளாகிற அலைகளாலே துண்டிக்கப்பட்ட ஶத்ருக்களாகிற மரங்களின் வீழ்ச்சியினாலே ஸுகமான வழியை யுடையதாயும்
ஹேதேஃ	திருவாழியாழ்வானுடையதாயிருக்கிற
ஹேதிஸ்ரோதஃ	ஜ்வாலாப்ரவாஹமானது
வஃ	உங்களுடைய
துரிதவநபுவம்	பாவங்களென்கிற
தாவவஹ்நிம்	காட்டுத்தீயை
ஶமயது	அணைக்கட்டும்.

*** திருவாழியாழ்வாருடைய ஜ்ஞாநவைபவத்தை ஒரு மஹா ஜலப்ரவாஹமாக ரூபித்துப் பேசுகிறார் இதில். ஜலப்ரவாஹத்துக்கு உள்ள தன்மைகள் ஸுதர்சநகிரணநிகரத்திலும் பொருந்தியிருக்கும்படியை நான்கு விசேஷணங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கிறார். [ப்ரதாபஜ்வலநஜாதஜிஹ்வாபாஷ்டநிக்ரஹபூதாரம்பஸஹஸ்ரநதோர்நந்தநதம்பாவ்ருத்தோத்ஸாஹம்ஸ்ரநாநாம்பாஷ்ட்ரை] ஸமஷ்டிக்காலே தவிக்கப்பட்ட ஜநங்கள் ஜலப்ரவாஹத்திலே போய் சுகமாகிப்பர்களிறே. அதுபோல, சங்கபுருஷர்களது தடிபோன்ற புஜங்களின் செருக்காலே தாபமுற்ற தேவர்களாலே ஸேவ்யமானமாயிருக்குமாய்த்து ஸுதர்சநகிரணம். அஸுரர்கள் தோள்தட்டிச் செருக்கிச் செருச்செய்ய நெருங்கும்போது தேவர்கட்கு ஸுதர்சந கிரணப்ரணவரணமல்லது பணியில் இலையிறே. [கூலாவரோதிஸம்வீ] மஹாப்ரவாஹமானது கரையை மீறிப் பெருகுமிறே. இதுவும் திசைங்களாகிற கரையைக்கடந்து ஸர்வதோதிக்கமாக வ்யாபியாநின்றதாய்த்து. [ஸம்ருத்தஸமப்ருத்தசக்ஷ்ய விஸ்ரமணவிஸ்ரம:] பெருவெள்ளத்திலே நுரைத்திரள்கள் நெருங்கிக்கிடக்குமிறே. கூலாவரோதிஸம்வீயான இது தன்னிலே நக்ஷத்ரக்ஷாதங்கள் நுரைத்திரள்களாகத் திகழாநின்றனவாய்த்து. [நிஜஜ்வாலாகாரநேத்ராதி.] பெருவெள்ளமானது தனது அலைக்கிளர்ச்சியாலே கரைகளிலுள்ள பலபல மரங்களையறுத்து வீழ்த்தி வழிகளையெல்லாம் ஸஞ்சாரமாகச் செய்துவைக்குமிறே. அதுபோல இதுவும் தளதளவென்று சலியாநின்ற தனது ஜ்வாலைகளாகிற அலைகளாலே சத்ருவர்க்கசரீரங்களாகிற மரங்களையறுத்துத்தள்ளி வழிகளையெல்லாம் ஸஞ்சாரமாக்கிவைத்திருக்குமாய்த்து. ஆகவிப்படிப்பட்ட ஸமாநப்ரயோகத்தாலே மஹாஜலப்ரவாஹமென்னவமைந்த ஸுதர்சநகிரணநிகரமானது மஹாப்ரவாஹம் செய்யும் செயலைச் செய்திடுக வென்கிறார். அதாவதென்னென்னில்; [தாபிதாவஹம் தாவவஹ்நிம் ஸமயந்து] மஹாப்ரவாஹம் காட்டுத்தீயை அணைக்கவல்லதிறே. உங்களுடைய பாவங்களைக் காட்டுத்தீயாகக் கொள்வீர். தீயானது உருவ

ழிக்குமா போலே பாவங்கள் உங்களை உருவழிக்கவிறே புகுகிறன. ஆகவே பாவமென்று பேர்மாத்திரமாய் உண்மையில் காட்டுத்தீயென்னப்பொருமான உங்களது து:ரிதங்களை யணைக்கவேணும். து:ரிதாபஹ்நவமென்றது—பாபமென்ற ஶப்தத்தாலே மறைத்துச் சொல்லப்பட்ட என்றபடி.

“ஶாந்தாநந்தபாபமக்ஷு” என்றவிடத்து மக்ஷுஶப்தம் ப்ராஜாயுக்தம்: “ப்ரஜேஶவந்த்யேஶமக்ஷு” இத்யமர:. [மக்ஷு = ஶீக்ரம்' இதி யாதவ:.] ஶாதிஶாதவ:= “ஶுபோ வஸ்ரேய:ஶுபஶ்ரேயஸம்” இதி ப்ரேர:. இங்கே ஶூமஹமென்ற சப்தமும் சலாகநீயம்; இரட்டுறமொழிதல் வடநூலினுமுண்டு. ... ... (௧௭)

ப்ராம்யந்தீ ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ப்ரமஶமநகரீ ஹ்ருதஸூர்யப்ரகாஶா,
ஸூர்யாலோகாநுகூலா ரிபுஹ்ருதயதமஸ்காரிணீ நிஸ்தமஸ்கா । யாஸாவஸ்தாதிநீவ ப்ரகடிதஹஸநா தீப்திரஸ்த்ரேஶஸ்ய ஶிதா
வ்யூ:, சித்ராஸத்ராய விச்ராவிதவிததஜநா ஜாயதாஶோயதாய॥
(௧௮)

ப்ராம்யந்தீ (ஸதி) — தான் ப்ரமியாநின்றதாயினும் [2. தான் சுழலாநின்றுகொண்டு]

ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ப்ரமஶமநகரீ — ஆஶ்ரிதர்களுடைய ப்ரமத்தைப் போக்காநின்றதாய்,

ஹ்ருதஸூர்யப்ரகாஶாபி — ஸூர்யனுடைய வெளிச்சத்தை மறைத்ததாயினும்

ஸூர்யாலோகாநுகூலா — ஸூர்யப்ரகாஶத்துக்கு அநுகூலமாய்,

[2. ஸூரிஜநங்களுடையப்ரகாஶத்துக்குஅநுகூலமாய்]

நிஸ்தமஸ்காபி — தன்னிடத்தில் தமஸ்ஸு இல்லாதிருந்தும்

ரிபுஹ்ருதயதமஸ்காரிணீ — ஶத்ருக்களுடைய நெஞ்சில் தமஸ்ஸைப் பண்ணாநின்றதாய்,

கௌரவஸ்பாதிமத்யபி	பெருமையைப் பெருக்கையுடைத்தாயிருக்கச் செய்தேயும்
	[2. தனது கௌரவத்தினால் பாயுமியல்பையுடையதாகி]
ப்ரகடிதஹுதவஹா	அக்நியை வெளிப்படுத்தாநின்றதாய்
(இத்தம்)	இப்படி விபரீதஸ்வபாவங்கள் பொருந்தியிருப்பதனாலே
விசித்ரா	விசித்திரமாய்
வித்ராவிதவிமதஜநா	சத்ருஜனங்களை முதுகுகாட்டி ஓடச் செய்ததான
ஶடஜித்ஸூக்திதீப்தி:	திருவாழியாழ்வானுடைய சோதி
வ:	உங்களுக்கு [யானது
பூயஸே மங்களாய ஜாயதாம்	நீண்ட மங்களத்தின் பொருட்டு ஆகவேணும்.

*** விரோதாபாஸாலங்காரப்ரக்ரியையிலே பேசுகிறதாய்த்து இந்த ச்லோகம். ஸவிவக்ஷிதார்த்தவைசித்ர்யம் விளங்குகிறபடி. [(ஸ்வயம்) ப்ரமீ ஸம்ச்ரிதாநாம் ப்ரமஶமநகரீ] உலகத்தில், தான் ப்ரமரஹிதனாய்ப் ப்ரமாஜ்ஞாநத்தையுடையனாயிருப்பவனே பிறருடைய ப்ரமத்தைப் போக்கித் தெளிந்தஞானத்தை அளிக்கவல்லவனாவன்; தான் ப்ரமித்துக்கொண்டேயிருப்பவன் ஸம்ச்ரிதர்களுடைய ப்ரமத்தைப் போக்கவல்லவனாகை அரிது. ஆகையாலே, ஸ்வஸ்ய ப்ரமவைசிஷ்ட்யமும் ஸம்ச்ரிதப்ரமநிவர்த்தகத்வமும் ஸாமாநாதிகரண்யமாயிருக்கவொண்ணாது. ஶடஜித்ஸூக்திதீப்தியோ வென்றால், இப்படிப்பட்ட வ்யதிகரண தர்மங்களுக்கு ஸமாநாதிகரணமாயிரா நின்றதென்கிறார். வஸ்துத: இப்படித்தானோ வென்னில், அன்று; [ப்ரமீ] ஒன்றை வேறொன்றாக க்ரஹிக்கையாகிற ப்ராந்திப்ரமமென்று இங்கே விவக்ஷிதம். ப்ரமணமாவது சுழலுகை. பகைவருள்ளவிடமெங்கும் சுற்றிச்சுழலும்படியைச் சொல்லிற்றாகிறது. இவ்வர்த்தம் கொண்டபின்பு 'ஸம்ச்ரிதாநாம் ப்ரமஶமநகரீ' என்றது விருத்தமன்றிறே.

[ஊஷ்மஸூர்யத்ருகாரா ஸூர்யாவ்ருதாகாநிர்வா] ஸூர்யத்ருகாரத்தை மறைக்கும் வஸ்து ஸூர்யத்ருகாரத்துக்கு காரணமுமாயிருப்பதாகச்சொல்வது விருத்தம். விரோதபரிஹாரமெங்ஙனேயென்னில்; ஸூர்யாவ்ருதாகாநிர்வா = ஸூர்யஸ்ய குரோதா:-- ஸூர்யாவ்ருதா:, தஸ்ய காரணம் வா' என்கிற விரோதாபாதகமாயில் வ்யுத்பத்தி; வஸ்துதஃ அங்ஙனன்று. 'ஸம்ரிணாவாவ்ருதா:—ஸூர்யாவ்ருதா:, தஸ்ய காரணம் வா' என்றாகக்கடவது; பண்டிதர்களுக்கு நல்ல அறிவைத் தரவல்லது என்றபடி. இப்படி பொருளானபின்பு, ஊஷ்ம ஸூர்யத்ருகாரா என்றதோடு ஸூர்யாவ்ருதாகாநிர்வா என்றது விருத்தமன்றிறே. ஸூர்யத்ருகாரத்தை மறைத்தவாறு எங்ஙனே யெனில்:—

பாரதயுத்தத்தில் பதின்மூன்று நாளிலே அர்ஜுநகுமாரனான அபிமந்யுவை து:ர்யோதநாதிகளான ஸைந்தவன் கொன்றுவிட, அங்ஙனம் தன்மகனைக்கொன்ற ஜயத்ரதனை மற்றைநாள் ஸூர்யாஸ்தமயத்திற்குள் தான் கொல்லாவிடில் தீயில் குதித்து உயிர் துறப்பதாக அர்ஜுநன் ஸபதஞ்செய்ய, அதனையறிந்த பகைவர்கள் பதினாலாநாள் பகல் முழுவதும் ஜயத்ரதனை வெளிப்படுத்தாமல் ஸேனையின் நடுவே நிலவறையில் மறைத்து வைத்திருக்க, அர்ஜுநனுடைய ஸபதம் விதயமாய் விடுமேயென்று சிந்தித்துக் கண்ணபிரான் ஸூர்யனை அஸ்தமிப்பதற்குச் சிலநாழிகைக்கு முன்னமே தனது திருவாழியினால் மறைத்துவிட, அப்பொழுது எங்கும் இருள் பரவியதனால் அர்ஜுநன் அக்நிப்ரவேசம் செய்வதைக் களிப்போடுகாண்பதற்கு து:ர்யோதநாதிகளுடனே ஜயத்ரதன் வந்து எதிர் நிற்க, அப்போது கண்ணபிரான் திருவாழியை வாங்கிவிடவே பகலாயிருந்ததனால் உடனே அர்ஜுநன் ஜயத்ரதனைத் தலை துணித்தான் என்ற கதை அறியத்தக்கது; "நாழிகை கூறிட்டுக்காத்துநின்ற அரசர்கள் தம்முகப்பே, நாழிகை போகப் படைபொருதவன் தேவகி தன் சிறுவன்" என்றாரிறே பெரியாழ்வாரும்.

[திக்ஷுதிக்ஷு ஸ்வாந்தத்⁴வாந்ததா⁴ரிணீ] ஸ்வயம் தஸ்யதந்த்ரஞன வொருவன் பிறர்பக்கல் தமஸ்ஸை யுண்டுபண்ணினனென்கை விவக்ஷிதமிறே. இங்கே தமஸ்ஸாவது அஜ்ஞாநவிருள். ப்ரதிபதவிபா⁴கமாவதென்னென்னில்; திக்ஷுதிக்ஷு = ஸர்வ திக்குக்களிலும் ஸஞ்சாரமாகையினாலே இருளற்றது. ஸ்வாந்தத்⁴வாந்ததா⁴ரிணீ = ஶத்ருக்களின் உள்ளத்திலே அந்தகாரத்தை உண்டாக்கவற்று. ப⁴யத்தை இருளாகச் சொல்லக்கடவதிறே. இங்ஙனே பொருளான பின்பு திக்ஷுதிக்ஷுவும் ஸ்வாந்தத்⁴வாந்ததா⁴ரித்வமும் விவக்ஷிதமன்றிறே. "ஸ்வாந்தத்⁴வாந்ததா⁴ரிணீத்வி திக்ஷுதிக்ஷு" என்று உள்ளபடியே யோஜிக்கவுமாம்.

[ப்ரதாபஶாலிநீவ ப்ரகடிதஸஹநா] "ப்ரதாபஶாலிக்ஷாத்ர:" என்ற ஶப்³த³கோஶத்தின்படி ப்ரதாபஶாலித்வமாவது பெருமை; அதனை யுடைத்தாயிருக்கும்போது ஸாஹஸப்ரகடநம் பண்ணுகை விவக்ஷிதம்; ப்ரதாபஶாலித்வமும் ப்ரகடிதஸஹநத்வமும் வ்யதிகரணமாயிருக்கிறதே. அவற்றை இங்கே ஸமாநாதிகரணமாகச் சொன்னது விவக்ஷிதம். இனி ப்ரதிபதவிபா⁴க மென்னென்னில்; ப்ரதாபஶாலிநீ = ப்ரதாப ஶம்ஸதி தம் ஸ்ரீமத்³ப்⁴ராஜஸ்தி ப்ரதாபஶாலிநீ; ப்ரதாபமாவது கூறு. அதனால் பகைவர்மேல் பாயுமியல்பை யுடையதென்றபடி. ஸஹநா; "ப்ரதாபௌ ஸேநாத்³ருஷ்டேஷு தா³ரம் மதிவஸங்கே" என்ற மேதிநீகோஶத்தின்படி ப்ரதாபமாவது ஸேநாமுகமென்று பொருள் கொள்ளவுமாம். ஸேநாமுகத்திற்போய்ப் பாய்ந்து ஸஹிஷ்ணுவைச் சொரிகின்றதென்றபடி. [வித்ரா] த்⁴வஜத்ருஷ்டியில் விவக்ஷிதமாயிருக்கைபற்றி வெளித்தோற்றம் சொல்லுகிறது. [வித்ராவித விதஜநா] இப்படிப்பட்ட அதிஶயங்கள் வாய்ந்திருப்பதனாலே ஶத்ருஜநங்கள் அஞ்சி நடுங்கி முதுகுகாட்டி ஓடும்படியிருக்குமிறே.

ஆக இந்த ஶ்லோகத்தால் சொல்லிற்றாயற்றதென்னென்னில்; ஶத்ருக்களுள்ள விடமெங்கும் சுழன்று திரியாநிற்பதும், தன்னை

உபாஸிப்பவர்களுடைய சத்ருஸைந்யஜாலங்களைப் போக்கவல்லதும், ஜயத்ருயவயாவஸரத்தில் ஸூர்யப்ரகாசத்தை மறையச் செய்ததும், பண்டிதர்கட்கு நல்லறிவை நல்கவல்லதும், பக்தர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் எப்போதும் ஸ்வஜநத்தை நிலைநாட்ட வல்லதும், ஸ்வயம் ஜ்யோதிரூபமானதும், தனது ப்ரதாபத்திஞல்[அல்லது முனைமுகத்தில்]பகைவர்மீது பாயுமியல்பையுடையதும், தீயை யுமிழ்வதும், விசித்ரசக்தி வாய்ந்ததும், பகைவரைப் பாறவடிப்பதுமான ஸ்ரீ ஸுதர்சந தீப்தியானது உங்கட்கு தீர்க்காயுஸ்ஸாயியான ஸம்பத்தை யளித்திடுக என்றதாயிற்று.

"கோணைகாவிஷ்யேதாவி த்ரஸாவநவிதத:" என்ற தொண்ணூற்றுநான்காம் ஸ்லோகமும் இங்ஙனே விரோதாபாஸ ரீதியிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளமை காண்க. (கஅ)

நிர்தக்தா தக்தவா காஶீ தவஶிகிஜடிலஜ்யோதிஷா யேந
தாஹம், க்ருத்யா வ்ருத்யா விசேஷ்யோ ஶமஸமஸமயா யத்ர சித்ர
ப்ராநோர்வைராத்ரஜ்வாலோத்த்ருக்ஷிதா ஸஹ மஹாநமஹாரம்
யக்ஷாயாக்ஷ்யாயாஸீத், க்ஷிப்ராக்ஷிப்ராஷ்டதா வஸ்ஸு ஶாஸநீ
ஹ்ருதம் ஶாரிமேஹதிவ்ருதாவ:॥ கஎ

தவஶிகிஜடில ஜ்யோதிஷா	காட்டுத்தீயினதுபோன்ற நீண்ட சோதியை யுடைத்தான
யேந	யாதொரு ஸுதர்சநத்தால
காஶீ	காசி பட்டணமானது[த்திஞலே
தவ்ந்வ	வநலமூஹம்போல
தாஹம் நிர்தக்தா	கொளுத்தப்பட்டுப்போயிற்றோ,
சித்ரப்ராவ	ஆஸ்சர்யமான வைபவமுடைய
யத்ர	யாதொரு ஸுதர்சநத்தாவத்திலே

க்ருத்யா — (காஶீராஜவாஸுதேவனுடைய, அல்லது உபவ்யாஸாதிகளுடைய) க்ருத்யையானது

ஶலபஶலபாயா வ்ருத்தா — விட்டில் பூச்சிகளுக்கொத்தான

விநேஶ — மாண்டுபோயிற்றே, [செயலாலே

யஸ்யாக — யாதொரு ஸுதர்ஶநவ்ருத்தாவ த்தின் பக்கலுண்டான ஜயத்தி

ராஜேந்த்ராவி — பரமஶிவனும் [னாலே

ஸஶைல உமாஸஹிதாஸஹ — மலைமகளான பார்வதியோடுகூட

ருஹநஸாஹா — புகுவதற்கரிதான பர்வதமா

— ஹையினுள்ளே

ஸஞ்ஜயாவஸீத — ஓடிப்போய்விட்டானே

ஸ: — அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்ததாய்

விஶ்வாவிதத: — அனைவராலும் பூஜிக்கப்பட்டதான

ஶௌரிஹேதிவ்ருத்தாவ: — எம்பெருமானுடைய திவ்யாயுதத்தின் வ்ருத்தாவமானது

வ: — உங்களுக்கு

உந்நதம் — உத்தமமான (அல்லது) ஶாஶ்வதமான

ஶாந்தம் — மங்களத்தை

திஶதாத — தரக்கடவது.

*** திருவாழியாழ்வானுடைய விசேஷாதிஶயத்தை விளக்க வல்ல ஶௌராணிக கதாவ்ருத்தாந்தத்தாலே தத்ஸ்வாபஸ்ருக ஷத்தைப் பேசுகிறார் இதில். [நிகிந்தநாத ஜகத்ராஸி] கா ஶீஉஸநவ்ருத்தாஸமிருக்கும்படியென்னென்னில்;- ஒருகால், வஶ ணகவாஸுதேவன் என்பானொரு அரசனை நோக்கி மூடர்களெல்லா ரும் 'நீதான் வாஸுதேவன்' என்று புகழ்ந்துகொண்டிருக்க, அத னால் அவனும் தன்னையே உண்மை வாஸுதேவனாக நினைத்து மார்பு நெறித்துச் சங்கு சக்கரம் கிரீடம் முதலியவற்றைச் செய்வித்துத் தானணிந்துகொண்டு ஒரு சேவகனை யழைத்து 'நீ கிருஷ்ணனிடம்

போய் என் பெயரைச் சொல்லி "இன்னான் வாஸுதேவனாயிருக்க நீ அவனுடைய சங்கு சக்கரங்களைத் தரிக்கக்கூடாது; இன்றுமுதல் விட்டுவிடவேண்டியது; இல்லையாகில் அவனோடு யுத்தஞ்செய்து அவனை வென்றாயாகில் தரிக்கலாம்" என்று சொல்லவேண்டியது' என்று சொல்லியனுப்ப, அங்ஙனமே அந்தச் சேவகன் வந்து கிருஷ்ணனிடம் அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்ல, கண்ணபிரான் திருவுள்ளஞ் சீறிப் பெரிய திருவடியின் மீதேறிச் சென்று போர்செய்து அப் பௌண்ட்ரகனைத் தனது திருவாழியினால் தலையறுத்துக் கொன்றொழிக்க, இங்ஙனே பௌண்ட்ரகன் இறந்துபோனதைக் கண்ட அவனது ஸஹாய வீரனான காசிமன்னன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைக் கொல்ல முயன்று போர்செய்யத் தொடங்க, கண்ணபிரான் தனது சார்ங்கத்தில் நின்றும் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகளினால் அக் காசிமன்னன் தலையை யறுத்தெறிய, அத் தலையானது காசிப்பட்டணத்தினுள்ளே போய் விழ, அதனைக்கண்ட காசிராஜபுத்ரன் தனது தந்தையின் தலை ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனால் அறுக்கப்பட்டதென்றறிந்து உடனே பரமசிவனை ஸ்தோத்ரங்களால் மகிழ்வித்து "ஸ வவ்ரே ஹமவந் க்ருத்யாம் பித்ருஹந்துர்வதாய வை! ஸமுத்திஷ்டது க்ருஷ்ணஸ்ய த்வத்ப்ரஸாதாந் மஹேச்வர." [ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் 5-34-31] என்றபடி என் தந்தையைக் கொன்றவனைக் கொல்லும்படியான ஒரு க்ருத்யை உனதருளால் உண்டாகவேணுமென்று வரம்வேண்டி அப்படிப் பட்டதொரு க்ருத்யையை ஏவ, அது த்வாரகைக்கு வந்து ஜநங்களை பாயிக்கத் தொடங்க, இதன் வரலாற்றைச் செவியுற்ற கண்ணபிரான் தான் சொக்கட்டானாடிக்கொண்டிருந்தபடியே தனது திருவாழியை ஏவிவிட, அந்தச் சக்கரம் அந்தப் பிசாசத்தைத் துரத்திக்கொண்டு காசியளவும் போய் அப் பிசாசத்தையும் அத்துடன் சேர்ந்துவந்த கணங்களையும் அந்தக் காசிப்பட்டணத்தையும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் நீறாக்கிவிட்டுக் கண்ணபிரானருகில் வந்து சேர்ந்தது. "க்ருத்யா வ்ருத்ர விபிந்நோ பலஸ்ஸாஹாய வித்ரு ஷ்டாபே" என்றஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில் ப்ரஸித்தமான கதையையும் இதில் அடக்கிவிட்டது. க்ருத்யாவது—கவிவாரகவித்தாலுண்டா

கும் தேவதாவிசேஷம்—விசாகாதிராசிவம். இனி "ராமேணா
ப்யசே:" இத்யாதி வ்யாக்யானத்தில் ஸந்தர்சிக்கப்பட்ட
கதையின் வரலாறு தெரியவில்லை. இதிஹாஸ புராணங்களை
ஆராய்ந்தவரையில் அடியேனுடைய சக்திக்கு அகப்படவில்லை.
வந்த விடங்களிலே பூர்வர்கள் கண்டுகொள்வது. ஆனால் சுந்தர
பாஹுஸ்தவத்தில் [ச்லோ 14] "விசுத்தாசாமதத்ரவி
ஷ்வசர்வதிவிடுஷ்டஏவ ஏகாக்ஷ:" என்ற விடத்திற்கு
வ்யாக்யானம் செய்த ஒருவர், ராமன் திருவாழிக்கு அஞ்சிக்
காசியில்நின்றும் ஓடிப்போய்விட்டான் என்று எழுதியிருப்பதைக்
கொண்டும், ஏகாந்த ச்லோகத்தில் காசீதஹந கதாஸம்விதா
ஹார வசத்தைக்கொண்டும் "ராமேணாப்யசேரிதயாதிவாக்
யதிவாக்ய கதாசரீரத்தை ஒருவாறு நிஷ்கர்ஷிக்கலாம்; காசீ
ராஜ புத்ரனாலே ஏவப்பட்ட க்ருத்யையானது ராமனுடைய
ப்ரஸாதத்தா லுண்டானதாக ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணாதிகளிற்
சொல்லப்படுகையால், ஸம்ஹாரதேவதையான அந்த க்ருத்
யையானது எவ்வாறு வெற்றி பெறுகின்றதென்று சிவன் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கையில் ஸாரதையில்நின்றும் திருவாழியாழ்வான் அந்த
க்ருத்யையைத் துரத்திக்கொண்டு ஓடிவர அதனைக்கண்ட சிவன்
நமக்கு வல்லடி வரப்போகிறதே யென்று அஞ்சி அங்கே நிற்கமாட்
டாமல் ஓடி மலையினுள்ளே புகுந்துவிட்டானென்று இங்ஙனே கதை
இருக்கவேண்டும். இது புராணாந்தத்தில் கூறப்படாதிருந்தா
லும் புராணாந்தரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கலாம். அதவா, அக்
காலத்தில் சிவன் ஓடிச்சென்று தான் உயிர்தரித்திருக்க வேண்டு
மென்று இவர் தாமாகவே உள்ளுணர்ந்து பேசுகிறார் என்று கொள்
ளினுங் குற்றமில்லை. புராணங்களில் ஒரு மூலையில் இக்கதை வ்யக்த
மாகவேயிருக்கவுங் கூடும்— இத்யலமதிவிஸ்தரேண.

த்விதீயபாதத்தில் 'க்ருத்யா' என்றது—கண்டாகர்ணவ்ருத்தா
ந்தத்தில் த்ருதராஷ்ட்ராஸாவினால் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட க்ருத்யையைச்
சொல்லுகிறதென்று சிலர் நினைக்கக்கூடும். அங்ஙனும் பொருந்து

மாயினும் ப்ரக்ருத ஶ்லோகத்தை ஸகலஶாஸ்த்ரபரமாகவே நிர்வ ஹிப்பர் பெரியோர். தீர்த்தஸ்ய உபேக்ஷாநர்ஹத்வாத் அந்த கதையும் இங்கே ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது.— ஸூர்யவம்ஶ்யனான அம்பரீஷ சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீ ஜநகமஹாராஜப் பெருமாளைப்போலே ராஜ்யபோகாதிகளில் பரமவிரக்தனாய் ஸமஸ்தபாகவத ஶிரோமணியாய் இருக்க, பரமப்ரீதனான எம்பெருமான் தனது திருவாழியாழ்வானை அவ்வரசனுடைய க்ருஹத்தில் இருந்து கொண்டு அவனுக்கு ரக்ஷை பண்ணிக்கொண்டு போரும்படி நிய மித்திருந்தான், இப்படியிருக்கையில் அவ்வரசன் ஸம்வத்ஸரஸாத்ய மான ஒரு த்வாதஶீவ்ரதத்தை அநுஷ்டிக்கவிரும்பி அப்படியே ஓராண் டளவும் அநுஷ்டித்து ஸம்வத்ஸராந்த த்வாதஶீதிதியில் எண்ணிறந்த ப்ராஹ்மணர்கட்கு தக்ஷிணை கொடுத்து அவர்களுடைய அநுமதி பெற்றுப் பாரணைபண்ணப் புகுமளவில் துர்வாஸாவென்னும் முனிவர் அதிதியாய் வேண்டிவந்தார். மாமுனிவர் அதிதியாக வந் தாரேயென்று பெருமகிழ்ச்சிகொண்ட அம்பரீஷர் அவரை நல்வர வேற்றுப் பாரணைக்கு எழுந்தருளவேண்டினார். அம் முனிவர் 'ததாஸ்து' என்றிசைந்து 'இதோ மாத்யாஹ்நிகாநுஷ்டாநம் பண் ணிவந்துவிடுகிறேன்' என்று சொல்லி யமுனைக்குச் சென்றவர் நெடும்போது ஸ்நாநத்தில் இருந்துவிட்டார்; 'த்வாதஶீதிதி முடிவ தற்குள் பாரணைபண்ணாவிடில் வ்ரதவைகல்யம் நேர்ந்துவிடுமே!' என்றும், 'அதிதியை உபேக்ஷித்துப் பாரணைபண்ணிவிட்டால் பெரும்பாதகம் நேருமே!' என்றும் சிந்தித்து இன்னது செய்வ தென்று தோன்றாமல் துடித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அம்பரீஷர் தர்மஶாஸ்த்ர நிபுணர்களைத் திரட்டி மேல் கர்த்தவ்யத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்தவளவில், "அபோ ஶ்நாதி தந்நைவாஶிதம் நைவாந ஶிதம் ந க்ஷாயா கோ ஹவதி" என்ற வேதவாக்யத்தைக்கொண்டு ஜலபாரணை பண்ணுவதென்று நிஶ்சயித்து, தீர்த்தாசமனத்தாலே வ்ரதத்தைத் தலைக்கட்டி அந்நபாரணைக்காக துர்வா ஸாவின் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தார். ஸாவகாஶமாக அநுஷ்டாநங் களைமுடித்துவந்த முனிவரர் 'ராஜா தீர்த்தபாரணைபண்ணிவிட்

டார்' என்றறிந்து மிக்க சிற்றமுற்றுத் தமது ஶிரஸ்ஸினின்றும் ஒரு சடையை யெடுத்து அதனால் காலாக்நி ஸத்ருஶமான வொரு க்ருத்யையை உண்டாக்கி அதனை அம்பரீஷரைக் கொல்லுமாறு ஏவினார். தன்னைக் கொல்வதாக வந்த அந்த க்ருத்யையைக் கண்டும் ராஜா சிறிதும் சலிக்கவில்லை. அவருடைய ரக்ஷைக்காக எப்போதும் ஸ்ரீஹஸ்தத்திலேயே ஸந்நிஹிதராயிராநின்ற ஸுதர்ஶநாழ்வான் ஒரு நொடிப்பொழுதில் அந்த க்ருத்யையை தஹித்துவிட்டு அந்த துர்வாஸாவையும் நலிவதாக மிக்க வேகத்துடன் அவரைத் துரத்திக்கொண்டு செல்ல, அஞ்சியோடுமவர் எங்குப்போயும் ஶரணம்பெறாது ;எம்பெருமானைச் சரணம்புகுந்தவளவிலும் 'அம்பரீஷர் காலிலே விழுந்தாலன்றி இந்த ஆபத்து நீங்காது' என்றறிந்து அவர் காலிலே விழுந்து க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு உயிர் தப்பினார் முனிவர்— என்ற கதை அறியத்தக்கது.

[அநிஷ்டதம் ஶர்ம ஶிஶ்ராய.] ஶாஶ்வதமாயிருக்கக்கூடிய ஶர்மத்தைத் தருக என்கை. 'நிஷ்டதமஸ்யோஸந்நிதெளய்ப்.' ரகுவம்ஶத்தில் அஷ்டமஸர்க்கத்தில் [ஶ்லோ 15] "நஹிஸிம்ஹ தெஹநாதாதுதா ஶமிதா கெ்டுணஸம்ப்ரோக்ஷ நகை." என்றவிடத்தில் வ்யாக்யாநம் காண்க. அஸந்நிஹிதமல்லாதது அநிஷ்டதம் = விநஶ்வராயி என்றதாயிற்று. (கக)

உத்யந் விஷ்ணுபதாரவிந்தமகரந்தஸ்யந்தநா நிர்ஜரீணாம், அஜ்ஞாநாந்த்யோகஜமராகைஜமிரஜநிஷேந் வ்ருத்தா யா। ந்யக்குர்வாணா ஸஹாசாம் ஸர்வணஸேவநீபதிஷ்டா வாஞ்சிதார்த்தம், வக்த்ர ஶாக்ரவ்யாகாஶா ஶிஶர்த பஶரிஶா வ்யாஸாநம் யஶா வ:॥ உஉ

உதாரவிஷ்ணுதக உத்யந் — பெரிய விஷ்ணுபதத்தினின்றும் உண்டாவதும்

நிர்ஜரீணாம் நயநஜலஹிமம் ஶாத்யந் — தேவமாதருடைய கண்ணீராகிற பனியைத் துடைப்பதும்

அஜ்ஞாநத்வாந்தரோதாத்ப்ரஸரஜநி ரஜநீபஞ்ஜநவ்யஞ்ஜிதாத்வா } அவிவேகமாகிற இருளாலே உண்டாகக்கடவ மோஹத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற ஸம்ஸாரமாகிற ராத்ரியைத் தொலைப்பதனாலே வழிகளை விளங்கச் செய்வதும்

க்ரஹாணாம் ஸதாரணாம் ந்யக்காரப்ராண: } க்ரஹங்களினுடைய ஒளியை மழுங்கச் செய்வதும்

பாவக்ராஹீ ஸவிது: அபஹரது — சூர்யனது ஒளிகளைக் கொள்வதுமான

சக்ரஸ்ய ப்ரகாஶ: — திருவாழியாழ்வானுடைய ப்ரகாஶமானது

வ: — உங்களுக்கு

தஶ திஶோ வ்யஶ்நுவாநம் யஶ: திஶது } பத்துத்திசைகளையும் வியாபிக்க வல்ல புகழைத் தரக்கடவது.

*** இதில் 'சக்ரஸ்ய ப்ரகாஶ:' என்று திருவாழியாழ்வானை ஸூர்யனாக வர்ணம் பண்ணினபடிக்கு இணங்க ஐந்து விஶேஷணங்களிடுகிறார். ஸூர்யப்ரகாஶத்துக்கும் சக்ரப்ரகாஶத்துக்கும் உபமாநோபமேயபாவம் ஶப்தவிந்யாஸவைசித்ர்யமாயிராநின்றது. [உத்ஸ்ருஷ்டவிம்பாதாதாராத்] ஸூர்யப்ரகாஶமானது (ஸூர்ய) பிம்பத்தில்நின்று முண்டாவது போல் சக்ரப்ரகாஶம் (ஸுதர்ஶந) பிம்பத்தில்நின்று முண்டாவதிறே. அதவா, உதாராத்பிம்பாதாதேயம் இரண்டுக்கு மொக்குமாய்த்து. "உதாரோதாத்த மஹதோ:" இத்யமர:. [நிஜாப்ரீணாம் நயநஜலஹிமம் ஶோஷயது] ஸூர்யப்ரகாஶம் கிளர்ந்தவாறே பனிநீர் சுவறிப்போம். சக்ரப்ரகாஶமும் தேவமாதருடைய கண்ணநீராகிற பனிநீரை ஶோஷிப்பியாநின்றதாய்த்து. அஸுரராக்ஷஸர்களை முடித்து தேவர்கட்கு வெற்றியைத் தரவற்று என்றபடி. "நயநஸலிலஜம்" என்ற சிலருடைய பாடம் அஸம்பத்தமென்றுணர்க,

[அஜ்ஞாநத்வாந்த ஸூர்யப்ரகாசாத் ப்ராக் அஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்ரீ காலஸ்ய] ஸூர்யப்ரகாசம் கிளர்வதற்கு முன்னே அந்தகார ப்ரசுரமான மோஹத்தை உண்டுபண்ணக்கடவ ராத்ரியின் கொடுமையினால் 'இன்னது வழி' என்று அறியவொண்ணாதேயிருக்கும்; ஸூர்ய ப்ரகாசம் கிளர்ந்தவாறே அவ்விரவு நீங்கி வழிகள் தெரியக்கடவ தாயிருக்கும். அப்படியே சக்ஷுப்ரகாசமும் அஜ்ஞாநமாகிற அந்த காரத்தாலே உண்டாகக்கடவ வ்யாமோஹத்துக்கு ஆகரமான ஸம் ஸாரமாகிற காளராத்ரியைக் கழித்து அபுநராவ்ருத்தியை ப்ர காசிப்பியாநிற்குமிறே. "ஸாதவ்ய நரஹாக்ஷ! கோபீஸூர்ய ஸம்ப்ரபோ! அஜ்ஞாநாந்தஸ்ய மே தேவ விஷ்ணோ ப்ராபய ப்ரகாசய." என்னாநின்றார்களிறே.

[க்ரஹாணாம் ஸ்மரணம் நக்ஷத்ராணாம்] ஸூர்யப்ர காசத்தின் எதிரே மற்றுமுள்ள க்ரஹங்களும் விளங்கமாட்டாவென் னும்போது சக்ஷுப்ரகாசத்தின் எதிரே அவை விளங்கமாட்டா வென்னுமிடம் கிமுத நந்யாயஸித்தமிறே. நக்ஷத்ரமாவது கிர ஹாரம். [பாவகஸ்யா அர்ச்சிஷ: அபஹாரஸ்] "பிராசே நிவி ஷ்டம் தேஜஸ்விக்ஷத்ர ஹாதாரநா:" என்ற கணக்கிலே அக்நியா னது இரவிலே ஸூர்யதேஜஸ்ஸைப் பெற்றுப் பொலியாநிற்கும்; மீண்டு ஸூர்யனுதித்தவாறே பாவகநிஹிதமாயிருந்த அந்த அர்ச்சிஸ்ஸு அபஹ்ருதமாமிறே. அக்நி அர்ச்சிஷ்மானாயிருந்தாலும் ஸூர்யப்ரகாசத்தின் எதிரே அந்த அர்ச்சிஸ்ஸு அபஹ்ருதமா யிருக்கையாலே பாவகதேஜஸ்ஸை ஸூர்யப்ரகாசம் கொள்ளை கொண்டதாகச் சொல்லுகிறபடி. இது சக்ஷுப்ரகாசத்துக்கும் ஒக்குமாயிற்று. பாவகஸ்ய இமா: பாவகீயா:, தா:. அர்ச்சிஷ் ஷம் நவமஸர்க்கத்திலும் ஷோடஸஸர்க்கத்திலுமுண்டு.

இவ்வகைகளாலே அர்க்கப்ரகாசஸத்ருசமான சக்ஷுப்ரகாச மானது உங்களுக்கு உலகமெங்கும் இயங்கும் புகழை அளித்திடுக வென்றாராயிற்று. [ஹாஸிநா:] வர்ஷாவா: உக்ஷிணோத்ரம்

7

களான நாற்றிசைகளைமாத்திரம் விவக்ஷித்து 'சதஸ்ரோ திஶ:' என்பது; திக்கோணங்களாகிற நான்குவிதிக்குகளையும் சேர்த்து விவக்ஷித்து 'அஷ்டௌ திஶ:' என்பது; அவற்றுடன் அதோபாகத்தையும் ஊர்த்வபாகத்தையும் கூட்டி 'தஶ திஶ:' என்பது. ... (௨௦)

ஸம்ஹத்யை ஸுபர்வணாமபி தநுஜநுஷாம் விக்ரஹம்
நிக்ரஹீதும், தாதும் ஸம்ஹத்யாஸேவமாநாம் ஶ்ரியமதிஶயிநீம் வ
ர்த்தமாநாநுவ்ருத்த்யா। யோக்த்ரம் தேதீவ்யதே யா யுகபதபி
பாரோஹந்திஷ்யா ப்ரக்ருத்யா, ஸா வோ நாஶ்யாதவித்யாம்
த்யுதிரம்ருதரஸஸ்யந்திநீ ஸ்யந்தநாங்கே:॥ ௨௧

அம்ருதரஸ ஸ்யந்திநீ	மோக்ஷ ரஸத்தைப் பெருக்குவதாய்
ஸ்யந்தநாங்கே:	திருவாழியாழ்வானுடையதான
யா த்யுதி:	யாதொரு ப்ரகாஶமானது
யுகபத்	ஏககாலத்தில் தானே
ஸுபர்வணாம் ஸம்ஹத்யை விக்ரஹம்	தேவர்களின் ஸமூஹத்துக்குண்டான விரோதத்தையும்
தநுஜநுஷாம் ஸம்ஹத்யை விக்ரஹமபி நிக்ரஹீதும்	அஸுரர்களின் கூட்டத்தினுடைய ஶரீரத்தையும் ஒழிப்பதற்கும்
ஸத்ய:	ஏககாலத்தில் தானே
ஸுபர்வணாம் ஸம்ஹத்யை ஆஸேவமாநாம் வர்த்தமாநாநுவ்ருத்த்யா அதிஶயிநீம் ஶ்ரியம் தாதும்	தேவஸமூஹங்களின் பெண்டுகளுக்கு அதிகாரவர்த்தமாநாநுவ்ருத்தியாலே மேன்மேலும் பெருகிச்செல்கின்ற ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதற்கும்
தநுஜநுஷாம் ஸம்ஹத்யை ஆஸேவமாநாம் அதிஶயிநீம் ஶ்ரியம் வர்த்தமாநாநுவ்ருத்த்யா தாதுமபி	அஸுரஸமூஹ ஸைந்யங்களின் சிறந்த செல்வத்தை, ரதகஜதுரகாதி வாஹநங்களை மேன்மேலும் அழியச்செய்யும் முகத்தால் துலைப்பதற்கும்

ஸ்வர்க்யாணாம் ஸர்வஸ்வபாரஃ
தநுஜதநுஷாம் ஸர்வஸ்வ
பாரஃ க்ஷிதி ஸம்ஹிதயோ
ப்ரேக்ஷதோ யோக்தாஃ

தேவஸமூஹத்திலுடைய பட்டணங்களை ஸௌபாக்யமான தன்மையோடே கூட்டுகைக்கும் அஸுரவர்க்கத்திலுடைய பட்டணங்களை ஸௌக்யமான ஸ்வரூபத்தோடே சேர்ப்பதற்கும்

தேதீப்யதே — விளங்காநின்றதோ
ஸா — அப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஶந த்யுதியானது [௫௯.
வஃ கவிஷ்ணாம் நாஶ்யாத் — உங்களது அஜ்ஞாநத்தை அகற்

*** இந்த ஶ்லோகத்திலே கவிவாதிஷுதோராவாதாயும் விஸ்மயநீயமாக விளங்காநிற்கும். ஸ்ரீஸுதர்ஶந த்யுதியானது அமரர்க்கும் அசுரர்க்கும் ஸமகாலத்திலே ஸமகாலமான க்ரியையைச் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார் இதில். ஸம்ஸ்க்ருதவாணீ விசக்ஷணர்கள் தாம் இந்த ஸூக்திவிந்யாஸ ஸௌபாக்யத்தை அநுபவித்து மகிழவல்லார்.

[ஸ்வர்க்யாணாம் ஸர்வஸ்வ விக்ரஹம் தாநவேந்த்ராணாம் ஸர்வஸ்வ விக்ரஹவிபாகவந் நிக்ரஹீதாஃ] இங்கே விக்ரஹபதம் ஶ்லிஷ்டம். இது தேவர்களின் பக்ஷத்திலே விரோதாபாவகம்; அஸுர பக்ஷத்திலே ஶரீராபாவகம். அஸுரர்களின் ஶரீரங்களை அறுத்தொழித்து தேவர்களின் விரோதத்தை ஶமிப்பித்தபடி சொல்லிற்றாகிறது. அஸுரர்கள் ஒழியவே தேவர்கள் நிர்விரோதிகளாவர்களே. விரோதி கழியவே விரோதம் கழிந்ததாமிறே.

[ஆதாநம் ஸௌக்யாபாதாநாம் ஶ்ரியமதிஶயிநீம் பத்ரஸம்பாதநாத்ரா] "ஸர்வஸ்வ ஸ்வர்க்யாணாமபி தநுஜதநுஷாம்" என்றது இங்கும் அநுஷங்கிக்கக்கடவது. இந்த வாக்யத்தில் 'ஆதாநம்' என்பதும் 'பத்ரஸம்பாதநாத்ரா' என்பதும் அம்ஶ ஶ்லிஷ்டம், 'ஸௌக்யாபாதாநாம்' என்றது ஸபங்க ஶ்லிஷ்டம். தேவபக்ஷத்திலே 'ஸௌக்யஃ ஸுபாதாநாம்' என்றும், அஸுரபக்ஷத்திலே 'ஸௌக்யஃ

ஸம்மாநம்' என்றும் ஸஹவிஹாரமாகி ஸ்வயம்ஸேவ்யமாகையாலே ஸௌபாக்ய ஶ்லேஷம். [ஸௌபாக்யாத்ரம் ஸம்பத்ஸு ஸம்மாநம் ப்ரஜா நாஷாம் ஸம்பத்ஸு ஸம்மாநம் ஶ்ரியமேவி ஸம்ஸ்த்யா ப்ரதாது] தேவா ஸுரவக்ஷஸ்த்வயத்திலும் ஸகாரவெக்த்யாகாரணம் ஶப்தத: தோற்றினாலும் ஸம்பத்ஸம்பாதந க்ரியையாம். 'ப்ரதாது' என்கிற தாதுவின் ஸ்வாத்ய யாஹ்யாவ்யமானது ஸிந்தார்த்தங்களான இரண்டு யாதுக்களினின்றும் நிஷ்பந்நமாவது. 'டுதாஞ் தாநே' என்னும் யாதுவில் நிஷ்பந்நமாகி, ப்ரதாது-கொடுப்பதற்கு என்று பொருள்படும். 'தோ அவகண்டநே' என்ற யாதுவில் நிஷ்பந்நமாகி, ப்ரதாது வண்டிப்பதற்கு என்று பொருள்படும். ஆகவே இங்கு ஶ்லேஷம். தேவஸங்ங்களுடைய ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதற்கும் அஸுரஸம்ஶத்ருங்களுடைய ஸம்பத்தைக் கெடுப்பதற்கும் என்றதாயிற்று. இந்த ஸம்பாதநவ்யாபாரத்தை விஶேஷிக்கிறது 'ஸத்ஸம்மாநவ்ருத்த்யா' என்று. இதன் கருத்து யாதெனில்; தேவஸ்த்ரீகளுடைய ஸம்பத்து வீறுபெற்றிருப்பது எத்தாலே?— ஸத்ஸம்மாநவ்ருத்த்யா = ஸத்ஸம்மமாவது ஸேவிகாவஸ்த்ரவனை. இது மங்களாலங்காரமாகச் செய்துகொள்ளும் ஸௌமங்கல்யங்களில் ப்ரதானமானது. இதற்கு அநுவ்ருத்தியாவது அவிச்சேதம்-எப்போதுமிருக்கை. வைதவ்யம் வந்தாலும் ஏதேனும் தோஷமுண்டானாலும் ஸத்ஸம்மம் விச்சிந்நமாம். அப்படியாகாமல் ஸத்ஸம்மாநவ்ருத்தியாலே அதிஶயவத்தான ஸ்ரீயாகிறது-ஸௌமங்கல்யலக்ஷ்மீ. அதனைக் கொடுப்பதற்கு என்றதாய்த்து. இனி அஸுரபக்ஷத்தில் விவரிப்போம். 'ஸத்ஸம்மாநவ்ருத்த்யா அதிஶயினீம் ஶ்ரியம் ப்ரதாது' என்று தேவ பக்ஷத்திலே யோஜிக்கப்பட்டது. இங்கு அங்ஙனல்ல. 'தநுஜநாஷாம் ஸம்பத்ஸு ஸம்மாநம் அதிஶயினீம் ஶ்ரியம் ஸத்ஸம்மாநவ்ருத்த்யா ப்ரதாது' என்று யோஜிக்கக்கடவது. இங்கே ஸத்ஶப்தம் ஸாதநாயகம். அஸுரஶத்ருங்களுக்கு ஸாதநமான ராஜ்யதாராதிகளுக்கு யாதொரு ஸம்மமுண்டு த்வம்ஸம், அதனை

ஸம்ருத்தமாக வுண்டுபண்ணவே அஸுரர்களுடைய சிறந்த செல்வம் வர்ஜிக்கப்பட்டதாகிறது.

[போக்தும் பூர்வவதீ வாஸராஸம்ருத்தியே ப்ரத்யக்ஷாத்ர] ‘ஸம்ருத்யஸ்ய ஸ்வம்ருத்யார்த்தரவி உபஜீவநாஷாம்’ என்றது இங்கும் அநுவதிக்கக்கடவது. [ஸ்வம்ருத்யாத்ரம் ஸம்ருத்ஸ்ய உபஜீவநாஷாம் ஸம்ருத்யாவி வாஸர: ஸம்ருத்திர்யாஶ்ரத்யா பூர்வவத் போக்தும்] இங்கு ஸம்ருத்திபதமொன்றே ச்லிஷ்டம். இது தேவபக்ஷத்தில் ஸௌஸ்த்யமர்த்தம், அஸுரபக்ஷத்தில் ஹ்ராஸமர்த்தம் தேவர்களுடைய பட்டணங்களைச் செல்வம் விஞ்சினதாகச் செய்யவும், அஸுரர்களுடைய பட்டணங்களை ஹ்ராஸமாகச் செய்யவும் என்றதாயிற்று. அமரர்க்கிடர்கெட அசுரர்கட்கிடர்செய்தமை இந்த ச்லோகத்தின் ஸாரதாத்பர்யம்.

இதில் ஒன்று சங்கிக்கக்கூடியதுண்டு; ‘யுகபத்’ என்றது எங்ஙனே பொருந்தும்? அசுரர்கள் மாண்டபின்புதானே தேவர்கள் வாழக்கூடும்; அஸுரத்வம்ஸமும் தேவஸஞ்ஜீவநமும் ஏககாலத்தில் கூடாதே என்று. உண்மையே; இங்கு சதபத்ரபத்ரசத வேதநந்யாயமென்கிற ஸூக்ஷ்மகாலிகந்யாயம் கொள்ளத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட ஸாதநசக்ரதீப்தியானது உங்களுக்கு வீட்டின்பத்தை யளித்து அவித்யாநிவ்ருத்தியைப் பண்ணித்தரக்கடவதென்றுராயிற்று. ஸ்ரக்தரஸ்ய லக்ஷணம், (வக்ரம்) தஸ்ய ஜயம் ஸ்ரக்தரா ஜதி தநிதவ்ருத்தி: ஸ்ரக்தரா-வ்ருத்தம். அதனுடைய பந்தம்-சக்கரம். ... — ... ... (௨௧)

ஊர்ஜம் ஊர்ஜம் ஸ்வச்சந்த ஸ்வேச்சயா ஸம்ப்ரஹாரே வ த்ருநாயாஸ், க்ருத்யாதுர்த்தஸம்ஹார்யாவிபக்ஷாவதாரை தகாவாரிகேந லக்ஷ்மீ: காமயமாநம் ப்ரீதிவ காரணோத்த பஸ் ஸ்வக்ரதேவிஹாராந், ப்ரத்யக்ஷாத்ரூபம் ஸ்வஸம்பவே நய த்ராயாயாகெஸுராஸ்ய॥ (௨௨)

ஸமராங்கணே	போர்க்களத்தில்
ஸபத்நாந்	ஶத்ருக்களை
தாஹம்தாஹம்	நன்றாகக் கொளுத்திவிட்டு
உல்லஸத்ஸத்த்வா	விளங்காநின்ற ஸத்த்வத்தை யுடையதும்
க்ருத்வா ஸுக்ருதஶாலிநாம் ஈப்ஸிதம் வாஞ்சா	ஸம்ஸாரிகளான ஸுக்ருதஶாலிகளுடைய அபேக்ஷிதங்களை நிறைவேற்றுவதும்
த்ருப்தகாபாலிகேந	காபாலிகர்களை த்ருப்தியடையச் செய்வித்ததுமான
பதா	வழியினாலே
யாது	போகாநிற்கிற
ஸுயஶா ஸுதர்ஶநஸ்ய யோகாஷ்டி:	திருவாழியாழ்வானுடைய யாதொரு கிரணமானது
ஸ்வகீர்த்தே:	தனது கீர்த்தியாகிற ஒரு மாதர்க்கு
விஹாரஸ்தூலம்	விஹாரார்த்தமாக
கங்காளைஶ்ச	எலும்புகளினாலே
காஞ்சிதம் கைலாஸம் கரோதீவ	வெள்ளிமலையைச் செய்யாநின்றதுபோலும்;
ஸா	அப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஶந கிரணமானது
வ:	உங்களுக்கு
ஸகலம் ஸாத்ருஶ்யஸ்ய	எவ்வகைப்பலனையும்
உபநயது	அனுபவிக்கக்கடவது.

*** ஸுதர்ஶநாழ்வானுடைய ஶத்ருஸம்ஹார வைபவ ப்ரகாரத்தை விலக்ஷண வைசரியாலே பேசுகிறார் இதில். க்ஷுத்ர ராக்ஷஸர்களுடைய தேஹங்களை நீறுபடக் கொளுத்தி அவற்றிலுள்ள மாம்ஸாஸ்ருக்ஸ்த்யாதிகளை ஸுக்ருதஶாலி பிஶாசாதிகளுக்குத் தீனியாகத் தந்து கண்டவிடமெங்கும் ஸத்த்வமயமாக்கி அவ்

வுடல்களின் வெளுத்த காந்திகளே யெல்லாம் மலை மலையாகக் குவிந்துக் கிடக்கும்படிக்கு ஒரு உத்ப்ரேக்ஷை யருளிச்செய்கிறார்- [ஸஞ்சிதேதி ஹேதும் ஸ்ரீமத்ரங்கநாத ஸ்ருஷ்டாந் என்று.] ‘ஸமயஸ:’ என்றதே ‘ஸஞ்சிதே:’ என்று ஸம்ஹரண நிர்தேசம் பண்ணினபடியாலே ஸாதுஸங்க கிரணமாகிற ஸாகரனுக்கு கீர்த்தியை ஒரு வஸ்துயாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார்போலும். உலகில் ரஸிகனும் ஸமர்த்தனுமான ஸத்புருஷன் தனது காதலிக்கு ஸவிலாஸ விஹாரார்த்தமாக ஒரு மாளிகையையோ தோட்டத்தையோ மலையையோ சமைப்பது வழக்கம். அப்படியே ஸாதுஸங்கிரண மாகிற ஸத்புரு தனது காதலியான கீர்த்திக்கு கெளரவிஹாரத்தின்பொருட்டு சுஸாரஸாரேஷ்டிவாஜநவஸ்ரீதே ஒரு வெள்ளி மலையைச் சமைத்தனன் கொல்! என்று உத்ப்ரேக்ஷித்தபடி. இத்தால், ஸாதுஸங்கிரணமானது சுஸாரஸாரகூஸ்ர்களே சுஷ்டிரோத்த ரஷிகளாம்படி ஸங்க்ஷேபம்பண்ணி மிக்க புகழ்படைத்ததாகச் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஏரஹம்ஏரஹம் = ஏஷ்ரா ஏஷ்ரா ஏரஹம்ஏரஹதிதி ணரேஷ். “ஸ்ரீவ்யாஸ தேவதஸ்தாஸ்வஷிதவாஷர ஸ்ரீதகாவாதிகேந ஸமுத்ஸதாவத்தா” = ரோஸாரிகளான தேவதஸ்தாதிகள் திருவாழியாழ்வானுடைய திருவருளாலே வயிராவுண்டு கரைந்தபடியாலே வழியில் ஸஞ்சரத்தமேயாய்த்து உள்ளது. [யாது] ‘யாவுரவணே’ என்கிற யாதுவில் ஸந்தோஹத்யாஜமான ராஷ்வம் இது. (யாது, யாதுள, யாதுே.) (௨௨)

ஏஷ்ராநாம் ஏரநவாநாம் ஸஹஸிதநிவகெளரஷ்ஸிஸஷ்வ
ஸாஹாரா, வஜ்ரம் கூஷ்ராவீஷேவோ நவரார்யராஜரீகளதா
கங்கணவெஷ்ர: காவுரணம் வாஷவதீவோ: காஷதட
வாஷ்ஷணகூரவெநஷ்ஷுயதீநாரா, வாவம் வாவத்ரோநம்
ஸரேயத ஷவதாம் ஸ்ரஷ்ராஜஸ்ர தேஜஃ|| (௨௩)

தக்தாநாம் தாநவாநாம்	கொளுத்தப்பட்ட அஸுரர்களுடைய
வஸாவலித நிஜமேதோபி: கீகஸாபி:	ஸமேதோமாம்ஸங்களோடுகூடிய எலும்புகளினால்
வ்யாப்தாம் விச்வம்பராம் க்ஷ்மாம் க்ஷபிதவதி	பூமியை முழுதும் வெளுக்கடித்த பின்னரும்
பூய:	மறுபடியும்
தத்வதூநாம்	அவ்வஸுரர்களின் பெண்டுகளுடைய
குசதடகுஸ்ருணக்ஷாலநை:	முலைத்தடங்களிலுள்ள குங்கும ரஸங்களைக் கழுவித்தள்ளுகின்ற
பாஷ்ப பூரை:	கண்ணீர்ப் பெருக்குகளினால்
க்ஷணதேப்ய:	விமாதாதிகளுக்கு
நவாஸ்ரஸ்ரோதஸ்தர்ஷம் கல்பயந்தீ	நூதநரக்தப்ரவாஹத்தில் விருப்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற
சக்ரராஜஸ்ய தேஜ:	திருவாழியாழ்வானது தேஜஸ்ஸானது
பவதாம்	உங்களுடைய
பாபவஸ்யாசநம் பாபம்	ஸம்ஹாரத்துக்கு மிகவும் வஸ்யமாயிருக்கின்ற பாபத்தை
சமயது	போக்கடிக்கட்டும்.

*** ஸ்ரீஸுதர்சநதேஜஸ்ஸ்வபாவத்தாலே அஸுரர்கள் மாண்டொழிந்தபின்பு அவர்களுடைய பெண்டுகள் கண்ணீர் சொரிந்து அழுகிறபடியை விலக்ஷணவர்ணநையாலே பேசுகிறார் இதில். அஸுரர்கள் ஸுதர்சநதேஜஸ்ஸாலே கொளுத்தப்பட்டு அவர்களுடைய மாம்ஸாதிகளும் ஸப்தஜ்வாலாதிகளாலே நிச்சேஷமாக பக்ஷிக்கப்பட்டு எலும்பும் நீறுமே மிகுந்திருக்கிற உர்வியைக்கண்ட மாம்ஸாசிகள் 'இனி நமக்கு உணவு கிடைக்க வழியில்லையே! என் செய்வோம்? இனி எத்தனை நாள் உபவாஸங் கிடப்போம்!' என்று விசாரமுற்று வருந்திக்கிடக்குங்கால் 'புதிய உதிரம்

நமக்குக் கிடைத்துவிட்டது, விடாய்தீரக் குடித்து மகிழ்வோம், என்று அவை ஆசைப்படும்படியாக மீண்டும் ரக்த ப்ரவாஹங்களைப் பெருக்குகின்றதாம் ஸுதர்சநதேஜஸ்ஸு. எங்கிருந்து பெருக்குகின்றதென்னில்; [ஸுராஸுரயுக்தோரே: காந்தபூஷாஸூத்ரகீர்ணே ஶ்வஸநவதநாத்] தமது ஸுதர்கள் மாண்டொழிந்தன ரென்பதை ஸுதர்சநதேஜஸ் ஸம்ஹரிக்கத்திலே கண்டறிந்த அஸுர மாதர்கள் கண்ணீர்விட்டு அழ, அவர்களுடைய மார்பிலே முலைத் தடங்களிலே ஹாரமென்கிற ஸூத்ரமாக அணிந்துகிடந்த காந்தஸூத்ரங்கள் அக் கண்ணீராலே கழுவப்பட்டுப் பெருவெள்ளமாகப் பெருகும்படியைப் பார்த்தால் இங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷிக்கவுரியதாயிராநின்றதென்று கொள்ளீர்.

[பாபஸ்ஸாகஸம் பாபஸ்] கதர்ஜம் பஸ்ஸாகஸம்-பாபஸ்ஸாகஸ்; வோஸாநாஸயாதநாயிவ ஸங்கங்களைக் கொடுக்க ஸஞ்ஜமான பாவங்களைப் போக்குக வென்றபடி. காந்தபூஷாஸூத்ரம் கூஷயந்தீதி காந்தபூஷாஸூத்ரகூஷநா:, தே: (௨௩)

காமாந்தே ஶேஷம் லலாடே இதி த்ரிநயநேக்ஷிணா யாசய தேவ, ஸ்ருஷ்டா ப்ராந்திர்பவாஸாத்ஜஸமாஸஜஸ்ய ஸம்ப்ரோக்ஷத்வஸ்ய தேவ! வஜ்ராக்நிர்ஜ்வாலாஸநாஶம் வ்ரஜதி வகிதேநைவ ஶக்ரேண வஹ்நே:, ஸ்தோமேஸ்தோத்ரேஸ்ஸ்வஸ்தி த்ருதா தேவிதஶதம் ஸ்வாஹாகாரா த்ருதிஸ்ஸு:॥ (௨௪)

லலாடஸ்: ஶேஷம் காமாக்நி (தனது) நெற்றித்தீயானது நாசத்தை யடையாதிருக்கவேண்டுமென்று

யாசய தேவஸ்யதே — யாசனம் செய்யாநின்றவன்போன்ற
த்ரிநயநேக்ஷிணா — காமாந்தகனான ருத்ரனாலும்,
ப்ராந்திர்பவாஸாத்ஜஸ்ய ஸம்ப்ரோக்ஷஸ்ய ஸஸ்யதேவஸ்யதே — ஸமாஸஸமானமான ககனாஷ்டத்தின் ஸஸ்பந்தங்கள் எரிந்துபோய்விடுமோ என்று சிந்தித்தவன்போன்ற

ஸ்ரஷ்டா — அதனுடையவனாலும்,
வஜ்ராக்நி: — (தனது) வஜ்ராயுதத்தின் அக்நியானது
நாஶம் நாப்நோத்விதி — நாசத்தை அடையாதிருக்க வேண்டுமேயென்று
பீதேநேவாகண்டலேந ஸ்தோத்ரேண — அஞ்சினவன் போன்ற இந்திரனாலும்
ஸந்த்ருப்தை: — தொடுக்கப்பட்ட
ஸ்தோத்ர மந்த்ரை: — ஸ்தோத்திரங்களினால்
த்யோததாநா — விளங்காநிற்கிற
சக்ரஸ்யாஸ்ய ஹேதி: — திருவாழியாழ்வானுடைய ஹேதியானது
வ: — உங்களுடைய
துரிதஶதம் ஹந்து — நூற்றுக்கணக்கான பாவங்களைத் துலைத்திடுக.

*** "ஸ்ரஷ்டாவஜ்ராக்நி" என்னப்பட்ட மூன்று மூர்த்திகளும் ஸ்ரீஸுதர்சநஹேதியை ஸர்வதா துதித்துக்கொண்டே யிருக்கின்றனரென்கிறாராய் அவர்களுடைய ஸ்துதிக்கு ஓராவதாரிகையை உத்தேசித்துப்பேசி ஜ்வாலாவர்ணநத்தைத் தலைக்கட்டுகிறாராய்த்து இந்த ஶ்லோகத்தளவிலே. [ஶாஸ்த்ரா நாஷீதி.] ப்ராயேண, உத்ப்ரேக்ஷா, பீதேநேவ, என்று உத்ப்ரேக்ஷாலங்காரமான ஸம்பந்தத்தை வடிப்பித்திருக்கையாலே, ஸ்துதி: ப்ரஶம்ஸாதிகள் ஸ்வாபாவிகஸ்வபாவத்தாலே பண்ணும் ஸ்தோத்ரத்திலே யதிஶோபாவிஸ்தி ஸந்நிதாநத்தை இவர் உத்தேசிக்கிறாரென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. இந்த சூராவதந் தானும் ஸுதர்சந தேஜஸ்ஸின் ப்ராபல்ய ப்ரவீண்யாதிஶய ப்ரகாஶநத்திலே பர்யவஸிக்குமென்றுணர்க. ப்ரஹ்மாதி நாமந்த்ராதிகளுக்கு ஸந்தோஷத்தை விளைக்கவல்ல ப்ரபாவம் ஸுதர்சநஸாக்ஷித்வ மாகாநின்றதிறே. ஸகாரங்களை உத்தேசமாகக் கொள்ளாதே வாக்யாலங்காரமாகக்கொண்டு ஸ்துதிஸ்ருதி

கீர்த்த வ்ருத்தியிலே யோஜிப்ப தொருபடையும் பொருந்தும். ஸ்ரீஸுதர்ஸந தேஜஸ்ஸ்வரூபமான தென்னுடைய ஐஸ்வர்யத்தை மாத்திரம் நிறுத்தி மற்ற தேஜஸ் பதார்த்தங்களையெல்லாம் திரஸ்கரிக்கட்டும்' என்று ஸூர்யனுக்கு நினைவாம். 'எல்லாவற்றையும் உறிஞ்சிக்கொண்டுபோகிற அடைவிலே நமது இருப்பிடமான தாமரைமலரையும் த்யேயமாக்கிவிடப்போகிறதே! அங்ஙன் செய்யாதொழியவேணுமே' என்று ப்ரஹ்மாவுக்கு நினைவாம். பெரிய பெரிய தேஜஸ் பதார்த்தங்களெல்லாம் "வானோ மறிகடலோ மாருதமோ" என்னும்படி சிதறுகிற்க நமது வஜ்ராயுதமோ திருவாழிச் சுடரின் முன்னே நிற்கவற்று? இதற்கும் நாசம் நேர்ந்துவிடப் போகிறதே! அங்ஙன் நேராதிருக்கவேணுமே' என்று தேவேந்த்ரனுக்கு நினைவாம். ஆகவிப்படி அஞ்சின அமரர்கள் பண்ணும் ஸ்தோத்ரங்களாலே மேன்மைபெற்று விளங்காநின்ற ஸுதர்ஸந தீப்தியானது உங்களுடைய கூடுபூரித்துக் கிடக்கும் பாவங்களையெல்லாம் பாற்றியருள்க வென்றாராயிற்று. [தத்ர ...] 'தேஜஸாம்' பதத்தில் ஷஷ்டி ... (உசு)

இதி ஸ்ரீஸுதர்ஸநஶதகே ஸ்தோத்ரவ்யாக்யாநே ஜ்வாலாவர்ணநம் ஸமாப்தம்.

அத நேமிவர்ணநம்.

ஸஸ்த்ராஸ்த்ரம் ஸாத்ரவாணாம் ஸலபகுலமிவ ஜ்வாலயா ஜாலமாஹா, மோமோஷஸ் ஸ்வோஷ்ம கோஷாஶயந்தீ விவிதகுஹவதோப்ராமதிக்தா ஸமுத்யத்துஷ்டகா। ப்ரத்யுரோஸ்த்ரஸ்தார ... த்ரிஷு லக்ஷணகேதாஸ்த்ர, நேமிஸ்ஸாதர்ஸநீ வஸ்ஸீர்யாதி ஸமிநீம் தாபதா தாபதாம்॥ (உரு)

ஸாத்ரவாணாம்	பகைவரான அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய
ஸஸ்த்ராஸ்த்ரம்	ஸஸ்த்ரங்களையும் அஸ்த்ரங்களையும்
ஸலபகுலமிவ	விட்டில் பூச்சிகளின் திரளைக் கவர்வதுபோல்
ஜ்வாலயா	(தன்னைச்சுற்றி வட்டமிட்டிருக்கிற) ஜ்வாலையினாலே

ஜிஹாநா	அபஹரியாநின்றதாயும்,
நிர்கோஷை: கோரகோஷை:	தனது கோஷங்களினால்
விஹத ஹரியோகநித்ரா முத்ரா	எம்பெருமானுடைய யோக நித்ரா முத்ரையைக் கெடுக்கின்ற
ஸமுத்ரா	கடல்களை
க்ஷோபயந்தீ	கலங்கச் செய்யாநின்றதாயும்
வ்யூடோர: ஸ்தலாக்ர ப்ரஸரண த்ருட பிஷ்டாஸ்தி ருக்ஷாஸ்தி பிஷ்டீக்ருத தைத்யா	விசாலமான மார்புகளில் கடுமையாக ஸஞ்சரிப்பதனால் பொடி பண்ணப்பட்டும் நன்றாக ரூக்ஷி யாநின்றுமிருக்கிற எலும்புகளை யுடையவர்களாயும் (சுதவனவ) பொடிபொடியாக நசிப்பிக்கப் பட்டவர்களாயு மிருக்கிற அஸுரர்களை யுடையதாயும் [மிருக்கிற
ஸௌதர்சநீ	ஸுதர்சநாழ்வானுடையதாயு
நேமி:	நேமியென்னும் அவயவமானது
வ:	உங்களுக்கு
ஸம்ருத்தாம்	ஒரு நூற்றாண்டுவரையில்
ஆசதாயிநீம் ச்ரியம்	சிறந்த செல்வத்தை
தத்யாதாசு	தந்திடுக.

*** இதுமுதல் முப்பத்தெட்டாம் ச்லோகமளவும் பதினான்கு ச்லோகங்களாலே நேமிவர்ணநம் பண்ணுகிறார். நேமியாவது சக்ரத்தின் அந்தபாகம்; "சக்ரம் ரதாங்கம் தஸ்யாந்தே நேமி: ஸ்த்ரீ ஸ்யாத் ப்ரதி: புமாந்" என்றான் அமரஸிம்ஹனும். இங்ஙனே நேமியைப் பற்றியும் நாபியைப்பற்றியும் அரஸந்தோஹத்தைப்பற்றியும் அக்ஷத்தைப்பற்றியும் ஜ்வாலையைப்பற்றியும் தனித்தனியே சில சொல்லி வர்ணித்தாலும், அவயவங்களுக்குச் சொல்லுமதெல்லாம் அவயவி தனக்கே சேரக்கடவதான முறைமையாலே எல்லாம் திருவாழியாழ்வானுடைய ஸ்வரூபவர்ணநத்திலே பர்யவஸிக்குமாயிற்று. ஒரு வஸ்து தன்னிலே பல பேசினால் கண்ணெச்சிலாமென்று ஒன்றையே

பலவாக்கி ஒரொன்றிலே ஒரோ ஸாமர்த்யங்களைப் பேசுகிறார் என்று வாடாவாகச் சொல்லுவாருமுண்டு. ஒரு மஹாவீரன் செய்த செயலை வர்ணிக்கப் புகுந்தவன் "கால் செய்த காரியம் இவை; கைசெய்த காரியம் இவை; வாய் செய்த காரியம் இவை" என்று தன்னுடைய உக்திவைசித்ர்யத்துக் கிணங்கப் பேசுமாபோலே பேசுகிறாய்த்து இவரும்.

[ஶஸ்த்ராஸ்த்ரேத்யாதி.] அஸுரராக்ஷஸர்களாகிற ஶத்ருக்கள் ப்ரயோகிக்கும் அஸ்த்ரங்களையும் ஶஸ்த்ரங்களையும் அவலீலையாகத் திரஸ்கரியாநிற்கும் வக்ரநேமி. முக்தவிதியுள்ள ஆயுதங்கள் அஸ்த்ரமெனப்படும். அமுக்தகமானவை ஶஸ்த்ரமெனப்படும். ஶஸ்த்ராணி ச அஸ்த்ராணி ச தேஷாம் ஸமாஹார: ஶஸ்த்ராஸ்த்ரமிதி விக்ரஹ:. "ஸர்வோ த்வந்த்வோ விபாஷயைகவத்பவதி" என்ற பரிபாஷையினால் ஏகவத்பாவம். "[illegible]" [ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்.] இத்யாதிவத். [பாபேஷ்வித்யாதி.] "ஸர்வேப்ய: பாபேப்ய:" என்றவிது ப்ராஸாதப்ரதீபந்யாயேந 'மோக்ஷயிஷ்யே' என்பதிலும் விபதிதேத்யாதியிலும் அந்வயிக்கக் குறையில்லை. "ஸர்வேப்ய: பாபேப்ய: விபதித ஶயவத்யோகநித்ராநு ஸமுத்ராந் ஸர்வேப்ய: பாபேப்ய: மோக்ஷயந்தீ" என்று யோஜிக்க ஔசித்யமுண்டு. கடல்களானவை தம்மிடத்து உறங்குவான்போல் யோகு செய்யும் பெருமானுடைய யோகநித்ரைக்கு பங்கமுண்டாகும்படி ஸர்வதா இரைச்சலிடுகின்றனவாம்; அதனையுணர்ந்த ஸுதர்ஶநநேமியானது இங்ஙனே கடல்கள் படும் ஸம்ரம்பவ்யாபாரத்தைப் பொறுக்ககில்லாத கோபாவேஶத்தாலே தான் ஶோஷித்து அக்கடல்களைத் துவளப் பண்ணுமாம்.

[வ்யூடோர இத்யாதி.] பூர்வபாதத்திற் சொன்னபடி ஶத்ருக்களுடைய அஸ்த்ரஶஸ்த்ரங்களைப் பாறவடிப்பது மாத்திரமேயல்ல; அவர்களுடைய அகன்ற மார்புகளிலே போய்ப்புக்கு த்வம்ஸம்பண்ணி எலும்புகளை முறித்து அவர்களை உருவழிக்கவும் வல்லது என்றபடி. வ்யூடோர: ப்ரௌடசாத்ருபிதவடவாட் தீக்ஷ்ணஶஸ்த்ரே க்ஷ

[illegible] என்று [illegible] யாநமாகி, மேல் [illegible] யாகுக; [illegible] என்னவுமாம். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ[illegible] நேமியானது உங்கட்குச் சிறந்த செல்வத்தை நீடூழி நல்கவேணுமென்றதாயிற்று. [illegible] என்ற [illegible] ... (உரு)

[illegible] (உசு)

[illegible]	நக்ஷத்ர ஸமூஹங்கள்போன்ற தீப்பொறிகளுடைய வ்யாப்தியிலே ஆகாஶ ஸஞ்சாரத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பதும்
[illegible]	கடல்நீர் வெள்ளத்தைச் சுருக்கடிப்பதனால் தட்டுத்தடங்கலில்லாத பாதாளலோக ஸஞ்சாரத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருப்பதும்
[illegible]	குலபர்வதங்களின் வெடிப்பு ஶப்தத்தினால் ஸூர்யமண்டலத்தில் கடுமையாகத் திரிகின்றமையைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பதும்
[illegible]	பாவங்களைத் தணியச்செய்ய வல்லதுமான
[illegible]	திருவாழியின் நேமியானது
[illegible]	உங்களுக்கு
[illegible]	ஸ்வரூபாநுரூபமான வழியை
[illegible]	தந்திடுக.

*** வக்ஷ்யமாணமாயிருக்கிற ஸஞ்சாரம் லோகத்ரயத்திலும் ஸம்ப்ர ஹிதமாக நிகழ்கின்றமையை உபபாதிக்கிறார் இதில். நக்ஷத்ர ஸந்தோஹம்போன்ற வக்ஷ்யமாணங்கள் ஊர்த்வலோகமெங் கும் பரவிக் கிடக்கையாலே திவி ஸஞ்சாரம் ப்ரகாசிதமாயிற்று. கடல்நீர் காய்ந்து சுருங்கினபடியாலே பாதாள லோகஸஞ்சாரம் ஸம்ப்ரஹிதம் என்னுமிடம் ப்ரகாசிதமாயிற்று. ஒன்றுக்கும் சலி யாத காலமேகங்களெல்லாம் வெடித்துப் பேரொலி கிளர்ந்த படியாலே அந்தரிக்ஷத்தில் கடுமையாக ஸஞ்சாரம் செய்யாநின்றமை விளங்கிற்று; ஆக இப்படிகளாலே லோகத்ரயத்திலும் ஸம்ப்ரஹித மான ஸஞ்சாரத்தை ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டிராநின்ற ஸ்ரீஸுத ர்சந நேமியானது உங்களுக்கு அபீஷ்டஹிதமான மார்க்கத்தைக் காட்டவேணுமென்றாராயிற்று. ஸர்வார்த்தமார்க்கத்தையோ, அல் லது அவ்வழியில் புகுவதற்கிடான ஸாதனமார்க்கத்தையோ நல்க வேணு மென்றபடி.

ப்ரயோகவாக்யத்தில், தாராமணா இவ யேஷாம் = (ஸூர்ய ஸோமாதீநாம்) தேஷாம் வித்யுத்யோதிதேத்யுஸஞ்சாரஃ யஸ்யா ஸா என்று கொள்க. "தாராமணகவிசஸ்யோதிதே ஸஞ்சாரா" என்றொரு பாடமும் பெரும்பான்மையாகக் காண்கிறது. அதுவும் உபபந்நமேயாம். தாராமணஸ்ய இவ யே கவிசஸ்யோ ணயஃ (ஸூர்யாஃ) தைஃ த்யோதித த்யுஸஞ்சாரா என்க.

[பாதாளம் ரஸாத்யாதி.] "கீழுலகிலசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே, ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்தவழிப்பன்" என்றபடி திருவாழியாழ்வான் பாதாளவாஸிகளான அசுரர்களை த்வம்ஸம் பண்ணுகைக்காகக் கடல்வழியாகக் கீழுலகிற் புகும்போது ஸமுத்ர ஜலம் சுவறிப்போகும்படியைச் சொல்லுகிறது. மேல் "யஸ்யாத்ரி த்ராணதீக்ஷா" என்கிற இருபத்தெட்டாம் ச்லோகத்தில் - திரு வாழியாழ்வான் கடல்வழியாகப் பாதாளலோகம் போகும்போது கடல்நீர் நிச்சேஷமாக வற்றிப்போகிறபடியைப் பேசியிருக்கும் ப்ர காரமும் இங்கே அறியத்தக்கது. "உத்தாம பாதாளயாத்ரா"

என்றவிடத்து, 'உத்ராய' என்றது- 'உத்ராம் வய' என்றபடி. த்ராய மாவது பூட்டு. த்ராயாத்ஸ்தா உத்ராயா = பூட்டு இல்லாமையென் பது தட்டுத்தடங்க வில்லாமையைச் சொன்னபடி. ஸ்வேதநஹித ஶாத்ரநிஷ்ட. ... ... (௨௬)

யாத்ரா யா த்ராதலோகா வ்யக்திதவாருணத்ராஸசி
ஹ்நே ஸசிஹ்நே, ஸசேதநாசேதநாஸஹ்யோஷ்மா க்ருத்தஸபக்ஷக்ஷ்மாப்ருத்ஸ
ஞ்சாரா ஸஞ்சாரா| ஹாநிம் ஹா நிர்ஜிதாநாம் ஜகதி வரிஷ்டதாம் தா
நவீநாம் நவீநாஶ்ச, சக்ரே சக்ரேஶநேமிஶ்ஶமுபஹரதாத் ஸா
பவ்யாபாபவ்யாபா வ:|| (௨௭)

த்ராதலோகா — ரக்ஷிக்கப்பட்ட உலகங்களையுடையதும்

வ்யக்திதவாருணத்ராஸ சிஹ்நே ஸசிஹ்நே யாத்ரா: ஸஞ்சாரா — வருணன் நடுங்கிக் கிடக்கின்ற அடையாளத்தை நன்றாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிற கடலில் ஸஞ்சாரம் கொண்டிருப்பதும்

ஸசேதநாசேதநாஸஹ்யோஷ்மா — சேதநா சேதநங்களுக்கு அஸஹ்யமான உஷ்ணத்தையுடையதும்

க்ருத்தஸபக்ஷக்ஷ்மாப்ருத்ஸஞ்சாரா — இறகுகளோடு கூடின மலைகளுடைய ஸஞ்சாரத்திற்கு பங்கம் செய்ததுமான

யா சக்ரேஶநேமி: ஜகதி நிர்ஜிதாநாம் தாநவீநாம் வரிஷ்டதாம் நவீநாம் ஹாநிம் சக்ரே — யாதொரு ஸுதர்ஶநநேமியானது உலகத்தில் பழிக்கப்பட்ட அஸுர ஸமூஹங்களுக்கு விலக்ஷணமான த்வம்ஸத்தைப் பண்ணிற்றோ

ஸபவ்யாபா பவ்யாபா ஸா — மேன்மைதங்கிய ப்ரகாஶத்தை யுடைத்தான அப்படிப்பட்ட சக்ரநேமியானது

வ: ஶம் உபஹரதாத் — உங்கட்கு ஸுகத்தைத் தருக.

✦ ✦ ✦ “த்ராதகோஷா” என்ற ப்ரயாணவிசேஷணத்தை விவரிக்கின்றன மற்ற விசேஷணங்கள். திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாகச் செல்ல எழுந்தருள்கிறார் என்ற செய்தி தெரிந்தவுடனே ஸமுத்ராதிபனான வருணன் ‘நமக்கு என்ன அபாயம் நேர்ந்துவிடுமோ’ என்று அஞ்சி நடுங்கினமையை நன்கு விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற கடலில் அடிக்கடி யாத்ரைபண்ணுகிற என்றது — வருணன் நடுங்கும்படியாகக் கடல்வழியே எழுந்தருள்கிற என்றபடி. யாத்ரா: = த்விதீயா பஹுவசநம். [சராசராஸஹோத்கோஷா] சரமாவது சேதநவஸ்து; அசரம் — அசேதநவஸ்து; சேதநாசேதநவஸ்துக்களில் ஒன்றையும் ஸஹிக்கமாட்டாத உத்கோஷத்தையுடையது என்றால், சேதநாசேதநங்களுக்கு அஸஹ்யமான உத்கோஷத்தையுடையது என்னுமிடம் பர்யவஸாநத்தில் தேறுகிறது. சேதநாசேதநங்களைக் கிட்ட நாடவொட்டாமைதான் சராசராஸஹத்வமாவது.

[க்ருத்தஸபக்ஷக்ஷ்மாப்ருதா] பக்ஷைஸ்ஸஹவர்த்தந்த இதி ஸபக்ஷா:; ஸபக்ஷாஶ்ச தே க்ஷ்மாப்ருதஶ்ச; தேஷாம் க்ஷ்மா — ப்ருத்வீ; தஸ்யா: தாரகா: — பர்வதா:; [‘க்ஷ்மா — அவநி:’ இதி யாதவப்ரகாசீயம்.] க்ருத்தம் ஸபக்ஷக்ஷ்மாப்ருதாம் யயா ஸா. முன்னொருகால் மலைகள் இறகுடன் பறந்துகொண்டு ஜநங்களுக்குப் பலவகையான ஹிம்ஸைகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்க, அந்த பக்ஷஸஞ்சாரத்தைத் திருவாழியாழ்வான் இறகுகளையொழித்து நிறுத்தியருளினதாக இங்கு அநுஸந்திக்கப்படுகிறது. “உடம்பினால் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்த மலைத் துண்டம், கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர் குழாம் துணித்துகந்த” (திருவாய்மொழி 4—8—10) என்றவிடத்து வ்யாக்யானங்களில் இக்காரியம் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதம் செய்ததாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அப்படியே ப்ரஸித்திப்ராசுர்யமுமிருந்தாலும் இங்கு இங்ஙனே இவர் அருளிச்செய்யக் குறையில்லை. ஸர்வேச்வராதிகளாலே நிர்வஹிக்கப்படுவது. இந்த ஶதகந்

தன்னிலே எழுபத்தாறும் ஶ்லோகத்திலே (பாதாஷவணோ) "ஶக்தியுதெஸ்ருஷ்டா ஹிம்ஸ்ராநவஸ்ரஸா நாவஸ்யாவிநீதஹி ஸந்த்யாஃ" என்றருளிச் செய்திருக்கையாலே அவ்வழியிலே ஸாமஸ்தமேயாம். திருவாழியாழ்வானுடைய ஶக்தியேயிறே ஸஹாயத்திலே வ்யாபித்திருந்து காரியம் செய்தது. அடிய றிந்து பேசுகிறார்காணுமிவர்.

[ஹாநவீநாஃ] ஹாநவாநாம் ஜநாநாம் ஹாநவ்யா:, தாஸா நிதி தஸிதவ்ருத்தி:. "ஶநீவஹாராதா ஸா" என்ற ஸூநத்தில் "ஶநீநீவஹாராதாஸ" என்றும் பாடமுண்டாம்; ஶாந்தியைத் தருக என்றபடி. (உஎ)

யத்ராऽர்சிஶ்சித்ராந்து ஶிபக்ஷஸ் ப்ரவிஶதி பலிநோ யாம நி
ஸ்ஸீமயாந்தி, ப்ருஸ்தாவஸ்தாவஶீர்ணை: ப்ரஹாணிதவிகலிதை
ஶுக்திகோடீஸ்ஸுக்தை: ஶகலிதவாராமவாராம் ப்ருகடயதி
வாநதெவெந்திஹாராதாவாஸதெவெ:, வ்யூஹம் நியந்தி நி
யந்தாவய தா ஸ ஹாரிதாந்ருஸ்ராஜத்ருபிவந்: ॥ ...(உஅ)

நிஸ்ஸீமயாந்தி	எல்லையற்ற தேஜஸ்ஸையுடைய
யத்	யாதொரு நேமியானது [தான
சித்ராந்து ஶிபக்ஷஸ்	ஶத்ருக்களை நலிக்கவிரும்பினதாகி
பலிநோ யாம ப்ரவிஶதி	மாவலிபுக்கவிடமான பாதாள லோகத்தை ப்ரவேசித்தவளவில்,
ப்ருஸ்தாவ:	(தன்னாலே) ப்ருஷிக்கப்பட்ட தண்ணீரையுடையதும்
தாவஶீர்ணை: ஶுக்திகோடீ: ஶகலிதை: ப்ரஹாணிதவிகலிதை:	(தனது ஶிவாஸ்ஹியாலுண்டான) தாவத்தாலே சிப்பியினின்றும் சிதறிவிழுந்த முத்துக்களாலே அதிகமாகச்செய்யப்பட்ட மணலையுடையதுமான

வாராம் ராஶி:	ஸமுத்ரமானது;
நிர்யாதி ஸதி	(அந்த சக்ரநேமியானது சத்ருக்களை ஒழித்துவிட்டு) வெளிக்கிளம்புமளவில்
வைரிதாராஶ்ருவர்ஷை:	சத்ருபத்நிகளின் கண்ணீர்ப் பெருக்குகளாலே
புந:	மறுபடியும்
அபாராம் வ்ருத்திம் ப்ரதயதி	அளவற்ற அபிவ்ருத்தியைக் காட்டுகின்றதோ,
ஸ: அஸ்த்ரராஜப்ரதி:	அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த ஸுதர்சநநேமியானது
வ: துரிதாநி	உங்களுடைய பாவங்களை
நிர்வபயதாத்	துலைத்திடுக.

✤ ✤ ✤ திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாய்ப் பாதாளலோகத்திற் புகுந்து அங்குள்ள அசுரர்களை நிர்மூலமாக்கி மீண்டெழுந்தருளும்படியை ஒரு சமத்காரம் பொலியப் பேசுகிறார் இதில். சத்ருக்களையெல்லாம் நிச்சேஷமாக ஒழித்துவிடவேணுமென்ற நோக்கத்துடன் ஸ்ரீஸுதர்சநநேமியானது ஸமுத்ரமார்க்கமாகப் பாதாளலோகம் புகும்போது கடலிலுள்ள நீர் முழுதும் சுவறிப்போகிறது. "இரும்பு அனன்றுண்ட நீர்போல்" (திருக்குறுந்தாண்டகம்-5) என்றபடி நன்றாகக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பைத் தண்ணீரில் தோய்த்தால் அத்தண்ணீர்முழுதும் அவ்விரும்பினால் ஆகர்ஷித்துக்கொள்ளப்படுமாகையாலே, அபரிமிதமான தாபத்தையுடையதாயும் "நிஜவிபவ பரிபூதஸஹஸ்ரதீதிதேஜா:" என்றபடி தீக்ஷ்ணதரமாயுமிருக்கிற சக்ரநேமியில் கடல்நீர் சுவறிப்போவது ஆஶ்சர்யமன்றே. ஆகவே சுஷ்கஜலமாய்ப் போன கடலில் சிப்பிகளினின்றும் ஸ்ரீஸுதர்சநதாபத்தாலே சிதறிவிழுந்த முத்துக்கள் பரவி மணல்பாங்கு இரட்டித்துவிட்டது. திருவாழியாழ்வான் கீழுலகத்தே புகும்போது இந்த நிலைமை நேர்ந்தது. அங்குப்போய் அஸுரஸம்ஹாரங்களை

முடித்துக்கொண்டு அவர் மீண்டெழுந்தருளுமளவில் என்னுயிற்றென்னில்; மாண்டொழிந்த அசுரர்களுடைய மனைவிகளின் அழுகைக் கண்ணீர்ப் பெருக்கானது அங்கே அடங்கமாட்டாது வெள்ளங்கோத்து வெளியேறிக் கடலைநிரப்பவே, கடலானது முன்னிற்காட்டிலும் அதிகமான ஜலஸம்ருத்தியைப் பெற்றதாய்த்து. இங்ஙனம் ஆவதற்கு ஹேதுவான ஸுதர்சந நேமியானது உங்கள் பாவங்களைப் போக்கியருளவேணுமென்றாராயிற்று.

அசுரமாதர்களுடைய கண்ணீர் கடலை நிரப்பவற்று என்ற இவ்வதிசயோக்தியானது- திருவாழியினாலே ஸம்ஹரிக்கப்பட்ட அஸுரர்கள் அளவற்றவர்கள் என்பதைக் காட்டுகையிலே நோக்குடையதாம்.

ப்ருஷ்டாஸு:— ப்ரியதமா:. [பஹிர்நிர்யாத] அதளபஹி புக்கவிடம் பாதாளமிறே. "அதோபுவநபாதாளபஹிஸத்ம ரஸாதலம்" இத்யமர:. [ஸ்ப்ருஷ்டவா:] அவாம் ஸம்ப்லவ:— அம்பு; ஸ்ப்ருஷ்டம் அம்பு யஸ்ய ஸ:. அதவா— ஸ்ப்ருஷ்டா: அம்பவ: யஸ்ய ஸ: என்றலும் பொருந்தும்; "ஸர்வா ஸம்ப்லவ: பயோநிதெள" என்ற வாணிநிகண்டுவசனம். ஸாக்திகாலோக்ய ஜாதாநி- ஸாக்திகேயாநி, லோக: இதி தஸிதவ்ருத்தி:. (௨௮)

ஆக்ஷிப்தா தளவேந்த்ர க்ருத்தநயனஹனநேர்நு ஆக்ருஷ்டவஸ்யாணாம், பாதாளபாஜ: ப்ரபாதீ நிவிஷ்டலஸி தத: ஸ்வஸ்நயாத்ர நிமீய । லோகலோகஸ்யாலீநாம் வக்தி ஸம்ருத்தி ஸம்த லோகஸ்யாம் ஸம்யஸ்யா ய:, சக்ராக்ர்யா ப்ரதிஸ: ப்ரஹ்மதா விஸ்மிதம் பஹூஸாவம்ஸவா: வ: ॥ (௨௯)

ய: சக்ராக்ர்யா ப்ரதிஸ: — திருவாழியாழ்வானது யாதொரு நேமியானது

பாதாளபாஜ: ப்ரபாதீ — பாதாளலோகத்தினுள்ளே புக்கதாய்.

க்ஷ்மாதலபந்நகபணாமணீந்	நாகங்களின் படங்களிலுள்ள மாணிக்கங்களை
அஹர்தீபஸ்ய ஸத்ருக்ஷதாம் நயந்	பகல் விளக்குக்கு ஸமானங்களாகச் செய்து
ஸ்வேந பாஸா	தனது ஒளியினாலே
நிகிலமபி தம: நிபீய	எல்லாவிருளையும் விளாக்குலை கொண்டு
பூயஸா	மறுபடியும் [அல்லது, அதிகமாக]
	(அவ்விருளை)
ஸததத்வேஷ்யாணாம் தைதேய வ்யூஹாநாம் ஹ்ருதி வஸதி	விரோதிகளான அஸுரவர்க்கங்களின் நெஞ்சிலே கொண்டு சேர்க்கின்றதோ
ஸா	இப்படிப்பட்ட ரதாங்கநேமியானது
வ: அம்ஹஸாம்	உங்கள் பாவங்களினுடைய
பஹ்வ விலஸிதம்	பெருமிடுக்கை
க்ஷபது	க்ஷபிக்கக்கடவது.

❖ ❖ ❖ [ஸத்ருக்ஷதாம் நய இத்யாதி] ஶ்ரீஸுதர்ஶநநேமியானது பாதாளலோகத்திலுள்ளே புகுந்து அங்குள்ள இருளையெல்லாம் தனது ஒளியினால் கபளீகரித்துவிட்டு மீண்டும் அவ்விருளை அஸுரவர்க்கங்களின் நெஞ்சினுள்ளே புகச்செய்யாநின்றதென்கிறார். பாதாளத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஸர்ப்பங்களுண்டாகையால் அவற்றின் பணாமணிகளே அங்குள்ள இருள்களையெல்லாம் ஒழிக்கமாட்டாவோ என்கிற ஶங்கைக்கு இடமறும்படி முதல்வாக்யம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஶ்ரீஸுதர்ஶநநேமியானது பாதாளஸ்தநாகபணாமணிகளைப் பகல் விளக்கோடு தாத்ருக்ஷங்களாகச் செய்யக்கடவதாம். ஸத்ருக்ஷதமாவது = ஒரே வகுப்பாயிருக்கை. அஹர்தீபஸ்ய ஸத்ருக்ஷதாம் நயந் = பகல்விளக்கோடே ஸமாநஜாதீயங்களாகச் செய்யாநின்று என்றபடி. அந்த பணாமணிகளை அஸத்கல்பமாக்கின்படி.

த்ருதீயபாதத்தில் "ஸம்ரம்பஸாரம் ய:" என்று சிலருடைய பாடம். அப்போது 'ஸம்ஸாரஸ்ய' என்பதற்கு அது விசேஷணமாக யோஜிக்கப்படவேணும். இவ்வளவு வ்யவஹிதாந்வயம் கவிவக்த்ருவிவக்ஷிதமாயிராது; 'ஸம்ரம்பஸா' என்றே பாடமாகக்கடவது. பூர்ணேந்த்வயத்ர:. பரிஹரணேந்த்ர இதி வா.

ஸத்ருக்களையிழந்த அஸுரமாதர்களுடைய நெஞ்சிலே இருள்களை வாஸி செய்கையாவது— "ஐயோ! இனி நமக்கு என்ன கதி? ஆரெம்மையாராய்வார்?" என்று விசாரஸாகரத்திலே மூழ்கிக்கரைகாணமாட்டாது தளும்பிநிற்கச்செய்கை.

[சக்ராக்ரீயாக்ரகேஹஸ:] அக்ரீயஸ்ஶப்த: ஶ்ரேஷ்டவாசீ; "பாராயண்யாக்ராக்ராஸநாக்ராக்ர்யாக்ர்யாக்ரீயமக்ரியம்" இத்யமர:. சக்ராக்ரீய:— சக்ரராஜ:, தஸ்ய அக்ரகேஹஸ:— நேமி:. (உக)

க்ருஷ்ணமேகஸ்ய ஸம்பூர்ணா க்ருதநயநநயவ்யாப்ருதிஸ்ஸத்ர பூர்வஸ்ய, ப்ராப்தாரோதயஸீ ப்ரதிஸுபஸம்ப்ருஶாமுக்தாம் பாஷ்பவ்ருஷ்டிம் । நிஷ்டப்தாஷ்டாபதஶ்ரீஸ்ஸ்மரமதமுதிதா தேஜஸாநா, கீர்திம் வ: கேதகீவ்யத்ய ப்ருயதாம் ஸத்ரு ஶீம் சஞ்சலா சக்ரயாரா ॥ ௩௦॥

க்ருஷ்ணமேகஸ்ய — எம்பெருமானென்கிற மேகத்துக்கு [2. கரியமேகத்திற்கு]

ஸம்பூர்ணா — ஸம்பூர்ணமாயும்

ஸாமஜஸ்ய — ஶாங்கனுக்கு

க்ருதநயந நயவ்யாப்ருதி: — கண்ணெழுங்கைக் கெடுத்ததாயும்

ப்ரதிஸுபஸம்ப்ருஶாம் — அஸுரராக்ஷஸஸ்த்ரீகளுக்கு

உத்தாம் பாஷ்பவ்ருஷ்டிம் ப்ராப்தாம் ரோதயஸீ — அதிகமான கண்ணீர்மழையைக் கிட்டினதாகத் தெரிவியாநின்றதாயும்

நிஷ்டப்தாஷ்டாபதச்ரீ: — நன்கு காய்ச்சப்பட்ட பொன்போன்ற சோபையையுடையதாயும்

ஸுரசாபசித்ரசைலூஷம் உஜ்ஜ்வலாநா — தேவலோகங்களின் விஜயத்வஜங்களோடுகூடக்கிளர்கின்றதாயும்

வஹ்நா — வஹ்நமாயுமிருக்கிற,
[2. மின்னல்போன்ற]

வத்யாஸா — ஸ்வர்ணமயமான நதியானது

வ: — உங்களுக்கு

கேதகீஷூஸம்பத்ஸ்யாம் கீர்த்திம் — தாழம்பூக்களோடொத்த கீர்த்தியை

வ்யாயக — செழிப்பிக்கக்கடவது. [யை

* * * [க்ருஷ்ணத்ருஷ்டி.] ஸ்ரீஸ்வர்ணமுகிக்கும் மின்னலுக்கும் ஸாம்யத்தைத் தோற்ற ஸமுத்வீகரணம்பண்ணுகிறார் இதில். ''வஹ்நா வத்யாஸா'' என்றவிடத்து சுலேஷமயம் மனோஹரமாயிராநின்றது. ''தடித்ஸௌதாமநீ வித்யுச்சஞ்சலா சபலாவபி'' என்ற அமரகோசத்தின்படி, வஹ்நாஎன்பதற்கு மின்னல் என்று பொருளுண்டாகையாலும், வஹித்துக்கொண்டிருப்பதென்கிற ஒரு பொருளுமுண்டாகையாலும் அவ்விருபொருள்களையும் கருதுகின்றார் இங்கே. இதற்கிணங்கவே விசேஷணங்களையும் அமைத்தாரம்பெரிய இடுகின்றார்.

[க்ருஷ்ணதேவஸ்ய ஸூஷா] நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகத்துக்கு ஆபூஷணமாயிருக்கும் மின்னல். ஸ்ரீஸ்வர்ணமுகியோவென்னில், கண்ணபிரானாகிற முகிலுக்கு ஆபூஷணம். [க்ருதநயந நயவ்யாஹதிஸஞ்சலவஸ்] மின்னல் மின்னும்போது கண்களுக்கு வ்யாகாதமுண்டாவது ப்ரத்யக்ஷஸித்தம்; நதியானது ஸுக்ரனுடைய கண்ணுக்கு வ்யாகாதத்தை உண்டாக்கிற்றென்பது இதிஹாஸப்ரஸித்தம்; எங்ஙனேயெனில்:— ஸ்ரீவாமநமூர்த்தியின் வடிவழகாலும் மழலைச்சொல்லாலும் மனமகிழ்ந்த மஹாபலி மூவடிமண்ணைக் கொடுக்கமுயன்றவளவிலே அவனுடைய ஆசார்யனான ஸுக்ரன் எம்பெருமானது வடிவையும் வந்தவகையையும் பேச்சையும் ஊன்றிப்பார்த்து, 'இவன்

ஸர்வேச்வரன், தேவகார்யம் செய்யும்பொருட்டு உன் செல்வத்தையெல்லாம் பறித்துப்போக வந்தான்; ஆகையால் நீ இவனுக்கு ஒன்றும் தரத்தகாது' என்று தானத்தைத்தடுக்க அவன் அதை ஆதரியாமல் யாரைவார்த்து உதகம் செய்யப்புக, ஜலவார்த்தின் [திருக்காவிரி] த்வாரத்திலே அந்த சுக்ரன் புகுந்துகொண்டு நீர்விழவொட்டாமல் தடுக்க, ஸ்ரீவிஷ்ணு, த்வாரம் சோதிப்பவன்போல் தனது திருக்கையிலணிந்த தர்ப்பபவித்ரத்தின் நுனியால் அவன் கண்ணைக்குத்திக்கலக்க, அவனும் கண்கெட்டு அங்கு நின்றும் வெளிப்பட, பின்பு மாவலியினிடத்தில் நீரேற்றுப் பெற்றனன் என்பது வரலாறு. ''சுக்ரன்கண்ணைத்துரும்பால் கிளறிய சக்ரக்கையன்'' என்றார் பெரியாழ்வாரும். 'துரும்பால் கிளறிய சக்கரம் என்றதனால் ''கருதுமிடம் பொருது—கைந்நின்ற சக்கரத்தன்'' என்கிறபடியே திருமால் விரும்பிய இடங்களில் விரும்பின வடிவங்கொண்டு செல்லுந்தன்மையையுடைய திருவாழியே பவித்ரத்தின் வடிவத்துடன்நின்று சுக்ரன்கண்ணைக் கலக்கிற்றென்பது பெறப்படும். விச்வாமித்ரமான முதல்பக்ஷத்தில் 'ஸோமபூர்வஸ்ய' என்ற பதம் அவிவக்ஷிதமென்க.

" [ரூப்யாதிக்ராதி] மின்னலானது மேலே மழைபொழியப் போகிறதென்பதைத் தெரிவிக்கும்; அக்ரதேசியும் ஸதாப்தீகளிடத்தில் விசேஷமான கண்ணீர்ப் பெருக்கு உண்டாகப்போகிறதென்பதைத் தெரிவியாநிற்கும். இங்கும் முதல் பக்ஷத்தில் ''ரூக்மாபாங்கீ ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ'' என்பதும் 'பாஷ' என்பதும் அவிவக்ஷிதம். [நிஷ்டப்தவிஷ்டாவக்ஷ:ஸ்ரீ:] நன்றாகக் காய்ச்சின பொன் போற் பொலியுந்தன்மை உபயஸாதாரணம். [க்ஷீரவ்ருக்ஷமஜிருத்தேஸஹஸ்ராக்ஷா:] மின்னலானது மேகமஜ்ஜனங்களோடுகூடக் கிளரும்; அக்ரதேசியும் தேவதேவஸ்தானங்களின் மஜ்ஜனங்களோடுகூடக் கிளராநிற்கும்: க்ஷீராரக்ஷஸர்களாலே வீவிதரான தேவர்கள் த்ராஹி த்ராஹி யென்று பெருமிடறுசெய்து கூக்குரலிடும்போது உடனே வெளிக்கிளம்புவானிறே திருவாழியாழ்வான். இங்கும் முதல்பக்ஷத்தில் ''க்ஷீரவ்ருக்ஷ'' என்பது அவிவக்ஷிதம்.

இப்படிப்பட்ட ஸௌதாமநீஸம்யோகத்தாலே, உஷணா = மின்னல் என்னப்படுகிற வக்ரபானமானது உங்கட்குக் கீர்த்தியைப் பெருக்கவேணுமென்றதாயிற்று. கீர்த்திம் என்பதற்கு 'கேதகீஸஹ்ருஶீம்' என்று விசேஷணம் கொடுத்திருக்கும் அழகை என் சொல்வோம். இந்த ஶ்லோகத்தைக்கண்டறிவாருண்டோ? ...... அதனை யாமே வெளியிடுவோம்;— மின்னல் மின்னினல் தாழை பூக்கும் என்ற கவிஸமயஸாக்ஷிக ஸூக்தி ஜ்யோதகம் இங்கு கவிப்ரயம். மின்னலுக்கும் வக்ரநீதிக்கும் ஸாம்யமும் தோற்றப் பேசும் ஶ்லோகமாகையாலே கீர்த்தியிலும் வெளுப்பும் தோற்றுகைக்காக "கேதகீஸஹ்ருஶீம்" என்று கீர்த்திவிசேஷணமிடுகிறார்காண்மின். கீர்த்தியில கவிஸமயஸித்யாவஸ்த்யவையமான கேதகீ ஸாத்ருஶ்யமிருந்தாலும் இது தான் இங்கு ஸூசயநீய விவக்ஷிதம். உஷணா (வித்யுத்) கேதகீம் யதா ஸூசயதி ததா வக்ராபா வ: கீர்த்திம் ஸூசயது என்றபடி: வித்யுத்ஸாத்ருஶ்யமான வக்ரநீதியானது கேதகீஸாத்ருஶ்யமான கீர்த்தியைச்செழிப்பிக்கவேணுமென்கை.

ஸூசயேவாக்யத்தில் "க்ருதநயநய:" என்ற சிலருடைய பாடம் மறுக்கத்தக்கது. (உ0)

ஸாந்த்ராணாம் கஹநீம் ய: ஸரிணதிஸவிஶ்ராமணீயாம் தயாந:, க்ஷணாநாம் நக்ஷத்ரஶோபாம் திஶிதிஶி விகிரந் வித்யுதா தாம்ராக்ஷ்ய: । நிர்யாணேஶாத்ஸகேதந ஸூசயதி ந வம் தாநவாரிஸூக்ஷ்ம், வக்ராயேஶஸ்ய ஹதேஹா வஶபதம் ஸமதாம் ஸுஸ்யிஷிதவ்ருத்திம் ॥ ॥உக॥

ய: — யாதொரு ஸமுத்ரநேதியானது

ஸாந்த்ராணாம் கஹநீம் — (ஶத்ருக்களின் பட்டணங்களிலுள்ள) ப்ராகாரங்களைப்பிளக்கக்கூடியதும் (2.) கரைகளைக் கொந்தி இடிக்கக்கூடியதும்

கவிஸ்தாவனீயம்	அனைவராலும் கொண்டாடத்தக்கதுமான
பரீணாஹம்	பரிவாகத்தை
ததாந꞉	உடையதாய்
க்ஷுண்ணம் நக்ஷத்ரசூர்ணம் திஶிதிஶி கிரந்த	பொடிபண்ணப்பட்ட நக்ஷத்ரராசியைத் திசைகள்தோறும் இறையாநின்றதாய் (2) நக்ஷத்ரசூர்ணம் என்னும் ஒரு சூர்ணத்தைப் பொடிபொடியாக்கி எங்கும் இறையாநின்றதாய்
வித்யுத்தாதாத்ம்ய கக்ஷ்ய꞉	மின்னலோடு ஒத்ததாய, (2) மின்னல்போன்ற இடைகட்டுக்கயிற்றையுடையதாய்
உத்க்ஷேப நிர்யாணகோணே	ஸ்யந்தநமான வெளிப்புறப்பாட்டிலே (2) பெரிதான கவாக்ஷத்திலே
நவ்யே	புதிதான
நாகவாஹிப்ரகோஷ்டீம்	எம்பெருமானுடைய பெருமையை (2) சேஷப்பெருக்கை
ப்ரகடயதி	ப்ரகாசப்படுத்துகின்றதோ
ஸ꞉	அப்படிப்பட்டதான
ஸப்தி꞉	ஶீக்ரமான (2) ஸப்தியென்னும் மதவிசேஷம்போன்ற
வக்ராயீஶஸ்ய வாஹ꞉	ஸாக்ஷாத் நரஸிம்ஹநியானது
ஸ்வதாம்	உங்களுடைய
ஶ்ரிதவ்ருத்திம்	சேநாவ்ருத்தியை
வஶயது	(பட்டிமேய வொண்ணாதபடி) அடக்கியாள்க.

❖ ❖ ❖ ஸப்தி꞉ வக்ராயீஶஸ்ய வாஹ꞉ ஸ்வதாம் ஶ்ரிதவ்ருத்திம் வஶயது என்கிற சொல்நயத்திலே கவிஹ்ருதயம் தோன்றும்.

,,ஸப்திஸ்ஸைந்தவ வஜிநீஸ்ருதெ வ்ருஷமேதகஸப்தகெ। கரிஜாதி

விஶேஷ நா.....த்ருஷ்டா ஶ்ரேஷ்ட ஸ ஸாமஜ ஸ..." என்கிற ச்லோகத்தின்படி 'லக்ஷணமான' என்கிற அர்த்தமும் கரிஜாதிவிஶேஷமென்னும் அர்த்தமும் இங்கு விவக்ஷிதங்கள். மதஜாதியில் ஸஹ்யமென்று ஒரு ஜாதி விஶேஷமுண்டு. தஜ்ஜாதீயமான யானைக்கும் ஸஹ்யநேமிக்கும் ஸாமாந்யாக்ருதிவாசகமாகிற ஸங்காரவிஶேஷமும் விளங்கும்படியாக விஶேஷணங்களிடுகிற விசித்திரம் இங்கு நோக்கத்தக்கது. மதம் என் செய்யுமென்னில்; [ஸ்ரூணாம் ஹேதுநீம் கலிலஸ்ராவநீயாம் ஸரிணதிம் தயாந:] "ஸ்ரூ: ஸ்ராகாரரோதயோஸ:" என்ற நிகண்டுவின்படி கரைகளைக் கொந்தித் தள்ளும்படியான ஸரிவாகத்தைப் பெற்றிருக்கும். உத்காதகேளிகளைப் பண்ணுமென்கை. ஸாநுமந்நேமியானது ஶத்ருநகரப்ராகாரங்களையழிக்கும்படியான ஸரிவாகமுடையது. "ஸப்ரீந்யாஸரிணதமத ஸ்ப்ரக்ஷணீயம் தநுமந்" என்று லோகமந்தரத்திலே சொல்லிவைத்தான். "தியக்ஷுஹஸ்ரூஸமாரீகா மத: ஸரிணதோ தத:" என்ற கோஶத்துக்கும் ஸ்ரத்யபிஜ்ஞாபகமாக இங்கு "ஸரிணதிம் தயாந:" என்றருளிச்செய்தார். [க்ஷணாநாம் நக்ஷத்ரமாலாம் திஶிதிஶிவிகிரந்] "ஸைவநக்ஷத்ரமாலாஸ்யாத்ஸப்தவிம்ஶதிமௌக்திகை:" என்ற அமரகோஶத்தின்படி இருபத்தேழு முத்துக்களமைந்த ஒற்றைவடத்திற்கு நக்ஷத்ரமாலை என்று பெயர். இதை யானைக்கு அணிகலனாகப் போடுவார்கள்; அது அதனைப் பொடிபொடியாக்கி இறைத்துவிடும். ஸாநுமந்நேமியோவெனில்; "தாராமணகணவிகதி தேஜ்யாதிததீர்ஸ்ரவாரா" என்றும் "நக்ஷத்ரக்ஷோதஸம்பத்திஸ்ராகாரவிகிரணஶ்வஸிதாஶாவகாஶா" என்றும் கீழும் மேலுமருளிச்செய்தபடியே நக்ஷத்ரஸமூஹங்களை எங்கும் இறைத்துக்கிடக்கிறது. ஸாநுமந்நேமிஸ்ரதாவத்திலே நக்ஷத்ரகணங்களெல்லாம் கணம்கணமாக ஸம்பூர்ணிதங்களாயினவென்கை.

[விதீர்ணதாதூர்ணகக்ஷ்ய:] "தூஷ்யா கக்ஷ்யா வரத்ரா ச" என்றும் "கக்ஷ்யாரஜ்ஜு ஸ பஸநே" என்றுமுள்ள நிகண்டுவின்படியே கக்ஷ்யையாவது யானைக்குக் கட்டும் இடைகயிறு.

அது மின்னல்போலே பளபளவென்று மின்னாநிற்குமிறே ரஜதத்திற்கு. நேமிபக்ஷத்திலே வித்யுத்விதாநஸங்க: என்றபடி. [உத்கடேந நிபீடணேந தாநவாரிப்ரகர்ஷம் ப்ரகடயதி] “கவாஜ்ஜோத்ஸேகநிபீடணம்” என்ற கோஶத்தின்படியே நிபீடணஸப்தம் யானையின் கவாஜ்ஜோத்ஸேகத்தைச் சொல்லுகிறது. “தாநம் ரஜஶோத்ரகே” என்றபடி தாநஸப்தம் ரஜோத வாசகம். தாநவாரி—தோஜலம். யானையானது தன் தீவ்ரமான கவாஜ்ஜப்ரோத்ஸேகத்தாலே மதநீர்ப்பெருக்கை வெளிப்படுத்தும். நேமிபக்ஷத்திலே நிபீடணமாவது நிஸ்ஸரணம்; அதாவது வெளிப்புறப்பாடு. திருவாழியாழ்வான் வெளிப்புறப்பட்டவாறே எம்பெருமானுக்கு கவாசிவமானதொரு ப்ரகர்ஷம் உண்டாகுமென்கை. ப்ரகர்ஷமாவது ஶத்ருவிஜயப்ரயாஸிவம். தாநவாநாம்—அஸுராணாம், அரி:—ஶத்ரு: என்று ஸமவானைச் சொன்னபடி.

[ஸத்ரு: ப்ரயி: ஸதாம் வ்ருத்திம் வஶயதி] ஸமஶ்ருதியிலும் வர்ணம் பொலியப் பேசுகிறபடி பாருங்கள். வஶாம் கரோதி வஶயதி என்றாய் “வஶா ஸ்த்ரீ கரிணீ வஸ்யாத்” என்ற கோஶத்தின்படி வஶா என்று யானைப்பேடையைச் சொல்லிற்றாய், யானையானது தனது வ்ருத்தியைத் தன் பேடைக்கு வஶமாக்குமாபோலே ஸத்ரநேமியானது உங்கள் வ்ருத்தியை இந்த்ரியங்கள் விஷயவீதிகளிலே இழுத்துக்கொண்டு போகாதபடி ஸ்வாயத்தமாக்கிவைக்கவேணுமென்றதாயிற்று. வஶாம் கரோதி என்றால் பேடைக்கு வஶமாக்குகிறதென்று பொருள் கிடைக்குமோ? என்னில்; ஸ்வவ்ருத்திம் கரிணீம் கரோதி என்றால் கரிணீஸயம் கரோதி என்றதாய் கரிண்யா: வஶநம் கரோதி என்பதே தாத்பர்யமாகத் தேறக்குறையில்லை. (௩௧)

நாகாஸ்கந்தஜந்துஜந்துநவிஶதஸங்கீர்ணநிர்ணிர்த்ய:, நவ்யக்ஷ்வாஸ, ஸவ்யஸவ்ய ஸநாரஸ்வஸ்ஞாஷ்வஜிஹ்வாஷ்வஹிந்த்ர!
யந்த்ருஷ்டா ஸாம்பாதீநம் பாநரஸ விநயத்ராஸிஷோ வீப்ய
ப்ருஷ்ட்யா, ஸ்ரீவாணா நிவர்ணாநா விதரதா ஸ ஜயம்
விஷ்ணோஹேதிப்ரயிவர்ய:॥ ॥௩௨॥

நாகௌகஶ்ஶத்ரு ஜத்ரு த்ரு
டநவிகடித ஸ்தூல நிர்யத் ஸ்ரு
ய்ந்நவ்யக்ரவ்யாஸ்ர ஹவ்ய
ப்ரஸநஸமஸமுத்ஸர்ப்பஜிஹ்வா
ஸஹஸ்ரீ

தேவஶத்ருக்களான அஸுர ராக்ஷஸர்களுடைய ஜத்ரு ஸ்தாநத்தைச் சேதிப்பதனாலே வாய்திறக்கப்பெற்ற ஸ்கந்தங்களினின்றும் இடைவிடாதுபெருகுகின்ற புதிய ரக்தங்களாகிற ஹவிஸ்ஸைப் பெறுவதில் ஆசையோடே விளங்காநின்ற ஜ்வாலைகளாகிற நாக்கையுடைத்தான அக்நியையுடையதும்

ஸாம்யாதீநஸ்ய — யுத்தம்செய்வதில்ஸமமான
யம் — யாதொரு ஸுதர்ஶநநேமியை
த்ருஷ்ட்வா — பார்த்து
நிர்வ்ருணாநா: — மகிழாநின்ற
கீர்வாணா: — தேவர்கள்
வர்த்தநாஶீ வீர்யவ்ருத்த்யை — (திருவாழிக்கு) மேன்மேலும் வீர்யம் வளர்வதற்காக
ஆஶிஷோ விதீயதி — ஆஶாஸநம் பண்ணுகின்ற
ஸ: — அப்படிப்பட்ட [னரோ
விஷ்ணோர்ஹேதிக்ஷூர்ய: — ஸுதர்ஶநநேமியானது
வ: விஜயம் விதரதாத் — உங்கட்கு வெற்றியைத் தரக்கடவது.

❖ ❖ ❖ நாக: ஓக: யேஷாம் தே—நாகௌகஸ:; ஸ்வர்க்கத்தை வாஸஸ்தாநமாகவுடையவர்கள் தேவர்கள். அவர்களுடைய ஶத்ருக்கள் அஸுரராக்ஷஸர்கள்; அவர்களுடைய ஜத்ருக்களென்று— அம்ஸகக்ஷ்யோஸ்ஸந்திஸ்தாநங்கள்; தோள்பட்டைகள்; அவற்றை முறிப்பதனாலே விண்டுவிரிந்த தோள்களில்நின்றும் இடைவிடாது பெருகுகின்ற புதிய ரக்தஶோணிதங்களாகிற ஹவிஸ்ஸை பக்ஷிப்பதிலுண்டான ஆவலாலே அஹமஹமிகயா நர்த்தநம்பண்ணுகின்ற ஜ்வாலைகளாகிற நாக்கையுடையதான அக்நி பொருந்தியதாய் யுத்தத்தில் ஸமமானதொரு சக்ரநேமி

வைதேவதைகள் பார்த்து அதுதனக்கு மேன்மேலும் வீர்யமும் வளர்வதற்காகப் பல்லாண்டு பாடுகின்றனரோ அந்த சக்ரநேமி யானது உங்களுக்கு ஜயப்ரதமாகவேணுமென்றாராயிற்று.

க்ரவ்ய — மாம்ஸம்; அஸ்ர — ரக்தம். இவ்விரண்டையும் ஹவிஸ்ஸாக ரூபிக்கிறார் சக்ராக்நிக்கு அவை ஸௌஹ்ருதமானது பற்றி. அக்நிக்கு ஜ்வாலையை நாக்காகச் சொல்லுவதுண்டு. சக்ராக்நிஜ்வாலையானது தளதளவென்று ஜ்வலிப்பதைப் பார்த்தால் அஸுரர்களுடைய நவ்யக்ரவ்யாஸ்ரஹவ்யங்களைக் கொள்வதற்கு சக்ராக்நி தன் நாக்கை நீட்டுகிறதோ என்னும்படியிராநின்றது. "ரஸ ஜஸஞ்" என்றவிடத்தில் ஜஸநமாவது நதநம்; ஜாஸ்யமென்றுநதநத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே. ஜ்வாஸ்ரூபம் இங்கு புல்லிங்கம். "வநேஹ நுதயோஜ்ஜ்வாலஜக்ஷ்வா" இத்யமர:.

[ஸாம்யுகீநஸ்] ஸம்யுகமாவது யுத்தம், அதிலே ஸமர்த்தன் ஸாம்யுகீநன். "ஸாம்யுகீநோரணே ஸாது:" இத்யமர:. "ப்ரதிஜநாதிப்ய: ஸஞ்" இதி பாணிநி:. (கஉ)

யதாப்ரவ்ஸ்ய யாதாஸம்ஷ்ட்ரெவ யநம் த்ரவ்யகஸ்யேவ த்ருஷ்டி:, ஜாத்யந்தஸ்யேவ பங்கோ: பதவிஹ்ருதிரிவ ஸ்ரீ ணநீ ப்ரேமஸாஜா। பதவ்யநுயா:க்ருயாடாம் ப்ரகடவரிணதி விஷ்ணுஸமஷ்டாக்ஷஜேயாம, ஜயாஜயாஜிநீம் வஸ்துதுடயதஷ ஜஹதீ நேஜிரஸ்துரஸ்வாஸ்ய ॥

யதாப்ரவ்ஸ்ய	ஜாடகானாதத்தில் வழிநடப்பவனுக்கு
யாதாஸம்ஷ்ட்ரெவ	ப்ரவாஹஜலம்போலவும்
த்ரவ்யகஸ்ய யநமிவ	தரித்ரனுக்குப் பணம்போலவும்
ஜாத்யந்தஸ்ய த்ருஷ்டிரிவ	பிறவிக்குருடனுக்குக் கண்போலவும்
பங்கோ: பதவிஹ்ருதிரிவ	நொண்டிக்குக் காலால் நடந்து விளையாடுதல்போலவும்
ப்ரேமஸாஜாம் ஸ்ரீணநீ	ஸக்தர்களுக்கு ஸ்ரீஜநகமாயும்

ஶ்ரியா: பத்யு:	ஸ்ரீய:பதியினுடைய
விஶ்வரக்ஷாஶ்ரயாம் க்ரியாயாம்	உலகங்களையெல்லாம் ரக்ஷிக்கக் கடவதான வ்யாபாரத்திலே
ஸ்புடபரிணதி:	ப்ரகாஶமான பரிணாமத்தை யுடையதாயுமிருக்கிற,
அஶ்ரூஶ்ராவ்ய ஶடஜித் நேமி:	திருவாய்மொழியினது பெரிய நேமி
வ:	உங்களுடைய [யானது
ஆபாதிநீம் ஶ்ரயாஷு	அவிக்நமான அவித்யையை
த்ருடயது	விக்நமாக்கக் கடவது.

♦ ♦ ♦ பாலைநிலத்திலே வழிநடந்து நாக்கு ஒட்டித்தடுமாறுகிறவனுக்கு ஸ்வாதுபாநீயம் கிடைத்தாற்போலவும் ஜந்மதரித்ரனுக்கு நிதிலாபம் போலவும் பிறவிக்குருடனுக்கு நேத்ரலாபம்போலவும் நொண்டியானவனுக்கு ஸஞ்சாரயோக்யதாப்ராப்தி போலவும் ஸஜ்ஜநர்களுக்கு ப்ரீதிஜநகமாயிராநின்றதாம் ஸ்ரீஸஹஸ்ரநேமி. த்ருஷிதன் தண்ணீரைக்கண்டு களிக்குமாபோலவும், மிடியன் நிதிகண்டு களிக்குமாபோலவும், குருடன் கண் பெற்றுக்களிக்குமாபோலவும, நொண்டி நடைபெற்றுக்களிக்குமா போலவும் ஸஜ்ஜநர்கள் ஸ்ரீஸஹஸ்ரநேமியைக்கண்டு களிப்பர்களாய்த்து தங்களுடைய இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் உறுப்பாயிருக்கையாலே.

[பத்யுரித்யாதி.] உலகங்களை வாழ்விப்பதற்காக எம்பெருமான் செய்யும் வ்யாபாரங்களடங்கலும் திருவாய்மொழியாழ்வாரைத் துணைகொண்டு செய்யுமவை என்று கருத்து. ஸ்ரீஸஹஸ்ரநேமிதானே ஸ்ரீய:பதியின விஶ்வரக்ஷாக்ஷமமான வ்யாபாரத்தின் வடிவமாகப் பரிணமிக்குமென்றது விஶ்வரக்ஷணம் ததாதீநமென்றபடி. விஶ்வரக்ஷாஶ்ரயாம் க்ரியாயாம் விஷயே ஶ்ரியா:பத்யு: ஸ்புடபரிணதி: என்று யோஜித்து, அந்நேமியானது எம்பெருமான் தானாகவே பரிணமிக்கிறதென்று பொருள்கொள்ளுவாருமுளர். "பத்யுஶ்ஶ்ரியா:" என்பதே ப்ராசீநபாடம். ஶ்ரீ — லக்ஷ்மீ:, தஸ்யா: பதி:. "ஶ்ரயாக்ரியாயாம்"

என்ற வாக்யத்திலும் பயமில்லை. விதிக்ருத்யாவாரோ என்ற தாகிறது. இப்படிப்பட்ட அக்ரநேமியானது உங்களுடைய [ஸூ யாஜிநீம் ஶாயாம் த்ரு-பதம்.] "தேவப்ரியாயாஶ் ஸூநாஸ:" உதாரா: ஶ்ரேயமான ஐஶ்வர்யத்தைத் தந்திடுக. (௯௩)

த்ராணம் யா விஷ்டபாநாம் விதரதி ச யயா கல்ப்யதே காமவ்ருத்தி:, ந ஸ்தாதும் யத்புரஸ்தாத் ப்ரபவதி கலயா ப்யோஷதீநாமதீஶ:। உத்தேஶோ யாதி யஸ்யா ந ஸமயநியதிம் ஸா ஶ்ரியம் வ: ப்ரதேயாத், ந்யக்க்ருத்ய த்யோதமாநா த்ரிபுரஹரத்ருஶம் நேமிரஹஸ்கரஸ்ய ॥ (௯௪)

யா	யாதொரு நேமியானது
விஷ்டபாநாம் த்ராணம் விதரதி	உலகங்களுக்கு ரக்ஷையைத் தருகின்றதோ
யயா ச காமவ்ருத்தி: கல்ப்யதே	யாதொரு நேமியாலே மன்மதனுக்குப் ப்ரவ்ருத்தியானது [உ. ஸ்வேச்சித ப்ரவ்ருத்தியானது] செய்யப்படுகிறதோ,
யத்புரஸ்தாத்	யாதொரு நேமியின் எதிரில்
ஓஷதீநாமதீஶ:	சந்திரனானவன்
கலயாபி	ஒரு கலாமாத்ரத்தாலும்
ஸ்தாதும் ந ப்ரபவதி	நிற்கவல்லனல்லனோ,
யஸ்யா:	யாதொரு நேமியினுடைய
உத்தேஶ:	ப்ரகாஶவிஜ்ரும்பணமானது
ஸமயநியதிம் ந யாதி	காலநியமத்தை அடைகின்றதில்லையோ
(ஸதவர)	இவ்வகைகளாலே
த்ரிபுரஹரத்ருஶம் ந்யக்க்ருத்ய த்யோதமாநா	திரிபுரமெரித்த சிவனுடைய நெற்றிக் கண்ணைத் திரஸ்கரித்து விளங்காநின்றதான
அஹஸ்கரஸ்ய ஸா நேமி:	திருவாழிப்பினது அந்த நேமியானது
வ: ஶ்ரியம் ப்ரதேயாத்	உங்கட்குச் செலவத்தைத் தருக,

✦ ✦ ✦ திரிபுரமூன்றெரித்தவனான சிவபிரானுடைய நெற்றிக்கண்ணை ஸ்வஸ்வபாவங்களாலே திரஸ்கரித்து விளங்குகின்றதாம் ஸ்ரீஸாக்ஷாஶர்வநேத்ரி. எங்ஙனேயென்னில்; [யா விஶ்வாநாம் த்ராணம் விதநுதே] சிவன் ஸம்ஹாரக் கடவுளாகையாலே அவனுடைய கண் உலகங்கட்கு விநாஶஹேதுவாயிருக்கும். உங்கள் நேத்ரியானது ரக்ஷணதக்ஷிணமாயிருக்கும். [யயா காமோத்தீப்தி: க்ருதே] சிவன் தவநிலையிலே இருக்கும்போது மந்மதன் ஸமோஹனம் பண்ணவருகையில் சிவன் தன் நெற்றிக் கண்ணாலே அவனை எரித்து அநங்கனாக்கிவிட்டானாகையாலே த்ரிபுரஹரத்ருக்கானது காமநாஶகமாயிருக்கும்; உங்கள் நேத்ரி அங்ஙனன்றிக்கே காமோத்தீபகமாயிருக்கும். இங்கு காமமாவது காம்யமங்கள்; ஸர்வாபீஷ்டப்ரதாயகமென்றதாயிற்று. [நஶ்யத்தாரத்ருஶா.] தக்ஷஶாபத்தின் ஶாபத்தால் க்ஷயமடைந்து கலை குறைந்துவந்து சரணமடைந்த ஸோமனான சந்திரனை ஶிவபிரான் முடியின்மீது கொண்டு வரமளித்துப் பாதுகாத்தனனாகையாலே க்ஷயிஷ்ணுவான சந்திரன் முக்கண்ணனுடைய கண்முன்னே ஸோமனென்று நிற்கவல்லனானன்; உங்கள் நேத்ரியின் எதிரே அந்த உடுபன் ஸோமனாயும் நிற்க மாட்டானாயிற்று. "காந்தோதிநீலித்ரு! தே காந்த் தேஜ:" என்றுரிமேற கிழே.

[யஸ்யா உத்ரேக: ஸமயநியதிம் நயாதி] முக்கண்ணனுடைய கண்ணானது ஒரு ஸமயவிஶேஷத்திலேயாய்த்து உத்ரிக்தமாவது. அதாவது ஸம்ஹாரகாலத்திலே. ஆகையாலே அதன் உத்ரேகம் காலநியதியோடு கூடியிருக்கும். உங்கள் நேத்ரியின் உத்ரேகம் [ஶஶ்வச்சகாஶம்] ஸர்வகாலத்திலுமுண்டாகையாலே நித்யஸ்ரீதமாயிருக்கும். ஆக இப்படிப்பட்ட வகைகளாலே முக்கண்ணனுடைய கண்ணை வென்று விளங்குமதான உங்கள் நேத்ரியானது உங்களுக்குச் செல்வமளிக்கக்கடவது. (௧௪)

நக்ஷத்ரக்ஷோதஸஸ்யப்ரகரவிகிரணஶ்வேதிதாஶாவகாஶா, ஜீர்ணை: பர்ணைரிவாப்ரம் ஜலதபடலைஶ்சூர்ணிதைராச்சாதயந்தீ । ஆஜௌ ஸாஜாநவாஜாநதரிபுஜநதாரண்யஸம்வர்த்தமாநா, நேமிர்வாத்யேவ சாக்ரீ க்ஷிணோது பவதாம் ஸம்ஹதம் பாபதூலம் ॥ ௩௫ ॥

நக்ஷத்ரக்ஷோதஸஸ்யப்ரகரவிகிரணஶ்வேதித ஆஶாவகாஶா — நக்ஷத்ரங்களாகிற ஸஸ்ய ஸமூஹத்தை வீசுவதனாலே திசைகளையெல்லாம் வெளுக்கடித்ததாயும்

ஜீர்ணை: பர்ணைரிவ (ச்யுதை:) சூர்ணிதை: ஜலதபடலை: அப்ரம் ஆச்சாதயந்தீ — பழுத்து வீழ்ந்த இலைகள் போன்றவையாய்ப் பொடிபண்ணப்பட்டுள்ள மேகராசிகளாலே ஆகாசத்தை மறையாநின்றதாயும்,

ஆஜௌ — போர்க்களத்திலே

ஆஜாநவாஜாநதரிபுஜநதாரண்யஸம்வர்த்தமாநா — இயற்கையான வேகத்தாலே (வணக்கப்பட்டு) வணங்கின ஶத்ருஜநஸமூஹமாகிற காட்டை நோக்கிச் சுழலாநின்றதாயும்

(ஏதவத) வாத்யா இவஸ்திதா — பெருங்காற்று போன்றதாயுமிருக்கிற

சாக்ரீ நேமி: — திருவாழியினது நேமியானது

பவதாம் — உங்களுடைய

ஸம்ஹதம் பாபதூலம் — நெருங்கிக் கிடக்கிற பாவங்களாகிற பஞ்சுச்சுருளையை

க்ஷிணோது — உருவழிக்கக்கடவது.

❖ ❖ ❖ [வாத்யேவஸ்திதா சாக்ரீ நேமி: பவதாம் ஸம்ஹதம் பாபதூலம் க்ஷிணோது.] வாதாநாம் ஸமூஹ: — வாத்யா. சக்ரநேமிக்கும் வாயுஸமூஹத்துக்கும் ஸாம்யம் விளங்குமாறு பேசுகிறார். [நக்ஷத்ரேத்யாதி.] காற்றானது நிலத்திலுள்ள நீறுகளை வாரியிறைத்துத் திசைகளையெல்லாம் வெளுக்

கடிக்கும்; வக்த்ரநேத்ரியும் ஶ்வாஸாநிலத்தாலே பொடிப்பொடியாக்கப்பட்ட நக்ஷத்ரநிகரங்களாலே திஶங்களையெல்லாம் வெளுக்கடியாநின்றது. [ஜீர்ணபர்ணேத்யாதி.] காற்றானது பழுத்து வீழ்ந்த இலைகளையெல்லாம் வீசியெறிந்து வானத்தை மறைத்திடும். வக்த்ரநேத்ரியும் ஶைவலராஶிகளை உத்கீர்ணமாக்கி அவற்றாலே ஆகாஶத்தை மறைத்திடாநின்றது. [ஆஜாவீத்யாதி.] காற்றானது ஶரண்யங்களை நோக்கிச் சுழலமிடாநிற்கும்; வக்த்ரநேத்ரியும் ஶஸ்யாராக்ஷஸாதிதேவபுங்கவங்களாகிற ஶரண்யத்தை நோக்கிச் சுழலாநிற்கும். ‘‘ஶரணவாரணத’’ என்கிற ஶரண்ய விஶேஷணத்தின் கருத்து யாதெனில்; ஶரண்யமாவது வ்ருக்ஷாதி ஸந்நிஹம்; காற்றானது தனதுவிசையினாலே வ்ருக்ஷஷண்டங்களை நிலத்தில் வீழ்த்திச் சுழலாநிற்கும்; வக்த்ரநேத்ரியும் ஶிவானந்த தாரண்யங்களைத் தனது இயற்கையான வேகத்தாலே வணக்கிக் கொண்டு சுழலாநிற்குமென்கை. ஆக இப்படிகளாலே வாயு ஸந்நிஹம்போன்றதான வக்த்ரநேத்ரியானது உங்கள் திறத்திலே வாயுசெய்யுங்காரியத்தைச் செய்யக்கடவது; அதாவது காற்று பஞ்சுகளைப் பறக்கடிக்குமாபோலே நேத்ரியும் உங்கள் பாபதைந்ய ராஶிகளைப் பறக்கடிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. வக்த்ரஸ்ய ஐயம் வாக்த்ர. ஶஜ்ஃ— யாஞம். (௩௫)

க்ஷிப்த்வா நேபத்யஶாடீமிவ ஜலதபடம் ஜிஷ்ணுகோதண்டசித்ராம், தாராவர்ஷம் ப்ரஸூநாஞ்ஜலிமிவ விகிரந்தீ விஶோபா ஶ்ரோணிபீயம் | நிர்வ்யூடாநிர்ஜ்ஞா ப்ருஸ்ருதிவாரவஶாந்தஜாதாநவேந்த்ராந்து, ந்ருத்யஶாலாயாம் நடஜவதநாதாம் ஶம்பு வக்த்ரப்ருயிவம் ॥ ௩௬ ॥

ஜிஷ்ணுகோதண்டசித்ராம் — இந்த்ரதநுஸ்ஸாலே நாநாவர்ணமான

ஜலதபடாம் — மேகவஸ்த்ரத்தை

நேபத்யஶாடீமிவக்ஷிப்த்வா — நாடகசாலைத் திரையைத் தள்ளுமாபோலே தள்ளிவிட்டு

விசாலே வ்யோமரங்கே	விசாலமான ஆகாசமாகிற நாட்யசாலையில்
தாராஸாராம்	நக்ஷத்ரஸமூஹத்தை
ப்ரஸூநாஞ்ஜலிமிவ விகிரந்	புஷ்பாஞ்ஜலி தூவுவதுபோல் தூவி
நிர்வ்யூடஹாஸாதிபாவப்ரஸக்தி பாத்ரபூத ஸாமாஜிகாநாம் மத்யே	ஹாஸம், சோகம், விஸ்மயம் முதலிய பாவங்களுக்குப் பாத்ரபூதர்களான ஸாமாஜிகர்களினிடையே
நாநாலயாட்யம் யதாவத் ந்ருத்யந் (சலந்) நடவத் உல்லஸித:	பலவகை லயங்களோடு கூடியிருக்கும்படி கூத்தாடாநின்றதாய் நட்டுவன்போன்றதான
சக்ரநேமி:	ஸுதர்சநநேமியானது
வ: சர்ம தநோது	உங்களுக்கு ஸுகத்தை உண்டாக்குக.

+ + + சக்ரநேமிக்கும் நட்டுவனுக்கும் ஸாம்யம் தோற்றப் பேசுகிறார் இதில். நடன் ரங்கத்துக்கு வரும்போது சித்ரவர்ணமான திரைத்துணியைத் தள்ளிவிட்டுவந்து புஷ்பாஞ்ஜலியை ரங்கத்திலே இறைத்து ஸப்யர்களை நிர்வ்யூடாதி நாநா ரஸங்களுக்குப் பாத்ரபூதர்களாக ஆக்கி "ஸ்ரீதிவாதீப்யாதார்திநாம் ஸாமாநாம் க்ரியாகாலயோ: ஸாம்யம் லய:" என்கிற லயத்தோடு கூட நர்த்தநஞ்செய்வன், இவ்வண்ணம் ஸுதர்சநநேமியும் செய்யாநின்றது. ஆகாசமாகிற ரங்கத்திலே புகும்போது உதயாசலத்தாலே சித்ரவர்ணமான ஸந்த்யாராகத்தை நிரஸித்துக்கொண்டு போவதானது ஜவநிகாபடீநிரஸநஸ்தாநீயாம். கீழ் ச்லோகத்திற்கூறியபடியே நக்ஷத்ரநிகரங்களை இறைப்பதானது புஷ்பாஞ்ஜலிவிகிரணஸ்தாநீயாம்.

[நிர்வ்யூடேத்யாதி.] நடன் நடிக்கும்போது ஸப்யர்களுக்கு ஹாஸசோகாதிரஸங்களை மாறிமாறி உண்டுபண்ணுகிறபன்; அவன் அபிநயிக்கும் விஷயங்களுக்கு இணங்கச் சிலஸமயங்களில்

ப்ரஸந்நர்களாகவும் சில ஸமயங்களில் முகம் வாடினவர்களாகவும் சில ஸமயங்களில் விஸ்மயாக்ராந்தஹ்ருதயர்களாகவும் ஆய்விடுவர்கள் ஸப்யர்கள். சக்ரநேமியும் தனது நாட்யஸமயத்திலே ஸப்யர்களான அஸுரராக்ஷஸர்களுக்கு ஶோகத்தையும் வாட்டத்தையும் ‘ இனி நமக்குப் போக்கடி என்? ’ என்கிற பீதியையும் உண்டுபண்ணாநிற்கும். [நாநாபாவம் யதாதயா ந்ருத்யது] “ ஸ்ரீதிவாத்யவாதாதிந்யாஸாநாம் க்ரியாகாலயோ: ஸாம்யம் லய: ” என்று ஸங்கீதஶாஸ்த்ரிகள் சொல்லுவர்கள்; “லயஸ்தௌர்யத்ரயீஸாம்யே” என்பர் நைகண்டுகரும். பின் பாட்டும் வாத்யநாதமும் பாதந்யாஸங்களும் பிசகாமல் ஸமமாகப் பொருந்தும்படி நடன் நடிப்பன்; நேமிபக்ஷத்திலே லயமாவது ப்ரத்வம்ஸம். அஸுரராக்ஷஸர்களுக்குக் கால்முறிந்தது, கைமுறிந்தது, உயிர் போயிற்று, உடல் சிதைந்தது என்னும்படியாக நாநாவிதப்ரத்வம்ஸங்களை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு வ்யாபரிக்கும் படியைச் சொல்லுகிறது. ஆக இப்படிகளாலே நடனையொத்திருக்கிற சக்ரநேமியானது உங்களுக்கு ஸௌக்யவ்ருத்திமாகக்கடவது.

தாரித்ர்யௌத்ஸ்த்ய தாபவ்யதிஹதிபடவோ வித்யாதராஸ்ஸ்ருஜந்தீ, மஜ்ஜந்தீ வீதக்ரியா ஹ்ருத்ப்ரததநபரிபோஷாதிஸௌக்யதாநீ கா । அவ்யாஜ்ஞவ்யாபந்நாபிதநஜநஸம்ரோதிகூடா நவ்யாநநாவ்யாந, வாஷ்வ்ஞீ வஸிரவைபராந யஶ்வபூர்ணவதே நேமிகாஷ்டீ ந: ॥ ௧௭ ॥

தாரித்ர்யௌத்ஸ்த்யதாபவ்யதிஹதிபடவ:	ஏழைமையாலே உண்டாகக்கூடிய அளவற்ற தாபத்திற்கு விநாஶகரமான ஶக்தியையுடைய
வித்யாதரா:	பக்ஷிகளை
ஸ்ருஜந்தீ	உண்டுபண்ணுகின்றதும்
வீதக்ரியா: மஜ்ஜந்தீ	வீதாரமென்னும் ப்ருத்விஶேஷங்களாலே மஜ்ஜிக்கின்றதும்

ஜ்வலத்நலோபமோஜ்வலத்தடித் ஸ்ஸதடித்பிருத்ஸ்வ	ஜ்வலியாநின்ற அக்நிஜ்வாலைகளாகிற உஜ்ஜ்வலமான மின்னலையுடையதும்
க்ருஷ்யாஸுரஸ்த்ரீத்ரப்ததஜ்ஜலையோ:	ராக்ஷஸிகளின் கண்ணீர்ப்பெருக்குகளாலே
திக்ஷு	கண்டவிடமெங்கும்
நவ்யாந் ஸதாவ்யாஸ்ய வஹிந்யா வஹந்தி வாஹிநீ	புதியனவாயும் ஓடங்களைக்கொண்டும் கடக்கமுடியாதனவாயுமுள்ள நதீப்ரவாஹங்களைப் பெருக்காநின்றதுமான
ரதாங்கராஜநேமி: நேமி காஷ்டிநீ	திருவாழியாழ்வானுடைய நேமியாகிற மேகமாலையானது
வ: ரக்ஷது	உங்களைக் காக்கவேணும்.

✦ ✦ ✦ ரதாங்கராஜநேமிகாதம்பிநீ வ: ரக்ஷது என்று சக்ரநேமியை மேகமாலையாக ரூபித்துப்பேசுகிறார். மேகமாலை என் செய்யுமென்னில்; [ப்ரௌடதாபப்ரதிஹதிவிதுரா: ஸ்ருஜந்தீ] அஸஹ்யமான தாபத்தை ஶமிப்பிக்கக்கூடிய வர்ஷதாரைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கும்; சக்ரநேமியோவென்னில்; ஶமநத்ரவ்ய கலிதேஜ்யா ஜநிதாய: ப்ரௌடதாப:, தஸ்ய ப்ரதிஹதிவிதுரா: விஶ்ரஸாரா: ஸ்ருஜந்தீ = ஏழைமையினாலுண்டாகக்கூடிய அளவற்ற துக்கத்தைப் போக்கவல்ல தநவர்ஷதாரைகளை ஸ்ருஷ்டியாநிற்கும். லௌகிக மென்கை. [ஸ்ரீசக்ர யாஸிதநஜந்தீ] யதிவிஶேஷத்தோடே தஜித்துக்கொண்டு கிளருகை உபயஸாதாரணமிறே. [ஜ்வலத நலேத்யாதி.] ஜ்வலந்த்ய: அநலஶிகா: (அக்நிஜ்வாலா:), தா ஏவ உஜ்ஜ்வலதடித: (உஜ்ஜ்வலவித்யுத்த:) யஸ்யா: ஸா. மேகமாலையிலே பயங்கரமான மின்னல் மின்னும்; நேமியிலே அக்நிஜ்வாலை மின்னும்.

[க்ருஷ்யாஸுரஸ்த்ரீத்யாதி] மேகமாலையானது [ஜலமயோ: நவ்யாந் ஸதாவ்யாந் வஹிந்யா வஹந்தி திக்ஷு வாஹிநீ] அளவற்ற ஜலங்களை வர்ஷித்து ஏராளமான நதீப்ரவாஹங்களைக்

கண்டவிடமெங்கும் பெருகச்செய்யும், சக்ரநேமியும் அஸுர மாதர்களின் கண்ணீர்ப் பெருக்குக்களாலே அங்ஙனே செய்யாநிற்கும். அஸுரர்களைக்கொன்று தத்பத்நிகளை அழச்செய்யுமென்றபடி. க்ரவ்யம் மாம்ஸம் அத்தீதி க்ரவ்யாத:— அஸுரா:, தேஷாம் வத்வ: ஸ்த்ரிய:. [அநாவ்யாந்] நாவா தார்யா:— நாவ்யா:; கப்பலினாலே தாண்டக்கூடியவை; ந நாவ்யா: அநாவ்யா:- கப்பலினாலும் கடக்கமுடியாதவை. இத்தால் ப்ரவாஹாதிக்யஞ் சொன்னபடி. “நாவ்யம் த்ரிஷ்வதோ நௌதார்யே” இத்யமர:.

[ஸிந்துப்ரவாஹாந்] ஸிந்து என்று கடலுக்கும் நதிக்கும் பெயர்; நதீவாசகமாம்போது ஸ்த்ரீலிங்கம். இங்கு நதீவாசகம். ஆக இவ்வகைகளாலே மேகமாலையை யொத்திருக்கின்ற சக்ரநேமியானது உங்களைக் காக்கவேணும். மேகமாலையும் ஜகத்ரக்ஷணமேயிறே செய்வது. “காதம்பிநீ மேகமாலா” இத்யமர:.

ஸந்த்ராஸம் தாநவாநாம் மஜஸமஜவிவாஸ்ஸஸ்ய ஜாஜ்வல்யமாநே, ஸந்நாஸந்நாய ஜந்யஸ்திதிபரிஷதே ஸ்வஸ்வஸாமப்ரதாயீ। ஸ்தோத்ரைர்ப்ரஹ்மாதிபிர்தேவைர்மந்தாரவரிஸாம் ஸ்ராவ்யஸ்த்ருப்யோமய, ப்ரஸ்தோதாஸாத்ரம் ப்ரயிரஸுரவிமோக: ப்ராயிதம் ப்ரஸந்தாம் வ: ॥ ॥௧அ॥

இதி நேமிவர்ணநம் த்விதீயம் ॥

ப்ரஹ்மாதிபிர்தேவை: ஸ்தோத்ரை: மந்தாரவரிஸாம் } ப்ரஹ்மாதிதேவர்களாலே பண்ணப்பட்ட ஸ்தோத்ரங்களாலே ஸுசிதமான ப்ராதுர்பாவத்தையுடையதும், [2. ப்ரஹ்மா உத்காதா முதலான ஸாமநிவஹகர்களாலே உச்சரிக்கப்பட்ட ஸாமங்களாலே ஸுசிதமான ப்ராதுர்பாவத்தையுடையதும்

ப்ராஶஸ்த்யஶஸ்த்ரப்ரயோகம் — சிறந்த அஸ்த்ரப்ரயோகங்களையுடையதும், [2. ஶஸ்த்ரமென்னும் வைதிகஸ்தோத்ரங்களின் ப்ரயோகத்தையுடையதும்] ஆன

ஸங்க்ராமஸத்ரம் — போர்களாகிற யஜ்ஞவாடத்தை

ப்ராப்தவத்ஸு — அடைந்ததாய்க்கொண்டு

தாநவாநாம் ஸங்காதம் அஜஸங்கமிவ க்ஷுண்ணம் — அஸுரஸமூஹத்தை ஆடுகளின் திரளை வெட்டுமாபோலே வெட்டி

ஜாஜ்வல்யமாநே வஹ்நௌ அஹ்நாய ஜுஹ்வத: — மிகவும் ஜ்வலித்துக் கொண்டிரா நின்ற தீயில் உடனே ஹோமம் பண்ணுகின்றதாய்

த்ரிதஶவர்கஹேதோ: ஸ்வஸ்வபாகப்ரதாயீ — தேவஸமூஹத்தின்பொருட்டு அவரவர்களது அம்ஶங்களைக்கொடா நின்றதான

அஸுரரிபோ: ப்ரதி: — திருவாழியின் நேமியானது

வ: ப்ராயஶ்சித்தம் ப்ரஸ்நுதாம் — உங்களுடைய அபேக்ஷிதத்தைப்பெருக்கவேணும்.

* * * ஸங்க்ராமஸத்ரம் ப்ராப்த: அஸுரரிபோ: ப்ரதி: (சக்ரநேமி:) வ: ப்ராயஶ்சித்தம் ப்ரஸ்நுதாம் = யுத்தக்ரியையை ஒரு யஜ்ஞக்ரியையாகவும் அதில் வ்யாபரிக்கிற சக்ரநேமியை யஜ்வாவாகவும் ரூபித்துப் பேசுகிறார். யஜ்ஞத்திலே யஜமாநன் செய்வது என்னென்னில்; [ஜாஜ்வல்யமாநே வஹ்நௌ அஜஸங்கம் க்ஷுண்ணம் ஜுஹ்வத:] "பஶுநா யஜேத" என்று விஶேஷவிதியுண்டாகையாலே பஶுக்களை வெட்டி அக்நியிலே ஆஹுதிசெய்வனாய்த்து யஜமாநன். சக்ரநேமியோவென்னில், [தாநவாநாம் ஸங்காதம்] பஶுக்களின் ஸ்தாநத்திலே அஸுரவர்க்கங்களைக் கொன்று ஶ்ரீஸுதர்ஶநாக்நியிலே இடாநிற்கும். அஹ்நாய — ஸபதி. [த்ரிதஶவர்கஹேதோ: ஸ்வஸ்வபாகப்ரதாயீ] "இந்த்ராய ஸ்வாஹா — ஸோமாய ஸ்வாஹா — வருணாய ஸ்வாஹா" என்று சொல்லி அந்தந்த தேவர்களுக்குரிய ஹவிர்பாகங்களைத் தந்திடு

வன் யஜமாநன். ஶ்ருதியும் அங்ஙனே செய்யுமாய்த்து. தேவர்கள் தம் தம் ஹவிர்பாகங்களைப் பெற்று வாழவொண்ணாமல் அஸுரர்களாலே நலிவுபெற்றுக் கிடந்தார்கள் முன்பெல்லாம்; இப்போது அவர்கள் ஹோமம்பட்டது படுகையாலே தம் தம் ஹவிர்பாகங்களை தேவர்கள் செவ்வனே பெறுவர்களாய்த்து. இப்படி பெறுவிப்பது ஶ்ருதிதானாகையாலே "த்ரிதஶவிஷதே ஸ்வஸ்வாம்ஶவ்ருத்த்யை" என்னப்பட்டது.

இனி மூன்றும் பாதமடைய ஸம்ஸாரஸேதுவிஶேஷணமாய்க்கிடக்கிறது. அது எங்ஙனேயிருக்குமென்றால் [ப்ரஹ்மாதிபிரதை: ஸோஸேது: ஸம்ஸாரவாரிஸம், ஜ்ஞாநவ்ருஶாஸ்த்ரவ்ருபோதம் ஸ] பாதஸம்பந்தத்திலே அந்வயம் ஸ்பஷ்டம். இனி யஜூஸம்பந்தத்திலே பொருளென்னென்னில்; வேதார்த்தஸங்க்ரஹத்தில் "காரணைஜ்ஞை: க்ரியமாணாநுவாதிந: ஸேதுஶாஸ்த்ரபோதா:" என்றவிடத்து தாத்பர்யதீபிகையிலே "ஸேதும்— ப்ராகவிஶிஷ்டஜ்ஞாநாவரணம்; ஶாஸ்த்ரம்— ப்ராகநாஸ்ஹித ஸேக ப்ராஸ்திரபோதாவரணம்" என்றருளிச்செய்தது காண்க. திருவாய்மொழியில் "காதல்மென்பெடையோடு" (6—1—2) என்ற பாசுரத்தின் ஈட்டில்— "வேதகோஷமும் யாகத்தில் ஶாஸ்த்ரகோஷமும் ஸமுத்ரகோஷம் போலேயிருக்கிற ப்ரமாணமான ஊர்" என்றருளிச் செய்ததுங் காண்க. "ஸேதுஶாஸ்த்ர ஸாம்வேதே தேந தூஸேஹ" என்று வேதமும் ஓதும். யாகத்தில் "ப்ரஹ்மாணம் ஸாம் வ்ருணீமஹே" என்று வரிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மா முதலானவர்களால் ஸேதுஶாஸ்த்ரஸமாவ்ருத வேதிகஜ்ஞவிஶேஷங்கள் ஓதப்படுமென்று உணர்க.

ஆக இந்த ஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தில் இரண்டு விஶேஷணங்கள் ஶ்ருதிக்கு யஜமாநஸேவநாவணத்தில் உபயோகங்களாகவும், உத்தரார்த்தத்தில் இரண்டு விஶேஷணங்கள் ஸம்ஸாரத்திற்கு ஸேதுஸேவநாவணத்தில் உபயோகங்களாகவும் அமைந்தன.

[அஜஸ்ரஜீவ] ‘‘வயம் தேநாம் ஸஞ்ஜாதந்ருஷ்டாம் ஸஸ்ராஜ:’’ என்று அஸ்ரகோபம். அஜஸ்ரதேஜஸ்விபதாநம்:

[ப்ரஸந்தாம்] ‘‘ஷண்ட ப்ரஸந்வணே’ என்கிற தாதுவிலே இந்த ரூபம் நிஷ்பந்நமாகவேணும்; ஆனால் இங்கு ச்ருதி நேபாதம் விசார்யம். ‘‘ப்ரதிபந்நம் ப்ரஸந்யாத்வ:’’ என்று பாடமிருக்கலாமோ? (௩௮)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்ய விரசிதே
ஸ்ரீஸுதர்சநசதகவ்யாக்யாநே த்விதீயம்
நேமிவர்ணநம் ஸமாப்தம் ॥

ஸ்ரீ: ।

அத அரவர்ணநம் த்ருதீயம் ॥

உத்பாதாலாதகல்பாந்யஸுரபரிஷதாமாஹவப்ரார்த்திநீநாம், அத்வாநத்வாவபோதக்ஷபணதமஸ: தண்டதீபாயமாநாநி । த்ரைலோக்யாகாரபாரோத்வஹநஸஹமணிஸ்தம்பஸம்ஸ்தவாநி, த்ராயந்தாம் சக்ரிணோ வ: விபதி ஸபதி வோராணி ஸுதர்சநாநி ॥ ௩௯ ॥

ஆஹவப்ரார்த்திநீநாம் — யுத்தத்தை விரும்புகின்ற
அஸுரபரிஷதாம் — அஸுரவர்க்கங்களுக்கு
உத்பாதாலாதகல்பாநி — போராதகாலத்தில் தோன்றும் கொள்ளிபோன்றவைகளாயும்

அத்வாநத்வாவபோதக்ஷபண தமஸ: தண்டதீபாயமாநாநி — நல்வழி தீவழிகள் தெரிந்துகொள்வதைக் கெடுக்கவல்ல இருளையொழிப்பதில் தீவட்டி போன்றவைகளாயும்

த்ரைலோக்யாகாரபாரோத்வஹநஸஹமணிஸ்தம்பஸம்ஸ்தவாநி — மூவுலகமாகிற மாளிகையின் சுமைகளைத் தாங்கவல்ல ரத்நஸ்தம்பம் போன்றவைகளாயுமிருக்கிற

ஸுதர்சநாநி அராணி — திருவாழியாழ்வானது அரங்கள்

வ: — உங்களை

அஜிரோயாம் விஷமி / ஹரிஸோபயிலத்திலே
லவஷீ ஆரயணாழு / உடனே ரக்ஷிக்கக்கடவன.

❖ ❖ ❖ இது முதல் ஐம்பதாம் ஶ்லோகமளவும் பன்னிரண்டு ஶ்லோகங்களாலே சாரவணாரம்பம் பண்ணுகிறார். திருவாழியாழ்வானுடைய அவயவங்களில் சாரம் என்பதும் ஓரவயவம். குடைகளில் கம்பிகள் போலே சக்கரத்தில் விளங்குமவை அரங்களாம். அவற்றைப்பற்றி வணிப்பதும் அவயவியான திருவாழி தன்னையே ஸாதித்தபடியாமத்தனை. [உதாதேதத்ராதி.] உதாதமாவது அக்ஷரத்தாகவுண்டாகும் அஹங்காரிதங்கள். யாகேஶாதாக்கர்களான வேதத்ர்களுடைய விநாஶஸம்ருவமாகத தோன்றின கொள்ளிக்கட்டைகளோ இவை என்னலாம்படியிராநின்றனவாம் சாரங்கள். [அப்ராநயேத்ராதி] நல் வழி தீவழிகள் தெரியாதே மயங்கி நிற்பார்க்கு அந்த மயக்கத்தைப் போக்கி வழிகாட்டவல்ல தீவட்டிகளோ இவை. உலகத்திலே பேரிருளிலே திரிவார்க்கு இருளை நீக்கி வழிகாட்டுமவை தீவிகைகளிறே. இங்கு தஶேஸென்று தீவவக்ஷத்திலே பாஹ்யாந்தாரத்தையும் சாரவக்ஷத்திலே ஆந்தரதமஸ்ஸான அஜ்ஞாநத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. [வேத்ரவொகேத்ராதி.] மாளிகைகளிலே ஸாரவாஹிகளாக நாட்டும் ஶிணிஶபஸ்தம்பங்களோ இவை. வேத்ரவொக்யமாகிற மாளிகையின் ரக்ஷாஸாரங்களையெல்லாம் நிவாரஹிக்குமவையிறே இவை. இப்படிப்பட்ட சாரங்கள், காஷ்டபாஷாண ஸந்நிஸர்களாகி கஹவாதவிவேதஃ கணாவரோயநம் சேர்ந்து துவளுங்காலத்திலே உங்களை நோக்கக் கடவன. [அஜிரோயாம் விஷமி]. 'இனி இதுக்கவ்வருகில்லை' என்னும்படி பரகோஷ்டையாக விளைந்த ஆபத்திலே என்னவுமாம். (ரு௯)

ஜாஜைாஜாஜ்வாஜஸவகிதஶிரலோ நாஷிரோவாஜயந்த்ஃ,
ஷிகாரகாஶோவாலெஶீரஶகஜிதவஷோஷாம் ஶாத்ராநீகிநீநாழு। வக்ராக்ிவஷ்ரஜைா ஹாஜமஶயஹோஜாவஷநிவஷ்வாராஃ, வாஷ்டந்த்ஃ கீநிரபோஷாணாராகநகஜைதாஃ வீதயேவஃ வ்யநாழு॥

சக்ராக்ரீடவநோத்பவா:	திருவாழியாகிற விளையாடு சூழலில் [தோட்டத்தில்] முளைத்தவைகளாய்
நாபிம் ஆவாலயந்த்ய:	நாபியென்னும் அவயவத்தைப் பாத்தியாகக்கொண்டவைகளாய்
ப்ரக்ருத்தவக்ஷாம்ஸஸூநாம் நிஷ்டீந்தாஸ்ருக் ஆஸாரஸேகை:	துண்டிக்கப்பட்ட உடல்களையுடைய ராக்ஷஸேந்த்ரங்களின் ரக்தமாகிற ஜலப்ரவாஹங்களாலே நனைக்கப்பட்டவைகளாய்
போகஸய்யாபோகஸ்நிக்த ப்ரவாளா:	அரவணை மேற்பள்ளிகொள்ளும் பெரியபெருமாளுடைய போகமாகிறகொள்கொம்புக்கு அநுகூலமான ஸம்பந்தத்தையுடையவைகளாய்
ஜ்வாலாஜால ப்ரவாளஸ்தபகித ஸிகரா:	ஜ்வாலாஸமூஹமாகிற பூங்கொத்துக்கள் கொத்துக்கொத்தாக விளங்கப்பெற்ற நுனியையுடையவைகளாய்
கீர்த்திபுஷ்பாணி புஷ்ணந்த்ய:	கீர்த்தியாகிற புஷ்பங்களை விசேஷமாக உண்டுபண்ணுகிற
அராங்கவல்ல்ய:	அரங்களாகிற பொற்கொடிகள்
வ: ஸ்ரேயஸே	உங்கள் ஸ்ரேயஸ்ஸின்பொருட்டு
பூயாஸு:	வ்ருத்தியடையக்கடவன.

அரங்களை கநகலதைகளாக ரூபிக்கிறார். லதைகளில் புஷ்பங்கள் கொத்துக்கொத்தாகக் கிடக்கும். அரங்களுக்கு ஜ்வாலாஜாலங்களே புஷ்பங்களாம். நிறத்திலும் புகரிலும் ஜ்வாலைகளை ஒக்குமிறே தளிர்கள். [நாபிமாவாலயந்த்ய:] ஆவாலமெனறும் ஆலவாலமென்றும் செடிகளின் மூலத்திலே கட்டும் பாத்திகளைச் சொல்லுகிறது. அரங்களாகிற கொடிகளுக்கு ஸ்ரீஸுதர்சநநாபி தான் பாத்தியாயிருக்கும். [ஸிக்தா இத்யாதி.] கொடிகள் தண்ணீர் பாய்ச்சப்பெறும்; அரங்களோவென்னில்,

உடல் சிதைந்த ஸுராரிதேஹங்களின் ரக்த வெள்ளங்கள் பாய்ந்து கிடக்கும். * உடம்பினால் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்த மலைத்துண்டம் கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர்குழாம் துணித்து துகந்தனை என்றபடி. அநீகமென்றும் அநீகினீ என்றும் ஸேனையைச் சொல்லக்கடவது. [வக்ராக்ரவக்ராஹ்வயா:] க்ரூர மாவது உத்ப்ராந்தம்; முதைகள் உத்ப்ராந்தங்களிலேயிறே முளைப்பது. ஶரமுதைகளுக்கு வக்ரமேயாய்த்து உத்ப்ராந்தம். [ஸாஜஸமரஸே த்ராதி] "கோல் தேடியோடும் கொழுந்து" என்றபடி ஒரு கொள் கொம்புக்கு ஸதீநமான வ்யாபாரத்தையுடையதாயிருக்கும் முதைகள், ஶரமுதைகளுக்கு ஸ்ரீராஜநாயனுடைய ஸாஜஸமேயாய்த்து உபவநம். [வாஹ்யஹ்ரு: கீதிவாஹிணீ] முதைகள் வாஹங்களை வ்யஸவிக்குமே; இவை வாஹஸாதநகீதிகளை ப்ரஸவிக்கும். ஶத்ருவாஹ்யம்ஸநிவேநபரமாராஶிகளை உண்டாக்குகிறனைகை. "வாஹ்யஹ்ரு:" என்று வாமமான போது விகாஸயஹ்ரு: என்று ணிஜயம் கொள்ளவேணும். "வாஹ-விகஸநே" இதி யாதா:. ஆகஇப்படிகளாலே முதைகள் போன்றவைகளான ஶரங்கள் உங்கள் வ்ருத்திக்காகவளர்ந்திடுக என்றதாயிறு. "கநகமுதா:" என்றவிதில் கநகவத் உபஸாரம். வஸ்தத: ஸ்வர்ணமுதையென்றே கொண்டால் கீழ்ச் சொன்ன விஶேஷணங்கள் பொருந்தாதிறே. (௪0)

ஜ்வாலாஜாலாஜ்வாலி ஶாவ்ருத்ரம் க்ஷிதிவலயதிவாரஸ்வரீஹ்ருதீ நேதி வக்த்ரம், நாநேந்த்ரஸ்வ நாமஸ: ஸமவஷிஷிவ ப்ரளயாத வ்யாகாஶம் உத்தாம் வேர விஸ்வநதேஶாதிஶோவிதகி: வ்யாத ஸாஸவஸ்ர வஸ்யா, ஸாஸ்ராவ தகஷிதஶவண ஸம்ப்ரமாணஸ்ர நிஸ நஸமாநஸமாநா ॥ ௪௧ ॥

ஜ்வாலாஜாலாஜ்வாலிஶாவ்ருத்ரம்	ஜ்வாலாஸமூஹங்களாகிற ஸாவ
	வ்ருத்தத்தையெல்லையாகவுடைத்தாய்
க்ஷிதிவலயதிவஸ்திதம்	ஸாவிஶேஷம் போன்றுள்ள
நேதி வக்த்ரம்	நேதிஶேஷத்தை
ஸ்வீஹ்ருதீ	ஸரியாகின்றதும்

நாகேந்த்ரஸ்யேவ	(கல்பிதனை) ஆதிசேஷன் போன்றுள்ள
நாபே:	நாபியினுடைய
பணபரிஷதிவ	படங்களின்வரிசைபோல
ப்ரோல்லஸத்ரத்நபாஸா	அதிகமான ரத்நங்களின் ப்ரகாசத்தையுடையதும் (2) ரத்நங்களின் ப்ரகாசம் போன்ற ப்ரகாசத்தையுடையதும்
வ்யாதந்வாநஸ்ஸஹஸ்ரம்ஸம்வ்யாந	ப்ரஸித்தமான ஆயிரக்கணக்கையுடையதுமான
திவ்யஹேதே: அரவிததி:	திருவாழியினது அரஸந்ததிமானது
வ:	உங்களுக்கு
ஸம்வ்யாவல்கம் விதத ப்ரவண ஹர மாநஸ்யந்தி ஸூக்தி ஸந்தானாம் ஸ்ரீம் ததாது	பக்தஸமூஹங்களின் நெஞ்சையும் காதையும் கவர்கின்ற சொல்தொடைகளை ப்ரஸவிக்கவல்ல வாக்ஸ்ரீயை அளிக்கக்கடவது.

❖ ❖ ❖ அரங்களுக்கும் சேஷபணாமண்டலங்களுக்கும் ஸாதர்ம்யம் தோற்றப் பேசுகிறார் இதில். சேஷபணங்களானவை ஸர்வதோபரிவ்ருதமான மண்டலத்தை பஜியாநிற்கும். அரங்களும் மண்டலமென்னலாம்படியான நேமிமண்டலத்தை பஜியாநின்றன "நிஜஸகலபரிஸ்பந்தமண்டலநேமே:" என்றும் "நேமிம் பர்யந்தமண்டீம்" என்றும் கீழே இவர் தாமே அருளிச்செய்தாரிறே. மண்டலமும் ஸர்வதோபரிவ்ருதமாயிருப்பது போல நேமிமண்டலமும் ஜ்வாலாஜாலபரிவ்ருதமாயிருக்கும். [நாகேந்த்ரஸ்யேவ நாபே:] அரங்கள் பணங்களானால் பணி எதுவாகிறதென்னில்; ஸுதர்சனநாபியை கல்பித பணியாகக் கூறுகிறார். சக்ர நாபியில் நின்றும் அரங்கள் பலவாகப் பணைத்திருப்பதைப் பார்த்தால் கல்பிதமான ஒரு பாம்பின் படங்கள் பரந்திருப்பனபோற் சொல்லலாயிருந்ததென்கிறார். [ப்ரோல்லஸத்ரத்ந

ஸ்பர்ஸாஸ்ரவணங்களில் ரத்நங்களுண்டாகையாலே ஸ்வச்சமான ரத்நப்ரகாசத்தையுடைத்தாயிருக்கும் ஸர்வாஸ்ரிதத்து. ஜ்வாலங்களும் ரத்நப்ரகாசதோஷ்ணப்ரகாசப்ராசிகளாயிருக்கும். ஸஹஸ்ரஸாஹஸ்ரம் ஸஹஸ்ரேண இரண்டிலுமுள்ளதே; "ஆயிரம் பைந்தலைய அனந்தசயனன்" என்றும் "ஜ்வாலாதாராஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷ" என்றும் சொல்லக் கடவதிறே. ஸஹஸ்ரமேவ ஸாஹஸ்ரம்.

[ஸம்ஸாரவிஷதப்தாதி] "ஸம்ஸாராநுபஜ்ஞித: கவி:" இத்யுக்தே: விசாரசீலர்களான பக்தர்களைச் சொல்லுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நெஞ்சையும் காதையும் கவரும்படியான ஸௌந்தர்யங்களும்குணங்களும்நிறைந்தஸூக்தங்களை நிரூபிப்பதற்குப் பாங்கான ஸ்ருதிஸாவிசேஷத்தை உங்களுக்கு ஜ்வாலங்கள் தரக்கடவன. "ஜநாஸ்யாதாவத்ஸ்யம் ஸௌந்தர்ய ஸம்பூர்ணாதி தேஸோ தேஹோத்தம் ஸஹஸ்ராதிம் ஸம்விதத்வா யாவத் ஸஹஸ்ரம் | ஸதாநாம் ஸஹஸ்ராக்ஷாத்மதேஷத்வம் ஸ்ரவணயோ: கவேசர ஸ்ரீதேஷ்யம் ஸௌந்தர்யேய ஸஞ்சீவ விதப்" [ஸ்ரீஸௌந்தர்யகோசே] என்று பூர்வர் ஸ்ரீயித்தத சிறந்த வாக்விலாஸங்களைப் பெருக்கவல்ல வாக்விசேஷத்தைக் கொடுக்கவேணுமென்கை. .... (சக)

ஸ்வஹஸ்தஸ்வஸ்ரேணாம் ஸௌந்தர்யவிதக்ஷோதஸ ஜ்ஜாதிதாநாம்,ஸேவாயே தேவதாநாம் தநஜ்யஜகர்விபோ: விஞ்சிகாத்யுக்ஷாஜா:| தத்க்ஷாரேஜ்வலிதாவிஜநவியே தேந துஞ்ஜாயதேநா, ஸூர்யேநம் ஸூர்யஸாவோ விஸஜ் ஜஸஸதீ ஸாஸ்வரணாரணா: | ॥ சஉ ॥

ஸௌந்தர்யவிதக்ஷோத ஸஜ்ஜாதிதா:	தங்கள் ஸத்ருக்களைப் பலவகைபாகப் பொடி படுத்துவதனாலே ஸந்தோஷமடைவிக்கப்பட்டவர்களாய்

(ஸ்தநந) உத்தாஜகாரி
வொ: வெஸவாயெ விஷ்ணோ
காயாத்ரஜாதா

திருவாழியாழ்வானுக்கு வாஸம் பண்ணுகைக்காக நாபி முதலிய அவயவங்களை அடைந்திராநின்ற

ப்ரஹ்மேசாவக்ராணாம் தேவதாநாம்

ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவர்களுக்கு

தத்தாஸ்தாநஸீமாவிபஜந விதயெ

அவரவர்களுடைய ஸ்தானத்தின் முடிவெல்லையைப் பகுத்திடுவதற்காக

மாநதண்டாயமாநா

அளவுகோல் போல ஆகாநிற்கிற

ஸாஹஸ்ராணாம் உதஸ்தி

ஜ்வலிக்கின்ற பல்லாயிரம் அரங்களானவை

வ: ஸம்பதம் ஸம்பயஸா திஸந்து

உங்களுக்கு ஐச்வர்யத்தை அதிகமாகத் தந்திடுக.

௳ ௳ ௳ நான்முகன் சிவன் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், தங்கள் தங்களுடைய ஸ்தானங்களைத் திருவாழியாழ்வான் ஸம்பப்படுத்தியருளினனென்கிற க்ருதஜ்ஞதையாலே அத்திருவாழியாழ்வானை எப்போதும ஸேவித்துக்கொண்டிருப்பதற்காக நாபி முதலிய ஸர்வாவயவங்களை ஸஜித்திருக்கின்றனராம்; அப்படிப்பட்ட தேவர்களுக்கு "இதுவரையில் இன்னானுடைய இருப்பிடம், இதுவரையில் இன்னானுடைய இருப்பிடம்" என்று அவரவர்களுடைய ஸ்தானவகுப்பைப் பகுத்திடுவதற்கான அளவுகோல்களோ இவை என்னலாம்படியிராநின்ற அரங்கள் உங்களுக்குப் பெருமையை அளிக்கவேணுமென்றதாயிற்று.

ப்ரஹ்மேசாவக்ராணாமென்றது ப்ரஹ்மருத்ராதீநாம் என்றபடி. [விஷ்ணோ: காயாத்ரஜாதா] "பாஹாஸாபாவாஸ்து ஸாக்ஷி த்ரிபுவநவிஷஸ்ராஜசக்ரேஸ்வ" (ஸ்லோ—3.) என்று கீழே அருளிச் செய்தபடி திருவாழியாழ்வான் த்ரைலோக்ய ஸ்ராவிஸ்தாவிர ஸர்வேச்வரனுடைய வக்ஷுக்கப்படுகிறானாகையாலே ப்ரஹ்மேசாதி தேவர்கள் நாபி முதலிய அங்கங்களை ஸஜித்தார்களாகக் குறையில்லை. அவர்களுடைய ஸ்தானங்களுக்கும் மேலே

விற் முறையாலே. குழுமித் தேவர்குழாங்கள் கைதொழவந்துபணியும்போது பரஸ்பரஸங்கர்ஷமுண்டாகாமைக்காக 'இவ்வளவிலே ப்ரஹ்மா கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே ஶிவன் கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே இந்திரன் கிடக்கவேண்டியது' என்றாற்போலே ஒவ்வொருவர்க்கும் வரம்பிட்டு ஸம்விபாகம் பண்ணிக் கொடுக்க நேர்ந்து, அதற்காக அளவுகோலாயினவாம் அரங்கள் இப்படி ஒரு உத்ப்ரேக்ஷையிருக்கிறபடி.

திருவாழியாழ்வானுடைய நாஸ்யாத்யவயவங்களில் ப்ரஹ்மேஶாதிதேவர்களை ஆவாஹநம் பண்ணியிருப்பதாக ஸம்ப்ரதாயஶாஸ்த்ரத்திலே சொல்லியிருக்கையாலே அதைக்கொண்டு 'விஞ்ஞாநாத்ருஷ்டஸீமாஜாடு' என்றருளிச்செய்தாரென்று ஞானப்பிரான பணிக்குமபடி.

ஸம்ஸ்தாநம் ஸம்ஸ்யாதிஶதாரோபிஸ்தாநம் வாதநீ வாதநீ த்ருஷ்டா என்றபடி. ஶராஸநம் ஶதாரம் ஸஹஸ்ராரமிதிஶதீ—ஸஹஸ்ரமென்றபடி. அராணாம் ஸஹஸ்ரமென்றது—ஆயிரம் அரங்கள என்றபடி. (சஉ)

ஜ்வாலாகலோர்மிவலயைர்நிபிடவலிதஸாரம் நேமிவலயம் ததாநே, பாவகேயுக்தாஜ்யதேஷ்யே ஸாம்வநீயஹவிர்ஜகதி நா பாவகேஷு பாவகேஷண । ப்ரஸ்ஸம்ஜ்வலத்ரிஜந்த்ராஜப்ரேத் ரயவதஜம் யாஜயேத்தமநஃ ஸ்வாஹ்யூஜஃ, ஸந்த்ரம் வா வந்த்ரம்தாணாம் ஶ்ரீயதரவிதகிவிஸ்ஸ்ர்யணா நா வியத்தாஸ் ॥ ॥சரு॥

ஜ்வாலாகலோர்மிவலயை நிபிட வலிதஸாரம் } ஜ்வாலைகளாகிற அலைவரிசைகளாலே நெருங்கின ஸம்ப்ருத்தத்தையுடையதான

நேமிவலயம் நேமியாகிற கரையை

ததாநே உடைத்தாயிராநின்றதும்

ஸாம்வநீய ஹவிர்ஜகதி நா பாவகேஷு பாவகேஷண ஆஜ்யதேஷ்யே } உலகயாகிற ஹவிஸ்ஸை [2. ஜகமாகிற ஹவிஸ்ஸை] ஸாக்ஷியாநின்ற பாவகனை ஸாக்ஷாத்பாவகன் விற்றிருக்கின்ற தேஜஸத்தையுடையதும்

ஒுஸுஷிஜதுஷ்ரஜ்ஷ்யரெ ந்த	சிறந்த ரத்நங்கள் விளங்கப் பெற்றதுமான
ரயவஷிஜஷயள	திருவாழியாகிற ஸமுத்ரத்தில்
வனயரொேடு ஷுஷிரெஜ்ஷ	வளர்கின்ற தீப்பொறிகளாலே
விஜுரணாம் ஸ்ரியம் விஸுஸ ணாநா	பவழங்களின் ஸோபையைப் பரப்புகின்ற
ஜாவிதகி:	ஜாஸமேமானது
வ: ஷஜும் வியந்தாழு	உங்களுக்கு க்ஷேமத்தை அளித்திடுக.

✦ ✦ ✦ ஸாதஶநாழ்வானை ஒரு ஸமுத்ரமாக ரூபித்து, ஜாலங்களில் நின்றும் கிளர்கின்ற ஷுலிஜங்களைப் பவழங்களாகப் பேசுகிறார். கடலானது ஜமெஷாஷரஷாரிஷிவஷஷிஸாஜ மான வெஷையை உடையதாயிருக்கும். (அலைமோதுகின்ற கரையையுடையதென்கை.) திருவாழியாழ்வான் ஜாஷைகளாகிற அலைகள் மோதப்பெற்ற நேமியாகிற கரையை உடையன். [வாமெ வெஜுணெத்யாஷி.] ஷவநமென்று லோகத்துக்கும் ஜலத்துக்கும் பெயர்; ஜஷரூபமான ஹவிஸ்ஸை ஷஜிக்கின்ற வாமெ வஜுவாராஷஞலே ஜயிஷிதமான ஜயுஷுஷெமத்தையுடையது கடல்; "ஜஷம் வெஸ்வாநரொ ஷூகா ஒுாணிநாம் தெஷஷரொாஸ்ரிதா: । ஒுாணாவாநஸமாயுக்த: வசாஜ்ஷம் சதுவிஜுயழ்" [கீதா 15-14.] என்ற கணக்கிலே ஹஹவானேயிறே ஸமுஜ்யுத்திலிருந்துகொண்டு ஷவந(ஜல)ஜயஷவிஷெஜாஜியாயிருப்பது. இனி ஷாஷ்டாந்திகத்திலே வந்தால், லோகங்களையெல்லாம் ஷஜிக்கின்ற வாமெவஜுவாராஷஞலே ஜயிஷித மான ஜயுஷுஷெமத்தையுடையது ரயவஷம். "ஷமெயாத்ஷஷ ஸஜுமெநா வ: ஒுகிஷடு வாராஷ: வமெராஷ: வளராஷாய" [ஸ்லோ—75] என்னப்பட்ட வாராஷனைச் சொல்லுகிறது இங்கு. "ஷவநஜயஷவிஷெஜாஜிநா" என்றவிடத்து "ஜத்ராவராஹூஷணாக" என்ற ஸ்ஜுஷஸ்ரூத்துமும் ஷாஷ்யமும் நோக்கத்தக்கது. எம்பெருமானைப் பற்றினதன்றோ அந்த ஸமெத்துமென்னில்; ஆகிலும் குறையொன்றில்லை. "வாணீவளாராணி

கீர்ணம் ப்ரஸ்யபதி ஸம்சிதம் ப்ரேக்ஷணம் ஜ்யோதிஷாமேவ: ஸந்தியஷ்
வேஸ்யதிஷ்டம் ஸ்ப்ராநவைராஸாஸ்ரவவ்யாவிநிகஷிஸாந்த்யாஷ்ட்"
[ஸ்லோ 76]. என்னுகின்றதிறே.

[ப்ரஸ்ஸாமிஜஷ்ஸ்ரீரஜ்யாரேந்த்] "ப்ரஸாமித: ப்ரவாரம் ப்ரா ஜ்யேஷ்ஸ்ரம்வைஷாஜம் வைஷா" இதந்யோர:. கடலில் பல பல ரத்நங்கள் கிடக்குமிறே. வக்ஷாயாயதத்திலும் ரத்நங்களமைந்திருக்கக் குறையில்லை. ஆக இவ்வகைகளாலே ஜலதியென்னலாம்படியான ரயவதிமுண்டு— வக்ஷாயாயம், அதுதன்னிலே; [வனயஜாரேநேந: ஸாஞ்ஜைஞ: விஜ்ஜாஜாணாம் ஸ்ரியம் விஸ்த்ரணாநா ஸாரவிதகி:] ஸாரங்களில் தோன்றும் தீப்பொறிகள்பவழங்களென்னலாம்படியிருக்கும். பவழங்களும் கடலிலே உண்டாமவையிறே. ஸாஞ்ஜயாஸ்தமான ஸாரஸஜமிஷமானது பவழமாலையை ஒத்திருக்கின்றதென்றவாறு. ஸயவா,

"வனயஜாரேநேந: ஸாஞ்ஜைஞ: ப்ரஸாமிஜஷ்ஸ்ரீரஜ்யாரேந்த்"
என்று ஸவியித்து ஸாஞ்ஜைங்களாகிற ரத்நங்களையுடையது என்று பொருள் கொள்வதும் பொருந்தும். விஜ்ஜாஜாணாம் ஸ்ரியம் விஸ்த்ரணாநா ஸாரவிதகி:— ஸ்வாஹாவிகசோபையாலே ஸாரங்கள் பவழமாலையை ஒத்திருக்குமாய்த்து. (௪௩)

நாவீரசைஸ்லாரஷ்ந ப்ருதிஷடாரயிராவாரயாராவஸே
காநு, வனகாஸஸ்ரவத்ரப்ருகாரஸஷஷராஷாயபா ப்ராவ்ய நா
ஷ்யா। ஜாக்ஷாநீவாக்ஷாராணி ஸாரக்ஷநஸிவாக்ஷஸிஷ்தப்ராஸ்ரீ
வாஜாநி, ஸவ்யாவாசேநா ஷவ்யம் ப்ரக்ஷக்ஷா ஷவதாம் ஜிவ்யஸேஷ
தாராணி ॥ ॥௪௪॥

நாவீரசைஸ்லாரஷ்ந ப்ருதிஷ டாரயிரஷ்வாரயாராவ ஸேகாநு ப்ராவ்ய } ஸேநாஜவத்தில் பயேஷமாகச் சிதறிப்போன ஸத்ருக்களின் ரக்தப்ரவாஹமாகிற தண்ணீர்ப் பாய்ச்சலைப் பெற்று

விகசச்ரேணீபத்மப்ரகாசஸமச்ரீச்ரியா நாப்யுத்கதாநி அங்குராணீவ ஸ்யூதாநி	நன்றாக மலர்ந்த தாமரை மலர்த்திரளின் சோபை போன்ற சோபையையுடைய நாபியினாலே வெளிவிடப்பட்ட அங்குரங்கள் போன்றுள்ளனவும்
ஸாந்த்ரஸ்நிக்தப்ரவாளப்ரகடித ப்ராக்ப்ரரோஹாணி	விளங்குகின்ற பல்லவங்களாலே காட்டப்பட்ட ப்ராக்ப்ரரோ ஹங்களையுடையனவுமான
திவ்யஹேதே: சராணி	திருவாழியினது சரங்கள்
பவதாம்	உங்களுக்கு
பவ்யம்	க்ஷேமத்தை
அவ்யாபாதேந ப்ரதத்யு:	இடையூறின்றித் தரக்கடவன.

❖ ❖ ❖ நாபியை ஒரு பத்மமாகக் கொண்டு அந்த பத்மத்தில் நின்றும் வெளிக்கிளம்பின அங்குரங்கள் போன்றனவாம் சரங்கள் என்கிறாரிதில். நாப்யுத்கதாநி [ஸ்ருஷ்டாநி] அங்குராணீவ ஸ்யூதாநி சராணி பவதாம் பவ்யம் ப்ரதத்யு:॥ நாபி எப்படிப்பட்டதென்றால், [விகசச்ரேணீபத்மப்ரகாசஸமச்ரீச்ரியா] நன்றாக மலர்ந்த தாமரைப் பூக்கள் பலவற்றின சோபை போன்ற சோபையையுடையது. நாபியே தாமரைப் பூ என்றபடி. இதை வீஜஸ்தாநத்திலே வைத்து சரங்களை அங்குரஸ்தாநத்திலே பேசுகிறார். தண்ணீர் பாயாமல் வீஜத்தில் நின்றும் முளைகள் கிளம்பாதே; இங்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சலுண்டோவென்னில், அதற்குமொரு குறையில்லை. [நாலீகஸ்ரேணீஸந்நத்த ரக்தாஸாரஸாரா ஸ்வஸேசநப்ராப்த்யா] போர்க்களத்தில் திருவாழியாலே சிதறவடிபட்டு மாண்டொழிந்த அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய ரக்தாரைகளைத் தண்ணீர் பாய்ச்சலாகப்பெற்று அங்குரங்களை உண்டுபண்ணினவாம். அங்குரமுண்டாம்போது தன் முனையில் பல்லவங்களைக் கொண்டே உண்டாகுமே; இங்கும் அப்படியுண்டோவென்ன [ஸாந்த்ரஸ்நிக்தப்ரவாளப்ரகடித ப்ராக்ப்ரரோஹாணி என்கிறார்.] (சச)

தாவாக்நிஜ்வாலஸந்தோஹவ த்ருமகணகஹநே பாடபஸ்யேவ வஹ்நேர் ஜ்வாலாவ்ருத்தி: ஸமுத்ரே ப்ரபலதமஸி ப்ராதரர்க்கப்ரபேவ । திக்ஷு யா தாநவாநாம் ஹயகரிகடாஸங்கடே ஜாலபங்க்தி, ப்ராஜ்யம் ஸா வ: ப்ரதிசது ஸுதர்சநஹேதிராஜஸ்ய ॥ ௯௧ ॥

த்ருமகணகஹநே தாவாக்நிஜ்வாலஸந்தோஹவ	வ்ருக்ஷக்கூட்டங்களடர்ந்த காட்டிலே காட்டுத்தீயின் ஜ்வாலா ஸமூஹம் போலவும்
ஸமுத்ரே	பெருங்கடலில்
பாடபஸ்ய வஹ்நே: ஜ்வாலா வ்ருத்திரிவ	பாடபாக்நியின் ஜ்வாலாதிசயம் போலவும்
ப்ரபலதமஸி	நள்ளிருளில்
ப்ராதரர்க்கப்ரபேவ	உதயஸூர்யனுடைய காந்தி போலவும்
ஸுதர்சநஹேதிராஜஸ்ய யா சர பங்க்தி	திருவாழியின் யாதொரு சரஸமூஹமானது
ஹயகரிகடா ஸங்கடே தாநவாநாம் திக்ஷு ஜாலபங்க்தி	குதிரைக் கூட்டங்களும் யானைக் கூட்டங்களும் அடர்ந்த அஸுரஸைந்யத்தில் புக்கு வ்யாபிக்கின்றதோ,
ஸா	அப்படிப்பட்ட சரபங்க்தியானது
வ:	உங்களுக்கு

ப்ராஜ்யம் ஸுகம் ப்ரதிசது உத்தமஸுகத்தைத்தரக்கடவது.

✦ ✦ ✦ மரங்களடர்ந்த காட்டிலே தீப்பற்றியெரிந்து அக்காட்டை அழிப்பதுபோலவும், கடலிலே பாடபாக்நி ஜலத்தைக்குடித்து அதன் ஸத்வங்களை உட்கொள்ளுமாபோலவும், பேரிருளிலே ஸூர்யன் உதயமாகி அவ்விருளைக் கொள்ளைகொள்வது போலவும் ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வானுடைய சரஸமூஹமானது மஹத்தான ரதஸங்குலமான அஸுரஸைந்யத்திலே வ்யாபித்து அவ்வஸுரர்களைக் கபளீகரிக்கின்றது. [ஸா வ: ப்ராஜ்யம் ஸுகம்

ப்ரேஷயாஸ்] அப்படிப்பட்ட பெருமை வாய்ந்த ஆரபரிஷத்தானது உங்களுக்கு உத்க்ருஷ்டாநாயிகாரத்தைக் கொடுக்கக்கடவது.

ஜாகடீதி — கடதே என்பதன் யங்லுகந்த ப்ரயோகம். ஸம்ச்லிஷ்யதே இத்யர்த்த: (௨௫)

தாபாரேர்த்வாதசார்க்கப்ரதாபாதபஸந்தாபிதாந் த்ராய-
மாணம் த்ரிலோகீம், ஜொஜ்வால்யமாநாஜ்வாலை: ப்ரகடயதி-
ஹிதஸ்ரீநவ்யபாணௌ । ஆதபத்ராகாரம் ஸாலாகா இவ கநகஸ்த-
தாஸ்ஸ்ரீஜிதோத்பலேம்போரஹே, ஸம்ஸ்ரயாஸம்ஸ்ப்ருஷ்யஸ்தௌ ராய
வாரணமரஸ்பூர்த்தய: கீர்த்தயே வ: ॥ ॥௨௬॥

த்வாதசார்க்கப்ரதாபாதபஸ ந்தாபிதாந் தாபாந் த்ரிலோகீம் த்ராயமாணம்	ஸூர்யர்களின் ப்ரதாபாக்நியாலே அஸஹ்யமான வெய்யிலில் நின்றும் மூவுலகைக் காப்பதும்
ஜொஜ்வால்யமாநை: ஜ்வாலாஜாலை: அஜஸ்ரம் ஹிதஸ்ரீ நவ்யபாணௌ நி ப்ரகடயத்	சுற்றுஞ் சுழல்கின்ற ஜ்வாலா ஸமூஹங்களாலே சுற்றிலும் சிதறப்பட்டு ஜ்வாலைகளை ப்ரகாசிப்பியா நின்றதும்
ஹரிகரோத்பலேம்போரஹே	எம்பெருமானுடைய திருக்கையாகிற உத்பலத்திலே (காம்பில்) மாட்டப்பெற்றதும்
(ஆதபத்ர) ஆதபத்ராகாரம்	குடைபோன்றதுமான
ராய வாரணம்	வஸ்த்ரத்தை
ஸம்ஸ்ரயந்த்ய:	அமைக்கின்ற
கநகஸ்தம்பா: ஸாலாகா: இவ ஸ்திதா:	பொற்கம்பிகள் போன்றுள்ள
அரஸ்பூர்த்தய:	அரங்களின் தோற்றங்கள்
வ: கீர்த்தயே ஸம்ஸ்ரயாஸந்து	உங்கள் கீர்த்தியின் பொருட்டு ஆகுக.

❖ ❖ ❖ திருவாழியை ஒரு குடையாகவும் சரங்களைக் குடைக்கம்பிகளாகவும் வர்ணித்துப் பேசுகிறார். ஸத்ராகாரம் ரஸ்வரணம் ஸாதிஷயஸ்ய சாரஸதிதபஃ ஸஃ ஸிதபய ஸாதி யாஸஃ குடையானது தாபத்தினின்றும் தப்புவித்துக் காப்பாற்றுகிறபடியாலே சூத்ரமென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. ஸ்ரீவக்ஷம்செய்வதென்னென்னில்; [தேதஸ்வ தாபாதபஸ வியாக தாபாக திரோகேம் த்ராயணே] "வாஸதேவ தராஸ்யா நாகிஸீதா நவதேஷா" என்கிறபடியே ஸர்வ ரேயான ❖ தன்னொப்பாரில்லப்பன் தனதாள் நிழலில் ஒதுங்கி வாழுகில்லாமல் சஸாரராக்ஷஸர்களின் ஸ்தாபமாகிற சூத்ரத்தாலே ஸம்வயிதமான தாபத்திலே அகப்பட்டு வருந்துகிற உலகங்களை வாழ்விக்கும். தேஸ்யஸம்ஸகமென்றபடி. [மொமொஸித்ராஷி.] வீநதேஸத்துப் பட்டுகளாலே குடைக்கு ஜாலர்கள் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும்; ஸ்ரீவக்ஷத்திலே ஜாஸாகஸாவங்கள் சுற்றிலும் தளதளவென்று ஜ்விப்பதானது அனந்தனைபிரானின் றதாய்த்து. "வீநவ்ய" என்ற ஸாகத்தில் வினவ்ய என்று சிலர் திருத்துவர்கள்; சைனதேசமென்று இப்போது சொல்லப்படுகிற வீநதேஸதைதை ஸ்ரீவீநரான இந்த ஸூக்ததா ஸ்ரீஸாவித் திருக்கமாட்டாரென்றும் சொல்லுகின்றனர். இவரிலும் ஸ்ரீவீநனான காஸிதாஸன் ஸாகஸஜஞத்திலே "வீநாம்ஸகமிவ கேதோஃ ப்ரதிவாதம்நீயமாநஸ்ய" என்றதை அவர்கள் அறிந்திலர் போலும். "வேநவ்யாஸஸாதி" என்ற வாமுமுண்டு.

[ஸளரிதோஷ்ணஸ்ஸ] குடையாகில் ஒருகாம்பிலே மாட்டப்படுமே; ஸ்ரீவக்ஷமும் ஸஹஸ்ரமாகிற காம்பிலே மாட்டப்பட்டிருக்குமாய்த்து. "வானென்னுங் கேடிலா வான்குடைக்குத் தானோர் மணிக்காம்புபோல் நிமிர்ந்து" என்று ஆகாசமாகிற குடைக்கு எம்பெருமான்தானே காம்பு என்றார் நம்மாழ்வார்; இவர் அவ்வெம்பெருமானுடைய திருக்கையைக் காம்பாக ரூபிக்கிறார். ஆக இவ்வகைகளாலே ஸத்ரமென்னலாம்படியான ஸ்ரீவக்ஷத்திலே பளபளவென்று விளங்குகின்ற சரங்கள் தங்கக்கம்பிகள்போல்வனவாம். அவை உங்களுக்குக் கீர்த்தியைவிளைக்கக்கடவன. (சசு)

நாபீஶாலாநிபத்தாம் மதமலிநிதாம் வைரிலக்ஷ்மீவஶாநாம், ஸம்யதாராதிஹஸ்திநாம் ஸந்நாஹயந்தீ காஞ்சநாலாநவல்லீம் । ஶார்ங்காஜ்யாவ ஸ்ராஜ்யகோஷத்ரவ ஜவிஜயஸ்தோத்ரதாநாம் ஸாஜாநாம் தார்க்ஷ்யா வக்த்ராரஸ்தோத்ரா தார்க்ஷ்யபக்ஷ ஸவதாம் தாரக்ஷ்யவத்யோதகம் ॥ ॥௪௭॥

ஸம்யதாராதிஹஸ்திநாம் வைரிலக்ஷ்மீவஶாநாம் மதமலிநிதாம்	போர்க்களமாகிற களிறுபடுகுழியில் வீழ்த்திக் கொள்ளப்பட்ட ஶத்ருஜநஸம்பத்தாகிற யானைப்பேடைகளைக் கட்டுவதற்கு உரியதும்
நாபீஶாலாநிபத்தாம்	நாபியாகிற ஶாலையில் நாட்டப்பட்டதுமான
காஞ்சநாலாநவல்லீம்	ஸ்வர்ணமயமான கட்டுத்தறிகளின் வரிசையை
ஸந்நாஹயந்தீ	ஸந்நாஹியாநின்றதாயும்
ஸுராஜ்யகோஷத்ரவஜவிஜயஸ்தோத்ரதாநாம் ஸாஜாநாம் ஶார்ங்கா தார்க்ஷ்யாவ	ஸுராஸுரர்களை வெல்லும் ஸ்தோத்ரவஶத்தில் உயரத் தூக்கப்பட்ட ஸாஜஸ்தோத்ரத்தோடு தார்க்ஷ்யமாயும்இராநின்ற
வக்த்ராரஸ்தோத்ரா	சக்கரத்தாழ்வானுடைய அரவத்தி
ஸவதாம்	உங்களுடைய [யானது
ஶத்ருவோதகம்	ஶத்ருவர்க்கத்தை
தார்க்ஷ்யவத் தார்க்ஷ்யபக்ஷ	பஞ்சைப் பறக்கடிக்குமாபோலே பறக்கடிக்கக்கடவது.

✦ ✦ ✦ ஸ்வர்ணமயமான மதவாரணஸ்தம்பங்கள் போலே இரா நின்றன அரங்கள் என்கிறார் பூர்வார்த்தத்தில். மதம் ஏது? எங்கிருந்து வந்தது? என்னில்; க்ரமேண அருளிச் செய்கிறார் [நாபீஶாலாநிபத்தாரத்ராதி] வைரிலக்ஷ்மீவஶாநா+வஶா என்று யானைப்பேடையைச் சொல்லுகிறது. ஶத்ருக்களான அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய ஸம்பத்துக்களை மதஹஸ்தியாக ரூபி

விக்தாராய்க்து வ்ருஹிஜஸாரவஸ்ரகஃ. அந்த யானைப்பேடைகள் எங்கிருந்து கொண்டுவரப்பட்டவையென்னில்; [ஸம்பாரஸீஷு காநாஞ்] ஸம்யக்—யாஃஸ்; அதுவாகிறதே வாரீ; "வாரீ க ஜவேயஃ" இத்யமா. யானையைக்கட்டிவைக்கிற இடமென்று பொருளல்ல; யானைபிடிக்கிற இடமென்று பொருள். அங்கிருந்து கொண்டு வரப்பட்டவையாம். அவற்றைக் கட்டுவதற்கான ஆலாநஸ்தம்பங்கள்; கட்டுத்தறிகள் பெரியதொரு ஸாலையிலே நாட்டப்பட்டிருக்குமே; இவையும் [நாஸீஸாலாநிவாதாஞ்] வக்ஷநாஸியாகிற ஸாலையிலே நாட்டப்பட்டிநின்றதிறே. இப்படிப்பட்ட ஆலாநஸ்தம்பத்தை [ஸமநாவிஷக்த வக்ஷஸ்ஸாலா] ஆநாகரியாநின்றதாய்த்து ஸாஸ்த்ரம். ஆக இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றதென்னென்னில்; போர்க்களத்திலே ஆஸுர ராக்ஷஸர்களை ஸம்யுகமுகத்தில் ஆர்களாக்கினதென்றபடி. அவர்களுடைய ஸம்பத்துக்களை இவை அபஹரித்தனவென்றதன் கருத்து இதுவேயிறே.

[ராஜ்யாஞ்சக்ராஙி] ஷ்ராஜ்ஞ: [ஷ்பவஃ] யோ தேசத்ய ஜவிஜயஸ்ஸ:, தஸ்மிந் உத்திதாநம் [உத்ஸவ ஷ்வாரிதாநம்] ஸுஜாநம் ராஜ்யா [ஸஸ்மந] வ காஷா. விஜயகாலத்தில் ஸந்தோஷாதிஸயத்தாலே கைகளைத்தூக்கி ஆரவாரிப்பதுண்டிறே; "ஸுஜாஷ்த்ய நந்தய தே" என்னுமாபோலே.

ஆகவிப்படி ஆலாநஸ்தம்பத்தைப் போன்றதாயும் ஸுஜவஷ்டியைப்போன்றதாயுமிருக்கிற வக்ஷஸ்ஸாலையானது உங்களுடைய ஸந்தாபத்தைத் தூசுபோலே அநாயாஸமாகத் துலைக்கக்கடவதென்றாயிற்று. ... ... (சஎ)

ஷேநேசேஸக்ஷவாலாக்ஷிஷ ஜவ விதகா: வஷீக்ராவண தீவே:, தீவா தீவா ஜவார்ணாக்ஷஸநரணதஷீமாஷிந: வாஞ் ராஷ்வஸ்ய। ஸாவே ரோஷாணீதாநம் ரயமாவணசவே ஸந்தாஸளணீபஞ்ஹெஸ்ராஞ், ரெவா: ஷ்த்ருஷ்டா ஜவ ஸுவ ஸநராணேயஃ ஷீணயதுய ॥ ॥ சஅ ॥

ஶ்ரேணீபூதா: சக்ரவாளாச்ரிதா:	நேமியாகிற லோகாலோகபர்வதத்தளவும் வ்யாப்தங்களாயும்
பிண்டீகாரஸ்ப்ருஷ்டா: த்விஷ ஜ்வலிதா:	நாபியாகிற ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள போன்றவையாயும்
துர்கமரணதமிஸ்ராஸீமநி: ஸாஹஸாங்கஸ்ய சாரா: தீபா ஜ்வலிதா:	புகுதற்கரிய போர்க்களமாகிற நள்ளிருளில் புகுரும் ஸாஹஸாங்கனுடைய அருகில் விளங்கும் தீவட்டிகள் போன்றனவாயும்
ரணசக்ரபீடே ஸாணே சோஷாணிதாநாம்	சக்ரமாகிற உரைகல்லில் உரைக்கப்பட்ட
ஸத்ருஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மீ	ஸத்ருவாகமாகிற ஸ்வர்ணங்களினுடைய
ஸ்தூலா: ரேகா: இவ ஜ்வலிதா:	அப்போது உரைந்த ரேகைகள் போன்றனவாயுமிருக்கிற
கரசேதய:	கரவஜ்ரிகள்
ஸந்தநம் ஸ்ருணயந்து	உலகை வாழ்விக்க.

❖ ❖ ❖ ❖ ஒவ்வொரு பாதத்திலும் ஒவ்வொன்றோடே உவமிக்கிறார் கரசேதய:களை. [ஶ்ரேணீபூதா இதி.] சக்ரவாளமாவது லோகாலோகபர்வதம்; அங்கே ஸூர்யகிரணப்ரவேசமில்லாததாமுண்டென்று புராணங்கூறும்; இவர்தாமும்மேலே ஒன்பதாம் ச்லோகத்திலே "திநகரகிரணாஸ்ப்ருஷ்டவீதீ:......சக்ரவாளாசல"என்றாரிறே. லோகஸ்ச அலோகஸ்ச ஏதஸ்ய ஸ்த: இதி லோகாலோக: = லோகமாவது ப்ரகாசம்; அலோகமாவது இருள். அதுவே ஹிமவதே இரண்டுமுள்ளமைபற்றி லோகாலோகமெனப் பேர்பெற்றது. சக்ரம் (ஸப்தத்வீபம்) வலதே (வேஷ்டயதே) இதி சக்ரவாள:; ஸப்தத்வீபங்களைச்சுற்றியிருக்கிற மலையாகையாலே சக்ரவாளமென்று பேர்பெற்றது. அதுபோலே இங்கும் நேமியானது சக்ரத்தைச்சுற்றியிருக்கையாலே சக்ரவாளமாகரூபிக்கப்பட்டது. அந்த சக்ரவாளபர்வதத்தளவுங்கூடப் பரம்பின ஸூ

பத்ராஶ்ரிகளோ இவ்வரங்கள்! என்னலாம்படியிராநின்றதாம். ரத்ந ராசியாகிற ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள் தேஜஸ்ஸாகிற ரத்நவாலுகஸமுத்ரத்தளவும் பரம்பிக்கிடக்கின்றனவிறே. "ருசிரபதே:" என்றவிடத்து ருசி சப்தம் ருசியைச்சொல்லுகிறது. "ருசிர்த்ர யாதிவிசேஷா:" இதி ஹி வாணிநி:. ருசியைக் கவிக்கிறதாகக் கொள்ளவுமாம், அப்போது சுவர்ணவர்ணபதமில்லையாம்.

[தீப்தை இத்யாதி.] தப்தமானமான பேர்க்களமாகிற பேரிருளிலே புகாநின்ற ஸந்தமஸ்ஸந்ந பாராவாஷனுக்குப் பிடிக்கும் காரதீபிகைகளோ இவை. [ஶாணே இத்யாதி.] ஸ்ரீ ரத்நமாகிற சாணைக்கல்லிலே சுவர்ணராசுஷவர்களின் ரூபமாகிற பொற்கட்டியை உரைத்துப் பார்க்குமபோது அந்த உரைகல்லில் ஒட்டிக்கொண்ட ஸ்வர்ணரேகைகள் தாமோ இவை. இப்படியெல்லாம் உத்ப்ரேக்ஷிக்க உரிய சுவர்ணரேணிகள் உலகத்தை மகிழ்விக்கவேணுமென்றாராயிற்று. ரேவாயிதாநாதிதி வாராஹம்ரு ॥ ... ... (௪௮)

தீப்தை ரத்நை: ப்ரபோதே ஷதவதி விஹிதே வா ஸாநாரதேந விஷ்ணோ:, உத்ப்ரேக்ஷ்யாதநாஸம் ப்ரயபதி வாஸராஷம் கணிதகாவணிதகாயாம் । சாதிஶாம் ரேகாமஶம் கஶ்யதி கநகே ரத்நாத்ரோவமேகா), ஶங்கம் ஸாராலோணி ப்ரதிவிசுபதா ஸ: கேஸரஶ்ரீகராணி ॥ ॥ ௪௯ ॥

தீப்தை: ரத்நை: ப்ரபோதே ஷதவதி	ப்ரகாசிக்கிற ஜாஜ்வல்யமங்களாகிற இதழ்களையுடையதும்
விஷ்ணோ: வாஸநாரதேந விஹிதே	எம்பெருமானுடைய திருக்கையாகிற நாளத்தினால் தரிக்கப்பட்டதும்
உத்ப்ரேக்ஷ ப்ரதேரக்நஸம் வாஸராஷம் கணிதகாவணித காயாம் ப்ரயபதி	ஸரோஜாதஸூர்யன் போல் விளங்குகின்ற ஸந்தமஸ்ஸந்ந வாஸராஷனை கணிதகாவஸாநத்திலே விளங்கப்பெற்றுடையதும

வேத மௌளிம் ஸம்ப்ராப்ய் கமயந்தி	வேதசிரஸ்ஸை ஸம்ப்ராப்தமாகச் செய்யா நின்றதுமாய்
சக்ரநாம்நா உபலக்ஷ்யே கமலே	சக்கரமென்னும் பெயர் பூண்டதொரு தாமரைப்பூவில்
கேஸர ஸ்ரீகராணி கராணி	தாதுகளின் சோபையைப் பண்ணுநின்ற கரங்கள்
வ:	உங்களுக்கு
ஸாரம் லக்ஷ்மீம் ப்ரதிவிதததாம்	சிறந்த ஸம்பத்தை உண்டாக்கக் கடவன.

✦ ✦ ✦ [சக்ரநாம்நோபலக்ஷ்யே கமலே கேஸரஸ்ரீகராணி கராணி வ: ஸாரம் லக்ஷ்மீம் ப்ரதிவிதததாம்.] திருவாழியைத் தாமரை மலராகவும், கரங்களை அம்மலரில் நின்றும் கிளர்ந்த கேஸரங்களாகவும் ரூபித்துப் பேசுகிறார். சக்ரத்தை கமல மென்கைக்கு உரிய பொருத்தங்களை மூதலிக்கிறார் ஸம்ப்ரதாயத்தாலே. [நிமேஷாத்ரூபி: ப்ரணோமேஷஹேதுபதி] யா நேத்ரநயநாநித்ராதிஸ்தலங்களில்போல த்ருதீயைக்கு அபேதம் அர்த்தம். சதபத்ரமாகவும் ஸஹஸ்ரமாகவுமிருக்கிற தளங்களையுடையதாம் சக்ரவ்யகமலம். [விசேஷாபத்ராஸநாதேநவிப்ரதே] கமலமாகில் நாளத்தாலே தரிக்கப்படா நிற்குமே; திருவாழியும் எம்பெருமானுடைய பாஹுவாகிற நாளத்தாலே தரிக்கப்படாநிற்கும். [கர்ணிகாகர்ணிகாயாம் உத்யத்தேஜ:ப்ரதாநம் ஸாரஸம் ப்ரியதி] கமலத்திலே கர்ணிகையென்று ஒன்றுண்டிறே ஸஜஸஜ வென்று ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருப்பது; "கர்ணிகா தத்ஸரோஜஸ்ய பீஜகோசஸ் ப்ரகீர்த்திதா" இதி கோச:— கர்ணிகையின் ஸர்ணிகையாவது—ஸர்ணவ ஸர்ணிகா + கா கார:— உருவம்; கர்ணிகாஸ்யாநத்திலே என்றவாறு. சக்ர வ்யகமலத்தில் கர்ணிகாரூபமாக ஆகிறது எதுவென்னில்; [உத்யத்தேஜ.] உத்யந் ய: ப்ரதாந:— ஸம்புகு:, தஸ்ய ஜுமெவ ஜுஸா யஸ்ய, தம் ஸாரஸம் (ஸாஷடஸரஸம்) ப்ரியதி—ப்ரகாசயதி" (ஸவ்ருத்திவிவ்ருதி:) உதயகால

த்து ஸமுயம் போலே ஜாஜ்வல்யமாநமான ஸமஸ்த வஸ்துக்களை கணிசமாகக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறதாய்த்து வகுளாலங்காரம்.

[வேதசௌர்ஷம் ஸமுத்ரம் கஷயதி] ஸமுத்ரா என்று ஸமுத்ரவஸ்துக்குக்கும் பெயர்; ஸமுத்ரமென்றது ஸமுத்ரித மென்றபடி. கமலமானது ஸிரஸ்ஸை ஸமுத்ரிதமாக்கும். திருவாழிதானும் வேதஸிரஸ்ஸை ஸமுத்ரிதமாக்காநின்றது. ஸுதர்ஸநோபநிஷத், ஷட்தர்ஸநம் முதலான பல வேதாந்தாகமங்களிலே திருவாழியின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசுகையாலே மறைமுடிகள் திருவாழியாலே அலங்க்ருதமானபடி. "த்வத்ப்ரஸாதமாந் ஸ்வாமிந் ஸுதர்ஸந ஸுதர்ஸநோப்யுதிதஃ" என்றுரைகிறும். ஆக இவ்வகைகளாலே கமலஸமந்தியான திருவாழியிலே கேவலஸாதாரண்யங்களான ஸாரங்கள் உங்கட்கு வஸீகரங்களாகக் கடவன. ... ... (சக)

யாதஃ ஸ்ரோதோநிபதிதஃ கல்லோலிதவசோஷ நிஸமாநஸ்யாதாந், ஸவிததுஜ்ஜ்வல ஸுஷ்டுஷ்டதாத்ர ரயவாரணமிரோதநிநாஸீதபஸ்ய । வ்யாகஸவந்ணாஸாரவஸ்துதாரதா விஸாதாவிஸ்தந் விதகொடி, கொடீரஸூஷ்ணீஸீகடககவிவடாவாரஸ்வஸ்ணீம் வஃ ॥ ॥ ௫0 ॥

நேமிநாஸீதபஸ்ய	நேமியும் நாஸியுமாகிற தாழ்வரையையுடைத்தான
ரயவாரணமிரோ:	வகுளமாகிற வவநதத்தினது
அநேகாஃ யாதஃஸ்ரோதஃ	அளவற்ற ஜௌரிகாதியாதப் பெருக்குகளாலே
கல்லோலிதவசோஷ: நிஸமாநஸ்யாதாந்	கலக்கமுற்ற மலையருவி வீழ்ச்சிகளை
ஸவிததுஜ்ஜ்வல ஸுஷ்டுஷ்டதாத்ர வ்யாகஸவந்ணாஸாரவஸ்ஃ	ஒளிமிக்கதான ஸ்வஸ்ஸமவத்தாலே காட்டுகின்ற ஸாரஸமஹமானது

ஸ:

விக்த கொடீ கொடீர ஷத்ர
ஸீ்ரகூடக சாமயுடா ஹாரைர
ஸ்ருஷ்ணீம் ஸிம்ஹாஸனாவிஸ்த்ருதம்
கீம் வித்ராதா

உங்களுக்கு

யநராஶிகளென்ன, கிரீட
மென்ன குடைகளென்ன ஸிம்
ஹாஸநமென்ன ஸாஜஷாமிஷ
ணங்களென்ன யானைக்கூட்டங்க
ளென்ன ஹாரங்களென்ன
புஷ்ப மாலைகளென்ன இவை
விஞ்சியிருக்கப்பெற்ற செல்வப்
பெருக்கைத் தரக்கடவது.

❖ ❖ ❖ ஸ்ரீஸாத்யப்ரஸனை ஒரு பர்வதமாகவும் தேஜஸா
ஶிகளைத் தாழ்வரையாகவும் சரவத்திகளை தேஶிகாஸ்யாதாக்க
ளாலே கலங்கிச சிவந்த மலையருவிக் கலுழிகளாகவும் வர்ணிக்கி
றார். இப்படிப்பட்ட சரவத்தியானது உங்களுக்குச் செல்வச்
சிறப்பைத் தந்திடவேணும். அந்த செல்வச் சிறப்பை
விஶேஷிக்கிறார் வித்தகொடீத்யாதிநா. ஸைந்யமான யந
ராஶிகளும், கிரீடம் தோள் வளைகள் முதலான ஆபரண
ங்களணிந்து திவ்யஹாரங்கள் பூண்டு ஒற்றைக்குடையின் நிழலிலே
இருபக்கமும் சாமரை வீசச்சிரியசிங்காசனத்தின்மேல வீற்றிருக்
கும் பாக்கியமும், பல்லாயிரம் ஆனைகள் கட்டி வாழும் விபவமும்
பெருகுகைக்குறுப்பான தேவஸவிஸ்தாரம் விளையக் கடவதென்
றாராயிற்று. “ஸத்வாயாஸாஸம்பிரஸாஹரஹேஸ்ரவா
ஶ்வா: ஶ்ராவணபரவணஹாஷித்தா: ஸ்ருஷ்ணஸம்ஹாரஷி”
என்று ஸ்ரீஸ்துதியிலே ஸ்ரீதேஶிகனருளிச் செய்த ஶ்லோகார்த்த
த்ரு ஸபாநேத ॥

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீவ்யதிவாஸ்யமுக்த
கணஜ்ஞாப்யாயஸிரசிதாயாம் ஸ்ரீஸாத்யப்ர
ஸாதகவ்யாக்யாயாஹரணம் த்ருதீயம்
ஶதகம்.

ஸ்ரீ: ।

அத நாபிவர்ணநம் வக்தயதி ॥

ஸௌதர்ஶந பஞ்சாயுதாநாம் ஸம்மிலித ஸம்ஸ்தாநம் தர்ஶயந்தீ விலக்ஷிதா, திலகம் ஸமுத்ரமதநக்ஷுப்த மஹிதந்த ஸமத்ரா ஜயதே ஸமர்த்தநா । தைத்யேந்த்ர தேஹ மேதோமதக்ஷோபிதாநாம் ஸம்ப்ரீணிதா விக்ரஹா நாபி:, நாபிநாபி ஸ்தவ்யா ஸௌதர்ஶந விக்ரஹஸ்ய ஸ்ப்ருஹ்யா பஞ்சதா நாபி: ॥ ௫௧ ॥

பஞ்சாயுதாநாம் ஸம்மிலித ஸம்ஸ்தாநம் ஸௌதர்ஶநவிலக்ஷிதம்	பஞ்சாயுதங்கள் ஒன்று சேர்ந்து (நாபியாகப்) பரிணமித்தபடியை
தர்ஶயந்தீ	காட்டாநின்றதாயும்
ஸமுத்ரமதநக்ஷுப்த: ஸமயே	ஸமுத்ரமதனம் ராஜ்யக்ஷுப்தியின் ஸமயத்தில்
மத்யமரத்நே	மத்யமரத்னத்தின் ரூபமதாலே
திலக:	இடப்பட்ட
திலகம் இவ ஸ்தித	திலகம் போன்றதாயும்
தைத்யேந்த்ரதேஹ மேதோ மதக்ஷோபிதாநாம் ஸம்ப்ரீணிதா	அஸுரர்களுடைய கொழுப்பை அடக்கவல்ல யுத்தத்தாலே உகப்பிக்கப்பட்ட · ஸுதர்ஶனனையுடையதாயுமிருக்கிற
ஸௌதர்ஶநீ நாபி:	திருவாழியினது நாபியானது
ஸமஸ்த விக்ரஹஸ்ய ஸ்ப்ருஹ்யா	தேவனுடைய விக்ரஹத்துக்குத் தோள் தீண்டியான
ஸாம்ராஜ்யம் நாபிஸ்ய	அரசாட்சியை
வ:	உங்களுக்கு
தேயாத்	அளிக்கக்கடவது.

❖ ✦ ❖ இதுமுதல் அறுபத்தோராம் ஶ்லோகமளவுமுள்ள பதினொரு ஶ்லோகங்களாலே ஸுதர்ஶநாவயவங்களில் ஒன்றான

நாபியை வர்ணிக்கிறார். அவயவியை விட்டு அவயவம் தனித்தொரு கார்யமும் செய்ய க்ஷமமல்லாமையாலே அவயவங்களுக்குச் சொல்லும் பெருமைகளெல்லாம் அவயவியான திருவாழியாழ்வானுக்கே சொன்னபடியாம். அவயவமாத்ரத்துக்கு அஸாதாரணமான வர்ணநங்களும் சில உண்டு.

[ஸோமஸூர்யேத்யாதி] சந்த்ராதித்யர்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஸ்வநாபியாகப் பண்ணித்தார்கொலோ? எனனும்படி ப்ரகாசம விஞ்சியிருக்கை. நாபியானது ஸ்ருஷ்டியில் ஸர்வ யத்நமொத்திருக்கையாலும் அநேகஸூர்யர்களின் ப்ரகாசத்தையுடைத்தாயிருக்கையாலும் இங்ஙனே சொல்லத்தகுமிறே. “ப்ரஹ்மயஜ்ஞவிவ்ருத்தி” — விவ்ருத்தியாவது வர்ணனம். ப்ரவ்ருத்தி என்று சிலருடைய பாடம். [ப்ரத்யக்ஷேத்யாதி.] நாபியின ஆகாரம் ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கையாலும செஞ்சுடர் பொலிந்திருக்கையாலும நிஷ்கமாகவும் ஸந்த்யாராகப்ரவதத்தாலே க்ருதமான நிஷ்கமாகவும் வர்ணிக்கிறார். நிஷ்கமாவது நெற்றியிலிடும்பொட்டு. இங்கு யாருடைய நெற்றியிலென்னில்; [ஸ்வமாத்ரகக்ஷ்யாபேக்ஷ:] ஸ்வமாத்ரத்துக்கு மேலும திருவாழியாழ்வான் வ்யாபித்திருக்கையாலே இங்ஙனே சொல்லக் குறையில்லையே. நிஷ்கம் ஸௌந்தர்யலக்ஷணமாகையாலும, ஸ்வநாபியானது அஸாதாரணஸம்பத்த்வேந ஸ்வமாத்ரகக்ஷியின் வாழ்ச்சிக்கு ஹேதுவாகிறபடியாலும இங்ஙனே சொல்லிற்று.

[வேதவேத்யேத்யாதி.] பாஷ்யத்தில் அஸாதாரர்களின் கொழுப்பை அடக்கிஎம்பெருமானை உகப்பித்ததென்கை. (அநேகஜநாதி:— ❀ கொப்பூழிலெழு கமலப்பூவழகர்.) இப்படிப்பட்ட ஸௌந்தர்யநாபியானது உங்களுக்கு ஸ்வவஷீகத்தைத் தரக்கடவது. [ஸாரவதிவிஷயஸ்பர்ஷி] ஸார்வபௌமவித்வமல்ல; தேவனுடைய ஸாம்ராஜ்யத்துக்குத்தோள் தீண்டியாயிருக்கவேணும். [உபஸ்தா: நாபிர்வ] “நாபிச்சந்த்ரோபவ ஸ்வச்சதீப்ரியயோ:” இதிஹி ॥ (௫௧)

ஸஸ்யஸ்யாமே ஸதராஜக்ஷிதிப்ருதி தரலைஸ்தாரதுரங்கை-
ஸ்தாரதரங்கை:, ஸ்வச்சந்தாத்கஜநக்ரே காஸிதபடவீரவக்த்ரஸ்மித-
ப்ரவாளே । ஸங்க்ராமம் ப்ரஸ்தாவாநா ப்ரதிபடஜலதௌ வாட-
வம் பாடவஸ்ய, ஸ்ரேயோ ஸம்விதந்தாம் ஸ்ரிதஜநதுரித-
ஹரா ஸ்ரீயாதவஸ்ய நாஸி: ॥ ॥ ருஉ ॥

ஸஸ்யஸ்யாமே — கதிர்களாலே கறுத்ததாயும்

ஸதராஜக்ஷிதிப்ருதி — ராஜாக்களாகிற பர்வதங்களையுடையதாயும்

தரலைஸ் தாரதுரங்கை: உத்தரங்கே — சஞ்சலங்களான குதிரைகளாகிற அலைகளையுடையதாயும்

ஸ்வச்சந்தாத்கஜநக்ரே — நடமாடுகின்ற யானைகளாகிற முதலைகளையுடையதாயும்

காஸிதபடவீரவக்த்ர ஸ்மிதப்ரவாளே — கொலித்துக்கொண்டிருக்கிற ரணவீரர்களுடைய முகவொளியாகிற அழகிய பவழங்களையுடையதாயுமிருக்கிற

ப்ரதிபடஜலதௌ — ஸத்ருஸைந்யமாகிற ஸமுத்ரத்தில்

பாடவஸ்ய — படபாக்நியினுடைய

அதிரேகம் வாடவம் — அதிகமான ஸாமர்த்த்யத்தை

ப்ரஸ்தாவாநா — பெருக்காநின்றதும்

ஸ்ரிதஜநதுரிதஹரா — ஆஸ்ரிதர்களுடைய பாவங்களைப்போக்காநின்றதுமான

ஸ்ரீயாதவஸ்ய நாஸி: — ஸாக்ஷாத் நந்தகாஸியானது

வ: ஸ்ரேய: ஸம்விதத்தாம் — உங்களுக்கு ஸ்ரேயஸ்ஸை விளைவிக்கவேணும்.

✦ ✦ ✦ ஸத்ருஸைந்யத்தை ஒரு ஸமுத்ரமாக ரூபித்து, நந்தகாஸி அந்த ஸமுத்ரத்துக்கு படபாக்நியாயிராநின்றதென்கிறார். ஸத்ருஸைந்யத்தை ஸமுத்ரமாகச் சொல்வதற்கு உரிய பொருத்தங்களைப் பூர்வார்த்தத்தில் ஐந்து விசேஷணங்களால் விவரிக்கிறார். [ஸஸ்யஸ்யாமே] கடல் கறுத்திருக்

கும். ப்ரதிபடஸைந்யமும் ஸமுத்ரங்களாலே கறுத்திராநின்றதாய்த்து. [ஸ்யந்தநக்ஷிதிப்ருத்] ஸ்யந்தநமாவது தேர்; க்ஷிதிப்ருத்—பர்வதம். மைநாகாதிபர்வதங்களையுடையது கடல்; ப்ரதிபடஸைந்யத்தில் ரதங்கள் மலைபோல்வன. [தரங்கௌகஸ்துரங்கௌக] அலைகள் எதிர்ந்து வருவதைக்குதிரைகள் வருவதாகச் சொல்லுவர்கள் கவிகள். "வெண்டிரை புரவியென்னப் புதஞ்செய்து வந்துநது புல்காணியே" என்றார் திருமங்கையாழ்வாரும். (புரவி—குதிரை) [க்ஷுண்ணநக்ரநகை:] ஸாம்யத்தையிட்டு யானைகளை முதலைகளாக நிரூபிக்கிறபடி. [க்ஷோபிதைஸ்த்ராஸ:] 'ரணவீரர்களுடைய சிறிச்சிவந்த நேத்ரங்கள் பவழங்களையொக்குமிறே. க்ஷோபிதபடநேத்ராணாம் ஸாரா—நேத்ரஸாரயு; "ஸாராபாஸாயேஷு" இதிவிச்வ:.

ஆக இவ்வகைகளாலே ஜலதியென்னலாம்படியான ஸமுத்ரஸைந்யத்திலே [பாஹுபலஸ்யபாடவம் க்ஷோபயாதயா ப்ரஸாரா] கடல்நீரைக் கபளீகரிக்கையிறே பாஹுபாஹுவின் பாடவமாவது. வக்ரநாடியானது ப்ரதிபடர்களைக் கபளீகரிக்கின்றதென்கை. ப்ரஸாரா+ஷ—ப்ரஸவணை என்ற யாதர் வாரணைஷ்வமியாகையால் இந்தஸாநஜஸாரபிவ நிக்ஷிப்தாமடும் விஷ்ணும். ப்ரஸாரா ஜதவி பா: (௫௨)

ஜாஜாக்ராஹாய கர்ணாந்தவிஸ்ரம்ஹிதநஸா ஸாராபாராயம், பாஸவாஸாத்ருக்நாத்ருக்ஸஹாஸஜாதிஸாட கோலாஹல ஸாங்க்யுய! நிக்ஷத்ராணம் நக்ஷத்ர விரமயதி பரோக்ஷமித்ர ஸாஹாஸம் யமித்ரம், ஸா வர்ஸக்ஸ்ய நக்ஸ்யநிர்த்ததஜத்ரா யிணீ நாஸிரஸ்யாக ॥ ॥ ௫௩ ॥

யாஸஸ நாஸீ: — யாதொரு நாஸியானது

நாத்ருக்ஸஹாஸஜாதிஸாஜ க்ஷோட கோலாஹலாஸ்யம் — (ஸமுத்ரநாஸப்ருதப்ரக்ஷகங்களைஷ்டித்தாலே) நிஷித்திருக்கிற சூரவீரர்களுடைய தோள்தட்டும கோலாஹலத்தாலே ஸம்பூர்ண

மான

ஸாம்பராயம்	போர்க்களத்தை
ஆஸாத்³ய	அடைந்து
ஜ்வாலா வ்ருʼதாநல ஸமகாலாக்³நி ஸத்³ருʼஶீ ஸதீ	ஜ்வாலைகளையுடைய காலாக்³நி ஸகரிப்பது போன்ற ஆகாரத்தையுடையதாய்க்கொண்டும்
தை³த்யாரண்யம் த³ஹந்தீ ஸதீ	தை³த்யர்களாகிற காட்டை த³ஹியா நின்றுகொண்டும்
யஶஸ்ஸம்	ஸம்ருதியை
யஶோஸம்ருதிஸம்ருத்³ரம் விரசயதி	கீர்த்தியாகிற ஸமுத்ரத்தாலே வெளுக்கடிக்கின்றதோ
ஸா	அப்படிப்பட்டதாய்
நக்ரக்³ரஸ்த த்³விரதராஜத்ராயிணீ	முதலையின் வேகத்தாலே வருத்தப்பட்ட கஜேந்த்³ரனைக் காத்ததான
சக்ரஸ்ய நாமி:	ஸுத³ர்ஶந நாமியானது
வ: க்ஷேமாய	உங்களை ரக்ஷித்தருள்க.

ஃ ஃ ஃ தே³வாஸுராணாம் ஸமிதியிலே புகுந்து அஸுர ராக்ஷஸ ஸைந்யமாகிற அரண்யத்தை நிஶ்ஶேஷமாகக் கொளுத்திவிட்டு ஶத்ருஸம்ஹாரார்த்தமான யஶஸ்ஸாகிற ஸமுத்ரத்தை ஸமித்ஸ்வமெங்கும் பரப்பி யஶஸ்கரித்த சக்ர நாமியானது முதலை வாயில் அகப்பட்டுத் துடித்த கஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தது போல் உங்களை ரக்ஷிக்கக் கடவது என்கிறார். தே³வாஸுர யுத்தம் எங்ஙனேயிருந்ததென்னில்; [ஶாத்ரவ தா³நவஸங்க்³ராம ஸாஜாஸைந்ய கோலாஹலம்] திருவாழியாழ்வானுடைய துணை நமக்குள்ளதென்று கொண்டு களிப்புற்ற தே³வவீரர்கள் அக்களிப்புக்குப் போகுவிடாகச் செய்யும் ஸிம்ஹநாத கோலாஹலத்தாலே நிறைந்து கிடந்தது. தே³வர்கள் தோள்தட்டிக் களிக்கும்படி செய்துகொண்டு போர்க்களத்திலே புகுந்து என்றவாறு. சக்ர நாமி போர்க்களத்திலே புகும்போது எங்ஙனே

யிருந்ததென்னில்;[ஜ்வாலாவலீபாலகாலாநல ஸமநஸமீபஸ்தா]
தீப்பற்றியெரிகிற காலாக்நிநடிப்பது போலேயிருந்தது. (௫௩)

விதீர்ணை ஸாந்த்ரசோபி விச்சிந்நவம்ஸா: ஸ்ப்ருத்ரநீகஸ்ய
ரக்தை:, ஸாந்த்ரநக்ஷத்ரராஸிர் திஸிதிஸி கண்டஸ: கீகஸை:
பீட்யமாநை:। நாகஸ்த்ரீ வக்ஷோஜக்ஷத நவஹாஸவிதாயாய
வந்த்ரிகாந்து, ராத்ரீர்விஸ்த்ருணாநா ரசயது க்ஷேமம் வி
ஜ்ஞாயிநீ வ: ॥ ॥ ௫௪ ॥

விச்சிந்நவம்ஸா:	பிளக்கப்பட்ட ஶரீரங்களையுடைய
ஸ்ப்ருத்ரநீகஸ்ய	ஶத்ருஸைந்யத்தின்
ரக்தை:	ரக்தங்களாலே
ஸாந்த்ரம் சோபி: விதீர்ணை	ஸாந்த்ராகாரத்தின்புகரை அடையாநின்றதாயும்
திஸிதிஸி	திசைகள்தோறும்
கண்டஸ: பீட்யமாநை:	துண்டுதுண்டாக இறைக்கப்பட்ட
கீகஸை:	எலும்புகளாலே
ஸாந்த்ரநக்ஷத்ரராஸி:	வ்ருத்தியடையாநின்ற நக்ஷத்ரராசிகளையுடைத்தாயும்
நாகஸ்த்ரீ வக்ஷோஜக்ஷத நவ ஹாஸவிதாயாய	தேவதாஸீகளுடைய புதுசுபுதுசான க்ஷதத்தாலே உண்டான ஹாஸத்தின் ஒளியாலே
வந்த்ரிகாந்து விஸ்த்ருணாநா	நிலாவைப் பரப்புகின்றதாயுமிருக்கிற
ராத்ரீர்விஜ்ஞாயிநீ	ஸாதஸ்யநாஸியாகிற ராத்ரியானது
வ: க்ஷேமம் ரசயது	உங்களுக்கு க்ஷேமத்தை உண்டாக்குக.

* * * யுத்தநாஸியை ராத்ரியாக வர்ணிக்கிறதில், ராத்ரியானது ஸாயம்ஸந்த்யாவஸ்தமாய்க்கொண்டு தாரா

தீவ்ரமான செக்கர் ஒளியைப்பெற்றிருக்கும்; நாபியோவென்னில் சத்ருராக்ஷஸர்களுடைய உடல்களைச் சிதைத்து அவற்றில் கிளர்ந்த ரக்தங்களாலே ஸந்த்யாகாலிகமான ஜ்யோதிஸ்ஸைப் பெற்றிருக்கும். ராத்ரியானது நக்ஷத்ரராசிவ்யாப்தமாயிருக்கும். நாபியும் சத்ருக்களுடைய எலும்புகளை முறித்துப் பொடித்து எங்குமிறைக்கையாலே நக்ஷத்ரவ்யாப்தம் போலிரா நிற்குமாய்த்து. ராத்ரியானது சந்த்ரகிரணங்கள் பரவப்பெற்றிருக்கும்; நாபியும் சத்ருத்வம்ஸஸந்துஷ்டைகளான தேவஸ்த்ரீகள் ஸந்தோஷமுள்ளடங்காமே மேன்மேலும் வெளிவிடுகின்ற யாதொரு ஹாஸமுண்டு, அதன் ஒளியாலே நிலவெரித்தாப் போலிருக்கும்; சிரிப்பை நிலாவுக்குப் போலியாகச் சொல்லுவர்களிறே கவிகள். ஆக இவ்வகைகளாலே ராத்ரியென்னலாம்படியிருக்கிற ரமாஜு நாபி உங்களுக்கு க்ஷேமவ்ருத்தமாக வேணுமென்றதாயிற்று.

“ஸ்ராயணக்ஷத்ரராசி:” என்றவிடத்தில் ஸ்ராயக என்ற ரூபம் நிஷ்பந்நமாகும் வழி சிந்தநீயம். “ஸ்ராயீ—வ்ருக்ஷ” என்ற தாது ஆத்மநேபதியாகக் காண்கையாலே சத்ருஸ்ராவம் ஸித்திக்க வழியில்லையே. ஆனாலும் கவிகளின் ப்ரயோகம் காண்கிறது. “கம்ஸ்த்ரீவாநமேத்ரஸ்ராயணாட்யா ஸ்ரீஸேவ” என்று அரசாணி பாலை வேங்கடாத்வரியும் ப்ரயோகித்தார். நாகளகஸாம்—ஹ்வமிக்ஷணம் தேவாநாம், வக்ஷோக்ஷ:—ஸ்த்ரிய: ॥ (ருச)

நிவஸ்ஸம் நிவஸந்தாயா ஸஜ்யாரணியாராவாடக: கேட ஸாரோ:, சூராகூளூக்ஷஷசேத்ரஷிதவைஸஹாஸோஹாயிஸோஸா ஷயக்ஷ்யா: । வக்த்ராவஷ்ராயாரஸ்வஷிரஷஸாரீஸோகிகாக்ஷஞா யா:, ஸ்வித்ரத்ராவதஹாவம் ஹஸ்யதா ஸாவநே விஞ்சிகா வ: ப்ரஸவிஷ்ட ॥ ॥ ருரு ॥

ஶ்ரீகேஶவாநே:	எம்பெருமானுடைய
ஶைலராஜப்ரணயப்ரஸ்ரவணாட்டக:	ஶைலமாகிற பர்வதத்தின் ஶிகரஸந்திதியில் நின்றும்
நிஸ்ஸீமம் நிஸ்ஸ்ருதாயா:	நிரவதிகமாக விநிர்கதமாயும்
ஶ்ரமாப்ரஶமநக்ஷம ஶைத்யா:	ஶ்ரமத்வாரமான ஶைத்யத்தையுடையதாயும்
உபரதபரிதாப ஸாமர்த்ய ஸர்வ தாரயா:	உபரதமாகின்ற ஜாரங்களாகிற அலைவரிசைகளாலே நிர்ணீதமாயும்
ஜலதிப ஸம்பத் ஸமர்த்யாய ஶ்ரவணாதயந்த்யா:	ஸமுத்ரமாகிற பெருங்கடலை அடையாநின்றதாயுமிருக்கிற
உக்த்யர்த்த ஶ்ரவணாயா:	ஸாத்வதஸ்ரீஸூக்தமாகிற நதியினுடைய
ஶ்ரவணபாவம் பிப்ரதீ	சுழியாயிருக்குந் தன்மையை உடையதாயிரா நின்ற
பிண்டிகா	நாபியானது
வ: ஶுப்ரகீர்த்தி	உங்கள் புகழை
ஸாவநேந்தும் தந்தா	உலகமெங்கும் பரவச்செய்திடுக.

+ + + நாபியானது வர்த்துலமாயிருக்கையாலே உக்த்யர்த்தமாகிற நதிக்கு சுழிபோலேயிரா நின்றதுஎன்கிறார். நதியில் சுழியுண்டாவது ஸஹஜமேயிறே. அந்த உக்த்யர்த்த நதியை விஶேஷிக்கிறார் பதத்ரயத்தாலே. [ஶ்ரீகேஶவாநே: ஶைலராஜப்ரணயப்ரஸ்ரவணாட்டக: நிஸ்ஸீமம் நிஸ்ஸ்ருதாயா:] ப்ராயேண பெரிய ஆறுகளெல்லாம் மலைகளில் நின்றுமிறே நிஸ்ஸரிப்பது. எம்பெருமானுடைய மலைபோன்ற ஶைலத்தில் நின்றிறே இந்த உக்த்யர்த்த நதியும் நிஸ்ஸ்ருதமாவது. "ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்" என்று பெரிய பர்வதமாகவிறே ஶரீரத்தைச் சொல்லியிருப்பது. ஸ்ரவாட்ட:=ஶிகரம். [ஶ்ரமாப்ரஶமநக்ஷமஶைத்யா:] கரை

புரண்டு பெருகும் ஸம்ருத்தியையுடையதாயிருக்கும் மஹாநதிகள்; ஸத்வானையும் நிஷ்கல்மஷமான ஸம்ருத்தியையுடையது. “மஹோ மாயவீயஸ்ஸமேதை: தமோ[illegible]யமாநம் ப்ரகஸ்ய ஷட் வக்த்ர: ஸாக்ஷாத்வர்த்தஷாயாஸ்து” என்றாற்போலே கிறே. [ஈஷித்பவமஹமாந்த்ரோயிமாஸாக்ஷ்யஜ்ஞா:] “நதீநாம் ஸாகரோ கதி:” என்று நதிகள் கடலிலே சென்று சேரக்கடவதாயிருக்கும். இதுவும் க்ஷீராப்தி ஸந்த்யமாகிற மஹோததியிலே சென்று ப்ரவேசிக்குமாய்த்தது. [ஸக்ஷீரமஹார்ணவமாமீ[illegible] ஆலவரிசை தளும்பப் பெற்றிருக்கும் நதிகள். இருக்கும் கரங்களின் வரிசைகளை ஆலவரிசைகளாய்த்து. க்ஷீர ரமென்று நிஷ்ப்ரகமான விஷயஸ்தானத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆக இப்படிகளாலே மஹாநதியென்னலாம்படியான ஸ்ரீஸாக்ஷரா ப்ரஜானையிலே சுழித்த சுழியோ நாபியென்பது!. இது உங்கள் பெருமையை ஸேவநமெங்கும் ப்ரமணம் செய்விக்கக்கடவது; ஸ வ்யமோகவ்யஸநமாக்கக் கடவதென்கை. ஸேவநமென்று ஜலத்தையும் ப்ரதிபிக்கிறது. ஜநஸ்ரமணம் ஜலதத்துக்கு ஸஹஜமிறே. (௫௫)

வாணஸ்ஸ்ரஸாஹவாத்ரே ப்ரதிபடவிஜயோபார்ஜிதாம் வீரலக்ஷ்மீம், ஜாதீஷ்டாயாஸ்ததாஸ்யா: ஸ்வஸவிதமஸோபதேஷி ணாவரோதேந । ப்ராஸாதம் வாஸமேதாவிஸ்ரவித மஹோவேணர[illegible]ஸ்வயதீ, நாபிவேஸ்ம நிர்மீதாம் ரய ஸ்ரணவதேநிவ்யதீம் நிவ்யவாதாம் ॥ ௫௬ ॥

ப்ரதிபடவிஜயோபார்ஜிதாம் சத்ருக்களை வென்று ஸம்பாதித்துக்கொள்ளப்பட்ட

வீரலக்ஷ்மீம்	வீரஸ்ரீயை
ஜாஹவாத்ரே	போர்க்களத்திலே
வாணஸ்ஸ்ரஸா	வாணிக்ரஹணம் பண்ணி
தத:	அந்த யாஜஸந்நிதியில் நின்றும்
ஸ்வஸவிதமாநீதாயா:	தன்னருகே கொண்டுவரப்பட்ட

அஸ்யா:	இந்த வீரலக்ஷ்மிக்கு
வாஸஹேதோ:	நித்யவாஸத்தின் பொருட்டு
அஸுரத்வேஷிணா சக்ரராஜேந	ஸ்ரீ ஸுதர்சந ராஜனாலே
ஆரக்தை: ரஶ்மிபி: விரசிதம் ப்ராஸாதம் ஸம்பிபாதயிஷு:	சிவந்த கிரணங்களாலே அமைக்கப்பட்ட மாடமாளிகையை ஸம்பாதிப்பியா நின்ற
ரதசரணபதே: நாபி:	ஸ்ரீ சக்ர நாபியானது
நிர்வ்யாஜாம் நிர்வ்ருதிம் நிர்திசதாம்	உங்களுக்கு இடையூறில்லாத ஸுகத்தை உண்டுபண்ண வேணும்.

சக்ர நாபியின் உன்னதமான ஸந்நிவேசத்தை நோக்கி ஒரு ப்ராஸாதமாக வர்ணிக்கிறார் இதில். ஸுதர்சநனுக்கு ப்ராஸாதமிருக்கவேண்டிய ஹேது என்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் [ரணக்ஷ்வேத்யாதிநா.] ஸ்ரீஸுதர்சந ராஜன் போர்க்களத்திலே புகுந்து சத்ருக்களைக் கொன்று வென்று வீரலக்ஷ்மீ என்கிற ஒரு பெண்ணைப் பாணிக்ரஹணம் பண்ணிக் கொண்டு பிறகு அங்கு நின்றும் கொண்டுவரப்பட்ட அவளுக்கு நித்யவாஸார்த்தமாக ஒரு மாடமாளிகை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. அந்த ப்ராஸாதமேயாம் நாபியென்பது. [ஆரக்தரஶ்மிவிரசிதம்.] "ஏகதேசவிக்ருதமநந்யவத்" என்று வையாகரணர்கொள்வதுண்டாகையாலே அந்த கொள்கையை அடியொற்றி இங்கே ஒரு பொருள்கொள்ளலாம்; அதாவது — உலகில் ப்ராஸாதமானது ஆரக்தாஶ்மவிரசிதமாகும். இந்த நாபிப்ராஸாதம் ஆரக்தரஶ்மி விரசிதமாய்த்து. (ப்ரதமபக்ஷே) ஆரக்தை: அஶ்மபி: என்றும் (த்விதீயபக்ஷே) ஆரக்தை: ரஶ்மிபி: என்றும் பதச்சேதம். ப்ராஸாதமானது ஆரக்தமான அஶ்மாக்களாலே = செங்கல்களாலே கட்டப்படும்; இந்த நாபி ஆரக்தமான ரஶ்மிகளாலே = கிரணங்களாலே விரசிதம். இப்படிப்பட்ட வீரஸ்ரீ விளங்கப்

பெற்ற ஸ்ரீஸாக்ஷஸ்ஸுதநாஸிபானது உங்களுக்கு திரமத்யை மான ஸம்வ்ருத்தத்தைத் தரக்கடவது. (௫௬)

ஸ்ப்ரூராவாண்ணமஹாணோரியவக்த்ரைவெ: வ்ஸ்ர்கா க்ருஷ்ணமைதெ:, உச்ச்ராஸ்ருவ்யோஷ்டபாவாரதக்ஷீக்ஷெ ராஸதஸம்ஞ்ஞியவ்யயா । த்ருத்ராத்ரோயிவத்ருஷ்ணஹிண்டித் திஷ்டிஸ்திஷ்டாக்ஷக்ஷரமந்ருஸ், ஸ்வாமைவாகவாகம் ஸத்யதா வதாம் கத்ய ஸத்ருதீவம் ॥ ॥ ௫௭ ॥

ஸ்ப்ராரூவாண்ணமஹாணோ: — நுரைபோல் வெளுத்த கன்னங்களையுடையனவும

உச்ச்ராஸ்ருவ்யோஷ்ட: — அதிகமான கண்ணீர்ப் பெருக்கையுடையனவும்

உவாரதக்ஷீக்ஷெ: — தீக்ஷ்ணங்களாகவுமுள்ள

ஸரியாவக்த்ரைவெ: — ஸத்ருவசனங்களாலே

உஸதஸம்ஞ்ஞியவ்யயா — சொல்லப்பட்ட வியஞ்ஜிதங்களையுடையதான

க்ருஷ்ணமைதெ: வ்ஸ்ர்கா — ஸஹவக்த்ரநாஸிபானது

த்ருத்ராத்ரோயிவத்ருஷ்ண ஹிண்டித் திஷ்டிஸ்திஷ்டாக்ஷ க்ஷரமந்ருவெஸ்வா வெமவாக வாகம் — இரண்டு மூன்று ராத்ரிகளுக்கு ஸயிவசிடமாயிருப்பதைக் கொண்டே தான் வேஹாவாக ஆய்விட்டதாக நினைத்து ஸஹஜரிக்கையாகிற த்ருஷ்டியினாலே ஐச்வர்யங்கள் கெட்டிருக்கிற அரசர்களை அடிபணிய ஆசைப்படுவதை ஹேதுமாகவுடையதும

ஸத்ருதீவம் — ஸாவத்துக்கு எதிர்த்தடையுமான

வதாம் கத்ய — உங்களுடைய கத்யத்தை

ஸத்யதா — ஸத்யமாக்கவேணும்.

✥ ✥ ✥ ஶத்ருஸ்த்ரீகளின் வைதவ்யவேஷத்தைக் கொண்டே சக்ரநேமியின் மிடுக்கு அறுதியிடலாயிருக்குமிறே. ஶத்ருக்களுடைய க்ருத்யுக்த விரஹத்தாலே வெளுத்த கன்னங்களையுடையராயும், அஹோராத்ரம் அழுதுகொண்டேயிருப்பவர்களாயும் வைதவ்யவ்யஞ்ஜகமாக நிஶ்கேஶைகளாயும் இராநின்ற அஸுராங்கநைகளின் நிலைமையைகொண்டு நிஶ்சயிக்கத்தக்க மிடுக்கையுடைய சக்ரநேமியானது உங்களுடைய ஶத்ருவைப் போக்கவேணுமென்றாராயிற்று.

[ஶ்ருத்யாதிஷு.] "க்ஷோணீகோணஶதாம்ஶபாலந கலா துர்வாரஸர்வாங்கஷ ஸ்வர்க்க ஸ்தேந ...…" (வைராக்ய ஶதகே) என்ற ஶ்லோகத்தின்படியே ஸ்வதேஶத்துக்கு மணியக்காரனாயிருக்கப்பெற்ற மாத்திரமே கொண்டு அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகத் தன்னை நினைத்துக்கொண்டு அஹங்கரிப்பவர்களாய் அந்த அஹங்காரத்தாலே கண் குருடாய் காது செவிடாய் வாய் ஊமையாய் இப்படி ஸகலேந்த்ரியங்களும் கெட்டுக்கிடக்கிற துஷ்ப்ரபுக்களுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்க வேணுமென்று ஆசைப்படுகையாகிற துர்வ்ருத்தியை விளைக்கவல்ல தௌர்பாக்யத்தைப் போக்கியருள்க என்கை. "துர்விதாக்ஷ" என்றவிடத்து அக்ஷஶப்தம் இந்த்ரியஸாமாந்யவாசியாம். துஷ்டர்களுக்கு ஸர்வேந்த்ரியங்களும் காயமாய் விடுமிறே. [ஸேவா ஸேவாகவாகம் பாக்யம்] ஸேவிப்பதிலே ஸேவாகமுண்டு-ஆசை, அத்தை ஜந்மமாகவுடைய பாக்யம் என்றது-ஸேவாஸேவாகத்தை ஜநிப்பிக்கவல்ல தௌர்பாக்யமென்றபடி. [ஶத்ருக்ருதீவ] ஶத்ருத்வமூலமான பாக்யம் தௌர்பாக்யமாயிருக்குமாய்த்து. (௫௭)

வைராக்யா ஶேஷதிம் யா வ்யயதி கலிதம் யா தியோ மாத்யமாதி, ஶ்ருஷ்டா ஸ்த்ருஷ்டேஷ்டவீய: காலயஶோஹிதம் யா விஹதிர் ஸ்வாராஜ்ய । ஶக்ர ஶ்வநாஹதிக்ஷம் ககுபதி சயா ஸா விதீர்த்தா வியத்தாம், ஶைலேயா ராதிநாஶி ப்ருதி ணவதி ஶேஷிணீம் ஸம்ஹதம் வ: ॥ ௫அ ॥

யா	யாதொரு வஸ்து நாபியானது
வைரிஞ்சாஷ்டோத்ஸர்கம் ப்ரத்யயதி	வைரிஞ்சஜன்மமான உயர்த்தியை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டிரா நின்றதோ,
யா	யாதொரு நாபி
கமலம் திரோபாஸாவஸ்யாதி	தாமரைப் பூவைத் திரஸ்கரித்து விளங்குகின்றதோ,
யா	யாதொரு நாபி
ஸ்ருஷ்டே: ஸ்ரஷ்டுஸ்துர்வீய: காலஸமயசேஷிதம் வஸ்ராஷ்டத்வம் பிபர்தி	ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டிக்கு எட்டாததும் ஸாத்விகத்வஸாதகமுமான ஸ்ரஷ்டத்வத்தை ஸ்ரீயாநின்றதோ,
யா	யாதொரு நாபி
ஸ்வேந ஸாத்த்வேந	தனது பெருமையினாலே
சுக்ரிக்ஷம் கவேஷயதிவ	சுக்ரிக்ஷயோகத்தைக் கவேஷிக்கின்றதோ
ஸா	அப்படிப்பட்ட
விசித்ரா	விசித்திரமான
தேவதேவயாராதி நாபி:	திருவாழியினது நாபியானது
வ:	உங்களுக்கு
த்ரவிணவதிவர்ஜைஷ்டிணீம் ஸம்பதம்	சத்ருவர்க்கு எதிர்த்தமையான செல்வத்தை
வியதாத்	உண்டாக்குக.

+ + + [தேவதேவயாராதி நாபி:] எம்பெருமானுக்கும் திருவாழியாழ்வானுக்கும் தேவதேவயாராதி என்று திருநாமமுண்டிறே. தேவத்வம்ஸத்துக்கு ப்ரயோஜககர்த்தா எம்பெருமான்; ப்ரயோஜ்யகர்த்தா திருவாழி. ஆகையாலே இங்கு தேவதேவயாராதி என்று இருவரையும் விவக்ஷிக்கிறது. சுந்தராஸ்யமாக அமைந்த ச்லோகமாய்த்து இது. [விசித்ரா தேவதேவயாராதி நாபி:] இதொரு விலக்ஷணமான தேவத்ராரி நாபி இருக்கிறபடி பாரீர்கோள் என்கிறார். தேவசித்ராந்தானே தென்னில்;

[யா வபுர்வ்ருக்ஷோந்நதிம் வ்யதயதி] “உதரபந்தநாபி” என்கிறபடியே ஆழ்ந்த நாபியாயிறே அதுதானிருப்பது. இது அங்ஙனன்றிக்கே உந்நதிம் வ்யதயதி—வக்த்ரநாபி உத்துங்கமாயிறேயிருப்பது. [யா கமலம் திரஸ்காரஸ்ருஷாதி] “மாலுந்திவாய் ஒங்கு கமலத்தின் ஒண்போது” [மூன்றாந் திருவந்தாதி.] என்கிறபடியே அந்த நாபியானது கமலத்தை ப்ராதுர்பாவமாக்கி விளங்காநிற்கும்; இந்த வக்த்ரநாபியானது கமலத்தை உள்ளடக்கி விளங்காநின்றது. ஸ்வீயாகாரஸௌந்தர்யத்தாலே கமலத்தைத் திரஸ்கரிக்கிறபடி. திரஸ்காரமாவது—ஸத்ருசமும் திரஸ்காரமுமாம். [ஸ்ருஷ்டே: ஸ்ரேஷ்டதர்வீய: கைரவமஹிதம் ச ஸம்பவம் யாவிஷதி] பகவந்நாபியானது நான்முகனைப் படைப்பதற்குப் பாங்கான ஸம்பவத்தையுடையது; வக்த்ரநாபியானது நான்முகப்படைப்புக்கு ச்ரேஷ்டமான ஸம்பவத்தையுடையது. அது கைரவ வ்ருத்தம்ஸியான கமலத்தாலே மஹிதமான ஸம்பவத்தையுடையது; இது கமல வ்ருத்தம்ஸியான கைரவத்தாலே மஹிதமான ஸம்பவத்தையுடையது. கைரவமென்று ஆம்பல் மலர்க்கும் சந்த்ரனுக்கும் ச்லேஷமிருக்கிறபடி. ஸ்ருஷ்டே: என்றஷஷ்டீவிபக்திக்கு பகவந்நாபிபக்ஷத்திலே கர்த்ருத்வமும் வக்த்ரநாபிபக்ஷத்திலே கர்த்ருத்வமும் அர்த்தமாகக்கடவது “கர்த்ரு கர்மணோ: க்ருதி” என்றிறே அநுசாஸநமிருப்பது. பகவந்நாபியானது சதுர்முகஸ்ருஷ்டிக்கு உபகரணமாகையாலே ஸ்ருஷ்டிஸம்ஸ்ரேஷ்டமஹிதமான ஸம்பவத்தையுடையது. வக்த்ரநாபியானது சதுர்முககர்த்ருகஸ்ருஷ்டிக்கு அவிஷயமாகையாலே [ஸ்வதஸ்ஸித்தமாகையாலே] ஸ்ருஷ்டிஸம்ஸ்ரேஷ்டப்ரகாரமான ஸம்பவத்தையுடையது—என்று ஸம்ப்ரதிக்ஷகயா அறியத்தக்கது.

[யா ஸ்ரீநந்தநா சக்ரீக்ஷம் கவலயதிச] “நாஸ்ரீகுலஸீமசக்ரீக்ஷு” என்கிறபடியே பகவந்நாபியானது சக்ரீக்ஷத்தை ப்ராதுர்பாவிப்பித்தது. வக்த்ரநாபியோவென்னில் தனது பெருமையாலே சக்ரீக்ஷத்தைக் கபளீகரியாநின்றது.

“ வ்யாப்திவ்யாப்திக்ஷம் ப்ராணிஸம்ஸாரார்ணவாரிஷ: ” என்கிற ஸ்தாநங்களையெல்லாம் வ்யாபித்து விளங்கும் விஸ்வரூபமாக விறே திருவாழியை இவர் வர்ணிப்பது. ஸஹஸ்தஃ அப்படிப் பட்ட ஸ்வரூபமுண்டிறே. ஆக இப்படிகளாலே விசித்ரமான ப்ரத்யஸிநாஸியானது ஸௌரபஸம்பத்தோடே ஸ்வையைப்பண்ணவல்ல சுகிரயிதஸம்பத்தை உங்களுக்குத் தரக் கடவது என்றாராயிற்று. ப்ரஷிணீம், ப்ராஹிணீதிவாம் ஸோஷ:. (ருஅ)

வாணீவ ஜோஸ்த்வாஸிர்ஸ்வஷவஸி ஸுரநஸாம் ப்ரகடிதஸ்வரா, வாஹஸ்ஸ்ரா முராரேராஸிதஸீமம் ஸ்ரீரிவஸ்வஸ்யந்தீ । ஷேப்ரோத்யாகூதிர்யா த்ரிஸுவநஜந நஸ்யோஸம்ஹாரயாயா, ஸயாஷாஸ்ஷ்ணம் வ: க்ஷபயது ஸதீ ஷேதிவ்யாஸ்ய நாஸி: ॥ ॥ ருக ॥

யா	யாதொரு நாஸியானது
வாணீவ	ஸரஸ்வதீபோல்
சதுர்பி: சஜோஜ:	நான்கு சுஜங்களாலே
ஸுரநஸாம் ஸதஸி	தேவர்களின் ஸதஸ்ஸில் (2) வஞ்ணிதபரிஷத்தில்
ப்ரகடிதஸ்வரா	விளங்குகின்ற ஸ்வரத்தையுடையதாயும்
ஸ்ரீரிவ	ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீபோல்
முராரே:	எம்பெருமானுடைய
வாஹஸ்ஸ்ராஸதீ	வாஹனவின் நுனியிலிருந்து கொண்டு (2) வாஹனஸீமத்தில் இருந்து கொண்டு
சவிதஸிதம் ஸஸ்யந்தீ	சஸிதத்தையெல்லாம் கொடா நின்றதாயும்,
ஷேப்ரவ	வாவுகிபோல்
உத்ராகூதி:	உத்ரமான ஆகாரத்தையுடையதாயும்

ஸ்ரீ: ஸர்வஜநநஸேவ்யைவம் ஸாரமயந்த்ர	ஸ்ரீ யோகங்களின் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரஸேவையுடையாயிராநின்றதோ,
ஸா	அப்படிப்பட்ட
ஸோதிவயந்த்ஸேஸதீ நாபி:	திருவாழியினது பெரிய நாபியானது
வ:	உங்களுடைய
ஸேநாஹேஷம் க்ஷயந்து	ஸோஷகலாதிஸம்ஸ்ஸ தோஷத்தைப் போக்கடிக்கக் கடவது.

+ + + ப்ரணவிஷமார்கள் என்னும் த்ரிமூர்த்திகளின் ஸந்நிகளுடைய ஸாமர்த்யம் சக்ரநாபிக்கு உண்டென்று ஸத்தாரமாகப்பேசுகிறார். [வாணீவ சக்ரஸ்யாபோ: ஸர்வ நவஸம் ஸதவஸி தேஜோதீர்நஸ்வாமிவா] தைத்திரீய யஜுர் ப்ராஹ்மணே த்ருதீயாஷ்டகே — அஷ்டமப்ரஸ்நே — யாஜுஷோ ஸோ ருக்தோ மூர்த்திண: । அவேதேந வாஸ்ஸ்வஸாமம் ஸேண । தாம் தேவீம் வாசம் ஸம்ஷா யஜுஸேஷ । ஸாநேநாதாந்து ஸர்வஸ்ய யோகே ।" என்ற ஸந்தரம் "வர்ணாஸி வாசுணி தாவஸிதா ஸதாநி । தாநி விசுப்ராஹ்மணாயே மூர்த்திண: ।" என்றவிடத்தில் விசுப்ராஹ்மணரூபம்; "அயம் வாக் ஸா வரிஸிதா — ஐயத்யா வர்ணாநி, வர்ணானி ஸதாநி—ஸந்தரோசயமாம் ப்ராவ்யஸநிதே । ஸரா ஸஷ்டீ மூர்த்தா தெய்வீதே ஸவாஸ: வாச:; தாநி வர்ணானி ஸதாநி யே ப்ராஹ்மணா மூர்த்திண: தே விசு: நதிநேர மூர்ச்ச:" இதி ॥ ஸா தேவதையானவள் ஸரா ஸஷ்டீ மூர்த்தா தெய்வீ என்னும் நான்கு அவயவங்களோடு கூடி வர்ணாத்மகத்ஸ்ஸில் தேஜஸ்தீர்நஸ்வாமினியாயிருப்பள். ஸக்ரநாபியும் ஜ்வாலை நேமி அரம் அக்ஷம் என்கிற மற்ற சக்ராவயவங்களோடு கூடி தேவஸத்ஸில் விளங்காநிற்கும்.

[ஸ்ரீஸிவாஸ்மாதோ: வாஸஸ்ஸாஸ்வஸ்திதேஷிம் ஸஸ்ய ஷீ] பெரியபிராட்டியார் ❀ அகலகில் லேனிறையுமென்று திருமார்பிலே உறைந்து கொண்டு ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் வழிப்

பியாநிற்பள். வக்ரநதியானது ஹிமாசலவாஹ்நத்திலிருந்து கொண்டு ஸர்வாபீஷ்டஸாதகமாயிருக்கும். ஸாதகமும் ஸாத்யமும் ஸ்வஸாத்ருஶ்யமிறே. [ஸாதநைவ ஸாத்யாவாப்தி:] ஸாத்ய காரணமும் உபயஸாதாரணமிறே. ஆக இவ்வளவால தனித் தனி விசேஷணங்களாலே த்ரிமூர்த்திவ்யக்திஸாதர்ம்யம் சொல்லி, மேல் ஒரே விசேஷணத்தாலே அது தன்னை ஸ்பஷ்டீகரிக்கிறார் [ஸர்வஜநநஸ்திதிஸம்ஹாரகார்யா இதி.] ஸதர் அதிகரித்த காயத்திலே ஸாமைத்ரியும் அதிகரிக்கிற முறைமையிலே, ப்ரமாணம் த்ரிமூர்த்திகளின் கார்யமான ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களிலே தத்வத்திகளுக்கும் அதிகாரமுண்டிறே. அவர்கள் தனித்தனி செய்யும் கார்யங்களை வக்ரநதிதான் ஏகாகியாகச் செய்யவற்று. ஸமஸ்தாத்ருஷ்டாதாவநாமர்கஷர்ப்பேச்சு.

இப்படிப்பட்ட வக்ரநதியானது உங்களுடைய சேஷஸ்தைர்யத்தை குலையாதபடி நோக்கக் கடவதென்றாராயிற்று. ஸ்தைர்யத்தையாவது சேஷத்வஸ்திதி:; தஸ்யா: ஸம்வநம்—ஸ்வாதந்த்ர்ய ஹிம்ஸநம்; தம் க்ஷபயது ॥ (௫௯)

ஸத்ருஷ்டிஸஞ்ஜாதஜாதிப்ரயோதப்ரயோதஸஸ்யந்தஸந்தோஷஹீநீ ஹி:, பாண்டுரோஶ: ஸ்வச்சந்த்ரதலவயஸாஷ்கோரோவலோந லோர்வலோநஸ்ய! ய ப்ரலோவ: காஶ்மீரப்ரீஹாகேலீ ஸாரஸா ஸ்வரோஹ விஸ்ரூதஸ்ராஸா யஸ்யா:, ஶ்யம் ரஸஶ்சு ஸா வஶ்ய ரஸோரஸிதா நாஸிரவ்யாக்ஷவ்யாக ॥ ‖ ௬௦ ‖

ஸாரஸாக்ஷ்ரஶ:	தெய்வதாஸீகள்
சவர்ணஸா	திருவாராதநங்களில்
ஸஞ்ஜாதஜாதி:	ஸம்வ்ருக்ஷத்திலுண்டான
ப்ரயோதப்ரயோதஸஸ்யந்த ஸந்தோஷஹீநீஹி:	இனிமையான ப்ரயோதஸப் பெருக்கின் ஸம்ருத்தியையுடைய
ஸத்ருஷ்டி:	பாஷாணைகளாலும்
ஸ்வச்சந்த்ரதலவயஸாஷ்கோரோவலோந:	பரிணசந்த்ரனுடைய நிலவுகளின் சோணையைக் கெடுக்க வல்ல [நிலாவின் ஒளியைவென்ற]

பாடீரைர் தேவதேவ்ய:	சந்தனப்பூச்சுகளாலும்
காலாகரூணாம் தூபைரபி	காரகில் தூபங்களாலும்
யஸ்யா:	யாதொரு நாபியினுடைய
விஸ்ரம் கந்தம்	(ஶுக்லஶோணிதஸ்நாயுமாம்ஸாதிஸம்பந்தமான) தௌர்கந்த்யத்தை
நாஶயந்தி	போக்கடிக்கிறார்களோ
ஸா சக்ராதீஶநாபி:	அப்படிப்பட்ட சக்ரநாபியானது
வ:	உங்களை
சிரம்	நெடுநாள்வரையில்
கஶ்மலாத் அவ்யாத்	கஶ்மலத்தில்நின்றும் ரக்ஷிக்க.

+ + + தேவஸ்த்ரீகள், தேனொழுகுகின்ற பாரிஜாதபுஷ்பங்களையும் நிலாப்போன்ற சந்தனபங்கங்களையும் காரகில் தூபங்களையுங்கொண்டு ஆராதிப்பதனாலே சக்ரநாதஶ்ரீஸம்ஸ்பர்ஶஸம்பந்தமேற்பட்டதால் திருவாழிநாபிக்கு உண்டாயிருந்த தோஷகந்தங்கள் ஒழிந்து பரிமளஸௌரப்யமுமுண்டாயிற்றென்கிறார். [ஸந்தாநஜாதி:] "பஞ்சைதே தேவதரவோ மந்தார: பாரிஜாதக: । ஸந்தாந: கல்பவ்ருக்ஷஶ்ச பும்ஸி வா ஹரிசந்தநம் ॥" இத்யமர:. [பாடீரை:] படீரஸ்ய ஜாதி — பாடீராணி, தை:. [விஸ்ரம்] அபக்வமாம்ஸாதிகந்தம் விஸ்ரமெனப்படும்; "விஸ்ரம் த்வாமகந்தி ஸ்யாத்" இத்யமர:. (௧௦)

கம்பம் ஸம்பாதயந்த்யா ப்ருகுடிஜநிதம் ப்ரௌடஸம்பார
பந்த்யா தைத்யேந்த்ரவ்ருந்தாந் ஸமதி விநதிஹீநாந்தராந் த்ராவ
யந்தீ । விப்ராணாம் ஶாஶ்வதீம் யா நயதி பரமதாம் சக்ரரா
ஜஸ்ய நாபி:, ஸம்யத்யோத்ஸாஹஸந்திஸ்த்ரிபுரவிஜயிந: ஶார்ங்கஸா
க்ஷிணீ ஸாऽக்ஷிணீ வ: ॥ ॥ ௧௧ ॥

இதி நாபிவர்ணநம் சதுர்த்தம்

யா — யாதொரு நாபியானது
பூர்வஸம்ஸாரவந்யா தூ³ராத்⁴வந்யாந் அத்⁴வந்யாந் — பூர்வஸம்ஸாரமாகிற பெருங்காட்டிலே நெடுந்தூரம் வழி நடந்த வாஸிகளை
விததிபி: — (அவரவர்கள் பண்ணின) ப்ரவ்ருத்திகளாலே
ப்ரதிஜநி ஜநிதம் அம்ஹ: ஸம்ஹ்ருத்ய த³க்³த்⁴வா — அவரவர்கள் பிறவிதோறும் உண்டு பண்ணின பாபங்களை மொத்தமாகக்கொளுத்திவிட்டு
மஹதி தா⁴ம்நி ஸ்தா²பயந்தீ ஸதீ — பரமபதத்திலே [அவர்களை] நிலை நாட்டி
ஶாஶ்வதீம் விஶ்ராந்திம் நயதி — என்றுமழியாத ஸுகத்தை அடைவிக்கின்றதோ,
ஸா — அப்படிப்பட்ட,
ஸம்யுகே மோமுஹ்யமாநத்ரித³ஶரிபுவதூ⁴ஶ்வாஸஸாக்ஷிணீ — போர்க்களத்தில் மிகவும் மோஹமடைகின்ற அஸுரஸ்த்ரீகளின் ஶ்வாஸத்துக்கு ஸாக்ஷியாயிராநின்ற
சக்ரராஜஸ்ய நாபி⁴: — ஸுதர்ஶந நாபியானது
வ: சக்ஷுஷீ — உங்கள் கண்களை
ரமயதாத் — ஆநந்தப்படுத்தவேணும்.

ஸம்ஸாரகோரகாந்தாரத்திலே நெடுநாள் அலைந்து திரிந்து வருந்தினவர்களுடைய நாநாஜந்மஸஞ்சிதபாபராஶிகளை மொத்தமாகத் திரட்டிக்கொளுத்திவிட்டு வீதகல்மஷர்க்கு ப்ராப்யமான பரமபதத்திலே அவர்களைக் கொண்டு நிறுத்தி அந்தமில் பேரின்பத்தை அளிக்கின்ற சக்ரநாபியானது உங்களுடைய கண்களுக்கு ஆநந்தப்ரதமாக வேணுமென்கிறார்.

விததிபி: என்ற பஹுவசநம் அத்⁴வந்யாந் என்ற பஹுவசநத்தை அநுஸரித்ததாகையாலே ஸக்ருதேவேத்யாதி ப்ரமாணவிரோதமில்லை. சக்ரஸாஹாய்யேந நதிஸாஹாய்யமென்றுணர்க.

[ஸம்பந்தோபக்ஷூயகரீ ஸுதர்ஸநாஸாக்ஷிணீ]

சக்ரநாபியின் கண்வட்டத்திலேயிறே அஸுரராக்ஷஸர்கள் மாண்டொழிந்தது. ஆகையாலே த்ருஸுதர்ஸநக்களின் ஸுதர்ஸந யுண்டாகுமென்றாவளவுக்கு, அதற்கு சக்ரநாபி ஸாக்ஷியாயிற்று. ஆக, உபக்ரமவர்ணத்திலும் உபஸம்ஹாரத்திலும் விலக்ஷணமான சக்ரநாபியானது உங்கள் கண்களைக் களிப்பிக்கக்கடவ தென்று நாபிவர்ணநத்தைத் தலைக்கட்டினாராயிற்று. (௯௧)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்ய விரசிதாயாம் ஸ்ரீஸுதர்ஸநஸதகவ்யாக்யாயாம் நாபிவர்ணநம் ஸமாப்தம்.

ஸமாப்தம் ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

அத அக்ஷவர்ணநம் ப்ராரப்யதே.

ப்ராக்ஷ்வேடா ஶப்தம் ப்ரதிபடகடகம் தைத்யசக்ர
தேஷு, ப்ரோத்ஸர்ப்பத்வேஷோத்ரா பயவிவஸதியா: காதர
த்ருஷ்ணாரா: । வேதாக்ஷம் பாதஶ்ரேதம் ப்ரதிபட்டவிதேதோ
தர்ப்பதோத்ரா தாஸ்தே, அக்ஷம் ஸௌதர்ஸநம் தத் க்ஷ
பயது ஸுதரோத்ரோதாரம் பாதகாம் ॥ ॥ ௯௨ ॥

ப்ரோத்ஸர்ப்பி ப்ரோத்ஸர்ப்பதா:	அஸுரவிபவைகள்
தைத்யசக்ரேஷு	த்ருஷ்டசக்ரங்களில்
ப்ரதிபடகடகம்	கண்டகோரமான
பதாஶப்தம்	யாதொரு அக்ஷத்தின் ஸாக்ஷமான ஶப்தத்தை
	கேள்விப்பட்டு
ப்ராத்வா	
பயவிவஸதியா:	மிகவும் பயப்பட்டவர்களாய்
காதர(பயாதயா) த்ருஷ்ணாரா:	அச்சத்துடன் எறியப்பட்ட ஆட்டக்காய்களையுடையராய்
தர்ப்பதோத்ராதாஸ்தே	(அப்போது) உடஹாஸத்தையும் செருக்கையும் காட்டின

க்ரீடாவதீநாம் வைலக்ஷ்யம்	தேவஸ்த்ரீகளின் லீலைகளாலே
அஸீமம் ஸீமந்திநீநாம்	அளவற்ற வெட்கத்தை
யாதி	அடைகின்றனரோ
தச்சண்டிகாசக்ஷம்	அந்த ஸ்ரீ வக்த்ரத்தினது சக்ஷமானது
வ꞉	உங்களுடைய
வர்த்தமாநம் யதநீயம்	வளர்கின்ற பொருளாசையை
க்ஷபயது	போக்கடிக்கட்டும்.

௬௯ இது முதல் எழுபத்தினன்காம் ச்லோகமளவுமுள்ள பதின்மூன்று ச்லோகங்களாலே தேவீசரணாவயவங்களில் ஒன்றான சக்ஷத்தை வர்ணிக்கிறார். வக்ரமாயுள்ள குழிபோன்றுள்ள ஸ்தாநவிசேஷம் சக்ஷமெனப்படும். சக்ஷமென்று ந்ருத்தக்ரீடையை பாடுகிற பாச்சிகைக்கும் பெயராகையாலே அவ்வர்த்தத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றி உபமாநமாக ஒன்றருளிச்செய்கிறரிங்கு. [ஸ்ரீ த்வாரகாஸம்ஸ்தித்யாதி.] அஸுரஸ்த்ரீகள் தேவமாதர்களோடு கூடி ந்ருத்தக்ரீடையைபாடிக்கொண்டிருக்கும்போது எதிர்த் தலையில் சக்ஷமென்கிற ஸம்ஜ்ஞம் ஜ்ஞாபகமாயிற்றும்; ஸஹஜ: அவ்விளையாட்டு சக்ஷக்ரீடையாகையாலே சக்ஷஸம்ஜ்ஞாநவும் சுலபமன்றேயிறே. அங்ஙனே ந்ருத்தஸாமாநயஸாதாரணமான சக்ஷஸம்ஜ்ஞம் ஜ்ஞாபகமானவளவில் அதுசெவிப்பட்ட அஸுரமாதர்கள் ஸ்ரீ தேவீசரணாவயவமான சக்ஷத்தின் ஜ்ஞாபகம் வந்துவிட்டதென்றெண்ணி, அந்த சக்ஷத்தின் கொடுமையைப் பண்டு பலகாலும் அநுபவித்து அநயப்பட்டவர்களாகையாலும், அந்த சக்ஷமே தங்களுக்கு வைதவ்யத்தை விளைத்ததாகையாலும், இன்னமும் நம்மையும் கொண்டுபோக அது தானே மீண்டும் வந்ததோ என்னும் பீதியாலே உடல் நடுங்கி ஆட்டக் காய்களை விட்டெறிந்தார்களாம்; இந்த அஸாதாரணபயத்தைக்கண்ட தேவமாதர்கள் 'அஹஹ ! இப்படியும் ஒரு பீதியுண்டாவதே!;' "ரகாராதீநி நாமாநி ராமத்ரஸ்தஸ்ய ராவண। ரத்நாநி ச ரதாச்சைவ த்ராஸம் ஸஞ்ஜநயந்தி மே ॥" என்று மாரீசன் சொன்னாற்போலேயிறே இவர்களின்படியுமிருப்பது ! என்று செருக்கு

டன் சிரிக்க, அது கண்டு அசுரமாதர் வெள்கித் தலை கவிழ்ந்து இடப்பர்களாய்த்து. இப்படி ஸூக்ஷ்மமென்கிற பேர்தானும் செவிப் பட்ட மாத்திரத்திலே எதிரிகள் மண்ணுண்ண வேண்டும்படியான வீறுபாடுடைய ஸ்ரீஸூக்ஷ்மமானது உங்களுக்கு ப்ரஸ்வாபஸாஹ த்தை ஸாதிப்பிக்கக்கடவது. ஸுராஸ்த்ரீகளுக்கு ஸ்ரீஜநகமானது தானே உங்களுக்கு ஸ்ரீநாஶகமாகவேணுமென்று விநோதிக்கி யிருக்கிறபடி. "வியா வியா ஸ்ரீம் வக்ரே காஞ்சாஸ கநக்ஷேத்ர" என்றதிறே.

ஸுராஸ்த்ரீகள் தம்மிலே தாம் கூடி த்ருமித்ரத்தைபண்ணு கையில் ஸூக்ஷ்மபூர்வஜநிதமான ஸுஸ்நாநயவிஹாரத்தைக் கண்டு அங்கே அருகில் சிறைப்பட்டுக்கிடந்த தேவஸ்த்ரீகள் சிரித் தார்களென்று பொருள் சொல்லுவாருமுண்டு. 'தேஹாரவத்ய:' என்ற பதஹாரஸ்யாஸ் கைம்பெண்டாட்டிகளான அஸுரமாதர் களை விவக்ஷித்து உரைத்தல் நன்கு பொருந்தும். [காதரநேத்ர ஸாரா:] காதரம்பயாதயா நேத்ரா: [தமிரத: க்ஷிப்தா:] ஸாரா: பாஶிதா:. ஸாரமாவது—ஆட்டக்கட்டங்களில் வைக் கப்படும் காய்; "விஸ்ராயிஸஞ்ணயிதி! ஸதாவிஸ்ரீதருமிதவ் தன ஶ்ரேஹஸாதர்யதி யாவயா ரக்ஷஸாரஞ்வாரம்" என்று ஸ்ரீஸ்துதியிலே தேஶிகனருளிச்செய்ததும் காண்க. ஸ்ரீநா க்ஷமாவது ஜ்ஞா. [பநாயாம்] பநவேஸ்ஹாஜித்யபே:. "ஸவ ஷ்டநி: க்வண்" இதி ஸுமிநேத்ரண க்வண். "ஸுஸநாயோத ந்யநாயா பாஹக்ஷாவிவாஸாமயேபுஷே" இதி ஸுமி நேத்ரண ஸம்ப்ரஸாரண:. "ஸ ஞ்தயாஸ்" இதி ஸுமிநேத்ரண ஸ:. "ஸஜ்யாவிநோவி தயதே ஸ்ரீஹதீம் பநாயாம்" இதி ஸ்ரீஸதி ஸம்க்ஷேப ஸுமியேபுராதயேவ ஞயோம:.

இங்கே, பநாயாம் க்ஷவயத என்றது—க்ஷீரஶ்ருமான பநத்தில் பேராசையைப் போக்கடித்து வரஸ்வரஷாயபுத் தில் ருசியை விளைக்கவேணுமென்றபடி. காம்யஹஙங்களைக் கோரினவர்களுக்கும் இந்த ஸ்தோத்ரம ஶ்ரவணீயமாகக் காண் கையாலும், "விஹாதாவிஸ்த்ரிம் விஸ்த்ணீதாம்" இத்யாதி ஹஙு ஶ்ருதிகளும் இதுதன்னிலே காண்கையாலும் இவற்றுக்குச்

சேரப்பொருள்கொள்ளவேணுமென்னில்; 'யதாகாமம் ஸ்தவயத:' என்பதற்கு அளவற்ற யதேச்சையைக் கொடுக்கட்டுமென்று பொருள்கொள்ளவுமாம்; இவ்வர்த்தத்தை ஸாமம் ஸஹிக்கவும் குறையில்லை; 'ஊர்ஜ்யா தாமோ விஷயஸ்ய' என்று ஸாஸ்த்ரஜ்ஞர் சொல்லுவர்களிறே. 'ஊர்ஜம் காமயத:' என்றுஞ் ஊஷ் ஸிக்கிம் ஸம்பாதயத: என்றதாமிறே. ஸ்ரீஸூக்தி ஸ்ரீவிஷ்ணுயி ஷாம் காமயதி ஸ்ரீ ॥ (கூ௨)

வ்ருக்ஷ ஷண்டம் விசீர்ணாத்த்ருஷ்டவல்லீகம் த்ருஷ்டவந்த்ர வகேர, ஸம்யத்தேஷுரஸ: தஷ்டாதாம வ்யவஸ்ஷிதாம செகாதகாஸ: । ரக்ஷஸாம் வ்ருக்ஷாணாம் சிரஸி சிரஸி நிபதத் நாரீவ தந்த்ரீத்ருதிம், ஸாதகஸாரீஸீதஸ்ய: ஸங்கிதயஸ்ஸேர செகஷிணாம் ஸோராஷ்ணாய ॥ ॥ கூ௩ ॥

தஷ்டாதாம வ்யவஸ்ஷிதாம செகாதகாஸ:	விடாய்த்த பக்ஷிஸமூஹங்களாலே [2. தேவஸமூஹங்களாலே] குடிக்கப்பட்ட சிவப்பு ஜலத்தையுடைய (2) ரக்தமாகிற நீரையுடைய
ஸம்யத்தேஷுரஸ:	போர்க்களமாகிற ஸரஸ்ஸுக்களில்
ரக்ஷஸாம் வ்ருக்ஷாணாம்	ராக்ஷஸர்களாகிற மரங்களினுடைய
சிரஸி சிரஸி	தலைகள்தோறும்
காமம் நிபதத்	இடிவிழுந்தாற்போல,
வ்ருக்ஷ ஷண்டம்	கிளைகளை முறித்துக் கொண்டும் [2.] தோள் பட்டைகளை முறித்துக்கொண்டும்,
விசீர்ணாத்ருஷ்டவல்லீகம்	வக்ஷஸ்தலங்களைச் சிதறடித்துக் கொண்டும் (2) பிள்ளைகுட்டிகளையும் பரிஜநங்களையும் சிதறடித்துக்கொண்டும்

த்ருமபத்ரவாஹநக்ஷய:	இலைகளுடைய நாசத்தைப் பண்ணிக்கொண்டும் (2) வாஹநங்களுடைய நாசத்தைப்பண்ணிக் கொண்டும்
அசநி:	விரைவாக
வேகத:	விழுகின்ற
ஸ்வயமாயஸ: அஸ்மஸாரமயீ பாதாய	உலோகமயமான ஸ்ரீவஜ்ரத்தினது அசநியானது
வ: சத்ரூணாம் வேஸ்மாணாம் பாதாய	உங்களுடைய ஸத்ருக்களைக் கொளுத்தும்பொருட்டு ஆயிடுக.

௰ ௯ ௰ அசநித்தை அசநியாக நிரூபிக்கிறாரிதில். இடியானது மாரிகாலங்களில் மரங்களின் தலைகளிலே விழுந்து கிளைகளை முறித்தும் வ்ருக்ஷாதிகளைச் சிதறடித்தும் இலைகளை உதிர்த்தும் ஆகவிப்படி பலபல கெடுதிகளை விளைக்கும். இந்த அசநந்தானும் அங்ஙனே செய்யாநின்றதென்று ச்லேஷரூபியாலே பேசுகிறார். [ரக்ஷஸாம் ஸ்ருங்கேஷு ஸ்ருங்கேஷு அசநி: வேகத:] ராக்ஷஸர்களாகிற ஸமாவ்ருக்ஷங்களின் தலைகளின்மீது ஸஹஸா வந்து விழுமாய்த்து இந்த அசநமாகிற அசநி. அப்படி விழும்போது விளைக்கும் கேடுகளைக் கூறுகிறார் த்ருமபத்ரத்தில்—க்ரியாவிசேஷணரூபத்தாலே. [ஸ்கந்தஸ்கந்தபூ] ஸ்கந்தமென்று தோள்பட்டைக்கும் வ்ருக்ஷகாண்டத்துக்கும் பெயர். அசநியானது வ்ருக்ஷகாண்டத்தை முறித்துக்கொண்டுவிழும்; வஜ்ராக்ஷம் ராக்ஷஸர்களின் தோள்பட்டைகளை முறித்துக்கொண்டு விழாநின்றது. [விசீர்ணவ்ருக்ஷஸ்கந்தபரிகரம்] "ஸ்ரூத்யாதிஷு வேத வைபவப்ரபத்யோ:" இத்யமர: "வ்ருக்ஷஸ்ய ஸ்கந்தவேதம் வாவேதம்" இதிதேதீநீவ. பரிகரமென்றுஸமூஹத்துக்கும் பரிவாரத்துக்கும் பெயர்; "ஸமூஹபரிகரௌ ப்ராகேத பர்யங்கபரிவாரயோ:" இதி விஸ்வ:. அசநியானது வ்ருக்ஷஸமூஹங்களைச் சிதறடித்துக்கொண்டு விழும்; அசநம்ராக்ஷஸர்களின் ப்ரஜைகளையும்பரிஜனங்களையும் புடைத்துக்கொண்டேவிழாநின்றது. [த்ருமபத்ரவாஹநம்] பத்ரமென்று வாஹநத்துக்கும் இலைக்கும் பெயர்.

“வத்ரும் தா வாஹநே வணே வக்ஷு ஶாரவக்ஷிணோ:” இதி விஶ்வ:. ஆத்தமென்றது உத்தமென்றபடி. உாணியா தாவில் வ்யயு திரா ருவமாய்க்கேணிகதாதுரா ருவமிது; “அவ உவஸமாாத்:” இதி ஸருத்ரம். அஶநியானது வ்ருக்ஷஷவ ணங்களுக்கு உவசேத்தைக் கொடுக்கும். அக்ஷம ராக்ஷஸ ர்களின் ரயுமஜதாாரமாதிவாஹநங்களுக்கு உவசேத்தைக் கொடாநின்றது. [ஸம்யசவஷாவஸா] இடி விழுவது வஷா காலங்களிலாகையாலே யாஜத்தை வஷாவாக ராருவிக்கிறார். ஸாயசேமென்னெனென்னில்: [தஷாதாரவமவரிஷ்தீத ரஷோதகாலா] தஷமாவது உாஹம்; உாஹித்த வக்ஷி ஸசுருஹங்களாலே நீர் நிலைகளில் குடிக்கப்பட்ட செந்நிறமான நீரையுடையதாயிருக்கும் வஷாகாலம். (நருதநஜமாகை யாலே ரக்தவணஜமென்கிறது.) யாஜமும் அங்ஙனேயிரா நின்றது; (அதுாவி ஶ்லேஷ:.) “வம: ஸருயெ ஹ்ஹெ ஷெ வெ சாமசெணவ விஹஜ்ஜுசெ” என்று சேஷிநீகோஶமாகையா லே வமவத்திற்கு ஷெவஸருஹமென்றுவது வாணஸரு ஹமென்றுவது பொருள் கொள்ளலாம். வக்ஷிகளென்ற பொ ருளையே கொள்ளவுமாம். தஷாதாரவமவரிஷ்தீதமான ரக்தயாரைகளையுடைத்தாயிருக்கையாலே போர்க்களமானது வ ஷாகாலஸயசோ வாய்த்து. “ஷ்ரியாம் வ்ராவ்ருட் ஸ்த்ரியாம்ஸாரு ஷி வஷா:” இதி நிகருநம் வஹாவவநாவஷாஶவ:. [அ ஶமெந:] ஶமெந: என்று விஶேஷவாஹி; அஶமெந: என்று ஸாயி த்ருவாஹி. ஆகவிப்படி போர்க்களத்திலே இடிவிழுந்தாற்போலே ரா க்ஷஸர்கள் தலைமேல் விழுந்து அஜ்ஞாஜ்ஞாதிகளைப் பண்ணுகிற ஸ்ரீ ஸாஉஶா நாக்ஷமானது. [வ:செஷிணாம்வ்ஷாஷணாய ஸாக.] வ்ஷாஷணமாவது உஹநம்; ஶத்ருக்களை உஹிக்கக்கடவதென் கை. அஶநிவாதமும உாஹகமேயிறே. ஸ்வகிதயஶஸ: என்று ஷஷ்ட்யுதவாமானபோது ஹகுாயீஶிதாவுக்கு விஶேஷ ணமாகிறது. ஸம்ஜாத: ஸ்வக: அஸ்ய [யஶஸ:] இதி ஸ்வ கிதம். ஸ்வகமாவது பூங்கொத்து, யஶஸ்ஸுக்கு ஸ்வக முண்டாகையாவது ஸம்ருஜமாயிருக்கையைச் சொன்னபடி. “ஸ

பக்திதயஸ்ய” என்று வசநம் உண்டு; அப்போது நிஷ்பக்திதவிஶேஷணமாகிறது. ஶத்ருக்களையொழித்து உங்களுக்கு நிஸ்ஸந்தேஹமான கீர்த்தியைச் செழிப்பிக்கவேணுமென்கை. (௩௩)

தீக்ஷாம் ஸத்ரே மஹதி க்ருதவதோ தீப்தஹிம்ஸம் ஹதாஶி: ஜிஹ்வாஸ்ஸப்தஜிஹ்வே ஆஜ்யதாராஸஹவிஜ்யஸ்ஹோதா நேமிஜாஹ்வ । வைகுண்டாஸ்ஸ்ய குண்டம் மஹதிவ விலஸத் நாபிகாவேதிமத்ய, திஶ்யாத்திவ்யஸித்தைஶ்ய பதமிஹ ஸவதாத் க்ஷுண்ணதேஜஸ்ஸகம் ॥ ॥ ௩௪ ॥

மஹதி ஸத்ரே — பெரிய யாகமாகிற யஜ்ஞத்தில்
தீக்ஷாம் க்ருதவத: — தீக்ஷிதமாயும்,
ஸம்ஹதா: தீப்தா: ஜிஹ்வா: யஸ்ய ஸப்தஜிஹ்வே — திரண்ட ஜ்வாலைகளாகிற நாக்கை யுடைய நெருப்பிலே
ஆஹாரஹவி: — ஆஹாரமாகிற ஹவிஸ்ஸை
நேமிஜாஹ்வா — நெய்யாகிற ஹோமத்தாலே
ஜுஹ்வத: — ஹோமம் பண்ணிநின்றுமிருக்கிற
வைகுண்டாஸ்ஸ்ய — ஸர்வதாயமான திருவாழியின்
நாபிகாவேதிமத்யே — நாபியாகிற வேதிகையின் நடுவே
மஹத் குண்டமிவ விலஸத் — பெரிய குண்டம்போல் விளங்குகின்ற
அக்ஷுண்ணதேஜ: — என்றும் குறையாத ஒளியை யுடைய
சக்ரம் — சக்ரமானது
ஸவத: — உங்களுக்கு
இஹ — இந்த லோகத்திலே
திவ்யஸித்தைஶ்யம் — தேவலோகஸம்பந்தமான
பதம் — பதவியை
திஶ்யாத் — கொடுக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ திருவாய்மொழியாழ்வானை யாகமாகிற ஒரு யஜ்ஞத்திலே தீக்ஷிதனாகவும் வக்த்ரநாஸியை யாமவேதிகையாகவும், வக்த்ரதேநிலை ஹோமவேளாயநவிகுயாகவும் அவதாரகாலத்தை ஹவிஸ்ஸாகவுங்கொண்டு அக்ஷத்தை ஹோமகாலமாகப் பேசுகிறுரிதில். இதிலே ‹‹ஸவேதாஹோ தாநவாநாம்›› என்ற முப்பத்தெட்டாம் ஶ்லோகத்திலே ‹‹ஸ்ருவோஜெதுஷ்ணுரோஷ்டோஶிமிரேதெ யுகாவஸாநவிஸாரம் ஹோமவ்யஸ்ருவ்யெயாமம் ஸ்ராவஸ்ஸம்ஹாரவஸதம்›› என்றது இங்கும் அநுஸந்தேயம். ததேதாத்தருவ்காரேண ஹோமஸ்தமென்லாம்படியான ஹோம யாகத்திலே தீக்ஷிதனும் திருவாய்மொழியாழ்வான். தீக்ஷிதன் அஹ்நியிலே ஹவிஸ்ஸை இடுமாபோலே இவனும் ஸூநிஷ்டமான அஹ்நியிலே அவதாரகாலமாகிற ஹவிஸ்ஸை இடாநின்றுன். [ஸம்ஹதாஸி தீநுவிதிஜிநுஹாஜெ ஸவுஜிஹே]. காளீ, கராளீ, மநோஜவா, ஸுலோஹிதா, ஸுதூம்ரவர்ணா, ஸ்புலிங்கிநீ, விஶ்வரூபா என்று ஏழு ஜிஹ்வைகள் அஹ்நிக்கு உண்டென்று சொல்லக்கடவதிறே. [ஜநிஜாஹா] ‹‹ப்ரவோஹ்ஸாஜாதா தா ஸ்ருவோ ஹோதாரஃ ஸ்ருவஃ ஸ்ருயஃ›› இதிஶ்ருதஃ. ஹோமஸாதநமான வாத்ருவிஶேஷங்களில் ஒன்றுக்கு ஜாஹ என்று பெயர். வக்த்ரநேத்ரியானது அரக்கரசுரர்களைத் திரட்டிப்பிடித்துக் கவருகையாலே அதனை ஜாஹவென்றது பொருந்தும். [வைகாணஸ்தஸ்ய] இதனையிறே தீக்ஷிதனென்கிறது. வைகாணஸ்ய – விஶேஷணஃ, அஸ்த்ரம்–வக்த்ரநிதியாவக. தீக்ஷிதனுக்கு ஒரு ஹோமகாலம் வேணுமே; அக்ஷமேயாய்த்து ஹோமகாலம். [திவ்யஜிநுதெஶ்யம் வடிம் திஶ்யாக] திவ்யாவ ஸா ஜிஹ்வா திவ்யஜிநுஃ; தைவயோகத்து ஸமிருஜியைச் சொல்லுகிறது; தெஶ்யமென்றது ரஸம்ஷடிதநாயகம். ‹‹ரஸம்ஷடிஸவேத்தௌ கவெவைஶ்யதெஶீயாஃ›› இதி ஹரிவாணிநிஃ. சற்று ஏறக்குறைய தைவயோகவிஷவத்தோடே தோள்தீண்டியான விஷவத்தையுடைய வடிவியைத் தரக்கடவதென்கை. [அக்ஷதோநஷ்டம்] உலகத்திலுள்ள யஜ்ஞகாலங்களெல்லாம் ஹோமமுந்தலைக்கட்டினபிறகு ஒளிதணிந்து கரியாய்க்கிடக்குமே; இஃது அங்ஙனன்றிஅக்ஷதோஷ்டம் = ஒருகாலும் குன்றுத ஒளியையுடைத்தாயிருக்குமென்று வ்யாக்யாதிசொன்னபடி.

தார்க்ஷ்யக்ஷ்மாத்ரஶ்ருங்காத் நிஜவிஜயிநஃ ஸ்பஷ்டதாரோதநாத்ய
காநாம், ஶத்ருத்விபேந்த்ராணாம் ஶிரஸி நிபததஃ ஶுப்ரமுக்
தாஸ்திவர்ஷே । ரக்தாஸாரக்ஷதாங்கே விசலிதநயநோத்தே
கவ்யக்தவீர்யாயிதஶ்ரீஃ, ஹர்யக்ஷஸ்யாரிஹஜ்ஞம் ஜநயது ஜக
தாஶ்லாகிதம் க்ஷ்வேடிதம் வஃ ॥ ॥ ருரு ॥

நிஜவிஜயிநஃ	எம்பெருமானுடைய
தார்க்ஷ்யக்ஷ்மாத்ரஶ்ருங்காத்	உயர்ந்த வாஹநமாகிற பர்வதஶிகரத்தில் நின்றும்,
ஸ்பஷ்டதாரோதநாத்யகாநாம்	ஸ்பஷ்டமான தேஜஸ்ஸையுடைய (2) ஸ்பஷ்டமான வர்ணோத்யோதத்தையுடைய
ஶத்ருத்விபேந்த்ராணாம்	ஶத்ருக்களாகிற யானைகளின்
ஶுப்ரமுக்தாஸ்திவர்ஷே	முத்துக்கள்போன்று வெளுத்த எலும்பு ராஶிகள் சிதறப்பெற்ற
ஶிரஸி	தலையில்
நிபததஃ	விழாநின்றதாயும்,
விதளநமதிதைஃ ரக்தைஃ ஸாரக்ஷதாங்கஃ	(ஶத்ருஶிரః கவளநாதி) வணநத்தாலே சிதறின ரக்தங்களால் பூசப்பட்ட உடம்பையுடையதாயும்,
(ஏதஸ்ய) வ்யக்தவீர்யாயிதஶ்ரீஃ	வ்யக்தமான வீர்யஸம்ருத்தியையுடையதாயுமிருக்கிற
ஹர்யக்ஷஸ்ய	ஸிம்ஹமென்னலாம்படியான ஸ்ரீ சக்ரத்தினுடைய
ஜகதாஶ்லாகிதம் க்ஷ்வேடிதம்	ஸர்வலோகங்களாலும் ஶ்லாகிக்கப்படுகின்ற க்ஷ்வேடையானது
வஃ காரிஹஜ்ஞம் ஜநயது	உங்களுடைய ஶத்ருக்களுக்குத் தோல்வியை விளைத்திடுக.

❖ ❖ ❖ [ஹர்யக்ஷஸ்ய க்ஷ்வேடிதம் வஃ காரிஹஜ்ஞம் ஜநயது.] இவருடைய ப்ரதிமாப்ரபாவத்தை என் சொல்லிப்புகழ்வோம் இங்ஙனே வர்ணித்துப்பேச ப்ருஹஸ்பதியாலும் ஆகாது காணும்.

திருவாழியின் சக்ரமென்கிற ஒரு பொருளும் ஸிம்ஹமென்கிற ஒரு பொருளும் தோன்ற 'ஸமபக்ஷஸ்ய' என்கிறார். "ஸிம்ஹோ ஹரிர்மநுஜேந்த்ரஸ்ய ஸமபக்ஷ: கேஸரீ ஹரி:" என்னுமிறே அமரன். ஹரிணீ (விஷ்ணோ:) சக்ரிணீ பக்ஷஸ்ய என்று ஸிம்ஹவாசியாகிறது. ஹரே: சக்ரம் என்றுய் வக்ராவயவமான சக்ரத்தையும் வதிக்கிறது. ஸமவஸ்தோஷ்ட்யவஸாயத்தாலே திருவாழியையும் ஹரியென்பதுண்டு. ஸிம்ஹத்தின் செயலைபோலே சக்ரத்தின் செயலையும் இருக்கிறபடியைப்பரக்கப் பேசுகிறார். [தாஜ்ஞாதிஷ்ட்யாதிநா] ஸிம்ஹமானது பெரியதொரு மிரிமிவாஸத்தில் நின்றும் யானைகளின் தலைமேலே பாய்ந்து கும்பஸ்தலத்தில் நின்றும் முத்துக்களை உதிர்த்து ரக்தங்களிலே அளைந்து இந்த செயல்களாலே தன் வீர்யத்தைக் காட்டும்; சக்ரமும் அங்ஙனே செய்யாநின்றதென்று ரூபகவ்ருத்தியிலே அருளிச் செய்கிறார். எம்பெருமானுடைய ஸுஜத்தை மலையாகச் சொல்லக்கடவதிறே. "ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள் ......திருமால்" என்று. அந்த ஸுஜமலைபுச்சியில் நின்றும் பாய்கிறதாம் இந்த சக்ரமாகிற ஸிம்ஹம்; இது பாய்கிற யானைகள் எவையென்னில்; [ஶத்ரூஸ்ஸ்தபரோணாம்] அஸுரராக்ஷஸர்களை யானைகளாம். அவர்களை யானையென்னப்பொருத்தமென்னென்னில்; [ஸ்வதாநோத்யோகாதம்] (இங்கு ஶ்லேஷம்.) தாநஸ்ய—மதஜலஸ்ய, உத்யோ:— உத்பவ:, ஸ்வத: யேஷாம் தஜாநாம் "படுமும்மதப் புனல்சோர" என்றபடி மதநீர்ப்பெருக்கையுடையன யானைகள்; அஸுரராக்ஷஸர்களும் ஸ்வதாநோத்யோகர்களாம்; தாநமாவது வஞ்சநம்; (தோ—ஈவவஞ்சநே ஜதியாத:) உத்யோகமாவது முயற்சி; ஸாதுக்களை வஞ்சிக்கவேணுமென்கிற முயற்சியுடையவர்களிறே. [ஸ்யூஸ்தாதஸாஸ்வஜாஜ.] சிங்கம் யானைகளின் தலைமேல் பாய்ந்தவாறே கும்பஸ்தலங்கள் பிளந்து முத்துக்கள் சிதறுமே; இங்குமப்படி எலும்புகள் சிதறுகிறபடி. வெண்ணிறம்பற்றி ஸாம்யம். [ரக்தஸிக்த்யாதி=ஸ்வஷ்டம்.] வீரவதாவஸிதம்—வீராயிதம்; வீர்யம். [ஜகதாஜீவிதம்] இங்கே ஶம்விதஶஸ்வம் கண்ணிகவ்ருத்யாகமன்று; அப்படியாகில்

ஜஹத்ஸீவிதம்; என்னவேணும்; ‘‘க்தஸ்ய ச வர்த்தமாநே’’ என்ற ஸூத்ரத்தால் ஜஹதாமென்று ஷஷ்டியாயிற்று. ‘மதிபுத்திபூஜார்த்தேப்யச்ச’’ என்ற ஸூத்ரத்தால் வந்த க்ருத்யமாகையாலே ‘ச்ராவிக்கப்பட்ட’ என்று பூதகாலமாயும் கொள்ளாதே ‘ச்ராவிக்கப்படுகின்ற’ என்று வர்த்தமானமாயும் சொல்லப்பட்டது.

உந்நித்ரபத்மராகம் கடகமிவ த்ருதம் பாஹுநா யச்சௌ-
ரே:, தீப்தாந் ரச்மீந் ததாநம் நயநமிவ யதுத்தாரகம் விச்வ-
ஸ்ய । ப்ரத்யூஷார்கஸ்ய யத்வா பரிதிரஹிதயச்சைத்யஸத்யா-
மிவ த்ராக், சக்ரம் வ: பக்ஷபாதி பரிவடயதாத் ஸ்வஸ்த்ர்-
த்ருஷ்டிஷ்டாம் த்ருஷ்டிஷ்டாம் ॥ ॥ ௬௬ ॥

தீப்தாந் ரச்மீந் ததாநம் யத் சக்ஷு: ஜ்வலிக்கின்ற கிரணங்களையுடைய யாதொரு சக்ஷுமானது

சௌரே: பாஹுநா த்ருதம் உந்நித்ரபத்மராகம் கடகமிவ	எம்பெருமானுடைய பாஹுவாலே தரிக்கப்பட்ட பத்மராகமணிகலிதமான ஹஸ்தபூஷணம் போலிரா நின்றதோ,
யத்	யாதொரு சக்ஷுமானது
விச்வஸ்ய நயநமிவ	உலகுக்கோர் கண்போல
உத்தாரகம்	உத்ருத்தமான கருவிழியை உடைத்தாயிருக்கிறதோ
(விச்வஸ்ய உத்தாரகம்)	உலகத்திற்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாயிரா நின்றதோ,
யத்வா	யாதொரு சக்ஷுமானது
தைத்யஸத்யாம் அஹிதயத் ப்ரத்யூஷார்கஸ்ய பரிதிரிவ	ஸம்ஸாரர்களின் போங்காலத்தைத் தெரிவிக்கின்றதான திருவாழியாகிற ஸுதர்சனனுடைய பரிவேஷம் போலிரா நின்றதோ,
தத்	அப்படிப்பட்ட சக்ஷுமானது
வ: பக்ஷபாதி	உங்களுக்குப் பக்ஷபாதியாயிருந்து

ப்ருவிஷ்டம் ப்ருதிஷ்டாம் — ஸாரஸ்வதமான பெருமதிப்பை
த்ராகா பரிவடயத: — கடுக விளைத்திடுக.

✦ ✦ ✦ இதில் ஒவ்வொரு பாதத்திலும் ஒவ்வொன்றாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார் சக்ஷுஸ்ஸை. எம்பெருமானணிந்து கொள்ளுகிற தோள்வளையென்னலாமென்கிறார் ப்ரதமபாதத்தில். சக்ஷுஸ்ஸின் ஆகாரமும் தாத்ருசமேயிறே. உந்நித்ரபத்மராகமென்ற விசேஷணம் ச்லிஷ்டம். தோள்வளையானது பத்மராகக்கற்கள் இழைக்கப் பெற்றிருக்கும். பத்மத்தின் [தாமரைப்பூவின்] ராகம் போன்ற ராகத்தையுடையது சக்ஷுஸ். செவ்வியசோதிகள் படருமிறே. ராகம்-சிவப்பு. தீவ்ராநுரஸ்நுபாநம் என்றது சக்ஷுஸ்ஸிற்குத் தனி விசேஷணம். [விச்வஸ்ய நயநமிவ உத்தாரகம்] உலகுக்கு ஓர் கண்ணே இது!. உந்மேத தாரகே யஸ்மிந் தத்-உத்தாரகம்; தாரகா என்று கருவிழிக்குப்பெயர்; கருவிழிகிளர்ந்திருக்கும் கண்; சக்ஷுஸ்ஸும் உத்தாரயதீதி உத்தாரகம். ஆபத்துக்களில் நின்றும் தப்புவித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்குமது என்கை. [விச்வஸ்ய] இன்னாரினையாரென்றில்லை; உலகத்துக்கெல்லாம் உத்தாரகம்.

[ஹக்ரோசாகர்ணவேஸ்த்ராதி.] ஸ்ரீஸாக்ஷாத்ஸுந்தரபாஹுவின் சக்ஷுஸ்ஸே ஸூர்ய கதிரவன் போல் விளங்குகையாலும் அவனைச்சுற்றி சக்ஷுமானது பரிவேஷம் போலேயிருக்கையாலும் இங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறது. "பரிவேஷஸ்து பரிதி:" இத்யமர:. தமிழில் ஊர்கோள் எனப்படும். சில ஸமயங்களில் பரிவேஷம் காணப்படுவது ஸுப்ரஸித்தமென்னக்கடவதாகையாலே [த்ருஷ்டசரீமிவ] என்னப்பட்டது. ஆக இப்படியெல்லாம் உத்ப்ரேக்ஷிக்கவுரியதான சக்ஷுஸ்ஸானது உங்கட்கு யாவதாத்மபாவியான பெருமேன்மையை அளிக்கவேணும். ஸத்ருசம் த்ருஷ்டா-ப்ருவிஷ்டா; "உதிசாயதே ந ஸஹோவிஷ்டா" இதி வ்யாகரணம். வதேஷ்வதிஷ்டா = வக்ஷ்வாதி ஸஹிஷ்டா. (௬௬)

க்ரீடாக்ரோடாங்கதம்ஷ்ட்ராஹதிதலிதஹிரண்யாக்ஷவக்ஷ:கவா
ட ப்ராதுர்பூதப்ரபூதக்ஷதஜஸரணிதாராருண்யஸந்த்யம்
ஸந்த்யம் | உந்நித்ரகிம்ஶுகாபைரமிதைரம்ஶுபிர்நிர்தஹந்தீம்
ஸம்ஶயச்சிந்தது, சக்ஷு: சக்ரஸ்ய தத்யாதவஸாதஸாதநம் தாரா
தீம் பாதாம் வ: ॥ ॥ ௧௭ ॥

உந்நித்ரகிம்ஶுகாபை: — மலர்ந்த முருக்கம்பூப்போன்ற ஹோரையையுடைய

அமிதை: அம்ஶுபி: — அளவற்றகிரணங்களாலே,

க்ரீடாக்ரோடாங்கதம்ஷ்ட்ராஹதிதலிதஹிரண்யாக்ஷவக்ஷ:கவாடப்ராதுர்பூதப்ரபூதக்ஷதஜஸரணிதாராருண்யஸந்த்யம் ஸந்த்யம் உபஹஸத் — விளையாடுகின்ற ஸூகரரூபனுடைய கோரப்பல் குட்டல்களாலே பிளக்கப்பட்ட ஹிரண்யாக்ஷனுடைய கதவுபோன்ற மார்பில் நின்றும் கிளர்ந்த அளவற்ற ரக்தங்களாலுண்டான சிவப்புப்பொருந்திய ஸந்த்யத்தை பரிஹஸியாநின்ற

சக்ரஸ்ய சக்ஷு: — திருவாழியின் சக்ஷுமானது

வ: — உங்களுக்கு

அவஸாதஸாதநம் தாராதீம் ஸம்ஶயச்சிந்து பாதாம் தத்யாத் — பாபராசிகளுக்கு நாசத்தைக் கொடுக்கவல்லதும் ஸம்ஶயங்களைப் போக்கவல்லதுமான புத்தியைக் கொடுக்கவேணும்.

✦ ✦ ✦ சக்ஷுத்தை ஸந்த்யமென்கிறாரிதில். ஹிரண்யகஶிபுவின் உடன்பிறந்தவனை ஹிரண்யாக்ஷனென்னும் அஸுரன் தன் வலிமையால் பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டியெடுத்துக் கொண்டு கடலினுள் மூழ்கிச் சென்றபோது தேவர் முனிவர் முதலானவர்களுடைய வேண்டுகோளினால் திருமால் மஹாவராஹ மூர்த்தியாய்த் திருவவதரித்துக் கடலினுட்புகுந்து அவ்வஸுரனை நாடிக் கண்டுபொருது கோட்டினால் குத்திக்கொன்று பாதாள

ஜோகத்தைச் சார்ந்திருந்த ஸம்ருத்தியைக் கோட்டினால் குத்தி அங்குநின்றும் எடுத்துக்கொண்டுவந்து டமைபடி விரித்தருளி னன் என்று இதிஹாஸமுண்டிறே. அதனைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறதாய்த்துப் வாக்யார்த்தம்.

கோலமென்று வராஹத்துக்குப் பெயர்; ஆதிகோல மென்றது ஆதிவராஹமென்றபடி. “வானத்தெழுந்த மழை முகில்போல் எங்குங் கானத்துமேய்ந்து களித்து விளையாடி ஏனத்துருவாய்” என்ற ஆழ்வாரருளிச் செயலைநோக்கி ‘க்ரீடந’ என்று விசேஷிக்கப்பட்டது. க்ரீடத: ஆதிகோலஸ்ய [மஹா வராஹரூபியான விஷ்ணோ:] தம்ஷ்ட்ராமுகாக்ஷதி: [தம்ஷ்ட்ராக்ர தகாதேந:] க்ஷதாஸ [வஷீதாஸ] ஹிரண்யாக்ஷஸ்ய வக்ஷ:ஸ்தலாத் ஆத்ருதா ஸுவ்ருத்தேந அத்ரோதிஜேந [ஸ்நவயிகராயிரேண] ஸம்வர்தம் [ஸஞ்சாதம்] ஆரண்யம் [ரக்தவர்ணம்] தமேவ ஸமுத்ரம் [விஹரம்] யஸ்ய, தம் ஸமுத்ரம் ॥—மஹாவராஹரூபியான எம்பெருமான் ஹிரண்யாக்ஷனுடைய அகல்மார்பைத் தனது தம்ஷ்ட்ரையாலே குத்திக் குருதிவெள்ளத்தைக் கொழி யச் செய்ய, அந்த ரக்தப்ரவாஹமானது ஸமுத்ரமெங்கும்பரவி, கடல் முழுவதையும் செந்நிறமாக்கிற்றும். அப்படி ஸஞ்ஜாதர க்தவர்ணமான ஸமுத்ரத்தை [உந்நித்ரஸம்ஸர்கா மேஹோ: ஸமித்ரேத ரம்ஸாஸி: உவஹஸஸ ஸக்ஷ:] மலர்ந்த முருக்கம்பூவின் நிறம் போன்ற நிறமுடைய செவ்விய கிரணங்களாலே பரிஹஸியா நின்றதாம் ஸ்ரீஸுதர்சநாக்ஷம். ‘என்னுடைய நிறத்தின் முன்னே உன்னுடைய நிறம் ஒங்காதுகாண்’ என்று சொல்லிப் பரிஹஸிப்பதுபோலேயிராநின்றதாம். அப்படிப்பட்ட ஸுதர்சந க்ஷமானது உங்களுக்கு நல்ல பாக்யத்தை நல்கவேணும்.

ஸுவஶதஶமேந்தஷாஶாஷீ்ட என்றும் ஸம்ஶயவீ்ட என்றும் பாக்யவிசேஷணங்கள். ஸம்வத்ஸித்திலே ஸுவாஹித்து பாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ளக்கூடியதாயும், ஸம்வத்ஸரபெ ரூபமாணவிஸ்ருதிகளின் விசேஷத்திலேஇழிந்தால்ஶாஸ்த்ர

யத்நங்களில் ஸம்ஶயம் வர்த்தியாதே உசிதம் என்று எதையும் நிஶ்சயித்தறியக்கூடியதாயுமுள்ள வாக்கியைத்தரவேணுமென்கை. ஶாஶாஸ்து = ப்ரஶாஸ்தி ஶிக்ஷயது:. «ஶாஸு அநுஶிஷ்டௌ» இதி பாணிநி:. «ஸந்தேஹஜ்ஞா நிவார்த்யதே» இதி வ்யுத்பத்தி:. ஶாஶாஸ்து இதி ப்ரயோக:. இந்த ப்ரயோகம் சாந்தஸமாகிலும் கவயஸ்து பஹவம் ப்ரயுஞ்ஜதே॥ (உஎ)

பத்மோல்லாஸப்ரதம் யஜ்ஜநயதி ஜகதீம் வர்த்தமாநப்ரபோதாம், யஸ்ய ச்சாயாஸமாநா லஸதி ஸவிதே ரோஹிணீ தாரகாட்யா। நாநாஹேத்யுத்கரத்வம் ப்ரகடயதி வியத் ப்ராப்தக்ருஷ்ணப்ரயாணம், ஶ்ரேயாம்ஸி ஸ்யாத் ஸந்த்ரோஷ்ய ஏவ ததச்ச பாதாதஸ்த்ராக்ரசேஷ்டம்॥ ॥ உஅ ॥

யத்	யாதொரு சக்ரமானது (2) யாதொரு ஸுதர்ஶநதேஜஸ்ஸானது
பத்மோல்லாஸப்ரதம்ஸத்	பிராட்டிக்கு ஆநந்தஜநகமாய்க்கொண்டு (2) தாமரைமலர்களுக்கு விகாஸஜநகமாய்க்கொண்டு
ஜகதீம்	உலகத்தை
வர்த்தமாநப்ரபோதாம் ஜநயதி	வளர்கின்ற அறிவையுடையதாகச்செய்கின்றதோ (2) வளர்கின்றப்ரகாஶத்தை உடையதாகச் செய்கின்றதோ,
யஸ்ய	யாதொரு சக்ரத்தினுடைய (2) சந்த்ரதேஜஸ்ஸினுடைய
ஸவிதே	ஸமீபத்திலே
தாரகாட்யா ரோஹிணீ ச ஸமாநா சாயா லஸதி	ஶ்ரவணத்தாலே சிறந்ததாய் சிவப்பாய் ஒப்பற்றதான ஒளி விளங்குகின்றதோ
தாரகாட்யா ரோஹிணீசாயாஸமாநா லஸதி	நக்ஷத்ரங்களில் சிறந்த ரோஹிணியானது சாயை போன்று விளங்குகின்றதோ,

யத்	யாதொரு சக்ஷமானது (2) அக்நி தேஜஸ்ஸானது
ப்ராதக்ஷிண்ய ப்ரயாணம் ஸத்	எம்பெருமானெழுந்தருளும் வழியைப் பின்செல்வதாய் (2.) ப்ராதக்ஷிண்யத்தை உடையதாய்
நாநாபேத த்ர்யாஶ்ர சக்ஷு	பலவகை ரூபங்களிற் காட்டிலும் சிறந்திருக்கும்படியை (2) பலவகைஜ்வாலைகளாலே உயர்ந்திருக்கும்படியை
ப்ரகடயதி	ப்ரகாசப்படுத்துகின்றதோ,
தத்	அப்படிப்பட்ட
த்ரய்யா விப்ரஸ்ய ஸாந்த்ரஸூர்ய தேஜஸமுதய இவஸ்திதம்	ஸூர்ய, வஹ்நி, சந்த்ரனென்ற த்ரிப்ரகாரமாயிராநின்ற தேஜஸ்ஸின் திரட்சி போன்றுள்ள
சாக்ரம் சக்ஷுஃ	திருவாழியினது சக்ஷமானது
வஃ பாது	உங்களை ரக்ஷிக்கவேணும்.

✤ ✤ ✤ யத் சாக்ரேக்ஷா த்ரய்யா விப்ரஸ்ய ஸாந்த்ரஸூர்யதேஜ ஸமுதய இவ (ஸாதி) தத் வஃ பாது ॥ 'ஸூர்யவஹ்நி சந்த்ரரூபேண தேஜோ வஸ்து த்ரயாத்மகம்' என்கிறபடியே ஸூர்யனென்றும் வஹ்நியென்றும் சந்த்ரனென்றும் மூன்றுபடிப் பட்டிருக்குமிறே தேஜஸ்ஸமுதாயம். அந்த மூவகையான தேஜஸ்ஸமுதாயங்களும் ஒன்று சேர்ந்து சக்ஷமாகப் பரிணமித்ததோ! என்னலாம்படியிருக்கிறதென்று சுதி ஸத்காரமாகப் பேசுகிறார். ஒவ்வொரு பாதத்தாலும் ஒவ்வொரு தேஜஸ்ஸின் ஸாம்யத்தை ச்லேஷ ஸம்ருத்தியாலே நயிப்பிக்குமழகு காண்மின். [யத் பத்மோல்லாஸஹேதுஸ்ஸத் ஜகதீதிமிரோத்ப்ரஸ்ரயாபாயம் ஜநயதி] 'பத்மோல்லாஸ' என்றவிடத்தில் ஸூர்யச்லேஷமும் 'ப்ரஸ்ரய' என்றவிடத்தில் சந்த்ரச்லேஷமுமாயிருக்கிறது. ஸூர்யனென்கிற தேஜஸ்ஸமுதாயம் பத்மங்களுக்கு [தாமரைப் பூக்களுக்கு] உல்லாஸத்தை [விகாஸத்தை]க் கொடுக்கும்; உலகத்திலுள்ள இருள்

களை அகற்றி எங்கும் ப்ரகாஶத்தை வளர்த்தும். ரக்ஷமானது, பாபாய: [து:ஷ்ட்யா:] உத்ஸாதயிஷ்வ=தீயாரை ஒழித்து நல்லாரை ரக்ஷிக்கிறதென்று பெரிய பிராட்டியாருக்குத் திருவுள்ளத்தில் உகப்பைத் தருமென்கை. ப்ரபோதமாவது ப்ரக்ருஷ்டஜ்ஞாநம்; அதை வளர்க்கிறதென்கை.

[யஸ்யாஸ்ஸோமேத்யாதி] வஹ்நியாகிற தேஜ: பதார்த்தத்தின் படி சொல்லுகிறது. யஸ்ய (வஹ்நேஸ்ஸ்ய) வர்ஷ்மணி தாரகாக்ர்யா (நக்ஷத்ர ஶ்ரேஷ்டா) ரோஹிணீ ஶ்யாமாஸுசேதநா (ஶ்யாமா சாவிநாஸஹிதா) ஸதி ஸ்வேஷ்டாய பூ:. தைத்திரீய யஜுஸ்ஸம்ஹிதையில் த்விதீயகாண்டத்ருதீய ப்ரஶ்நத்தில் "ப்ரஜாபதேஸ்த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்துஹிதர ஆஸந் தாஸ்ஸோமாய ராஜ்ஞேऽததாத் தாஸாம் ரோஹிணீமுபைத்" என்று தொடங்கிச் சொல்லப்பட்ட உபாக்யாநம் உணரத்தகும். 'அம்பா துலா நிதத்நி: அப்ரயந்தீ மேகயந்தீ வர்ஷயந்தீ சுபுணீகா' என்கிற ஸப்தக்ருத்திகாநக்ஷத்ரங்களும் மற்ற அஶ்விந்யாதி இருபத்தாறு நக்ஷத்ரங்களுமாகிற முப்பத்துமூன்று நக்ஷத்ரங்களுள் ரோஹிணிபக்கல் வஹ்நியுடைய ப்ரேமாதிஶயம் ப்ரஸித்தமிறே. இனி சக்ஷபக்ஷத்தில்—'ஶ்யாமாஸுசேதநா' என்றவிடத்து ஶ்யாமா அஸுசேதநா இதி பதச்சேத:. யஸ்ய (சக்ஷஸ்ய) வர்ஷ்மணி அஸுசேதநா ரோஹிணீ தாரகாக்ர்யா ச ஶ்யாமா அஸ்தி=ஶ்யாமையாவது காந்தி; அது, அஸுசேதநா—ஒப்பற்றது. ரோஹிணீ—சிவந்தது. [ரக்தவர்ணாயாம் காந்தௌ ரோஹிணஶப்தாத் ஸ்த்ரியாம் ஙீஷ்.] தாரகாக்ர்யா=தாரகமென்று ப்ரணவத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸாங்க்யாயந ப்ராஹ்மணத்திலே ப்ரணவஸ்வரூபமுண்டென்னுமிடம் அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாகதம். அக்ஷரேப்ய: ப்ரணவ:; ப்ரணவஶ்ரேஷ்டவ: இதி ஸம்க்ஷேப:. ப்ரணவஸம்பந்ததாலே ஶ்ரேஷ்டமாய் செவ்விதாய் அஸத்ருஶமான ஒளி சக்ஷத்தின் வர்ஷ்மத்திலே விளங்குமென்றதாயிற்று. "தாரகாக்ர்யா" என்பதற்கு உத்தாரகஶ்ரேஷ்டமான என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

[நாநாஜோதீத்யாதி] சந்த்ரஸேதோஜஸ்ஸானது நாநா ஜ்யோதிர்பி: (ப்ரஸ்ராவஸம்பந்நஜ்யோதிர்பி:) உஜ்ஜ்வலம் ப்ரகடயதி. "ரமே

ரவிப்ரப்ருதயஸ் ஸஹஸ்ராம்சு ஸந்நிதாநாயதேஜஸ:'' என்று ஸுதர்சந மாலையாலே தேஜஸ்ஸும் இப்போது ஜாஜ்வல்யமாநம். (ஸுதர்சந சதகத்தில் ஸப்தமாங்கம்.) நாநாஜ்வாலைகளாலே உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கும் அக்நி; ஸுதர்சநமானது பலவகை அஸ்த்ரங்களிற்காட்டில் உயர்ந்தது. இங்கு ஸுதர்சநத்தைச்சொன்னது அவயவியான திருவாழியிலே நோக்கு. "அஸ்த்ராகாரேண ஸம்ஸ்திதம்" என்றாரிறே பட்டரும் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்திலே. [பூர்வக்ருஷ்ணப்ரயாணம்] அக்நிக்கு 'க்ருஷ்ணவர்த்மா' என்றொரு பேருண்டிறே. க்ருஷ்ணமென்று தூமத்தைச்சொல்லிற்றாய் தூமத்தை மார்க்கமாகவுடையதென்றபடி. அதுபற்றியே இங்கும் பூர்வக்ருஷ்ணப்ரயாணமென்கிறது. ப்ரயாணமென்று மார்க்கவாசி. இனி ஸுதர்சநபக்ஷத்தில், க்ருஷ்ண:— எம்பெருமான்; எம்பெருமான்வழியைப் பின்பற்றிச் செல்லுகிறதென்கை. "கருதுமிடம் பொருது கைநின்ற சக்கரத்தன்" என்னக்கடவதிறே. ஆக இவ்வகைகளாலே த்ரிவிததேஜ: பதார்த்தங்களின் கூட்டரவு என்னும்படியாகவுள்ள சக்ரராஜனானது உங்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. (கஅ)

ஶோசிர்பி: பத்மராகத்ரவஸவர்ணைஶ்ஶோபமாநாவகாஶம், ப்ரத்யக்ரோந்நித்ரஶோணாம்புஜப்ரதிபடவபுஷா ஸந்நிஷிதம் பஞ்சபாணேந । அவ்யாத் ஸ்வஸ்ருஷ்டிஸம்ஹ்ருதிஸ்ருதநயம் க்ஷத்ரியாணாம் ஸமஸ்தாநாம், ஸ்ருஷ்டம் ஶோணிதௌகைஸ்ஸர இவ ஸததோ திவ்யஹேதீஶ்வரோ வ: ॥ கக ॥

பத்மராகத்ரவஸவர்ணை: — பத்மராகத்ரவத்தோடு ஒத்த ஶோபையையுடைய

ஶோசிர்பி: — கிரணங்களாலே

ஶோபமாநாவகாஶம் — விளங்குகின்ற ஸ்தாநத்தையுடைத்தாய்

ப்ரத்யக்ரோந்நித்ரஶோணாம்புஜப்ரதிபடவபுஷா — அப்போதலர்ந்த ஶோணாம்போஜத்தின் சிவப்புக்கு ப்ரதிபடமான திருமேனியையுடைய

ஸம்ரம்பேண — ஸுதர்ஶந ஸம்ரம்பத்தாலே

ஸஹாயிதம் — ஜயம்கூர்ந்தமாய்

(அந்வய)

ஹதாநாம் க்ஷத்ரியாணாம் ஶோணிதஜலௌகை: பூர்ணம் — கொல்லப்பட்ட க்ஷத்ரியர்களுடைய ரக்தப்ரவாஹங்களாலே நிரம்பப்பட்டு

ஜ்ஞ: ஸ்நாது: ந்ருபக்ஷதஸ்ய ராமநயம் — உள்ளே ப்ரவேஶமாக முழுகிக் கிளம்பின ஜாமதக்ந்யராமனையுடையதான

ஸரஸ இவ ஸ்ருதம் — குளம்போன்றுள்ள

திவ்யஹேதேரக்ஷம் — ஸ்ரீசக்ராக்ஷமானது

ஸவத: ஜ்வாலா — உங்களை ரக்ஷிக்கவேணும்.

*** உலகத்திலே எவரும் அழிப்பவரில்லாமையால் கொழுத்துத் திரிந்து கொடுமையியற்றிவந்த க்ஷத்ரியவம்ஸங்கள் பலவற்றை நாசம் செய்வதற்காக ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஜமதக்நிமுநியின் மனைவியான ரேணுகையினிடம் இராமனாய்த் திருவவதரித்து, பரஶு என்னுங் கோடாலிப்படையை ஆயுதமாகக்கொண்டு அதனால் பரஶுராமனென வழங்கப்பெற்று, தனது தந்தையின் ஹோமதேநுவைக் கவர்ந்து அத்தந்தையைக் கொன்றிட்டது காரணமாகக் கார்த்தவீர்யார்ஜுநனையும் அவனது குமாரர்களையுங் கொன்று அதனாலேயே க்ஷத்ரியவம்ஶம் முழுவதன்மேலும் கோபாவேஶங்கொண்டு உலகத்திலுள்ள அரசர்கள்பலரையும் இருபத்தொரு தலைமுறை பொருது ஒழித்திட்டு அப்படி ஒழிக்கப்பட்ட க்ஷத்ரியர்களின் ஶரீரஶோணிதங்களையெல்லாம் ஒருதடாகமாக அமைத்து அதில் மூழ்கி பித்ருக்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்ததாக ப்ரஸித்தமிறே. அந்த ஶோணித தடாகத்தோடே சக்ராக்ஷத்தை ஒப்பிட்டுப்பேசுகிறார். [ஶோணிதாஞ்சிதாதி.] பத்மராகரத்நம் போலே செவ்விய சுடர்பொலிந்த காந்திகளாலே விளங்கா நின்றும் பெரிய குழிபோன்றதாயுமிருக்கிற அக்ஷத்தை ''ஹதாநாம் க்ஷத்ரியாணாம் ஶோணிதஜலௌகபூர்ணம் ஸரஸ'' என்று ரக்தமய தடாகமாகச் சொல்லலாமிறே. [ப்ரத்யுதாஶோகே

த்ருஷ்டி] அப்போதலர்ந்த கிம்ஶுகவ்ருக்ஷத்தின் ஒளி போல் செவ்விய ஒளிபொருந்திய திருமேனியையுடையரான ஸ்ரீஸுத ர்சந புருஷன் த்ருஷ்டி திகழ்வதைப் பார்த்தால், அந்த ரக்தபடாகத்திலே முழுகிக்கிளம்பின ஸ்ரீவராஹராஜனோ என்னலாம்படியிராநின்றது. ஆக இவ்வகையாலே ஸாமர்த்யன் நிருமித்த ரக்தபடாகத்தோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்லலாம்படியான சக்ராக்ஷமானது உங்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்றதாயிற்று.

ஶோணிமா என்ற பாடமுண்டாகிலும் ஶோணிமா என்ற பாடம் லக்ஷணாநுப்ராஸத்துக்குச் சேரும். மேலே 'ஶோணிமா' என்றதிறே. க்ஷத்ரியாணாம் க்ஷதாநாந்த்ருஷ்டி பாடம். (கூக)

தந்தாநீந்த்ரியாணாம் க்ருதவிஷயமஹாகாநநக்ரீடநாநாம், த்ருஷ்டம் வக்த்ரேண க்³ரஹணயிஷணயா வாரிவ வாரணாநாம் । ஹ்ரீரம் யஸ்ய மதங்கம் கபிலி க்ருதயியா மந்தே யஸ்யாஷியாஸ், ஸ்வாமிநாம் ஸம்விதம் வஹ்நிஜமதிஹிதஸ்வாமி மக்ஷம் தக்ஷது ॥ ॥ எ0 ॥

யஸ்	யாதொரு சக்ரத்தை
க்ருதவிஷயமஹாகாநநக்ரீடநாநாம்	விஷயங்களாகிற பெருங்காடுகளிலே விளையாடின
இந்த்ரியாணாம் தந்தாநாம் வாரணாநாம்	இந்த்ரியங்களாகிற தந்தஜங்களை
க்³ரஹணயிஷணயா	பிடிக்கவேணுமென்கிறஎண்ணத்திலே
வக்த்ரேண	திருவாழிபாழ்வானுலே (2) வக்த்ர வகிர்யாலே
வாரிவஸ்	மதவாரணம் போல
த்ருஷ்டம்	உண்டுபண்ணப்பட்ட
ஹ்ரீரம் கபிலி யஸ்ய மதங்கம்	ஆழமானதொரு யந்த்ரக்குழியாக
க்ருதயியஃ மந்தே	யோகிமான்கள்நினைக்கிறார்களோ

தத் — அப்படிப்பட்ட

த்ரிஜகதிஹிததுக்ஸம்பதக்ஷ்யா — மூவுலகுக்கும் ஹிதமானவற்றை நன்றாகக் கொடுக்கவல்ல

கக்ஷ்யா — ஸ்ரீஸாதுஸத்மகக்ஷமானது

வ: அஸ்வப்நம் ஸம்விதம் ப்ரஸூயாத் — உங்களுக்கு ஸாக்ஷமான ஜ்ஞானத்தை அளிக்கவேணும்.

✥ ✥ ✥ பெரியகாடுகளிலே கொழுத்துத் திரிகிற யானைகளைப் பிடிப்பதற்காக ராஜாக்கள் ஆழமானதொரு குழியை வெட்டுவிப்பர்களிறே. [அந்தக் குழிக்கு வாரீ என்று பெயர்; குழி வெட்டாமல் யானையைப்பிடிக்கமுடியாதென்பது அநுபவஸாக்ஷிகம்.] அப்படிப்பட்ட குழிதானே இந்த கக்ஷம் என்று பெரியோர்கள் உத்ப்ரேக்ஷிப்பர்களாம். இது எந்த யானையைப் பிடிக்க யாராலே வெட்டப்பட்ட குழியென்னில் ராக்ஷஸமும் ஶ்லேஷமும் பொலியப் பேசுகிறார் காண்மின். [த்ருஷ்டாந்தமாத்ரமிதி.] விஷயாரண்யங்களாகிற காடுகளிலே செருக்கித் திரிகின்ற இந்த்ரியங்களாகிற த்ருப்த கஜங்களைப் பட்டிமேயவொட்டாமல் பிடித்துக்கொள்வதற்காக [ஸக்ருத்ப்ரபந்ந ஸம்ருத்தி] கஜம பிடிக்கக் குழிவெட்டுவான் ஸக்ரவர்த்தி; இந்த கக்ஷமாகிற குழியை வெட்டினவன் திருவாழியாழ்வான். ஸக்ரமென்று ஸைந்யத்தையும் திருவாழியையும் சொல்லக்கடவது. இத்தால் எல்லாருடைய இந்த்ரியங்களையும் நிக்ரஹித்து அடக்கியாளவல்லது ஸக்ராக்ஷமென்றதாய்த்து. அப்படிப்பட்ட கக்ஷமானது உங்களுக்கு ஸாக்ஷாத்காரத்தை அளிக்கக்கடவது. [த்ரிஜகதி ஹிததுக்ஸம்பதக்ஷ்யா.] "ஸர்வபூதாநாம் ஸம்பத்க்ஷாநமாம் ஜ்ஞானம் ப்ரயச்சதே" இத்யாதிநா. த்ரிஜகதிக்கு ஹிதமாயுள்ளவைகளை ஜ்ஞானமாகக்கொடுப்பது என்றபடி. [வாரீ வஸ்] "வாரீ து கஜபந்தநீ" என்ற அமரகோஶத்தின்படி வாரீஶப்தம் ஸ்த்ரீலிங்கமாயினும் "ஸ்த்ரீலிங்காதுஸ்பதா: புருஷேண ஸ்த்ரீலிங்கா அபி பவந்தி" என்கையாலே வாரீவஸ் எனப்பட்டது. (எ௦)

ப்ராணாதீநு ஸஂநிய ப்ராணிஹிதசேதஸாம் யோகிநாம் ஹ்ருதயே, தாஹும் ஸஂகோசய்ய ரூபம் விரசிதஹ்ருதயாகாசஸந்நிதிகே ந। ப்ராப்தம் யத் ஸாத்ராபஷேண ஸ்வசேஷிசேஷத்வம் யாசேசேப்யஂ வஃ, ஸாதயாது தத் ஸாதஸாபாஸஸ்வஸ்த்ய வரிவஸிதம் ஸாஷராக்ஷாயாயாக்ஷம் ॥   ॥ ௭௧ ॥

	(யோகதந்த்ரங்களிற் சொன்ன கட்டளையிலே)
ப்ராணாதீநுஸஂநியஸ்ய	ப்ராணன் முதலான வாயுக்களை அடக்கி
ப்ராணிஹிதசேதஸாம்	நியத சித்தர்களாயுள்ள
யோகிநாம்	யோகிகளுடைய
ஹ்ருதயே	ஹ்ருதயத்தில்
தாஹும் ரூபம் ஸஂகோசய்ய விரசித ஹ்ருதயாகாச ஸந்நிதிகே ந	பெரிய வடிவைச் சுருக்கி ஹ்ருதயாகாசத்தில் ஸந்நிதிப்பட்டு வாஸம் பண்ணின
ஸாத்ராபஷேண	ஸ்ரீ ஸுதர்சந ஸாராஷத்திலே
ஸ்வசேஷிசேஷத்வம் யத் யாசே ப்ராப்தம்	தன் பெருமைக்குத் தக்க யாதொரு இருப்பிடம் அடையப் பட்டதோ,
தத்	அந்த
ஸாதஸாபாஸஸ்வஸ்த்யவரிவஸிதம்	யோகத்ரய ஸம்பூஜிதமான
ஸாஷராக்ஷாயாயாக்ஷம்	செங்கண்மாலின் திவ்யாயுதத்தினுடைய சக்ஷமானது
வஃ காசேசஂ ஸாதயாது	உங்களுக்கு காம்யங்களைக் கொடுக்கக்கடவது.

❖ ❖ ❖ சக்ஷத்தின் பெருமையைப் பேசுகிறார். ப்ராணாதி வாயுக்களை அடக்கிக்கொண்டு ஸமாதியிலே நெஞ்சு சென்றி

ருக்கும் பொழிகளின் அனுஸந்தானத்திலே ஸாவஸேக்ஷமான ஷோடஶாகாரத்திலே திருவாழியாழ்வான் வீற்றிருக்கும் போது தம்முடைய விஸ்தாரத்தோடே வீற்றிருக்க முடியாமையாலே ஸங்கடமான அந்த ரூபத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு வருத்தத்துடனேயிறே வீற்றிருக்கும்படியாயிருக்கும்; அங்கே அப்படி க்லேசப்பட்டு வீற்றிருந்த திருவாழியாழ்வானுக்குத் தம பெருமைக்குத் தக்கவாறு யதேஷ்டமாக வீற்றிருக்கைக்குரிய விஶாலமான அவகாஶமாகிற ஸ்தானவிஶேஷம் கிடைத்ததாம். அப்படிப்பட்ட ஸங்கோசஸங்கடமான சக்ராக்ஷமானது உங்களுக்கு ஸமஸ்தாபீஷ்டப்ரதமாகவேணும் என்றதாயிற்று.

[விஶேஷித ஷோடஶாகாரசக்ரஸ்வரூபம்.] ஹாரீதஸ்ம்ருதியிலே [3—1—1.] “அஷ்டபுஜம் ஷட்கோணம் ஸுதர்ஶநம் ஷோடஶாரம் பீதவர்ணம் ஸுதர்ஶந.....” இத்யாதி ஶ்ருதியை அநுஸந்திப்பது. ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஷோடஶாயுதஸ்வரூபத்தையும் ஸ்மரிப்பது. “ஷட்கோணம் விஷமம் பரமேஶ்வரஸ்ய” இத்யாதிகம் ச. ஷோடஶமென்றது ஸங்க்ஷேபமென்றபடி. “ஸுதர்ஶநம் பஞ்சாரம் ஷோடஶாரம் பஞ்சவர்ணம் பஞ்சவர்ணக” இத்யாதிகளிலும் “போதிற்கமலவன் னெஞ்சம் புகுந்தும்” இத்யாதிகளிலும் சொல்லுகிறபடியே பொழிகளின் ஷோடஶாகாரவடிவானவன் திருவாழியாழ்வானேயோவென்னில்; தாதாத்ம்யாவனை முதிர்ந்தால் இங்ஙனே சொல்லக் குறையில்லையிறே. அபேதோக்தியிறே எங்குமுள்ளது.

ஷட்கோணஷட்ப்ரஸ்ய என்றவிடத்து ஷட்கோணமாவது ஞானாக்ர வ்யூஹகம். (எக)

விஷ்ணு வீர்யேண யாந்த்ரா ப்ரணதவரதயா பஞ்சவாஸ
ஸ்யஸேவ்ய, சக்ராயுதஸ்ய பிம்பம் பரிஸமஸித ஜபாபாஷ்ப
கோஶாத் த்ரிகோணா । பார்ஶ்வேத்ரேப்யஶ்வேத்ரவேத்ராதி
தத்வதோ வேத்ராஸ விராஜமாநம், ஸ்தானஸ்த்யாதித்ய ரோசிஸ்
தவிவ மம தம: பாதராயாஜ்ஞக்ஷேஷ்டு ॥ ॥ எஉ ॥

மத்யே	நடுவிடத்தில்
வைஶ்வாஸஸ்ய	எழுந்தருளியிருக்கிற
சக்ராயுதஸ்ய	திருவாழியாழ்வானுடைய
சரணநகமுகா விநிர்யந் யாந்த்ரா	திருவடி நகங்களில் நின்றும் உண்டான நிரூடமான ஜ்வாலைகளாலே
விஸாரு	வ்யாப்தங்களாய்
பரிஹஸிதஜ்வாலா ஜ்வாலகோஶாந்	ஜ்வாலாகலாப மஹாப்ரவாஹங்களைப் பரிஹஸித்திரா நின்ற
ப்ரகாஶாந்	ப்ரகாஶங்களை
பிப்ரத்	தரியா நின்றதாய்

(அதஏவ)

ப்ராத:	ப்ராத:காலத்தில்
தத்ர தத்ர	அங்குமிங்கும்
பாண்டுமேகை: ஶுப்ரமேகை: ஸமேகை:	வெளுத்த பல மேகங்களாலே
விஸ்ருத	வ்யாப்தமாயும்
ப்ராதஸ்ஸந்த்யாருணாபி: ஸ்த்தம். ச	உதயகாலத்து ஸூர்யனுடைய கிரணங்களாலே வ்யாப்தமாயுமுள்ள
வ்யோம இவ விப்ராஜமாநம்	வானம்போல் விளங்குகின்ற
ரதாங்கம் ஶுக்லம்	திருவாழியினது ஶுக்லமானது
பவத: பாது	உங்களைக் காக்கவேணும்.

✤ ✤ ✤ ஶுக்லத்துக்கு ப்ராக்ருதிகமாய் ஸூர்யோதயஸமய ஸந்த்யாவஸ்த்தையான ஆகாஶத்தோடே ஸாம்யம் பேசுகிறார் இதில். அது எங்ஙனேயிருக்குமென்னில்; வெண்ணிறமான மேகங்களாலே விளங்கப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே ஶுப்ரமான காந்தியையுடையதாயும், ப்ராத:காலஸூர்யனுடைய செஞ்சுடர்ச்சோதிகள் விரவப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே செவ்விய காந்தியையுடையதாயுமிருக்கும்; ஶுக்லமும் அங்ஙனேயிராநின்றதோ வென்னில்; ஆம்; [மத்யே வைஶ்வாஸஸ்ய சக்ராயுதஸ்ய சரணநகமுகா விநிர்யந்யாந்த்ரா விஸாரு பரிஹஸிதஜ்வாலா ஜ்வால

கோமாநு ப்ரகாமாநு ஸித்³தா⁴ஶ்ரீ] ஹஸ்தத்திலே எழுந்தருளியிராநின்ற திருவாழியாழ்வானுடைய திருவடிகளிலுள்ள திருநவங்களினின்றும் கிளர்ந்த வெண்சுடர்களும் ஜபாகுஸும ஸத்³ருஶமான தனது செஞ்சுடர்களும் கலசி விளங்கும் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது அந்நனையிராநின்றதென்னக்குறையில்லையிறே.

விஶத³ என்றது ஸம்வைஶத³ என்றபடி. வீப்ர:— ‘‘வீப்ரம் த்வம் விபு⁴ராஜஸ்'' இத்யமர:. ஶோணைர்ஜ்யோதிஸ்ஸை வெண்மையாக உணர்ப்பது ஔசித்யம். [ஸந்தே³ஹ:] ‘‘ஸந்தே³ஹம் ஸம்ஶயம் ஜக³ஸம் ஸந்த³ந்'' இத்யமர:. ஸந்தே³ஹாலங்காரம்.

ஶ்ரீவாணீவாக்³த்³யுதாத்³யா வித³த⁴தி ப⁴ஜநம் ஶக்தயோ யஸ்ய
தி³க்ஷு, ப்ராஹுர்வ்யூஹம் யதா³த்³யம் ப்ரத²மமபி கு³ணம் ஶாரதீ³
வர்ணராத்ரீ । ஶோணாம் ஶாணாம் ச மூர்த்திம் ப்ரத²யதி
பா⁴ர்க³வ: ப்ராக்ஞ: ப்ராயஶ்சநாஶி:, ஸ்வக்ஞாநம் யஸ்ய தே³வோ
தி³ஶது தத³நவத்³யம் பக்ஷ்யம் ஸ்வக்ஷதாம் வ: ॥ ௭௩ ॥

வர்ணராத்ரீ ஶாரதீ³	வர்ணராத்ரு வாக்கானது
யத்	யாதொரு சக்ரத்தை
ஆத்³யம் வ்யூஹம்	வாஸுதே³வாதி³ ப்ரத²மவ்யூஹமாகவும்
ப்ரத²மம் கு³ணமபி	ஜ்ஞாநமென்கிற ப்ரத²மகு³ணமாகவும்
ப்ராஹ	சொல்லாநின்றதோ,
ஶ்ரீவாணீவாக்³த்³யுதாத்³யா: ஶக்தய:	ஶ்ரீ, வாணீ, வாக், த்³யுதாநீ என்கிற (வாஸுதே³வாதி³களின்) ஶக்திகள்
தி³க்ஷு	கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும்
யஸ்ய	யாதொரு சக்ரத்திற்கு
ப⁴ஜநம் வித³த⁴தி	ஸேவை பண்ணுகின்றனவோ

ப்ராஞ்ச: பௌராணிகாஶ்ச	பூர்வர்களும் பௌராணிகர்களும் [illegible]
யஸ்ய மத்⁴யே	யாதொரு அக்ஷத்தின் மத்யத்தில் (இருந்துகொண்டு)
ஸத்தாநாம் ப்ரார்த்த²நாபி⁴:	ஸத்துக்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க
கோ⁴ராம் ஶாந்தாம் ச மூர்த்திம்	பயங்கரமாயும் ஸௌம்யமாயுமுள்ள வடிவை
ப்ரகடயதி	வெளிக்காட்டுகின்றதோ,
தத³க்ஷம்	அந்த அக்ஷமானது
வ:	உங்களுக்கு
அநகா⁴ம் அத்⁴யக்ஷதாம் தி³ஶது	குற்றமற்ற ஆதிராஜ்யத்தைக் கொடுக்கவேணும்.

◆ ◆ ◆ [பாஞ்சராத்ரஜ்ஞா: யத் (அக்ஷம்) ஆத்³யம் வ்யூஹம் ப்ராஹு:] ஆத்³யவ்யூஹமாவது "சதுர்வித⁴ஸ்ய ஸம்ப⁴வாத் முமுக்ஷூணாம் ஹிதாய வை । அநிருத்³தா⁴தி³பே⁴தா³நாம் ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²த்யந்தஸித்³த⁴யே." இத்யாதி ஸமஸ்தஶாஸ்த்ரவசநங்களாலே சொல்லப்படுகிற வாஸுதே³வஸங்கர்ஷண ப்ரத்³யும்நாநிருத்³த⁴ரூபேண நிற்கும் நிலை. அஹிர்பு³த்⁴ந்ய ஸம்ஹிதாதிகளிலே ஸ்ரீஸுத³ர்ஶநனே இந்த வ்யூஹரூபியாகச் சொல்லியிரா நின்றதிறே. "வாஸுதே³வாதி³கம் சக்ரம் வ்யூஹம் ப்ராயஶிகம் விது³: । உதயாரவிந்தாகாரத்வம் ப்³ரஹ்மஸம்பா⁴வத: ।" இத்யாதி. இந்த ஶ்லோகத்தில் மத்⁴யபத³த்தாலே அக்ஷந்தானே ஸூசிதமாகிறது. ஸுத³ர்ஶநமன்றோவென்னில்; அவயவாவயவிகளுக்கு அபே⁴தோபசாரமிருக்கிறபடி. [யத் ப்ரத²மம் கு³ணம் ப்ராஹ] ஜ்ஞாநபை³ஶ்வர்யவீர்ய ஶக்திதேஜஸ்ஸுக்களென்கிற ஆறு கு³ணங்களுள் ஜ்ஞாநமிறே முதலாவது. அது தான் அக்ஷமென்று ஸம்ப்ரதா³யம் சொல்லுகிறதாய்த்து. இவற்றுள் ஜ்ஞாநத்தை அம்ஶியாக வைத்து மற்ற கு³ணங்களைத் தனை அதற்கு அம்ஶங்களாகச் சொல்லிவந்த அஹிர்பு³த்⁴ந்யஸம்ஹிதையிலே "ஜ்ஞாநமேவாபரம் ரூபம் ப்³ரஹ்மண:பர

ரக்ஷந:। ததா தே சத்வாரோ வ்யூஹா: ப்ரஹ்லாதயாதர் வேதிந:" என்கையாலே இப்படி சொல்லக்குறையில்லையிறே. இவ்விடத்திலும் அவயவாவயவிபேதாபேதௌ த்ரஷ்டவ்யௌ.

[திக்ஷு ஸ்ரீவாஸுதேவாத்யா: சத்வார: தத்பார்ஷதா: ஸந்தி.] கீழ்ச்சொன்ன வாஸுதேவாதி சதுர்மூர்த்திகளுடைய ஶக்திகளென்று ஸம்ப்ரதாயங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீவாஸுதேவாதிகள் நால்வரும் ப்ராச்யாதிகளான நான்கு திசைகளிலே நின்றுகொண்டு வாஸுதேவஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்நாநிருத்தரூபியான ஸ்ரீஸுதர்ஶநாக்ஷத்தை ஸேவியாநின்றார்கள் என்கிறார். இதற்கு ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ப்ரமாணங்கள் கண்டு கொள்வது. [பஶ்யந்தஸ்தே ஶக்தய: ப்ராக்ப்ரதிஷ்டா: ஸ்தானப்ராப்த்யர்த்தம் ஸ்வாமிநம் ஸ்வஸ்ரோதஸா ச மூர்த்திம் ப்ராப்யந்தி] ஶக்திகள் மூர்த்தாதிரூபமாகத் திருவாழியாழ்வானுடைய வடிவை ஸேவிக்க விரும்பும்போது அவர்களின் ப்ரார்த்தனைக்கு அநுகுணமாக ஸாதநமான மூர்த்தியோடே ஸேவை ஸாதிப்பர். "ஸகலஸகலரூபதர்ஶிதஸக்தி ப்ரதிஸ்வரூபாய" என்று மேலே சொல்லுகிறபடியே ஸந்நிஷிதிவாரணத்துக்காக ஶக்திகள் ப்ரார்த்திக்கும்போது "ஷடுஞ் ஸம்வேதஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷ" என்கிற ஸம்கல்பரூபத்தோடே ஸேவை ஸாதிப்பர் என்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஸுதர்ஶந வாஸுதேவனை ஸமீபத்திலே ஸேவியாநின்ற அக்ஷமானது உங்களுக்கு நிரவத்யமான ஸ்ரேயஸ்ஸைத்தை அளிக்கக்கடவது. அக்ஷமாவது, பலபேர்களுக்கு ப்ரதானமாயிருக்கை. இதனை வேண்டுவாருமுண்டிறே. (௭௩)

ரக்ஷேத்வோ தக்ஷிணோ ரக்ஷந் ரக்ஷஸ்தத் ப்ரமணம் யக்ஷ்யேத்யேயக்ஷ்ய ஜநாநாம் அக்ஷீணக்ஷீணப்ராணநாம் ஸ்வர்ணக்ஷிதிமாதர்ஜிக்ஷாநக்ஷ்யேக்ஷ। நிக்ஷிப்ய க்ஷிப்ரமக்ஷ்யம் ஜகதி யது ஸுக்ஷேஸ்தாம் திவ்யரஸைஸ், அக்ஷாணாநக்ஷ்யாணாம் தக்ஷ க்ஷபயிதா லவதாரக்ஷ்ஜிஞ்ஜ் க்ஷக்ஷு॥ ॥ ௭௪ ॥

ரணே	போர்க்களத்திலே [பட்டு
ரக்ஷோவ்யூஹக்ஷதம்	ராக்ஷஸவ்யூஹத்தாலே நலியப்
த்ரபாவநம்ரம்	வெட்கம் தோன்றுகின்ற
ஸுரகணம்	தெய்வஸைன்யத்தை
ரக்ஷதி	ரக்ஷியாநிற்கிற
யத்	யாதொரு அஸ்த்ரமானது
வஜ்ரஶிக்ஷாநபேக்ஷ	வஜ்ராயுதப் பயிற்சிவேண்டாத,
வாஸவஸ்ய ஸாம்ராஜ்யே	இந்த்ரனுடைய ஸாம்ராஜ்யத்திலே
அக்ஷீயமாணாம் லக்ஷ்மீம் க்ஷிப்ரம் நிக்ஷிப்ய	மேன்மேலும் வளர்கின்ற செல்வத்தைச் சடக்கென ஸ்தாபித்து
தக்ஷதாம்	தனது வல்லமையை
ஜகதி க்யாபயதி	உலகத்திலே ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டுகின்றதோ
தத்	அப்படிப்பட்ட
அக்ஷஜித்த்யேயம்	ஜிதேந்த்ரியர்களுக்கு த்யேயமான
ஶ்ரீவ்ரஜேஶ: அஸ்த்ரம்	ஸ்ரீ வக்ராஸ்த்ரமானது
பவதாம்	உங்களுடைய [மையை
அக்ஷாமாம் அக்ஷமாம்	குறைவின்றி வளர்கின்ற பொறு
க்ஷபயது	போக்கடிக்கவேணும்.

* * * [யத் (அஸ்த்ரம்) ரணே ரக்ஷோவ்யூஹக்ஷதம் (அத ஏவ) த்ரபாவநம்ரம் ஸுரகணம் ரக்ஷதி] போர்க்களத்தில் ராக்ஷஸவ்யூஹத்தாலே உபத்ரவிக்கப்பட்டு வெள்கித் தலை கவிழ்ந்து நின்ற தேவகணத்தை ரக்ஷியா நிற்குமாய்த்து அஸ்த்ரம். [வஜ்ரஶிக்ஷாநபேக்ஷவாஸவஸ்ய ஸாம்ராஜ்யே அக்ஷீயமாணாம் லக்ஷ்மீம் க்ஷிப்ரம் நிக்ஷிப்ய (ஸ்வீயாம்) தக்ஷதாம் ஜகதி க்யாபயதி.] 'தேவேந்த்ரன் வஜ்ராயுதத்தை ப்ரயோகிக்கவேண்டிய முறைகளை அப்யஸிக்கத் தேவையில்லை' யென்னும்படி வஜ்ரப்ரயோகத்தாலாக வேண்டிய கார்யங்களை அஸ்த்ரந்தானே நிர்வஹிக்கையாலே, வஜ்ரஶிக்ஷையைப் பயில விரும்பாத அந்த இந்திரனுடைய ஸாம்ராஜ்யத்திலே என்றும் குன்றாத விஜயலக்ஷ்மியைக் கடுகக் கொண்டுவைத்து இதனாலே ஸ்வஸாமர்த்யாதிஶயத்தை உலகத்தில்

ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாக்குகின்றதாம் அக்ஷம். [அக்ஷூ வ்யாப்தௌ] அக்ஷமென்று இந்த்ரியவாசகம். இந்த்ரியங்களை ஜயித்தவர்களாகிறார் ஜிதேந்த்ரியர்களெனப்படுகிற அமலமுநீந்த்ராதிகள்; அவர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷமென்றது ப்ரத்யக்ஷமென்றபடி. "ப்ரக்ஷம் ப்ரத்யக்ஷம் ஸர்வஸ்யம்" இத்யமர:. "ஸ்வஜநமுநீந்த்ரப்ரத்யக்ஷித" என்றாரிறே தேசிகனும். இப்படிப்பட்ட அக்ஷமானது [ஸஹதாம் அக்ஷாமம் அக்ஷமம் க்ஷபயது.] அக்ஷமையாவது அஸஹிஷ்ணுதை. பிறர் மினுக்கம் பொறாமை. இது ஒவ்வொருவர்க்கும் ஔஷதமில்லாத வ்யாதியாயிறேயிருப்பது. "மயித்ராயமாணாயாம் விஸ்வதோஷா பாமரிணா। நஸக்ருச்ச்ரவேணாபி நிரவத்யநயாந்தமு॥" [ஸங்க்ஷேப ஸூயோபாக்யே] என்றிறே அஸூயையின் பேச்சு. "ஆவாதமாதீமோராநுவிதமாக்யமஸூயா" என்று ப்ராயஸ்சித்தாலும் விட்டு நீங்கமாட்டாத வ்யாதியிறே இது. இப்படிப்பட்ட அஸூயையானது ஸ்ரீஸுதர்சனகடாக்ஷத்தாலே உங்கட்கு நீங்கவேணுமென்று ஆசாஸிக்கிறார். [அக்ஷாமம்] க்ருசமாயிருப்பது க்ஷாமமெனப்படும். அக்ருசமானது அக்ஷாமம்; அதிகமான என்றபடி.

அத்ரேதமவதேயம்.

அக்ஷவர்ணநபரங்களான இப்பதின்மூன்று ச்லோகங்களிலும் அக்ஷசப்தம் நபும்ஸகலிங்கமாகவே வ்யாக்யாதமாயிருக்கின்றது. பாணிநீய லிங்காநுசாஸநத்தில் நபும்ஸகாதிகாரத்தில் "அக்ஷமிந்த்ரியே" என்று சொல்லப்பட்டது. "அங்கு இந்த்ரியே கிம்? ரதாங்காதௌ மாபூத்" என்றார் வ்ருத்திகாரர். ஆகையாலே இந்த்ரியவிஷயத்தில நபும்ஸகமேயான இங்கு ப்ரயோகித்தது எங்ஙனே சேருமென்று சிலர் சங்கிக்க இடமுண்டு. சில கோசகாரர்கள் ப்ரக்ருதார்த்தத்திலும் நபும்ஸகமென்று நிர்தேசிக்கக் காண்கிறோம். ♣ லிங்கமசிஷ்யமென்பதுமொன்றுண்டிறே. (௭௪)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கராண்ணங்கராசார்யவிரசிதே
ஸ்ரீஸுதர்சனசதகவ்யாக்யானே
அக்ஷவர்ணனம் ஸமாப்தம் ।

அத ஸுதர்ஶநஷட்கம் ப்ராரம்ப:

ஜ்யோதிஶ்சூடாமௌலி த்ரிநயநவதந: ஷோடஶோத்க்ரபாஹு:, ப்ரத்யாலீடேந திஷ்டந் ப்ரணவஶஶதராதார ஷட்கோணவர்தீ । நிஸ்ஸீமேந ஸ்வதாம்நா நிகிலஜகத் க்ஷேமவந்நிர்மிமாண:, தத்யாத் ஸர்வதோ வ: ப்ரதிபட பருஷ: சக்ரராஜ: விஜயாய ॥ ௭௫ ॥

ஜ்யோதிஶ்சூடாமௌலி:	சோதிசூழ்ந்தமுடியையுடையராய்
த்ரிநயநவதந:	மூன்று கண்களுள்ள முகத்தை யுடையராய்
ஷோடஶோத்க்ரபாஹு:	நீண்ட பதினாறு திருக்கைகளை யுடையராய்
ப்ரத்யாலீடேந திஷ்டந்	இடத்திருவடியை நீட்டி வலத் திருவடியைக் குறுக்கி நிற்கை யாகிற ப்ரத்யாலீடஸ்திதியிலே நிற்பவராய்
ப்ரணவஶஶதராதார ஷட்கோணவர்தீ	} ப்ரணவத்தையும் சந்த்ரமண்டலத் தையும் ஆதாரமாகவுடைய ஷட்கோணயந்த்ரத்திலே எழுந் தருளியிருப்பவராய்
நிஸ்ஸீமேந	எல்லையில்லாத
ஸ்வதாம்நா	தனது தேஜஸ்ஸாலே
நிகிலஜகத்	எல்லாவுலகத்தையும்
க்ஷேமவத் நிர்மிமாண:	க்ஷேமமுடையதாம்படி செய்த ருள்பவராய்
ப்ரதிபட பருஷ:	ப்ரதிபக்ஷிகளுக்குக் கொடிய வரான
ஸர்வதோ சக்ரராஜ:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
விஜயாய தத்யாத்	விஜயத்தை அளிக்க வேணு [மென்கை.

✦ ✦ ✦ ஆகக் கீழெல்லாம் ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநாவயவங்களைப் பற்றி வர்ணித்தாராயிற்று. இனிமேல் ஶ்லோகாந்தம் முடிய அவயவியான ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநபுருஷனுடைய வர்ணநமாய்ச் செல்லுகிறது. [ஸௌதர்ஶந: ப்ரபாவ: ஸ: பௌருஷாய ஸம்பதாம்] திருவாழியாழ்வானுடைய க்ருபையாலே உங்களுடைய பௌம்ஸ்த்வம் நிலைநிற்கக் கடவதென்கிறார். அவர் தாம் எப்படிப்பட்டவரெனனில்; [ஜ்யோதிஶ்ஶிகாபமௌளி:] ஜ்யோதிஶ்ஶிகாபா மௌளிர்யஸ்ய ஸ:. ஜ்யோதி:புஞ்ஜமாகிற ஊர்த்வாக்ர ஜடைகளையுடைய முடியையுடையவர். [த்ரிநயநவக்த்ர:] மூன்று திருக்கண்களோடே கூடின திருமுகமுடையவர். [ஷோடஶோத்துங்கபாஹு:] நீண்ட பதினாறு திருக்கைகளையுடையவர். [ப்ரத்யாலீடேந திஷ்டந்] ப்ரத்யாலீடமென்கிற ஸ்திதிவிஶேஷவிஶிஷ்டராய் நிற்பவர். இடதுகாலை முன்புறமாக நீட்டிவைத்து வலதுகாலைப் பின்புறமாகச் சுருக்கிவைத்து நிற்பதொரு ஸ்திதிவிஶேஷத்திற்கு ப்ரத்யாலீடமென்றுபெயர். "ஸ்யாத் ப்ரத்யாலீடமாலீடமிதி ஸ்தாநபஞ்சகம்" என்ற அமரகோஶத்தின வ்யாக்யாதாக்கள் "வாமபாதப்ரஸாரேண தக்ஷிணபாதஸங்கோசவ்ருத்தி: ப்ரத்யாலீடம்" என்றுரைத்தார்கள். ஶரபாஜவிம்ஶதியில "ப்ரத்யாலீடஸ்திதிஸேவமதாம்" என்று ஸ்ரீதேஶிகனருளிச்செய்ததும இப்பொருளிலேயிறே. [ப்ரணவஶிக்யாதாரஷட்கோணவர்த்தீ] "ஷடரசக்ர ப்ரதிஷ்டித!" என்றார் தேஶிகனும். ப்ரணவத்தையும் வஹ்நியையும ஆதாரமாகக்கொண்ட ஷட்கோணத்திலே எழுந்தருளியிருப்பவர். முன்னே வஹ்நிபீஜத்தையெழுதி அது தன்னிலே ப்ரணவத்தையெழுதி அதன் மேல் ஷட்கோணாகாரமிட்டு அதுதன்னிலே திருவாழியாழ்வானை ப்ரதிஷ்டாபநம பண்ணும் முறை வாய்ந்த ஸுதர்ஶந யந்த்ர ஸம்ஸ்தாந விஶேஷத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறபடி. "வஹ்ந்யாய:காரி யந்த்ரே ஷட்கோணே ச தத்கோணேஷ்வேவ ஸ்வராஜம்" என்பர் மேலேயும். [நிஸ்ஸீமே தேஜோத்யாதி.] அநவதிகமான தம்முடைய தேஜஸ்ஸாலே உலகமனைத்தையும வாழ்விக்கவல்லவர்,

"ஸாந்த்ர" என்று பாடமானபோது 'ஸந்தேஹத்தாலே' என்று பொருளாம். [ப்ரதிபடவராஹ:] ப்ரதிபக்ஷிகளான அஸுராராக்ஷஸர்களுக்கு பயங்கரர். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ பூவராஹன் உங்களுக்கு வாஞ்சிதஸம்பத்தைக் கொடுக்கவேணும். மிடுக்கைத்தந்தருளவேணுமென்கை. "வராஹம் வராஹவபுஷா தேஜஸா" என்று நிர்வசனமாகையாலே தேஜஸ்ஸை அளிக்கவேணுமென்னவுமாம். (எ௫)

வாணீ பௌராணிகீயம் ப்ரதயதி மஹிதம் ப்ரேக்ஷணம் கைடபாரே: சக்திர்யஸ்யைவ தம்ஷ்ட்ரா நவவரகலபப்ராந்தவாத்ரீயமாணா । தஸ்யாம் யத்தத்பவாயோ நநிர்மிதக்ஷிதிராரதோ தம்ஷ்ட்ரா ஸக்த:, தேவ்யம் போ சதாநாவேஷ்டம் சுழிவக்தா ஸ விபவம் தாஸஹஸ்ரஜ: ॥ ௭௬ ॥

பௌராணிகீ வாணீ	புராணவாக்கானது [மஹாவராஹஸூக்தங்கள்]
யம்	யாதொரு திருவாழியாழ்வானை
கைடபாரே:	பரமாத்மாவுடைய
மஹிதம் ப்ரேக்ஷணம் ப்ரதயதி	சிறந்த ஸங்கல்பமாகத் தெரிவிக்கின்றதோ,
யஸ்ய சக்தி:	யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய சக்தியானது
தத்விபூத்யாம்	அந்தஎம்பெருமானுடைய விபூதியில் (அதாவது, அவனுடைய விபவாவதாரங்களில்)
தம்ஷ்ட்ரா நவவரகலப ப்ராந்தவாத்ரீயமாணா	பாணமென்னதம்ஷ்ட்ரையென்ன நவமென்ன கோடாலியென்ன இவை முதலானவற்றில் ஆவேசித்திரா நின்றதோ,
நிசிதசக்தி:	தீக்ஷ்ணசக்திகளான
நாரகாரிதேஹஸ்த	நாரகாதிசத்ருக்களாலும்

யத்தத்வம் ஶௌரே: கதமபி நஶக்ய:	யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய உண்மையான ஸ்வரூபம் அறிந்துகொள்ள முடியாதோ
ஸ: சக்ரராஜ:	அப்படிப்பட்ட சக்ரராஜன்
வ:	உங்களுடைய
துஸ்தராம்	ஸ்வப்ரயத்நத்தாலே போக்கிக்கொள்ள முடியாததும்
தைவீம் மாநுஷீம் ச விபதம்	தைவாயீநமும் மாநுஷ்யாயீநமுமான ஆபத்தை
க்ஷிபது	போக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ [ஸ: சக்ரராஜ: வ: தைவீம் மாநுஷீம் ச விபதம் க்ஷிபது] உங்களுக்கு தைவமூலகமாகவும் மாநுஷ்யமூலகமாகவும் விளைகின்ற விபத்துக்களைத் திருவாழியாழ்வான் போக்கியருளவேணும். அவர் எப்படிப்பட்டவரென்னில்; [யம் பௌராணிகீ வாணீ கைடபாரே: மஹிதம் ப்ரேக்ஷணம் ப்ரூயதி] எம்பெருமானுடைய ஸங்கல்பமே திருவாழியாழ்வானாக ஒரு வடிவெடுத்ததென்றிறே ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லிப்போருவது. “ஸங்கல்பதேவ பரிவர்த்தஸாரஸ்தஶநமயாஸநரோ:” இத்யாதி பல ப்ரமாணங்களுண்டிறே அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில். [ஶக்தித்ரித்யாதி.] ராமாவதாரத்திலே பாணங்களாலும், வராஹாவதாரத்திலே தம்ஷ்ட்ரையாலும், நரஸிம்ஹாவதாரத்திலே நகங்களாலும், பரஶுராமாவதாரத்திலே பரஶுவாலும் மற்றும் பல அவதாரங்களிலே பல பல ஆயுதங்களாலும் கார்யங்கள் ஆயிற்றாகிலும் அவற்றிலெல்லாம் திருவாழியாழ்வானுடைய ஶக்தி வ்யாபித்திருந்தே கார்யகரமாயிற்றுக் காணீர். வாமநாவதாரத்தில் பவித்ரஹஸ்தத்தாலே சுக்கிரன்கண்ணைக் கிளறினதும் அந்தத் துரும்புதன்னிலும் திருவாழியாழ்வான் ஆவேஶித்திருந்தே கார்யமாயிற்றென்றிறே ஆழ்வார்கள் அநுஸந்திப்பது. “சுக்கிரன் கண்ணைத் துரும்பால் கிளறிய, சக்கரக்கையன்” என்றவிடத்து மணவாளமாமுனிகளின் வ்யாக்யாநஸ்ரீஸூக்தி காண்க. உத்ராதிகளுக்கு வஜ்ராஸ்த்ராத்யாயங்களாலே ஆகிற கா

யஜ்ஞமும் இவருடைய ஸர்வஸ்வமாயிருக்கிறது. இது தோன்ற தர்மஸூத்ரமென்கிறார்.

[கதம்தீக்ஷிதாதி.] ஸாக்ஷாத்பரமாத்மதத்த்வத்தை அறிவதற்கு ஸர்வஜ்ஞர்களான நாரதாதிமஹர்ஷிகளும் வல்லரல்லர். ஸர்வதத்த்வத்தை அறியிலுமறியலாம். இவருடைய தத்த்வமறியவொண்ணாது காணும். "வேதாஹமஸ்யத்ருஶ்யம்!" என்றாரிறே தைத்திரீயகனும். (௭௬)

ரூட4ஸ்தாரக்ஷேத்ரே ரம்யபர்ணோச்சய: ஶ்யாமளைர்தூ4ம ஜாதை:, ஜ்வாலாபி4: பல்லவாட்4ய: ப்ரகடிதகுஸுமோ ப3ஹல ஸம்பத்தை: ஸ்பு2லிங்கை: । ப்ராப்தாநாம் பாத3மூலம் ப்ரக்ருதிஶிஶிரயா ச்சா2யயா தாபஶாந்த்யை, உத்தாமோதா: ப்ரகாண்டா: ஸமீஹிதம் ஶிஷ்யஸம்பத்வ்ருக்ஷ: ॥ ௭௭ ॥

தாரக்ஷேத்ரப்ரரூட4:	ப்ரணவமாகிற பாத்தியில் முளைத்ததாயும்
ஶ்யாமளைர்தூ4மஜாதை: ரம்யபர்ணோச்சய:	கறுத்த தூமங்களாகிற அழகிய இலைகளின் ஸம்ருத்தத்தை உடையதாயும்
ஜ்வாலாபி4: பல்லவாட்4ய:	ஜ்வாலைகளாகிற தளிர்களையுடையதாயும்
ப3ஹலஸம்பத்தை: ஸ்பு2லிங்கை: ப்ரகடிதகுஸும:	கூட்டங் கூட்டமாகத் திரண்டு கிளர்கின்ற தீப்பொறிகளாகிற புஷ்பங்களை ப்ரகாஶப்படுத்தா நிற்பதாயும்
பாத3மூலம் ப்ராப்தாநாம்	திருவடி ஸமீபத்தையடைந்தவர்களுக்கு (2) மரத்தடியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு
ப்ரக்ருதிஶிஶிரயா ச்சா2யயா	இயற்கையாகவே இனிதான நிழலாலே (2) காந்தியாலே

தாபச்சித்

ஸர்வஸந்தாபத்தைப் போக்குவதாயும் (2) ஸம்ஸாரதாபத்தைப் போக்குவதாயும்

உச்சை: ப்ரகாண்டா:

உத்தமமான பாஶுரங்களாகிற ஸ்கந்தங்களையுடையதாயுமிருக்கிற

விஷ்ணுஸங்கல்பவ்ருக்ஷ:

மஹத்ஸங்கல்பமென்கிற திருவாய்மொழியாழ்வாராகிற கல்பவ்ருக்ஷமானது

வ:

உங்களுக்கு

அபிமதம் ஃபலம் தத்யாத்

வேண்டிய பலனைத்தரவேணும்.

* * * எம்பெருமானுடைய ஸங்கல்பம் ஸர்வாபீஷ்ட ப்ரதமாகையாலே அதை ஒரு கல்பவ்ருக்ஷமென்னலாமிறே. அந்த விஷ்ணுஸங்கல்பமும் திருவாய்மொழியாழ்வானும் ஸஹக்ருத்யாகையாலே இவரையே கல்பவ்ருக்ஷமாகக்கொண்டு பேசுகிறார். "விதிஸங்கல்ப கல்ப" என்றாரிறே தேசிகனும். [ப்ரஜ்ஞாஸ்தாநாலவாலே] வ்ருக்ஷமானது பாத்தியிலே முளைக்கும். ஸ்ரீஸாத்வதமாகிற வ்ருக்ஷமும் ப்ரணவமாகிற பாத்தியிலே ப்ராதுர்பூதம். "ப்ரணவப்ரபவாயாபரஷட்கோணவதீ:" என்றாரிறே கீழே. [ப்ராசீநோபஜ்ஞஸ்ரஜாதயோ: பர்ணவ்ரஜ:] கநக்ருஷ்ணாதிகளான கறுத்த ஶ்யாமளங்கள் அழகிய இலைகள் வடித்தாற்போலே யிராநின்றன. [ஜ்வாலாஹி ஸம்ப்ரவாலா:] செவ்விய சுடர்கள் செந்தளிர் போன்றன. [வைஸம்வேர்ச்ச: ஸ்ரக்ரேஷ்டை: ப்ரஸூநகஷா:] பல்லவங்களாக வெளிவருகின்றதீப்பொறிகள் செவ்விய மலர்கள் அலர்வதொக்கும். [ப்ராதுர்ப்பாவாதிக்ருத்தி:] வ்ருக்ஷமானது தன் பாதச்சாயையைப் பற்றினார்க்கு அழகிய நிழலைக் கொடுத்து தாபத்தைத்தணிக்கும்; இவரும் தமது திருவடிகளை ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு ப்ரக்ருஷ்டமான ஸ்ரீஸூக்தியாலே ஸாம்ஸாரிக தாபங்களைப் போக்கியருளுகிறாரிறே. [உச்சை: ப்ரகாண்டா:] "ப்ரகாண்டோ விடபே ஸ்கந்தே ஶஸ்த ஸம்ஜ்ஞாதகேஷு ச" இதி விஶ்வ:. உத்தமமான விடபங்களையுடைத்தாயிருக்கும்வ்ருக்ஷம். தத்ஸமாந பாஶுரங்களுள்ளனவாய்த்து இவர்க்கு. ஆக இவ்வகைகளாலே வ்ருக்ஷமென்னத் தக்கவராய் அது தன்னிலும்

ஸமஸ்தஸம்ருத்³தி⁴கரத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபமென்னப் பொருந்தினவ ரான திருவாழியாழ்வான் [ஸ: சக்ரராஜ: ப⁴வதாம் தேஜஸே ஸந்து] ஸ்வதந்த்ரசெய்வதைச் செய்யவேணுமென்கை. (௭௭)

ஸாந்த்³ரோ வைத்³யுதாநாம் நிசயமிவ ஸ்தி²ரஸ்தா²யிநாம் ஆதபா நாம், ஸாதகு³ண்யாநாம் ஸமுச்சயம் ஸமுதி³வ பா⁴ஸ்வராணாம் ரத்நபா⁴ ஸாம்ருத்³தி⁴ரிவ । அர்சிஸ்ஸங்கா⁴தமேகீக்ருதமிவ ஶிகி²நாம் பா³ட³ பா³க்³ரேஸராணாம், ஶங்கந்தே யஸ்ய ரூபம் ஸ ப⁴வதாம் ஸந்த தம் தேஜஸே சக்ரராஜ: ॥ ॥ ௭௮ ॥

யஸ்ய ரூபம்	யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய ரூபத்தை
ஸ்தி²ரஸ்தா²யிநாம் வைத்³யுதா நாம் ஸாந்த்³ரம் நிசயமிவ	நிலைத்து நிற்கிற மின்னலொளிகளின் திரளைப்போலவும்
ஆதபாநாம் ஸாதகு³ண்யாநாம் ஸமுச்சயம் ஸமுதி³வ	ஆதபாதித்யர்களுடைய திரண்ட தேஜஸ்ஸைப் போலவும்
ரத்நபா⁴ஸாம் பா⁴ஸ்வராணாம் ஸம்ருத்³தி⁴மிவ	ரத்நங்களின் ஒளிகளினுடைய அளவற்ற ஸம்ருத்³தி⁴யைப்போலவும்
பா³ட³பா³க்³ரேஸராணாம் ஶிகி²நாம் ஏகீக்ருதம் அர்சிஸ்ஸங்கா⁴தமிவ	பாடபாக்நிகளிற் காட்டிலும் ஶ்ரேஷ்டமான அக்நிகளுடைய ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட தேஜோராஶியைப்போலவும்
ஶங்கந்தே	(ப⁴க்திமான்கள்) ஶங்கிக்கிறார்களோ
ஸ: சக்ரராஜ:	அப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்வான்
ப⁴வதாம் தேஜஸே ஸந்தத	உங்களுக்கு தேஜஸ்ஸம்ருத்³தி⁴யைக வேணுமென்கை.

✧ ✧ ✧ திருவாழியாழ்வானுடைய தி³வ்ய ரூபத்தை ஸேவி த்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் தம் ஸ்வபு³த்³தி⁴வ்ருத்திக்கேற்பப் பலபடியாக உத்ப்ரேக்ஷிப்பர்களாய்த்து. [ஸ்தி²ரஸ்தா²யிநாம் வைத்³யுதா நாம் ஸாந்த்³ரம் நிசயமிவ] "ஸைவஜ்யோதிஸ்ஸமுஜ்ஜ்வல:" உதா³ஹரண:.

நீ. “ உத்பவத்ஸ்புலிங்கவர்ணிதாக்ஷம் ” இதி வர்ணிதி:. உத்பவத்ஸ்புலிங்கதீக்ஷ்ணலக்ஷ்யக:. குடல குழம்பும்படி பார்க்கும திருக்கண்களையுடையது. [உக்ரக்ரோதாட்டி] க்ரோதாட்டியாவது ஸம்ரம்பம். புருவநெறிப்பு பொலிந்திருக்குமென்கை. [ஸகோட்டாட்டம்] கோட்டத்தோடு கூடியிருக்கும். [காணம்] காணநெ சவ்யஸ்த இதி காணம். கண்டஸம்ரம்பணாக்ஷம். [ஸ்வஷ்ட தம்ஷ்ட்ரம்] கோரப்பற்கள் தோன்றவிருக்கும். [வர்ண ரெக்ஷ்ணஸ்பர்ஸாதனைக்கவஸக] மேல் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்படுகிறபடி ஸத்வர்ணநவர்ணிதமான அஸ்த்ரங்களையுடைய பாஹுக்களாலே விளங்காநிக்கும். [அநலஸகேஷ்டையை கேஷ்த்ராரோசாண] அம்புஜாளையைபோலே மெல்லியதாயிராநின்ற பட்டுப வீதாம்பரமணிந்திருக்கையாலே, அடி பருத்து நுனிசிறுத்து மதபடுதென்று ஸ்தம்பங்களாய் விளங்குகின்ற திருத்துடைகள் நன்றாகக்காணலாயிருக்குமென்கை. [வ்யத்யஸ்தவ்யஸ்தபாதம்] (கீழ் எழுபத்தைந்தாம் ஶ்லோகத்தின் உரையிலே விவரித்தபடி) வ்யத்யஸ்தவிந்யஸ்தமாயிராநின்ற திருவடிகளையுடையது. ஆக இப்படிப்பட்ட ரூபத்தைத திருவாழியாழ்வான் உங்கள் கண்முன்னே தோற்றுவித்து யமபடர்களை வெருட்டி ஓட்டியருள வேணுமென்றாராயிற்று. (௭௯)

சக்ரம் க்ஷேமம் க்ரியாஸம் ப்ரஸாதஸாதஸாதஸாக்ஷம் தக்ஷஸக்தீ, ஸம்வம் கோதண்டவாஸா மூர்த்திஸாஸாமூர்த்தாஸ்ராஸி ஜீவிதாஸ்ய ரோக்ஷ: ததாதீநி ஸ்வஸித்திஸாஸாமூர்த்தி: ஸாரோஷிநீ ததாதிவிஷ யஜ்ஞஸ்ரேஷ்டம் ஸம்வம்ஸ: ॥ ॥௮௦॥

சக்ரம் க்ஷேமம் க்ரியாஸம் ப்ரஸாதஸாதஸாக்ஷ தக்ஷஸக்தீஸம்வம்கோதண்டவா ஸாமூர்த்தாஸ்ராஸி ஜீவிதாஸ்யரோக்ஷ: } சக்ராதிரூபங்களான (பதினாறு) ஆயுதங்களை

அதுல்யவஜ்ரஹதஶத்ருவஸாதிபி: ஷோடஶபி: ஸவ்யாபஸவ்யை: தோர்பி: பிபர்ஷி — ஒப்பற்ற வஜ்ரத்தாலே ஶத்ருக்களின் கொழுப்பையடக்கின இடத்திருக்கைகளாலும் வலத்திருக்கைகளாலும் தாங்காநிற்கிற

நரகவிஜயின: தேஜோராஶே: நீ வ்யூஹ: — நரகாஸுரநாஶகனான எம்பெருமானுடைய தேஜஸ்ஸெல்லாமொன்றுடையதென்று ஸ்வீகரிக்கிற அவதாரமான திருவாழியாழ்வான்

வ: ஸம்பதே — உங்களுடைய ஸம்பத்தின்பொருட்டு

ஜ்ரும்பதாம் — ஓங்குக.

❖ ❖ ❖ கீழ்ச்லோகத்திலே "ஸ்வாஸ்த்ரைஸ் ஷோடஶபிர்ஜ்ஞேய:" என்றதை விவரிக்கிறாரிதில். "ஷோடஶஶஸ்த்ராஸ்த்ரவான்" என்று கீழே அருளிச்செய்தபடி திருவாழியாழ்வானுடைய திருக்கைகள் பதினாறாகையாலே ஒவ்வொரு திருக்கையிலும் ஒவ்வொரு திவ்யாயுதத்தை ஏந்தி நிற்கிறாராய்த்து. வலத்திருக்கைகளெட்டிலும் எட்டு ஆயுதங்கள்; இடத்திருக்கைகளெட்டிலும் எட்டு ஆயுதங்கள் ஆகப் பதினாறு. ஸ்ரீ தேஶிகனருளிச்செய்த பரமதபங்க ப்ரபந்த முடிவிலே "திகிரிமழு உயர் குந்தம் தண்டங்குசம்" என்று தொடங்கி "திகழார வணையரங்கர் தேசென்னமன்னிய திரிசுதரிசனர்செய்ய ஈரெண் புயங்களே" என்று முடிக்கப்பட்ட பாசுரம் நோக்கத்தக்கது. அவரருளிச்செய்த ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரத்திலும் இவ்வாயுதங்களின் பெருமை காணத்தக்கது.

ப்ரதமபாதத்தில் சொல்லப்பட்ட சக்கரம், ஈட்டி, கத்தி, கோடாலி, ஶதமுகாக்நி, மாவட்டி, தண்டு, சக்தி (வேல்) என்கிற எட்டு ஆயுதங்கள் வலத்திருக்கையிலுள்ளவை. த்விதீய பாதத்தில் சொல்லப்பட்ட சங்கு, வில், கண்ணி, கலப்பை, உலக்கை, கதை, வஜ்ரம், ஶூலம், என்கிற எட்டு ஆயுதங்கள் இடத்திருக்கையிலுள்ளவை. "ஶூலமௌஸலஸீராத்ய ஆயுதே"

என்றுசொல்லிக்கொள்ளுமாகையாலே ஸாமிஶஸ்வஸ்யாத் வாம்ஹ்ரு யோஶ:.

[அகார்ஶவஸ்ஸித்தாராதிஷ்டவ்யூ:] வெறுந்திருக்கைகளே ஸத்ருக்களின் செருக்கை அடக்கவற்றாயிருக்க ஶ்ருவணயாயவரிகளித்தங்களுமானால் கேட்கவேணுமோபின்னை? (௮௦)

பீதம் கேஶே ஶிரோஜஸ்ருஜி நயநயோ ஸம்ஶ்ரிதே வக்த்ரகடாக்ஷம், வஜ்ராயஃகாரி யஜ்ஞே வபுஷி வதநே சஞ்சலே ஶ்ராவாங்க்ஷ்யம் । ஶரோஷ்ட ஸக்ஷ்ம ஶர்ஷ்ண ஸிலபதிஷ்ஸம்சரணம் ஸதீபோத சோதநேச, ஸ்தோத்ரஸ்தா ஸகாய யாஜ்ஞ ஸாரஸரஸி ஷட்கவிதம் ஸெதவதம் வ: ॥ ௮௧ ॥

கேஶே	திருக்குழலிலும்
ஶிரோஜ: அஸ்ருஜ்யஸி	ஸத்ருவின் ரக்தத்திலும்
பீதம்	பொன் வர்ணமாயும் (2) பானம் பண்ணினதாயும்,
நயநே	வக்த்ரத்திலும
ஸம்ஶ்ரிதேஷு	ஆஶ்ரிதவிஷயத்திலும்
உத்கடாக்ஷம் (2) உக்ரகடாக்ஷம்	அதிஶீதமான அக்ஷத்தையுடையதாயும் (2) உக்ரமானகடாக்ஷத்தையுடையதாயும்
யஜ்ஞே	யஜ்ஞத்திலும்
வபுஷி	திருமேனியிலும்
வஜ்ராயஃகாரி	கீழே எழுதப்பட்ட வஜ்ரத்தையுடையதாயும் (2) வஜ்ரத்தை திரஸ்கரித்ததாயும்
வதநே	ஶத்ருவதநத்திலும்
சஞ்சலே	ஸாதுஸுபிம்பத்திலும்
ஶ்ராவ அங்க்ஷ்யம்	விஜயகோஷத்தை அடையாளமாகவுடையதாயும் (2) ஶ்ரவணத்தையடையாளமாகவுடையதாயும்

ஹஸ்தே	திருக்கையிலும்
வக்த்ரே	திருமுகமண்டலத்திலும்
ஜ்யோதிஸ்ஸம்வலிதம்	ரூபங்களாலும் (2) ஜ்வாலைகளாலும், வ்யாப்தமாயும்
நேத்ரே	திருக்கண்ணிலும்
போதேச	ஸ்வரூபயோகத்திலும்
அஸமம்	விசேஷமாயும் (2) ஒப்பற்றதாயும்
ஸுரவரவரிஷ்டைஸ்துதம்	தேவஶ்ரேஷ்டர்களுடைய திரளாலே ஸேவிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
தைவதம்	திருவாழியாழ்வானுகிற தைவம்
வ:	உங்களுக்கு [மானது
அஸ்தோகாய தாம்நே	அளவற்ற தேஜஸ்ஸின்பொருட்டு
அஸ்து	ஆகவேணும்.

*** தாத்பர்யம் ஸ்ரீ தாஸ்யாலங்காரஸ்ரீயிலே திருவாழியாழ்வானை வர்ணிக்கிறாரிதில். [1. கேஶவீதம், (2) ரிபோ: க்ருஷ்ணவீதம்] (1) "வீதோ மணிரோ ஹரித்ராப:" என்றான் அமரன். பொன்வர்ணமான கேஶத்தையுடைய தேவதையென்றபடி. (2) ரிபோ: க்ஷீணவீதமென்றது வர்ணம்பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது. இந்த பக்ஷத்தில் அருணிக்ஷத்ருத்யாகுமான வீதஸ்வரூபம் அந்தர்ப்பூதமானபடி எங்ஙனேயென்னில்; விஸ்வாஸுகளதந்தியில் க்ருஷ்ணப்ரக்ரியையில் "கேதாயிகாரணேச" த்யாதிஸூத்ர விவரணத்தில் — "கயம் ஹாஸ்யாதர்ஹணா ஜகி। ஹாஸ்ய ஸ்திவிஷாதி கேவியர்யோ zவ." என்றது இங்கே அநுஸந்தேயம். வீதஸ்யேதி வீதமென்றாகக்கடவது. "வீதப்ரதிபத்துஷ்டாம்" என்று ரவுவம்ஶத்திலும் இங்ஙனே ப்ரயோகிக்கப்பட்டது.

[1. ரயவந் (2) ஸம்ஸ்ருதேவ்யாகதாக்ஷம்] (1) வக்த்ரத்தில் உத்கடமான [ஹம்ஸீரமான] அக்ஷத்தையுடையது. (2) ஆஶ்ரிதஜநத்தின்பக்கல் உத்கடிதகடாக்ஷத்தையுடையது. அத்ர ஸமாஹமுஷ்ஷ:.

[1. பத்ர 2 வர்ஷிச பத்ராயஃ காரி.] (1) "ஸ்வர்ண ஸம்பாதாயாமாஷ்டைக்ஷணவதீ" என்று கீழே சொன்னபடி பத்ரங்களெழுதி அதன்மேலே ஸ்வர்ணஸம்பந்தஸ்வர்ணமாகை யாலே பத்ரங்களை அலங்கரித்த பத்ரத்தையுடையதாய்த்து. (2) தி வ்யஸம்ஹநிதம் தன்னொளியாலே பத்ரங்களைத் திரஸ்கரித்திரா நிற்குமிறே.

[1. ஜட ந 2 ஸ்தோவ ஷாஸ்த்ர] (1) ஜடநமாவது ஸத்துக்களை வர்ணித்தல். அதில் ஷாஸ்த்ரத்தை [— விஜய ஸ்ரீ காஸகவிஸம்ஹநாஜத்தை] அடையாளமாகவுடைத்தாயிருக்கும். (2) வக்ரஸ்தவம் ஸ்வர்ணவாஜிதமாயிருக்கும். [1. ஹவஸ (2) வர்ண வஹதிஸ்வைகிதம்] ஆயாமும் ஜாவையும் வஹதி ஸம்பாதமாகையாலே (1) ஆயாமவிஶிஷ்ட ஹஸ்தமும் (2) ஜாவாவரிவ்ருத ஸ்தவமும் சொல்லிற்றாயிற்று [1 வொ வ ந (2) வொவந வ கஸஸ்த.] "த்ரிநயநஜடந:" என்றுகீழே சொல்லுகையாலே விஷஸ்வொவநமாய்த்து. (2) வொவநமாவது ஸ்வவோமம்; வக்ரவக்ரமம் ஒப்பற்றதென்கை. (அக)

சித்ராகாரைஃ ஸ்வகரநிகரைஃ த்ரீஹ்ஸமஜ்ஞாமஹாங்க ஸ்ரீதாவஃ, ஸ்ரீஞ்சம் தஞ்ஜாநமாஹாவம் ஸநஸி கஷ்யநோ ஸாந யதாத்துமஹாவ்யாது! வஸ்ஸாஜீஸ்வாஹிகீழ்நிவக்கீஜநிவாவிஜ யொயாஸ ஷண்ணாம் மாணாநாம், முக்தீம் ராஜாஸநவொஸ்ர வித ரதா ஸ்வதாம் வாமாஷ்மக்ரவதீ ॥ ॥அஉ॥

சித்ராகாரைஃ	பலவகைப்பட்ட
ஸ்வகரைஃ	தன்னுடைய ஸ்வரங்களாலே
	(2) ஸாரவாஷர்களாலே
த்ரீஹ்ஸமஜ்ஞ	அளவிடப்பட்ட ஸகலவோகங்க ளையுடையனும்
ஜாமஹாங்கஸ்ரீதாவஃ	எப்போதும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீ தாவத்தையுடையனும்

சித்தம் ஸாதகஸந்தாநம் ஸி நவஸி ஸமய த: ஸ்வத்யாந ஸம்ரக்ஷதி ஸாதயந்	ஸாதுஸாத்யசித்தைர் த்யேயமாநஸாதநமாக ப்ரார்த்திக்கின்ற ஸாதகர்களை ரக்ஷிப்பவனும், (2) ரஹஸ்யத்ரயத்தை த்யாநஸாதநமாக நெஞ்சிலேயே தேக்கிக்கொண்டிருக்கிற ஸஜ்ஜநர்களை ரக்ஷிப்பவனும்
பஞ்சப்ராணஸ்ய ஜித் ஜித் தச்ரு விஜய:	ப்ராணங்கள் ஐந்தினுடைய சத்ருவிஜயத்தைத் தலைக்கட்டுமவனும்
ஷண்ணாம் குணாநாம் ப்ராப்த	ஆறு குணங்களுக்கு நிவாஸஸ்தாநமானவனும்
ராஜாஸநஸ்த:	ஸுதர்சநத்தை ஆஸநமாக்கிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பவனும் (2) ஸிம்ஹாஸநத்தில் வீற்றிருப்பவனுமான
ஸுதர்சநேஸ் ஸ்ரீராஜ:	திருவாழியாழ்வான் (2) ஸுதர்சநனானவன்
பவதாம் ச்ரியம் விதரது	உங்களுக்குச் செல்வத்தைத் தந்திடுக.

ஸ்ரீ ''ஸுதர்சநேஸ் ஸ்ரீராஜ:'' என்கிற சப்தத்வயம் ஸ்லிஷ்டமாகையாலே அதற்கிணங்க ச்லோகம் முழுதும் ஸ்லிஷ்டமாய்க் கிடக்கிறது. 'ஸுசக்ரம் ஸுதர்சந:' என்று வ்யுத்பத்தியாய் திருவாழியாழ்வானைச் சொன்னதோபாதி 'ஸுதர்சநம் — [ஸம்யக்ஜ்ஞாநம் நிர்விகல்பகம்] ஸ்ரீமத்வேதாந்தி ஸுதர்சந' என்று வ்யுத்பத்தியாய் ஸார்வபௌமனையுஞ் சொல்லுகிறது. திருவாழியாழ்வானுக்கும் ஸார்வபௌமனுக்கும் சேரும்படி ஆறு விசேஷணங்களிட்ட அழகை என் சொல்வோம். [வித்யாகாரச: ஸ்வாசார்ய ஸேவக ஜநக] திருவாழியாழ்வானுடைய ஸம்ஸ்காரங்கள் வைஷ்ணவ ஸமாச்ரயண பஞ்ச ஸம்ஸ்கார ப்ரதாநாதிஸேவைக விசிஷ்டதீக்ஷிதர்களாயி

ருக்கும். அவற்றாலே அவர் [illegible]யாயிருப்பர். (2) [illegible]. அவர்கள் [illegible] பலவகைப்பட்டிருப்பர்கள். அவர்களை உலகமெங்கும் பரவச்செய்வனிறே அரசன். [illegible] ''[illegible]'' என்ற [illegible]த்தின்படி [illegible]யாயிருப்பன் அரசன். இவர் [illegible]க்களை மிகவும் [illegible]த்துக்கொண்டிருப்பவர். [illegible] [illegible]த்தை [illegible] [illegible]களில் சொன்ன கட்டளையிலே [illegible]த்துக்கொண்டு நெஞ்சிலே [illegible]க்குமவர்கள் பக்கல் திருவுள்ளமிரங்குவர் திருவாழியாழ்வான். (2) [illegible]. அதை [illegible]மாய் சேமித்துப்போரும் [illegible]ர்களை [illegible] நிற்பன் அரசன்.

[illegible] [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], என்கிற தனது [illegible]ங்களின் [illegible]த்தாலே [illegible]த்தைத் தலைக்கட்டிப் போருவர் திருவாழியாழ்வான். (2) [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] என்று [illegible]. ''[illegible] ।'' என்கிற [illegible]த்தின்படியும், ''[illegible] ।'' என்ற [illegible]த்தின்படியும் ஏழு [illegible]ங்களுண்டாகிலும் இப்படி [illegible]மொன்றுண்டென்பர். [illegible] [illegible]களாகிற ஆறு [illegible]ங்களுக்குத் திருவாழியாழ்வான் [illegible]மாயிருப்பது போல அரசனும் [illegible] [illegible]ங்களென்னும் ஆறு [illegible]ங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருப்பன். [illegible]

ளில் (க்ஷத்ரியவமெந) இவற்றின் விரிவு காண்க. [ராஜஸூய ஸூ:] “ராஜா ராஜஸூயேந க்ஷத்ரியெ யஜெத” இதி ஸ்ருதே:. “வ ஸந்தாய: காரியந்து” என்று கீழ் ஸ்லோகத்திற்சொன்னபடி வஸந்தகாலத்திலிருப்பர் இவர். (2) ஸாவநஸ்ய ஸிம்ஹாஸந த்திலிருப்பன். [ஸம்விதரத்ந] ஸம்வஸ்தாநமும் ஸமமேறே இருவர்க்கும். (அஉ)

சக்ஷுர்வ்ருத்த சஹூ ஶாலா நிராவிஸ்ரமோர்வந்து வண்ணு பூர்த்திநி, ஜாலாஜாலாவநீஶ்யாமபத்மபல்லவாணஹ்ஸ்த ஶணலாநி । வ க்த்ராஞ்சாக்ராஞ்ச வக்ராவலவலிதரேகா வக்ராவாலாதந்தஶெஷாணி, சக்ஷுர்ஹாரீணி ஸஹஸ்ர வஹநதே ஸவதாம் ஶுராயிதம் ஶுஷி தாநி ॥ ॥அகூ॥

சக்ஷு ஶூவ்ருத்த சஹூஶாலாநி — சக்ஷுத்தில் சுழலாநின்ற ரேகை களையுடையனவும

ஸ்ரவிஸ்ரமோர்வந்து வண்ணு பூர்த்திநி — ஸரங்களின் சந்துகளில் புளா நின்ற வந்தராஸ்ரயத்தூர்களையுடையனவும்

ஜாலாஜால சவநீஶ்யாமபத்ம பல்லவாணஹ்ஸ்த ஶண லாநி — ஜாலஸமுஹங்களாலே ஸம ஸ்யிக்கப்பட்டுச் சிதறுநின்ற நக்ஷத்ராஸிகளாலே வெளுக்கின்ற தீரணங்களையுடையனவும

வக்ராஞ்சாக்ராஞ்ச வக்ராவலவலிதரேகாவக்ராவாலாதந்தஶெஷாணி — வக்ரநெறியால் ஶுக்ரிக்கப்பட்ட வக்ராலவநத்திலை நடுக்கப்பட்ட ஸரேணுத்திலை ரேகமடைந்த திருவனந்தாழ் வாரையுடையனவுமான

சக்ஷுர்ஹாரீணி ஸஹஸ்ர ஶுஷிதாநி — திருவாழியாழ்வானுடைய ஶுராணங்கள்

ஸவதாம்ஶுராயிதம்வஹநதே — உங்களுக்கு வேண்டியதைக் கொடுக்கக்கடவன.

... திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலைகளை வர்ணிக்கிறவிடத்தில். தேவாஸுரர்கள் யுத்தங்களிலே சுழன்று வருப; திங்களு மாதித்யனும் அவைகளின் இடையே புரளாநிற்பர்; நக்ஷத்ரராசிகள் ஸ்ரீஸுதர்சனஜ்வாலாஜாலங்களாலே உத்தூளிக்கப்பட்டு ஆகாசங்களிலே சிதறிப்பரவி எங்கும் வெண்மை பயக்கும்; சக்ர கிரியானது சக்ரவாளபர்வதத்தளவும் செல்ல ஜ்வாலைத்திருக் கையாலே அந்த மலை நடுங்கி, அத்தாலே ஸமுத்ரமும் நடுக்கமுற்று நிற்கவே ஆயிரம் படர் பூமியைத் தாங்கிக்கிடக்கும் படங்கள் பலவுமுடைய பாம்பரையன் நடுக்கு மென்வருகிறம்தானென்று சூசுகாநிற்பன்; இவ்வஸ்தையாய்த்து ஸ்ரீஸுதர்சனஜ்வாலை வைபவ மிருக்கும்படி.

ப்ருத்வீதரஸ்தைர்யஸ்தை ஸாவேக ப்ரத்யாங்க: ப்ரயாணாய ப்ரக்ஷ:. (௮௯)

ஸாந்த்ரம் த்யக்தஸ்வபாவம் ஸ்வர்ணீரணாகவர்ணீ: வஹ்நிஸ:
ஸஷ்டஸாக்ஷ:, ஸக்தப்ராஸ்தநஸக்தி: கார்யஸங்காஸம் காரணயோர:
காஸாரா: । க்ஷணஸணவஸந்த்ரோஜ்வ ஸஜஸ் தநா யநாய
த்வாரஸாத்ஸ்வ ஸ்மாக, ஸ்வாஸேஷாஸ்த்ரஸேநா ரயஹரண
வதி: கர்ணே ஸார்ணாய ॥ ௮௪ ॥

யத்வாஸ்த்ரஸ்ய	யாதொரு திருவாழியாழ்வான் முன்னே
ஸாந்த்ரம்	ஸாந்த்ரமாயமானது
த்யக்தஸ்வபாவம் பவதி	தன் தன்மையை விட்டுவிட்டதாக ஆகிறதோ
ஸ்வர்ணீ:	மாவட்டியானது
கணக வர்ணீ:	ஒளிமழுங்கப் பெறுகின்றதோ
வஹ்நிஸ:	வஹ்நிவிசேஷமானது
ஸஷ்டஸாக்ஷ:	சளைத்துப்போகிறதோ
ஸக்தி:	ஸக்த்யாயமானது

ஶாந்தஶக்தி:	வெள்கிப்போன ஶக்தியையுடையதாகின்றதோ
குலிஶம்	வஜ்ராயுதமானது
ஶஸ்த்ரம்	சஸ்த்ரமாகின்றதோ
குடார:	கோடாலியானது
குண்டிதார:	கூர்மை மழுங்கப்பெறுகின்றதோ
உஷ்ண:	உஷ்ணமானது
ஶைத்யஸ்பர்ஶ:	ஸாரவாகின்றதோ
தனு:	வில்லானது
க்ருஶ	க்ருஶமாகின்றதோ
தத:	அப்படிப்பட்ட
ஸர்வாஸ்த்ரதர்பாபஹ:	எல்லா அஸ்த்ரங்களுடையவும் செருக்கைக்கொள்ளைகொண்ட
ரதாங்கபதி:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
ஶாந்த்யை கர்மணே ஸ்யாத்	ஸாவத்யமான கார்யத்தின் பொருட்டு ஆகுக.

✤✤✤ ப்ரஸித்தமான ஆயுதங்களெல்லாம் திருவாழியின் முன்னே அஸ்தங்களாகிறபடியை அருளிச்செய்கிறார். ஶக்தியானது ஶத்ருஸம்ஹாரஸாமர்த்யமாகிற ஸ்வஸ்வபாவத்தை விட்டது, அங்குஶம் ஒளிமழுங்கப் பெற்றது. பட்டாகத்தி என்று வ்யவஹரிக்கப்படுகிற வஜ்ரமானது இளைத்தொழிந்தது. ஸஷ்ட: ஸாது:— காஶ்யம் ப்ரஸ்தி விஶ்ரம:. ஶக்த்யா யாயமானது வெள்கிநின்றது. "ஸ்த்ரீஜயஸ்ஷஷ்ட ஶாந்த:" இத்யமர:.

"ஸர்வாஸ்த்ரதர்பாபஹ:" இதி வாக்யம். ஶாந்தி: ஶாந்த்யை—ஶாந்திர்; ஸ்வாபாவிகமான ஸத்ரு ஜந்துகளில் உங்களுக்கு ப்ரவ்ருத்தியைப் பிறப்பிக்க வேணுமென்று கருத்து. (அச)

க்ஷுண்ணக்ஷுத்ரப்ரவ்ருத்தம் க்ஷபிதபரிபவம் ஸத்ஸமாஸாத்யஸம்ப்ரதாயம், ஶ்வேதாஸம்ஸ்ருஷ்டஶேஷாகலகலிமலஶங்கநிஷ்கம்பநம்ரைர்ஜ்ஞாநாதிகைர்ஜ்ஞாநைஶ்ச | கல்யாணஸந்தாநம் ப்ரபந்நகர்ணைர்வர்த்திஸ் ஶ்ரேயஸீம் வ: ப்ரஸூதிம், துக்தாப்தி ஸமபிஹாரம் ஸமிதிஸமரநாஸீரநாஸீரவர்த்தி ॥ ॥௮௫॥

ஸமிதிஸமரநாஸீரநாஸீரவர்த்தி	வீதரான தேவேந்த்ரனுடைய ஸேநாமுகத்திலே எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு
க்ஷுண்ணக்ஷுத்ரப்ரவ்ருத்தம் யதாததா	பொடிபண்ணப்பட்ட க்ஷுத்ரஸங்கங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும்
க்ஷபிதபரிபவம் யதாததா	ஶமிதமாக்கப்பட்ட பரிபவங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும்
ஸத்ஸமாஸாத்யஸம்ப்ரதாயம் யதாததா	பாஷண்டர்களான வைதிகரின் ஸம்ப்ரதாயங்கள் சிதறும்படியாகவும்
ஶ்வேதாஸம்ஸ்ருஷ்டஶேஷா கல கலிமலஶங்கநிஷ்கம்பநம் யதாததா	ஸிம்ஹநாதஸம்ப்ரதாயங்களென்ன ஶ்ரீபாஞ்சஜந்யாதிகளென்ன இவற்றாலே ஶத்ருக்களின் செருக்கு ஒழியும்படியாகவும்
ஸாம்பராயம் கல்யாணை:	யுத்தத்தை நடத்தாநிற்கிற
ப்ரபந்நகர்ணை:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
துக்தாப்திஸமபிஹாரம்	பாற்கடல்போல் விளங்குவதும்
ஶ்ரேயஸீம்	ஶாஶ்வதமுமான
ப்ரஸூதிம்	ப்ரவ்ருத்தியை
துக்தாம்	வளரச்செய்திடுக.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வான் போர்க்களத்திலே புகுந்து ஶத்ருஜநஸமூஹாதிகளை ஸம்ஹாரம்பண்ணிக்கொண்டு வ்யாபரிக்கிறபடியைப் பேசுகிறார். ‘‘ஜ்ஞாநேயா: கல்யாணா:ஸ்யு:’’ இத்ய

இதி. சிறந்த ருத்ரனைப் பற்றி [ஸங்கீர்த்தநம் பா ஸ்ருதம்] ஸ்ரீபாதாடிபத்மாஸ்ரிதர்கள்... ஸ்வாமியைப் பற்றிய ஸதுர்யுகங்களை அடியார்களின் ஸந்நிதியில் சொல்லுகிறதென்றார் ஸம்யக்வ்யாக்யாதா. „ஸாஹாய்யமிச்சு" என்று பாடமென்றும், ஸாஹாய்யமும் மஹாவிஷ்ணுவின் சீலமென்றும் சிலர் சொல்லுவர். கோபம் கண்டுகொள்வது. [க்ஷேத்ரேஷு ஸம்பவேத்யாதி] „க்ஷேத்ராக்ய ஸிம்ஹநாதஸம்ஸ்ருதம்" இத்யாதி. திருவாழியாழ்வான் போர்க்களத்தில் செய்யும் ஸிம்ஹநாதஸம்ஸ்ருதங்களைச் சொல்லுகிறது. கோபாலகோமகன் — ஸ்ரீவாஸுதேவமாதன்கள். ப்ரயோக்ஷ்யம் ஏநமேதம் கருடவாஹநாத்யாதிகளான விளையாடல்களைச் சொல்லுகிறது.

பாண்டுரவர்ணா: — கதையாம்; „பாண்டுரவர்ணா ஸாபவிஷ்ணு" இத்யாதி. கதிதரனிமா — தேயவதீ, உத்ஸூயமாப்ரீதாதிபரஸ்பரஷ்டி. கீர்த்தியை வெண்ணிறமாக வர்ணிப்பது கவிஸமயமிறே. [ஸ்வபதிவேஷத்யாதி.] ஸத்ருந்யுயிஷ்மவு ய் இந்திரன் ஓடிவந்து சரணம்புக, அவனுடைய வெநாதேவ நதியிலே சென்றெழுந்தருளியிருந்து இவ்வளவு காரியங்கள் செய்தருள்வாய்த்து. (அடு)

ஸ்ரீமஹ்யே ஜாம்பவாதிமவ்ய ஸ்ம்பர்ண ப்ரஸேபா தாஹிதே
தேவதேவ்ய, வித்யார்திநாம் யாசக: பூர்ணஸம்வி பாபா
வதேதிநேந ஸத்யா। நிவிதக்ய வ்ருக்ஷகம் நிரவயிகவா
ஹாவிகார்யஸ்ய, ஸ்வ்யம் விஷ்ணு தாஸ்ரு வ்ருக்ஷதஸ்
மவதே மேசுவிர்பஹாதமஜவ்ய॥ ॥அசு॥

ஸ்ரீமஹ்யக ஜாம்பவாதி வ்யஸம்பர்ண ப்ரஸேபா ஹாதிதே — பிறர்க்குத்தீங்கிழைக்கின்ற ஸர்வஜ்ஞத்தையுடையனான ஜாம்பவதி யென்பவனுடைய க்ருபாவாஹாங்களாலே விசேஷமாகச் செய்யப்பட்ட

தேவதேவ்ய — பெரிய திருவடி

த்ராக் வித்ராவிதஸ்ய	கடுக ஓடிப்போனவளவில்
ப்ரதநஸீமநி	போர்க்களத்தில்
பர்யாவர்த்திதேந	மீண்டு எழுந்தருளாநின்ற
ஸ்வபர்த்ரா	எம்பெருமானாலே
ப்ரயுக்தஸ்ஸந்	ப்ரயோகிக்கப்பட்டு
நிரவதிகசரந்மாலிகஶ்வீயபாரய்யம்	அளவில்லாமல் திரிகின்ற மாலி ஶ்வ பாரய ஸைந்யங்களையுடைத்தான
ப்ரத்யநீகம்	ப்ரதிபக்ஷஸைந்யத்தை
நிஜக்நு	வென்று கொன்று
விஶ்வஸ்ய பவ்யம் காரயந்	உலகங்கட்கு நன்மைபுரிந்த
சக்ரராஜஸ்ய ஹேதி:	ஸமஸ்தவ்யாபாரமான திருவாழி[யாழ்வான்
வ:	உங்களை
ப்ரயதாந்	யஶஸ்விகளாகச் செய்திடுக.

*** உத்தரஸ்ரீராமாயணத்தில் ஏழாவது ஸர்க்கத்தில் திருவாழியாழ்வான் மாலியென்னுமஸுரனுடைய தலையை அறுத்த வரலாறும், முதலில் மாலியானவன் பெரியதிருவடியை கதையாலேயடித்துத் துரத்தினபடியும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க. "கதயாபிஹதஸ்தேந மாலிநா கருடோ ப்ருஶம் । ரணாத் பராங்முகம் தேவம் க்ருதவாந் வேதநாதுர: ॥ பராங்முகே க்ருதே தேவே மாலிநா கருடேந வை । உததிஷ்டந்மஹாந் ஶப்தோ ரக்ஷஸாமபிநர்ததாம் ॥ ரக்ஷஸாம் ருவதாம் ராவம் ஶ்ருத்வா ஹரிஹயாநுஜ: । திர்யகாஸ்தாய ஸங்க்ருத்த: பக்ஷீஶே ஸ மஹாவபு: । பராங்முகோऽப்யுத்ஸஸர்ஜ மாலேஶ்சக்ரம் ஜிகாம்ஸயா । காலசக்ரநிபம் சக்ரம் மாலேஶ்ஶீர்ஷமபாதயத் ॥" இத்யாதி.

[நிரவதிகசரதித்யாதி] மாலிநாம் ஸைந்யா: மாலிகா:. ஶ்வாநாம் ஸைந்யா: ஶ்வீயம். பரயாநாம் ஸைந்யா: பாரய்யம் - இதி தத்தத்ப்ரயோகா:. காரயந்நிதி ஸ்வார்த்தணிஜந்த:. கர்த்தேத்யர்த்த:. (அசு)

நந்தின்யாநந்தஸூநௌ ஸதி ஹேரம்பே வ்யாகுலேச பாஹுலேயே, வஹ்நௌ ஸாத்வஸக்லாந்தே ஸுரேஷ்வபி ஶௌர்யம் ஶௌர்யஸத்ரம் ஸத்ராஸே । உச்சித்யாஜௌ பலிஷ்டம் பலிஜபாஹு-வநம் யோ ததௌ ஶூலிபிக்ஷோ:, பிக்ஷாம் தத்ப்ராணரூபாம் ஸ பவதகல்மஷம் க்ருஷ்ணஹேதி: க்ஷிணோது ॥ ॥அஎ॥

ஆஜௌ	பாணாஸுரயுத்தத்திலே
நந்திநி ஆநந்தஸூநௌஸதி	நந்தியானவன் ஆநந்தஸூநு ஆனவளவில்
ஹேரம்பே மந்தீஸதி	விநாயகன் பின்வாங்கினவளவில்
பாஹுலேயே வ்யாகுலே ஸதி	பாஹுலேயன் ஒன்றும் செய்யத்தோன்றாமல் கலங்கிநின்றவளவில்
வஹ்நௌ ஸாத்வஸக்லாந்தே ஸதி	வஹ்நியென்பவன் பயத்தாலே ஸ்தப்தனானவளவில்
(கிம் பஹுநா?)	
ஸுரேஷ்வபி	(ருத்ராதிவர) ஸுரகணங்களெல்லாம்
ஶௌர்யம் ஶௌர்யஸத்ரம் ஸத்ராஸே	த்ராஸமடைந்தவளவில்
ய:	யாவனொரு திருவாழியாழ்வான்
பலிஷ்டம் பலிஜபாஹுவநம் உச்சித்ய	வலிதான வாணனுயிரந்தோள்களைத் துணித்து
தத்ப்ராணரூபாம் பிக்ஷாம்	அந்த பாணனுடைய ப்ராணனாகிற பிக்ஷையை
ஶூலிபிக்ஷோ: ததௌ	சிவபிரானுக்குக் கொடுத்தாரோ
ஸ: க்ருஷ்ணஹேதி:	அந்தத்திருவாழியாழ்வான்
பவதகல்மஷம் க்ஷிணோது	உங்களுடைய தீமைகளைத் தொலைத்திடுக.

❖ ❖ ❖ வாணனுயிரந்தோள் துணித்த வரலாற்றைப் பேசுகிறார். மஹாபலிஸந்ததியில் பிறந்தவனான பாணாஸுரன் ஒருகாலத்தில் ஶிவனுடைய நடனத்தைக்கண்டு அதற்குத் தகுதி

யாகத் தன் இரண்டு கைகளால் மத்தளம்தட்ட, சிவன் மகிழ்ந்து அவனுக்கு ஆயிரம் கைகளையும் நெருப்பு மதிளையும் அளவிறந்த வலிமையையும் மிக்கசெல்வத்தையும், தான் ஸபரிவாரனாய்க் கொண்டு அவன் மாளிகைவாசலில் காவல் செய்திருத்தல் முதலிய வரங்களையும் தந்தருளினன், அந்த பாணாஸுரனுடைய பெண்ணாகிய உஷையென்பவள் ஒருநாள் ஒரு புருஷனோடு தான் கூடியதாகக் கனாக்கண்டு முன் பார்வதி அருளியிருந்தபடி அவனிடத்தில் மிக்க ஆசைகொண்டு தன்னுயிர்த்தோழியான சித்ரலேகைக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்து அவள்மூலமாய் அந்தப் புருஷன் க்ருஷ்ணனுடைய பௌத்ரனும் ப்ரத்யும்நனுடைய புத்ரனுமாகிய அநிருத்தன் என்றறிந்துகொண்டு 'அவனை ஸஹிக்கைக்கு உபாயஞ்செய்யவேண்டும்' என்று அத்தோழியைவேண்ட அவள் தன் யோகவித்யாபலத்தால் த்வாரகைக்குச்சென்று அநிருத்தாழ்வானைத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து அந்த:புரத்திலே விட அவனோடு போகங்களை அநுபவித்துவர, இச்செய்தியைக் காவலாளரால் அறிந்த பாணாஸுரன் தன் ஸேனையுடன் அநிருத்தனை எதிர்த்து மாயையினால் பொருது நாகாஸ்த்ரத்தினால் கட்டிப்போட்டிருக்க, த்வாரகையிலே அநிருத்தனைக் காணாமல் யாதவர்களெல்லாரும் கலங்கியிருந்தபோது, நடந்த வரலாறுகளை நாரதர் சொல்லக்கேட்ட கண்ணபிரான் பெரியதிருவடியை ஸ்மரிக்க, உடனே வந்துநின்ற கருடாழ்வான் தோளின்மேலேறிக் கொண்டு பலராமாதிகளோடுகூட பாணபுரமாகிய சோணிதபுரத்திற்கு எழுந்தருளும்போதே அப்பட்டணத்தின் ஸமீபத்தில் காவல்செய்துகொண்டிருந்த சிவனுடைய ப்ரமதகணங்கள் எதிர்த்துவர, அவர்களையெல்லாம் அழித்து, பின்பு சிவனாலேவப்பட்டதொரு ஜ்வரதேவதை மூன்று கால்களும் மூன்று தலைகளுமுள்ளதாய்வந்து பாணனைக் காப்பாற்றும்பொருட்டுத் தன்னோடு யுத்தஞ்செய்ய, தானும் ஒரு ஜ்வரத்தையுண்டாக்கி அதனைத் துரத்திவிட்டபின்பு, பாணனுடைய கோட்டையைச் சூழ்ந்துகொண்டு காத்திருந்த ருத்ரகணநாதர்களான அக்நிதேவர் ஐவரும் எதிர்த்துவர, அவர்களையும் நாசஞ்செய்து பாண

னோடு போர்செய்யத்தொடங்க அவனுக்குப் பக்கபலமாக ஶிவனும ஸுப்ரஹ்மண்யன் முதலான பரிவாரங்களுடன் வந்து எதிர்த்துப்போரிட, கண்ணன் தான் ஜ்ரும்ஹணாஸ்த்ரத்தைப் ப்ரயோகித்து ஶிவன் ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாமல் கொட்டாவிவிட்டுக் கொண்டு சோர்வடைந்து போம்படிசெய்து ஸுப்ரஹ்மண்யனையும் கணபதியையும் பாணங்களால் ஒறுத்து ஓட்டிப் பின்பு திருவாழியையெடுத்து ப்ரயோகித்து அந்த பாணனுடைய தோள்களை தாரைதாரையாய் உதிரமொழுக அறுத்து அவனுயிரையும் சிதைப்பதாக இருக்கையில் பரமஶிவன் அருகில்வந்து வணங்கிப் பலவாறு ப்ரார்த்தித்ததனால் அவ்வாணனை நான்கு கைகளோடும் உயிரோடும விட்டருளி, பின்பு அவன் தன்னைத் தொழுது அநிருத்தனுக்கு உஷையைச் சிறப்பாக மணம்புரிவிக்க அதன்பின் மீண்டுவந்தனன் கண்ணபிரான் என்ற கதை அறியத் தக்கது.

பாஹுலேய:— ஸுப்ரஹ்மண்ய:; பஹுலாநாம் க்ருத்திகாநாமேவ த்ருதிர்யஸ்ய. ப்ரேயஸ:— ஶம்போ:. [தத்ப்ராணரக்ஷணம் ஶிக்ஷாமோக்ஷோ ஶிக்ஷாதீக்ஷா.] ஶிவனுடைய ப்ரார்த்தனைக்கு இரங்கியிறே வாணனை உயிரோடுவிட்டது. (அஎ)

ரத்நௌகவாஹ்யஸ்ரோத:ஸ்ரோதமாஷிதமுக்தாவிஸ்ருதாநி
ஸேதோரப்யர்ண, ஸாந்த்ராஸங்கதாராஜயபரஶமாகாரஸங்காஶகாநி ।
ஹ்ரீமாந் ஹோஹஸ்ய ஸாரங்கம் வேஷவிஶ்வம் விநிவ்ருத்ய, நிவ்ருத்தம் ஸ: ப்ரஸாத்தாம் வ்ருஷபதவிஷயம் ஸம்வஷம்
வக்ரராஜ: ॥ அஅ ॥

ரத்நௌகவாஹ்யஸ்ரோத:ஸ்ரோதமாஷிதமுக்தாவிஸ்ருதாநி — (கடலினுள்ளே கொல்லப்பட்ட அஸுரர்களின்) ரக்தப்ரவாஹங்களாலே பூசப்பட்ட முத்துக்களோடே சேர்ந்து விளங்குகின்ற திரைக்கிளப்பத்தையுடையதாய்

ஸாந்த்ராஸ்ருக்ஸிக்ததாராஜலதர ஸப்ரபாகாஸஸங்காசகாந்தௌ } ஸாந்த்ரரக்தஸம்பந்தம்பெற்றுச் சிவந்த நக்ஷத்ரங்களாலும் மேகங்களாலும் ஸம்பூர்ணமாகப்பெற்ற ஆகாசத்தோடொத்த காந்தியையுடையதான

க்ஷாரார்ணவே — பெருங்கடலில்

(ஆவேசிதது)

அப்ஸுசரம் வேதவித்விஷம் ஆஸுரவர்கம் } ஜலத்திலேயே திரிவதும் வேதாபஹாரகமுமான அஸுரவர்க்கத்தை

கம்பீரஸம்ரம்பயாதயா விக்நந் } கம்பீரமான முயற்சியோடுகூடிக் கொலைசெய்தருள்கின்ற

சக்ரராஜ: — திருவாழியாழ்வான்

வ: — உங்களுக்கு

ப்ரபதவிபவம் ஸம்பதம் — நிரவாயமான செல்வத்தை

நிர்விக்நம் யாதயாத் — இடையூறின்றி

ப்ரஸாதாத் — அளித்திடுக.

❖ ❖ ❖ சதுர்முகன் பக்கலிலிருந்து வேதங்களைக் கவர்ந்து கடலினுள் மூழ்கிச்சென்ற அஸுரர்களைக் கொன்றொழித்த படியைப் பேசுகிறாரிதில. [ரக்தவேதராதி.] கடலினுள்ளே புகுந்து அஸுரர்களைக் கொல்லும்போது அவர்களது ஸரீரத்தில்நின்றும் வெளிக்கிளம்பின ரக்ததாரைகளானவை அக்கடலிடத்துள்ள முத்துக்களிலே கலசி, வெண்ணிறமாயிருந்த அந்த முத்துக்களையும் செந்நிறமாக்கிவிட, அப்படிப்பட்ட முத்துக்களோடேகூடி அலையெறிகின்றதாம் அக்கடல். முத்துக்களுள்ள ஸ்தாநம் சிவந்தும் அலைகள்வீசும் ஸ்தாநம் கறுத்துமிருப்பதைப் பார்த்தால் எங்ஙனேயிருக்கின்றதென்னில் [ஸந்த்யாஸம்பேத்யாதி.] ஸந்த்யாராகஸம்ப்ருக்தமான நக்ஷத்ரங்களாலும் காளமேகங்களாலும் வ்யாப்தமான ஆகாசத்தோடொத்த காந்தியையுடையதென்கிறார். ஸந்த்யாவ்யாப்தமான ஆகாசமும், ஸந்த்யாஸம்ப்ருக்தமான தாரகைகளும் விசிஷ்டமான மேகங்களும் ரக்தவர்ணமான ஸமுத்ர

ராகமும் கொள்ளத்தக்கன. சிவப்பும் கறுப்பும் கலந்தவர்ணம் ஸ்யாமமெனப்படும். ஸுஹாஸமிதா நீலமான ஆகாசம் ஸந்த்யாராகநக்ஷத்ரங்களாலும் மேகங்களாலும் வ்யாப்தமாய் கபுரவர்ணமாகக் காணப்படுவதுபோல், ஸுஹாஸமிதா நீலமான கடலும் ஸாரஸரீரஸோணிதரஞ்சிதமான முத்துக்களாலும் அலைகளாலும் வ்யாப்தமாய கபுரவர்ணமாயிருக்கிறபடி "ஜய ஸந்த்யாராகவஜ்ரமேகஸ்தாரநாகாரிணீ: । விஷ்ணுவேஷாவதாரஸம்ஹிதீ: ஸுதவிவஷ: ॥" என்ற ஸ்லோகத்தை ஒருபுடை ஒத்திருக்கிறது காணும்.

ஹரீராரஹ்ம என்பதை ஸாரகாலத்துக்கு விஶேஷணமாக்குவதிலும் வஸுராஜக்ரியாவிஶேஷணமாக்குவது சிறக்கும். வேதவிதூ— வேதத்தைக் கொள்ளை கொண்டவர்களாகையாலே வேதவதாரத்துக்கு இடையூறானவர்களென்கிறது.

'வொரஹுஉத்தாஷே' என்ற பாடத்திலிருந்து ஓமிதஸ்வமும், 'வடவிஷாஸ' என்ற பாடத்திலிருந்து ஷண்முகமும் நிஷ்ஸமாயின. "ஷடேயோஷேயோ ஜோகஸ்வராணாம்ஷேதி ஸ்ரீயாஷ:" இதி காரிகா. (அஅ)

க. ஸ்ரீவிஷ்ணோஷேஷேஷஷிகவணயராணீஜயம்ஸஸரிஷவிஷாந, ஹ்ராஷதேஷயாஸமேதிஹமிதுடாநநேவகயாவஸாஸந்தக தீஷாயா: । ஸீயதே கிஷஸ்ரீஸி: கநகஸிரிமாஷாமேஷிநீஷி யஷீயா:, ஷேயாகேஷேதயவேஸ்ரீ ஸ ஸகஹஷாவநஸ்லாவநீ யாஷ ஸ்ரீயஷ வ: ॥ ॥அகா॥

யஷீயா:	யாவவொரு திருவாழியாழ்வானுடையவைகளான
காஸீவிஷோஷ—	காசியைக்கொளுத்தினதென்ன
வேஷேஷிகவண—	சிசுபாலனைச்சிதைத்ததென்ன
யராணீஜயம்ஸ—	நரகாஸுரனை முடித்ததென்ன
ஸரிஷவிஷாந—	ஸரிஷனை மறைத்ததென்ன
ஹ்ராஷதேஷயாஸ—	முதலையைத் துணித்ததென்ன

மாலிச்சேதப்ரபேதக்ரியாவ ஸ்தவகீர்த்திப்ரமாணா:	மாலியை முடித்ததென்ன இவை முதலான கார்யவிஷயங்களையுடைய கீர்த்திமாநங்கள்
கநககிரிகுஹாகேஹிநீபி:	பொன்மலையின் முழைஞ்சுகளிலே வஸிக்கின்ற
கிந்நரீபி:	கிந்நரஸ்த்ரீகளாலே
கீயந்தே	பாடப்படுகின்றனவோ
ஸ: ஹேதிதேவோ	அந்தத்திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
ஸகலஶ்லோகஸம்ஸ்தவநீயாம் ஶ்ரியம் தேயாத்	ஸகலஶ்லோகங்களாலும் புகழத்தக்க ஸம்பத்தைத் தந்தருள்க.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வானுடைய வெற்றிக்கதைகள் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறார் இதில். காசீதஹநமாவது — தன்னையே வாஸுதேவனாகச் சொல்லிக்கொண்டு அஹங்கரித்திருந்த பௌண்ட்ரகனைக் கண்ணபிரான் கொன்றொழித்ததை அவனுடைய தோழனாகிய காசிமன்னன் கேள்விப்பட்டு க்ருஷ்ணனையும் மற்றும் யாதவர்களையும் த்வாரகையையும் அழித்திடுவதாக ஸங்கல்பித்து ஒரு அபிசாரத்தை ஸ்ருஷ்டித்து ஏவலிட்டான்; அது த்வாரகைக்கு வந்து ஜனங்களை பாதிக்கத்தொடங்கிற்று. இச்செய்தியைச் செவியுற்ற கண்ணபிரான் தனது திருவாழியை ப்ரயோகிக்க அவ்வபிசாரத்தைத் துரத்திக்கொண்டு காசியளவும்போய் அதையும் அத்துடன் சேர்ந்துவந்த கணங்களையும் அந்த காசீபட்டணத்தையும் நீறாக்கிவிட்டு ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்பக்கல்வந்துசேர்ந்ததென்பதாம்.

சைத்யச்சேதமாவது சேதிதேசாதிபதியான சிசுபாலனுடைய தலையைத்துணித்தது. இந்த்ரப்ரஸ்தநகரத்தில் நடந்த ராஜஸூயயாகத்தில் யுதிஷ்டிரனால் கண்ணபிரானுக்கு அக்ரபூஜை செய்யப்பட்டதைக்கண்டு சிசுபாலன் அளவிறந்த துர்ப்பாஷணோக்திகளைப் பிதற்றி ஸ்ரீக்ருஷ்ணனால் திருவாழிகொண்டு தலைதுணிக்கப்பட்டு இறந்தனன்.

ப்ராக்ஜ்யோதிஷமாவது நரகாஸுராலயம். எம்பெருமான் வராஹாவதாரஞ்செய்தருளி பூமியைக் கோட்டால் குத்தியெடுத்தபொழுது எம்பெருமானுடைய ஸ்பர்சத்தால் பூமிப்பிராட்டிக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்ததனால் நரகன் ப்ராக்ஜ்யோதிஷனெனப்பட்டான். அஸுரர்களின் சேர்ந்து பெறப்பட்டதனால் அஸுரத்தன்மைபூண்டவனாயினன். இவன் ப்ராக்ஜ்யோதிஷமென்னும் பட்டணத்திலிருந்துகொண்டு ஸகல ப்ராணிகளையும் நலிந்து தேவ ஸித்தகந்தர்வாதிகளுடைய கன்னிகைகளையும் ராஜகன்னிகைகளையும் பலாத்காரமாய் அபஹரித்துக்கொண்டுபோய்த் தான்மணம் புணர்வதாகக் கருதி தன் மாளிகையிற் சிறைவைத்து வருணனது குடையையும் மேருகிரிசிகரமான மணிபர்வதத்தையும் தேவமாதாவான அதிதிதேவியின் குண்டலங்களையும் கவர்ந்து போனதுமன்றி இந்திரனுடைய ஐராவதயானையையும் அடித்துக் கொண்டுபோக ஸமயம்பார்த்திருக்க, அஞ்சிவந்து பணிந்துமுறையிட்ட இந்திரனுடைய வேண்டுகோளால் கண்ணபிரான் பெரிய திருவடியை வரவழைத்து ஸத்யபாமையுடனே ஏறி அங்குச் சென்று திருவாழியை ப்ரயோகித்து நரகாஸுரனை ஸபரிகரனாகக் கொன்றொழித்தனன்.

ஸாந்தீபநிபுத்ராநயநகதையைக் கீழ் பதினெட்டாம் ச்லோகத்தின் வ்யாக்யாநத்தில் விரித்துரைத்தோம், கண்டுகொள்க. முதலைதுணித்தகதை ஸுப்ரஸித்தம். மாலீத்ருஷ்டாந்தகதையை கீழ் எண்பத்தாறும் ச்லோகத்தில் விரித்தோம். "சீமாலிகனவனோடு தோழமைக்கொள்ளவும் வல்லாய், சாமாறவனை நீயெண்ணிச் சக்கரத்தால் தலைகொண்டாய்" என்று பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த மாலிகவத்ருத்தாந்தத்தை மாலீத்ருஷ்டாந்தமென்பதாலே கூறுவதாகக்கொள்வாருமுண்டு.

மேருகிரிஸாநுநிவாஸிநிகளான கிந்நரிகள் ஸ்ரீக்ருஷ்ணவிஜயங்களைத் தம் தம் கின்னரங்களில் இட்டுப் பாடுவர்களாய்த்து ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே. (அகூ)

நாநாவர்ணாந் விபஜ்ய விரஹிதஸகலநாநாக்ரஹாந் விக்ரஹாந் யஃ, சக்ரேஷ்வஷ்டாஸு ஶ்ரேஷ்டாஸ்வஸுரதருணீகண்டஸூத்ரச்சிதேஷு । ஆதாராத் ஸஹஸ்ரசக்ராவதிஷு வஸதி யஃ பூருஷோ வஸ்ஸ ஜஹ்யாத், வ்யாமோஹோந்மார்கஸமேதைருபஹிதமவஹிவ்யாஜமஸத்வாஶ்ரயவர்த்தீ ॥ ॥௯௦॥

யஃ பூருஷஃ	யாவரொருஸுதர்ஶநபூருஷன்
ஶ்ரேஷ்ட ஸ்வஸுரதருணீ கண்டஸூத்ரச்சிதேஷு	அஸுரமாதர்களின் கழுத்திலிட்ட கண்டஸூத்ரிகளைத் துடைத்த
ஆதாராத் ஸஹஸ்ரசக்ராவதிஷு	ஆதாரசக்ரம் முதலாக ஸஹஸ்ரார சக்ரம் வரையிலுள்ள
அஷ்டாஸு சக்ரேஷு	எட்டு சக்ரங்களில்
நாநாவர்ணாந்	பலவர்ணங்களையுடையனவும்
விரஹிதஸகலநாநாக்ரஹாந்	க்ரஹங்களை நிக்ரஹிப்பவைகளுமான
விக்ரஹாந்	திருமேனிகளை
விபஜ்யஸந்	ஆகாரமிப்பியாநின்றுகொண்டு
வஸதி	எழுந்தருளியிருக்கிறாரோ
ஸத்வாஶ்ரயவர்த்தீ ஸஃ	ஸாத்விகர்கள் பக்கல் வஸிப்பவருமான அத்திருவாழியாழ்வான்
வஃ	உங்களுக்கு
உந்மார்கஸமேதைஃ வ்யாமோஹைஃ உபஹிதம்	ஸத்தர்ஶநஶூந்யமான தப்பு வழிகளாலே நேர்ந்திருக்கிற
அவஹிவ்யாஜம்	அஜ்ஞாநத்தை
ஜஹ்யாத்	வர்ஜித்தருளவேணும்.

✦ ✦ ✦ அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலே— எட்டு சக்ரங்களில் வீற்றிருக்கை, ஆறு சக்ரங்களில் வீற்றிருக்கை முதலான பல ஸந்நிவேசங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அங்கே விஸ்தரேண கண்டுகொள்வது. உபதேசைகம்யமான ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களை ஸ்பஷ்டமாக ஏடுபடுத்தலாகாதென்று கைகூப்பி

நிற்கின்றோம். [ஸ்ரீ காரஸ் ஸப்தமோபவிஷ்ட ஸஷ்டிஸம்வ
த்ஸரே] ப்ரபவவத்ஸரம் ப்ரபவவத்ஸரமென்றும் ஸஷ்டிவத்ஸரம்
ஸாதநவத்ஸரமென்றும் ஸம்ஜ்ஞிதமாகும். ஸப்தமமாயாவது
ஸர்வஜித்து. இந்த ஸஷ்டிவத்ஸரங்களும் ஸ்வாமிகளொழி
த்த தசகிகளை வியவைகளாக்கினமைமேதாற்ற ஜ்யோதிஷ்ஸார
வராதிவிஷேஷணமிட்டபடி. கழுத்தில் [illegible]
ஸ்ரீகைலக்ஷணமிறே. இந்த ஸஷ்டிவத்ஸரங்களிலும் ஜோகா
நந்தமாயமாக நீலவேதாதிவணம்யமங்களான திருமே
னிகளைப்பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி விளங்குவராம்
திருவாழியாழ்வான்.

[ஸ்வாதவதீந்] நவிஷ்டதே ஸ்வாதம் (தசி:) வேஷாம் தே
ஸ்வாந்தா:= நிர்மலா: ஸாத்விகா:; தேஷாம் வஸதிதே என்
றும் ஸாத்விகர்களுடைய நெஞ்சிலே உறைபவர் என்கை. 'ஸ்வா
ஸ்வாந்த:(மநஸ்) ஸதேவ கந்தே என்றும், வாங்மநஸமத்
துக்கு எட்டாதவர்என்றுமுரைப்பர். இப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்
வான் [உஜ்ஜ்ர்ம்பதஸதேக: வ்ரதேயஸ்: வ: உவஹிதம் ஸவஹி
ஸ்வாதம் தேயாஸ] ராஜஸஸ: ப்ரயாணங்களான தூஷணங்க
ளாலே உங்களுக்கு நேர்ந்திருக்கிற குஹாததஸ்ஸை வணிக்கவே
ணும். "தோ— ஸவணதே" என்கிற யாதவில் ஜ்ஞ
ரம்வம் தேயாதிதி. [வ்ரதேய:] "வ்ரதேயாதாரதோயாவியய:
ஸ்யாதாவயஸா:" இத்ரா:. விராஜ: ஸ்வா— வ்யய:.
உஜ்ஜ்ர்ம்பதம் (நிரஸம்) ஸக்தம் வேஷேதேக:—ஸஸம்ஸகா
யமுகைமற்ற கெட்டவழிகளில் புகுந்து நீங்கள் விளைத்துக்
கொண்ட அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை அகற்றவேணுமென்றதாயிற்று.

ஆக்ரம்ய ஸ்ரீஷாஸ்யாஷ்டப்ரஸ்ருதிவ்ருத்யம்ஸஜஸ்ருதி
தில்மிதம்ருதில்மோதே:, காவ்யேஷு வக்ஷஷே ப்ரகுதித
விமல: வக்ஷத்ரநாராயணவ்ர I ஸயம்நாநாமயம்தாநாமம
ரமரவிசம் திமிமவேவே விமிவேவே:, காவம்பேணா ஸஸ
வமம் காரத்நவதாதயாயமாமேணீவம்: II II கககII

ஷட்கோணாத்யேஷு சக்ரேஷு	ஷட்கோணம் முதலிய ஆறு சக்ரங்களில்
பஞ்சக்ருத்யாநுரூபம் யதாததா	உத்பத்தி ஸ்திதி ஸம்ஹார நிக்ரஹ அநுக்ரஹங்களாகிற ஐந்து வ்யாபாரங்களுக்குத் தகுதியாக
த்வாத்ரிம்சத் ஷோடசாஷ்ட ப்ரப்ருதிபரிமிதஸ்பாராராஜால தீப்திஃ	முப்பத்திரண்டு பதினாறு எட்டு முதலிய (எண்களிலே அமைந்த) பெரிய அரஜங்களின் ப்ரகாசத்தையுடைய
மூர்த்திபேதைஃ	விக்ரஹவிசேஷங்களாலே
ப்ரகடிதவிபவஃ	ப்ரகாசிப்பிக்கப்பட்ட வைபவத்தையுடையவரும்
அகிலம் பக்தஸங்கம்	எல்லா பக்தஜனங்களையும்
அபிமதார்த்தப்ரதாநாந் நித்யமோதைஃ விநோதைஃ ஸமாரம்பஃ க்ஷேமசாலிநம் காரயணஃ	(அவரவர்கள்) வேண்டின பொருள்களைக் கடுகக்கொடுப்பதனாலே நாடோறும் க்ஷேமசாலிகளாகச் செய்பவருமான
ஸ்ரீபாயுதாக்ரணீஃ	திருவாழியாழ்வான்
வஃ பாதாத்	உங்களைக் காத்தருள்க.

✣ ✣ ✣ [ஷட்கோணாத்யேஷு சக்ரேஷு] அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில் — "ததஸ்ஸ்வகீயம் ஸஸர்ஜ ஜகத்ஸ்தாவரஜங்கமம் । சக்ராத்மநாநந்தம் காலம் ப்ரயோஜகஃ ப்ரபுணா । த்ரிநாபியுக்தம் ஷட்கோணம் ஸஹஸ்ராரம் சக்ரமேவயத் । ஸம்வத்ஸராத்மகம் யத்து (1) காலசக்ரமிதிஸ்ம்ருதம் ததப்ரவர்த்ததே நித்யம் தேவதாநா தேவதாத்மகம் । பரிவர்த்தயதே ஸர்வஸ்வதச்சக்ராநுவர்த்தி யத் ॥ அரம் த(2) த்வாதசாரம் சக்ரம் மாஸா இதி ப்ரதீயதே । (3) சக்ரம் த்ரிம்சதரம் ப்ரோக்தம் திதய இதி ப்ரதீயதே । (4) சக்ரம் ஷட்கோணதாரம் ச ருதவ இதி ப்ரதீயதே ॥ அஷ்டாரம் (5) தத்ஸர்வசக்ரம் ஸம்ஸாரஸ்ய யாரகம் ॥ அவ்யக்தாதிவிசேஷாந்தைஃ ஸ்வாரைரேவ ப்ரவர்த்ததே ॥

சதாவிஷ்ணும் சக்திஸம்யுக்தை: வாராஹாத்ருதநேத்ரக: । (6)
ஜகத்ஸ்ருஷ்டிவ்யாதம் தத்ரைவாயதே ஸுயம் ॥" என்று காலசக்ராதி ஜகச்சக்ராந்தமாக சக்ரஷட்கம் சொல்லப்பட்டுள்ளமை காண்க.

மற்றொருவகையாகவும் சக்ரஷாட்வித்யமுண்டு:—"ஷடாரம் காலசக்ரந்து ஸகாரோ பிதீயதே । ஸஹஸ்ராரம் ப்ருதிவ்யாம் தம் சக்ரம் த்ர்யரம் தஸ்யாபராகம் ॥ த்வ்யரம் தேஜஸாசா வ்யாதஸாவ்யம் சதாரம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ஸஹஸ்ரம் வாயவீயம் சக்ரம் ப்ருதிவீ பிதீயதே ॥" இத்யாதிக்ரமேண;— ஷடாரம் காலசக்ரம், ஸஹஸ்ரம் ப்ருதிவீசக்ரம், சதாரம் அப்சக்ரம், த்ர்யரம் தேஜச்சக்ரம், த்வ்யரம் வாயுசக்ரம், ஸஹஸ்ரார ஆகாசசக்ரமிதி ॥

ஆக இந்த ஆறுசக்ரங்களிலும் உத்பத்திஸ்திதிஸம்ஹாரநிக்ரஹாநுக்ரஹரூபங்களான ஐந்து தொழில்களுக்குத்தகுதியாக முப்பத்திரண்டு புஜங்களோடும் பதினறு புஜங்களோடும் எட்டு புஜங்களோடும் நான்கு புஜங்களோடும் இரண்டு புஜங்களோடும்கூடின திருமேனிகளைப் பரிக்ரஹித்து எழுந்தருளியிருப்பர் திருவாழியாழ்வான்.

இங்ஙனே பல திருக்கைகள்கொண்டது பக்தஜநங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை யாராளமாக அருளுகைக்காக என்னுமிடத்தை உத்தரார்த்தால் வெளியிடுகிறார். "நிர்விசேஷை:" என்றவிடத்தில் விசேஷசப்தார்த்தம் காமவிசேஷ:; மேல் விசேஷை: என்றது பூர்வோக்தை: என்றபடி. (௯௧)

கோணே கோணேஷு ஷட்ஸு ஸ்ப்ரோஜ்ஜ்வல கவிஸஹஸ்ரகோணே ஷட்ஸிம்ஹஸௌமே, ஸ்ரீவாணீபுத்ரவித்யாகார்விஹாரபதி விசேஷத: சக்திபி: கேசவாத்யை: । தாராசக்ரே ஸம்பராவரோத் நாரசாநாமநேகஸம்வ்ருதாநிசாந்தே, யந்த்ரே தந்த்ராதிதே ந: ஸுதர்சநப்ருத்ம் க்ஷ க்ஷீரஸம்வ்ருத்யு ॥ ॥௯௨॥

கவிபரராமணை:	கவிஸ்ரேஷ்டர்களான
ஷட்பி: ப்ரமாணை:	ஷட்ப்ரமாணங்களாலும்
ஷட்பி: அங்கை:	ஷடங்கங்களாலும்
ஷட்பி: ஸமேதாசாரவம்	ஷட்டுக்களாலும்
உத்ஸ்ஸமராகே	அவிச்சின்னமான ஸ்வரூபத்தை யுடையதும்,
ஸ்ரீவாணீமுகாபிஸ்ஸ்ரீ: ஸக்திபி: விலஸத்: ஸேவா தீர்த்தநயத்தி	ஸ்ரீ, வாணி முதலிய ஸக்திகளோடு விளங்குகின்ற ஸேவா தீர்த்தங்களை பரியாநின்றதும்,
ஸூர்யபாதக	ஸூர்யபிம்பத்தை சூழியாகவுடையதும்
தாராகே	ப்ரணவத்தை எல்லையாகவுடையதும்
ரயசங்காரணமதா ஸாரங்க வஜ்ர கல்பித கூபே	சக்ரம், கதை, ஸார்ங்கம், வஜ்ரம் ஆகிய இவற்றாலே அடையாளம் செய்யப்பட்ட கிழக்கு முதலிய திசைகளையுடையதும்
தந்த்ராதிகே	ஸம்ஹிதாவ்யூஹ ஸம்ஹிதாதிகளில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளதுமான
யந்த்ரே	(ஸ்ரீஸாத்பாத்ம)யந்த்ரத்திலே
க்ருதவஸம்	எழுந்தருளியிருக்கிற
லக்ஷ்மீஸஸ்ய லக்ஷ்ம	ஸ்ரீய:பதியின் ஸ்வாயாரண ரூபமான திருவாழியாழ்வான்
வ: ஸாரதா	உங்களுக்குத் தோற்றுக.

*** ஸாத்பாத்மயந்த்ரஸம்ஹிதைஸ்ரத்தைஸம்ஹிதா ஆத்யாகவ்யாகாரண பேசுகிறாரிதில். இதுதன்னிலே உபதேஸம்பெறுத நாம் இங்கே விரித்துரைக்கத் தகாதாகையாலே திக்மாத்ரமுரைப்போமித்தனை. [ஷட்பி: ப்ரமாணரமணைஸமேரா ஜ்ஜேரவ] ஷட்ப்ரமாணங்களும ஷடங்கங்களும் ஷட்டுக்களும்

அமைந்த யந்த்ரமாய்த்து. ["ஸஹஸ்ராரம் ஹும் ப²ட்" இதி ஷட³க்ஷரீ.] [சக்ரரூபேண] யந்த்ரமத்⁴யே எழுந்தருளியிருக்கிற ஸுத³ர்ஶநபகவானின் ரக்ஷகத்வாநுஜ்ஞையாலும் ரக்ஷாபே³க்ஷாநுஜ்ஞையாலும் ரக்ஷகேஶாநுஜ்ஞையாலும் ரக்ஷகேஶாவநுஜ்ஞையாலும் கோணாணுஸரோஜங்களெல்லாம் சக்ரரூபாணங்களாயினவாம். (செம்பட்டவணும்.)

[ஸ்ரீவாணீத்யாதி.] கேஶவாதி³ த்³வாத³ஶாத்மாக்கள் ஆதி³மூர்த்திகளை மும்மூவராக நான்கு வகுப்பாகப் பிரித்து, வாஸுதே³வவ்யூஹஸ்தி²தர்களான கேஶவ நாராயண மாத⁴வர்களுக்கு ஸ்ரீவ்யூஹஸ்தி²தைகளான மூன்று ஸ்ரீஶக்திகள்; ஸங்கர்ஷணவ்யூஹஸ்தி²தர்களான கோ³விந்த³ விஷ்ணு மது⁴ஸூத³நர்களுக்கு மூன்று வாணீஶக்திகள்; ப்ரத்³யும்நவ்யூஹஸ்தி²தர்களான த்ரிவிக்ரம வாமந ஸ்ரீத⁴ரர்களுக்கு மூன்று வாக்ஶக்திகள்; அநிருத்³த⁴வ்யூஹஸ்தி²தர்களான ஹ்ருஷீகேஶ பத்³மநாப⁴ தா³மோத³ரர்களுக்கு மூன்று ப்ரீயாணீஶக்திகள். ஆக இப்படிப்பட்ட ஶக்திகளோடுகூடிய கேஶவாதி³ த்³வாத³ஶகத்தை வஹியாநின்றதாய்த்து யந்த்ரம்.

[தாராதே³வஸம்ப்ரதா³யா:] ஸுத³ர்ஶநயந்த்ரோபாஸகர்கள் முந்துறஸம்புடத்தை ப்ரதிஷ்டி²த்து க்ரமேண முடிவில்ஸுத³ர்ஶநஸாந்நித்⁴யத்தைக்கொண்டு ஸித்³தி⁴பெறுகிறார்களென்றும், அது தோன்ற "தாராதே³வஸம்ப்ரதா³யா:" என்று சொல்லப்பட்டதென்றும் சொல்லுவர்கள். யந்த்ரநிவேஶநக்ரமத்தில் ஸம்புடத்தை முந்துற நிவேஶித்து ப்ரணவத்தை முடிவிலே நிவேஶிக்கிற ப்ரக்ரியையுமொன்றுண்டாகையாலே அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். [ரக்ஷாவரணேத்யாதி.] யந்த்ரத்தில் கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் முறையே வக்ரம் மண்டலாஜ்யும் வஜ்ரமென்னும் ஆயுதங்களை நிவேஶிப்பதாம். ஆக இவ்வண்ணம் அஹிர்பு³த்⁴ந்யஸம்ஹிதாதி³களில் ப்ரஸித்³த⁴மாயுள்ள யந்த்ரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவாழியாழ்வான் ஸ்ரீய:பதிபராயத்தனென்கிறது "ஜக்ஷ ஜக்ஷீஸவஸ்ய" என்று. (௯௨)

தம்ஷ்ட்ராகாந்த்யா கடாரே கபடகிடிதநோ: கைடபா
ரேரதஸ்தாத், ஊர்த்வம் ஹாஸேந திக்தே நரஹரிவபுஷோ
பிம்பே வாஸவீயே । ப்ராக்ப்ரத்யக்ஸந்த்யயோஸ்ஸாந்த்ரவிஸரஸங்க
தே வ்யோம்நி வித்யோதமாந:, தைதேயவ்ராதசம்ஸீ ரவி
ரிவ ஹரதாதஸ்த்ரராஜோ ரஜம் வ: ॥ ।௯௫।

அதஸ்தாத் — கீழ் பாகமாகிய அதரப்ரதேசத்திலே

கபடகிடிதநோ: — கபடவராஹமூர்த்தியான

கைடபாரே: — எம்பெருமானுடைய

தம்ஷ்ட்ராகாந்த்யா — தந்தகாந்தியினாலும

ஊர்த்வம் — மேல்பாகத்தில்

நரஹரிவபுஷ: (கைடபாரே:) — நரஸிம்ஹமூர்த்தியான எம்பெருமானுடைய

ஹாஸேந — சிரிப்பினாலும

திக்தே — ஸம்லேபிக்கப்பெற்றதாய்

(அந்வயம்)

கடாரே — கபிலவர்ணமான

வாஸவீயே பிம்பே — மாஹேந்த்ர பிம்பத்திலே

ப்ராக்ப்ரத்யக்ஸந்த்யயோ: ஸாந்த்ரவிஸரஸங்கதே வ்யோம்நி — கிழக்கு ஸந்த்யையினுடையவும் மேற்கு ஸந்த்யையினுடையவும் நிபிடகாந்திஸமூஹங்களாலே நிறைந்துள்ள ஆகாசத்திலே

தைதேயவ்ராதசம்ஸீ ரவிரிவ — அஸுரர்களுடைய விநாசத்தைத் தெரிவிக்கின்ற ஸூர்யன் போல

வித்யோதமாந: — விளங்குகின்ற

அஸ்த்ரராஜ: — திருவாழியாழ்வான்

வ: ரஜம் ஹரதாத் — உங்கள் ரோகத்தைத் தொலைத்தருள்க.

❖ ❖ ❖ அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலே மாஹேந்த்ர பிம்பமென்றொரு யந்த்ரவிசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது; அதனை

அருளிச்செய்கிறரீதில். "வாராஹரூபிணம் தேவம் ப்ரவ
க்ஷ்யாமி வ: | ஸர்வேஷு ஸஹிதம் ஸர்வேஷ்வ ஸம்ஹ்ரோ
த்ராஸோஷ்வத்ஸு || அதோ நாரஸிம்ஹம் தேவம் விஶ்வதோ
தௌஜஸம்" என்று — கீழ்ஸர்கத்திலே ஸ்ரீ வராஹநாயனுரை
யும் உத்தரஸர்கத்திலே நரஸிம்ஹ மூர்த்தியையும் வ்யாகிக்க
வியித்திருப்பதை உட்கொண்டு அருளிச் செய்கிருர். கீழிருந்து
ஸ்ரீவராஹனுடைய தேஹகாந்தியும் மேலிருந்து ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ
னுடைய ஹஸிதத்யுதியும் கலசி ஸந்த்யாவர்ணமாகப் பெற்ற நிலை
மையை நோக்குமிடத்தில், தைத்யர்களுடைய விநாஶஸூசக
நாயமாக ஆகாசத்திலே தோன்றின உத்பாதஸந்த்யையுடைய
நிலைமை நினைவுக்கு வருமாயிற்று. வராஹதம்ஷ்ட்ராகாந்தியும்
நரஸிம்ஹ ஹாஸகாந்தியும் இயற்கையில் வெளுத்ததாயினும்
உபாதிவஶாத் சிவந்ததென்று கொள்ளவேணும். வராஹநாய
னர் ஹிரண்யாக்ஷனைக் கொல்லும்போது அவனுடைய ருதிர
வெள்ளம் கொழிக்க, அதன் ஒளி தம்ஷ்ட்ரயிலேதட்டி தம்ஷ்ட்ரை
சிவந்ததாய்த்து. இதுபோலவே ஹிரண்யகஶிபுவின் ஶரீர
ருதிரத்யுதியாலே ஸ்ரீநரஸிம்ஹ ஹஸிதகாந்தியும் சிவந்ததாய்
த்து. இவை ப்ராக்ஸந்த்யையின் ஸ்தாநத்திலும் ப்ரத்யக்ஸந்த்யையின்
ஸ்தாநத்திலும் ஆகக்கடவன. ஸந்த்யைகளின்வர்ணம் சிவப்பாகை
யாலே இங்ஙனே ஔபாதிகவர்ணவ்ருத்த்யம் கொள்ளவேண்டிற்
ருயிற்று. அதவா, "உத்பாதஶம்ஸிரவி:" என்கையாலே உத்பாத
காலத்து ஸந்த்யைகளின் வர்ணம் வெளுப்பாகவேயிருக்குமெ
ன்றும் ஸூர்யனுடைய காந்திமாத்திரம் சிவப்பாயிருக்குமென்
றும் கொண்டு உள்ளபடியே நிர்வஹிக்கலாமென்பாருமுண்டு.
வாலிஸுக்ரீவயோர்யுத்தநாயமாகப் பெருமாள் ஸுக்ரீ
வன் கழுத்திலே மாலையிட்ட பிறகு அந்த நிலைமையை வால்மீகி
பேசும்போது "ஸ தயா ஶுஶுபே ஸ்ரீமாந் லதயா கண்ட
ஸக்தயா | விபரீத இவாகாஶே ஸூர்யோ நக்ஷத்ரமாலயா ||"
என்ருர். இதற்குப் பலபடியாகப் பொருள் கூறுவர் வ்யாக்யாதாக்
கள். விபரீதகாலத்தில கூடாதன கூடுமென்பதும் ஒரு வ்யா
க்யாநமாகையாலே, கிழக்கு மேற்கு ஸந்த்யைகள் ஏககாலத்தில்

கூடுவதும் ஸூர்யனுன் சிவப்பாதலும் ஸந்தியைகள் வெளுப்பாத
லும் எல்லாம் பொருந்துமென்க. (௯௮)

கோணே க்வாபி ஸ்திதோபி த்ரிஸவனவிநத ப்ரஹ்மசர்யா
ஸ்ரமோபி ரக்த: ரக்தாம்ஸுலபோபி க்ருஷ்ணாக்ருதி ரநகமஸ்ரமோபாஸ்ய
ம்ருதித்ருணகாரீ । யாஸ்யோதோபி தீக்ஷ்ணோ திநகரஸ்ஸிரோ
ரோசிஷோ ஸந்தாரகஸ்ரீ:, ப்ரகல்ப்யஸ்ஸ்யுத்ருஸம்ஸ்ரோ விதரது
விசித்ராஸநம் பாஸநம் வ: ॥ ௧௯௪ ॥

க்வாபி கோணே ஸ்திதோபி — பதினுக்கடகத்தில் எழுந்தரு ளியிருந்தபோதிலும்

த்ரிஸவனவிநத: — த்ரியோகவ்யாபியாய்

ப்ரஹ்மசர்யாஸ்ரமோபி ரக்த: — சூஷ்மாஷ்டகரமான காந்தியையு டையராயினும் தீக்ஷ்ணஸ்வராவராய் (2) ப்ரஹ்மோ வாஸஸ்தானமாக வுடையராய் பத்தவிஷ்ணராய்

ரக்தாம்ஸுலபோபி க்ருஷ்ணாக்ருதி: — ஸ்வர்ணரும்போன்ற ஒளியையுடை யராயினும் நீலவர்ணராய் (2) ஸஹஸ்ராகாரஸம்ஹிதராய்

அநகமஸ்ரமோபாஸ்ய ம்ருதித்ருணகாரீ — அஸ்ரியமஹமந ம்ருதுயாஸராயிரு க்கச்செய்தேயும் ம்ருதிதாரக்ஷக ராய்

யாஸ்யோதோபி தீக்ஷ்ணோ — வஷ்டியாரைப் பெருக்காயினும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருப்பவராய்(2) வைநதேயத்தில் வஸிஷ்டராய் ஜாஜ்வல்யமானராய்

திநகரஸ்ஸிரோரோசிஷோ உஜ்ஜ்வலஸந்தாரகஸ்ரீ: — ஸூர்யனுடைய காஸராயினும் விள ங்குகின்ற நக்ஷத்ரஸோபையை யுடையராய் (2) ப்ரணவகாந்தி விளங்கப்பெற்றவராய்

(தொடர்வு)

ஸ்ரீ த்ருஷ்டிர	விராஜமானமான ஆயுதங்களை
	யுடைய
ப்ரக்ருதஸ்த	திருவாழியாழ்வான் [ரான
வ:	உங்களுக்காக
விச்ராணனம் ராவணம்	} ப்ரதிபக்ஷிகளுக்கு பயங்கர
விதரது	} மான ஆஜ்ஞையளிக்கவேணும்

கீழே [ஶ்லோ—18.] "ஹ்ருதி ஸம்ஸ்ரிதானாம் ஹ்ருதயகமலே" என்றொரு ஶ்லோகம் விரோதாபாஸாலங்கார ரீதியிலே அருளிச்செய்ததுபோலும் இதுவும். ஆபாதப்ரதீதியில் விரோதம் தோற்றி அத்யாஹாரத்தாலே அதற்கு பரிஹாரமாகக் கடவது. [கோணக்ஷாவக்த்ராதி] ஒரு மூலையிலிருப்பவன் திரைலோக்யவ்யாபியாயிருக்க வொண்ணாதென்று விரோதம். "அணோரணீயான்—மஹதோ மஹீயான்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஆச்ரிதாநுக்ரஹார்த்தமாக சிறியவடிவுகொண்டு பத்மகோசத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர், ஸர்வவ்யாபகர் என்று விரோதபரிஹாரம். [ப்ருத்யாசாவிரக்ஷ:] 'ப்ருதி—ஆஹாரே' என்று தாதுவாய் ப்ருதி—ஆஹாரயதீதி ப்ருத், யாசா ப்ரத்யக்ஷ:— ப்ருத் யாசா—ஸர்வஜநாஹாரகமான சாதியையுடையவர்க்கு ரக்ஷகம் (ஸரீரகம்) விரக்ஷம். பரிஹாரமென்னவென்னில்; ப்ருத் யாசா ப்ரத்யக்ஷ: ப்ருத் யாசா—யாசா—வாஸஸ்தாநம்; "ஸம்ஸாரஸாகரநிமக்னாநாம் தீர்த்தம்" என்றும் "ப்ருத்யாநுகாரியன்" என்றும் கீழே சொல்லிற்றிறே. ப்ருத்யவர்க்கமும் ஸர்வவிஷய தீக்ஷணமும் அவிரக்ஷம். [ரக்ஷாபரோவிலக்ஷணாக்ருதி:] பூர்ணப்ரதாந காந்திரூபமும் நீராஜவர்ணமும் விரக்ஷம். க்ருஷ்ணாக்ருதி:= க்ருஷ்ணஸ்ய—ஸர்வதா:, ஆக்ருதி:—வடிவு: இதி விரோதபரிஹார:. திருவாழியாழ்வான் ஸர்வஸாக்ஷிணரிறே. [அநலோ ரோகவ்யாஜ்யாச்ரிதரக்ஷணகாரீ] ஸமஸ்தமான காஷ்டாதிகளைத் தின்கிற அக்நிக்கு ஆச்ரயாசனென்றிறே பெயர்; ஆச்ரயபக்ஷகமும் ஆச்ரிதரக்ஷகமும் விரக்ஷம். அநலோபம:—அக்நிபோல் ஜ்வலிப்பவர் என்கை. [பாராவாரோரவிதீக்ஷ்ண:] பாராவார:

ஸ்ரீஸார:— ஐஶ்வர்யத்தின் பெருக்கு. அதற்கு த்யோதகம் விஶேஷம்; பாரம்பர்யம் ஸார: என்று விஶேஷணமாகும். "பாரா வே நாராயண:" இதி விஶ்வ:. ஸார:—ஶ்ரேஷ்ட:. [த்ரிநகராந்தாதி ரோதஸீ உத்யோதகா: ஸ்ரீ:] ஸுதர்ஶநன் விளங்கும்போது நக்ஷத்ரங்களும் விளங்குகை விஶேஷம். பரிஹாரபக்ஷ, தாரக மென்று ஶ்ரவணத்தைச் சொல்லுகிறது. "பஸ்யம்ஸ்துபாநாம் ஸஞ்சாரம் பரிவரோ ரோஹிணீதாரகாஸ்து" என்று கீழே அருளிச்செய்தது காணக. (௯௪)

ஶக்ர ஶங்க்ய:! ஸ்தவஸ்தே ஸஹ தஹந! க்ஷணம் கால! தேऽயம்
ந கால:, கிம் வோ ரக்ஷாம்ஸி! ரக்ஷா? தவ ஹஸது பதே யா
தஸாம்! பாதஸேவா ! வாயோ! ஹ்ருஷ்டோऽஸி ஸதர்ப்பஸ்த்ருப்த
யக்ஷ! ஸ்தம்பம் த்யஜேதி, ப்ராஸாத்யப்ரத்யநவா
ரா: ஸுதர்ஶநவிஜயீ ஶங்க்ய: தந்த்ராம்ராந்தாம் வ: ॥ ॥௯௫॥

ஹே ஶக்ர !	தேவேந்த்ரனே
தே ஸ்தவ: ஶங்க்ய:	நீ பண்ணுகிற ஸ்தோத்ரம் ஶங்கை மாயிராநின்றது;
ஹே தஹந!	அக்நிதேவனே
க்ஷணம் ஸஹ	க்ஷணகாலம் நில்;
ஹே கால!	யமதர்மராஜனே
தே அயம் நகால:	உனக்கு இது ஸமயமன்று;
ஹே ரக்ஷாம்ஸி !	ராக்ஷஸர்களே
வ: ரக்ஷா கிம்	உங்களுக்கு ரக்ஷை ஏது?
ஹே யாதஸாம்பதே !	வருணனே
தவ பாதஸேவா ஹஸது	நீ பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீ ஸுதர்ஶந பாதஸேவையும் யானது ஹாஸ்யமாயிடுக;
ஹே வாயோ !	வாயுவே
ஸதர்ப்ப: த்ருப்த: அஸி	ஸ்வாமிக்கு உகப்பாயிருக்கிறாய்;
யக்ஷ! ஸ்தம்பம் த்யஜ	குபேரனே தர்ப்பஸம்காரத்தை விடு;

ஹே த்ர்யக்ஷ!	வாராய் முக்கண்ணனே
ஸேவ்யதாம்	(திருவாழியாழ்வான்) ஸேவிக்கப் [படட்டும்
இதி	இவ்வண்ணமாக
யத்வந்திந: ப்ராஹு:	எந்த ஸுதர்ஶநனுடைய வந்திகர்கள் சொல்லுகிறார்களோ
ஸ: ஸுதர்ஶநவிஜயீ	அந்தத் திருவாழியாழ்வான்
வ: தந்த்ராலஸ்யதாம் ஹரது	உங்களுடைய சோம்பேறித்தனத்தை ஒழிக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வானை ஸேவிக்க வந்து நெருங்குகின்ற அஷ்டதிக்பாலகாத்யநேக தேவவ்ருந்தங்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் நோக்கி ஸுதர்ஶநவந்திவாதகர்கள் கூறும்படியைக்கூறுகின்றாரிதில். தேவேந்த்ரனை நோக்கி 'அப்பா! நீ பண்ணுகிற ஸ்தோத்ரம் ஶப்தார்த்த வைலக்ஷண்யத்தாலும் ஸங்க்ஷேபத்தாலும் நிரவத்யமாயிராநின்றதுகாண்' என்றும், அக்நியை நோக்கி 'சற்றுப் போது பொறுத்தாயாகில் திருவாழியாழ்வானை ஸேவிக்கலாகும்' என்றும், யமனை நோக்கி 'இப்போது உனக்கு அவகாஶம் அரிது, பிறகு ஸேவிக்கலாம்' என்றும், ராக்ஷஸர்களை நோக்கி 'உங்களுக்கு இனி உய்யவிரகுண்டோ? என்றும், வருணனை நோக்கி நீ நெடுநாளாகத்திருவடி தொழுது வந்தது இன்று ஸபலத்தாக வேணும்' என்றும், வாயுவை நோக்கி 'நீ சிறந்த பக்தனென்று ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநனுக்கு ஹ்ருதயங்கமனாயிராநின்றாய்' என்றும், குபேரனைநோக்கி 'நாமேயிந்த நவநிதியென்னுமஹங்காரத்தை விட்டிடு' என்றும், ஶிவனைநோக்கி 'திருவாழியாழ்வானைத் தொழுதெழு' என்றும் இப்படியாகச் சொல்லுகின்றனராம் ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநவந்திவாதகர்கள். (௯௫)

ஶாபத்ராணப்ரவக்த்ரு ப்ரபூதஸவஶேஷப்ரதாத்ர
விஷ்ணு, பிம்பம் ஸஹஸ்ராரகோணம் ஸஹஸா ஜயிஜயாத்ருஷ்டஶ
க்தி நிஷண்ணா । ஶோகம் ஶோகாத்ப்ரமோக்ஷ ஸ்வபதவிஷய
ஸந்தீப்தீப்தாக்ஷஹீநா, ஸாம்போ திவ்யாஸ்த்ரபாஜா ஸுதர்ஶந
ப்ரியை ஶம்பிதம்ப்ரஸ்யதம்போ ॥ ॥௯௬॥

ப்ரத்யாலீடாநவத்யஸ்தித பதாம்	ஆலீடாக்ஷரீத்து ஸஸம்ஸ்தானமான (ஆலீட) விக்ஷதி பதங்களையுடைய கமலத்தை யுடைத்தாயும்
வஹ்நே: த்ரிகோணம் பிம்பம் வஹந்தீ	அக்நியின் த்ரிகோணமான பிம்ப த்தையுடைத்தாயும்
ஜயி ஜயாத்யஷ்டஶக்தி	ஜயஶீலைகளான 'ஜயா' முதலிய அஷ்டஶக்திகளையுடைத்தாயுமிருக்கிற
காயத்ர்யர்ணாரசக்ரே	காயத்ரீ வர்ணஸங்க்யமான (இருபத்திநாலு) அரங்களையுடைய சக்ரத்திலே
அஶோகத்ரோரதிஷ்டானா	அசோகமரத்தடியிலே எழுந்தருளியிருக்கிற
பாதவாஸிஸ்புரஸ் ஸிம்ஹஸிம்ஹா	திருவடிவாரத்திலே விளங்குகின்ற பயங்கரர்களான இரண்டு ஸிம்ஹாக்ஷர்களாலே ஸேவ்யமாயிருக்கிற
திவ்யாஸ்த்ராயா:	சக்ரத்தை வாஸஸ்தாநமாகவுடைத்தாயுமிருக்கிற
பாந்து வ: பாரிஷதாரி ஶக்தி:	ஸுதர்சந பாரிஷதனுடைய நாரஸிம்ஹமயமான விலக்ஷண ஶக்தியானது
வ: ஶோகம் அஸ்யது	உங்களுடைய து:க்கத்தைப் போக்கவேணும்.

இந்த ஶ்லோகத்தில் சொல்லுகிற ஸந்நிவேஶம் அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில் இருபத்தாறுமத்யாயத்திலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிதம். [காயத்ர்யர்ணாரசக்ரே] "சதுர்விம்ஶத்யரம் சக்ரம் ஸுதர்சநவிராஜிதம்" என்றதிறே. காயத்ரியின் அக்ஷரங்கள் இருபத்திநாலிறே. [ப்ரத்யாலீடாநவ

ஸஹஸ்ரபத்ராரவிந்தே] ஷட்கோணமாவது வாஸுதேவத்வாத-ஶாக்ஷரி; அதன் அக்ஷரங்கள் பன்னிரண்டு. அத்தனை தளங்களுள்ள பத்மத்தை நிவேசிக்க வேணுமென்று "ஷட்கோணசக்ரமத்யஸ்தம் த்வாதஶாரம் ஸுதர்ஶநம்" என்றவிடத்திலே சொல்லிற்றிறே. [ப்ரத்யூஹஸம்ஹ்ருதிகாரணம் ஸமஸ்தி] "ஸர்வாரிஷ்டகாரணம் த்ருஷ்டாத்ருஷ்டபயாபஹம்" என்றதிறே. [ஜயவிஜயாத்யஷ்டஶக்தௌ] "விஜயாத்யஷ்டஶக்தயஸ் ஸம்ஸ்தாத்யஷ்டயோகிந: । ஸர்வாலங்காரஸம்பந்நா: ஶக்தய: ஸ்ருஷ்டியாதிகா: ॥ ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தா: விஶாலா கோமுகாரிணீ: । ஸ்ருஷ்ட்யாம் திஶி ஜயாம் தேவீம் பீதவர்ணாம் விபாவயேத் ॥ ஆக்நேய்யாம் 2. கௌமுதீம் தேவீம் ஶ்யாமாம் காமதேக்ஷணாம் । யாம்யாம் தஸ்யாம் ஸௌம்யதேவீம் 3 விஜயாம் க்ருஷ்ணவேணீம் ॥ ரக்தவர்ணாம் ததா தேவீம் நைர்ருத்யாம் 4 ஹ்ராதிநீம் ததா । 5 அஜிதாம் பீதவர்ணாம் ச வாருண்யாம் ஸம்ஸ்மரேத் ॥ வாயவ்யாம் திஶி 6 மாயாம் ச க்ருஷ்ணவர்ணாம் ஸநாதநீம் । உதீச்யாம் ரக்தவர்ணாம் ச தாமஸீம் 7. அபராஜிதாம் ॥ ஶௌம்யாம் ச ஸம்ஸ்மரேத் 8. ஸிம்ஹம் ப்ரோக்தவர்ணாம் ததா: ஸ்மரேத்" என்னக்கடவதிறே.

[அநேகதேசே] "ஸ்தாநேஷு தேவேஷு ஸ்வேதகாந்தயோ நித்யம்". [பதஸரஸிஜவஸதீ ஶீதாக்ஷீ] "வந்தே விஷ்ணு ஸ்தீதாத்மவ்யூஹம் விஷ்ணுவைபவம் । ஸஹாஸ்ரகாரிணீம் ஸீதாம் ஸீதாரதிவிம்ஶதாம் ॥ உதாரகாயாம் ஸீதாக்ஷீம் ஸீதாயயாம் ஸ்மரேத் । ஸம்ஸ்காராவதம் விஷ்ணோ ஆத்மயோநிம் ॥ 66 ॥" இதி ॥

[ஷோடஶபுஜே ஸுதர்ஶநமூர்த்தௌ] "தத்ஸ்வரூபம் ததைவாஹம் ஸநாதநம் । நாரஸிம்ஹம் பரம் ரூபம் பரம் ப்ரஹ்மமயம் ஸ்மரேத் ॥ 62 ॥" இத்யாதிகளிலே ஸுப்ரஸித்தம். ஆக இப்படிப்பட்ட ஸந்நிவேசத்தோடே நரஸிம்ஹமூர்த்தியாக ஸேவை ஸாதிக்கிற திருவாழியாழ்வான் உங்களுடைய ஆர்த்தியைப் போக்கவேணுமென்றாராயிற்று. (௬௬)

பாஶ்சாத்யாஶோகஶாகீப்ரஸூநச்யுதைஃ ப்ராஜ்யாருணம் பராகைஃ, ஸந்த்யாரோசிஸ்ஸமைஃ ஸ்வாவஸாநம் ப்ரபுத்த தாராநக்ஷத்ரம் | ஆபத்தகோஶாந் பத்மாநிவ ஸாந்த்யதைவதைஃ க்ருதாந் அஞ்ஜலீந், சக்ராதீஶோऽநுமந்யந் ப்ரதிஶது ஸத்ருஶீம் உத்கர்ஷோந்நதாம் வஃ ॥ (௱௭)

பாஶ்சாத்யாஶோகஶாகீ ப்ரஸூநச்யுதைஃ	பின்னாலிருக்கிற அசோகமரத்தின் புஷ்பஸமூஹங்களினின்றும் விழுந்தவையாயும
ஸந்த்யாரோசிஃ ஸமைஃ	ஸந்த்யாகாலத்துக் காந்தியோடொத்தவையாயுமுள்ள
பராகைஃ	துகள்களினால்
ப்ராஜ்யாருணம்	மிகச் சிவந்துள்ள
தாராநக்ஷத்ரம்	புண்யஸம்பந்தமுடைய (2) நக்ஷத்ரஸம்பந்தமுடைய
ஸ்வாவஸாநம்	ஸ்வாவஸாநமான அஹஸ்ஸை
ப்ரேக்ஷ்ய	பார்த்து [த்தை
ஆபத்தகோஶாந் பத்மாநிவ (ஸ்தி₂தாந்)	மொக்காக மூடிப்போன தாமரைமலர்போன்றுள்ள
ஸாந்த்யதைவதைஃ க்ருதாந் அஞ்ஜலீந்	தேவகணக்ருதங்களான அஞ்ஜலிபந்தங்களைப்பற்றி
அநுமந்யந்	திருவுள்ளமுகக்கின்ற
சக்ராதீஶஃ	திருவாழியாழ்வான்
வஃ	உங்களுக்கு
ஸத்ருஶீம் உத்கர்ஷோந்நதாம் ப்ரதிஶது	தன் கீர்த்தியோடொத்த உத்க்ருஷ்டியை அளிக்கவேணும்.

✧ ✧ ✧ திருவாழியாழ்வானை ஸேவிக்கவருகிற தேவகணங்கள் பத்தாஞ்ஜலிகளாயிருக்குமிருப்பை ஒருவகை த்ருஷ்டாந்தமாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார். கமலங்கள் அஹஸ்ஸினைக்கண்டவாறே முகுலிதமாய்விடுமிறே. அப்படியே தேவர்களின் கரகமலங்களும ஸ்ரீஸுதர்ஶநபகவானுடைய ஸவிதத்திலுள்ள அஹஸ்ஸினைக்கண்டு அஞ்ஜலிபந்தவ்யாஜேந முகுலிதங்

களாயினபோலும். "ஸௌரபீ நிர்ஜரஸ்ய ஸ்ப்ருஷ்டமூர்த்தே: ந கஸ்ய த்ருஷ்டிம்" என்கையாலே ப்ராதுர்பூதமான அசோகமரத்தின் மலர்களினின்றும் விழுந்த தூள்களாலே வந்ருணுக்கு கூராணாதிசயமுண்டானதாகச் சொல்லப்பட்டது. [தாராநாஷ்சத்ரம்] நக்ஷத்ரஸம்பந்தாயமும் ப்ரணவஸம்பந்தாயமும் ச்லிஷ்டமாயிருக்கிறபடி. சொல்நயத்தால் தாராஸம்பந்தமாவி ஶேஷமும் ஸூசிதமாகக் குறையில்லை. [ப்ரக்ஷ்ய க்ஷவ கோஶாநிவ] கவசதாயஸ்தனைக்கண்டால் கண்ணை மூடிக் கொள்வரிறே பெரியோர். (இது பூர்ணோக்தி.) [கவிநஸ்து வக்ரா யீசோஸ்வ: ஸத்யஸ்தி சநிக்கதாம் ப்ரதிஶாந்த] "ஸோநாநா நிநாந் சந்த்ரிகோஶாஸ்ய" என்ற ஶ்ருதிக்கு ஸாரமாக அருளிச் செய்கிறாராகையாலே ஸத்யஸாம் என்கிற வாசம் பொருந்தும். ஸத்யஸாதித்வஷீசவஸ்வ வநி. ஸோநாநாம் நிஷேத்ய ஐ த்யயுக்: தன்னோடொத்தவர்களான வ்யக்திகளுக்குள்ளே என்கை. "வேத்யபஶவிச ஶ்லோக:" என்று கவிரமாகையாலே உத்த ஶ்லோகமாவது சிறந்தபுகழ்.   (கள)

ரக்தாசோகஸ்ய வேதஸ்ய ச நிஹிதபதம் ப்ராஜ்யசாகஸ்ய மூலே, சகோரசேஷ்வஶோகாசேத்யாவி நிஹிதசந்த் ஸிந்தூரபங்காஹாராந்தே! ச்ரீஸம் ஹாஸசந்த்ரம் ஸ்மிதருசி ஹயசூர்யாநகரம் தசேகம், ப்ரதாநேவாக்ரஹாகேஷ ஸாடந ரமஹிதாசோநாஷம் ஜாநாஷாஜ: ॥   ॥ கஅ ॥

ப்ராஜ்யசாகஸ்ய — பல கிளைகளையுடைய (2) சாகா விபாகங்களையுடைய

ரக்தாசோகஸ்ய வேதஸ்ய ச மூலே — செவ்விய அசோகவ்ருக்ஷத்தினுடைய அடியிலும் வேதமுலபான ப்ரணவத்திலும்

நிஹிதபதம் — எழுந்தருளியிருக்கிற

சதுஶ்சக்ரை: தஷாதெஷ்ட்யை:சக்ரெஷு நகரிதச தாஷிபுஶ்ச பாஹுபி: } நான்கு சக்ரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நான்கு பாஹுக்களையும், சக்ரம முதலிய எட்டு ஆயுதங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட எட்டு பாஹுக்களையும் உடையதாய்

பஶ்சாத்பாகெ ஸ்தீநம் ஸாவதாநம் } பின்புறத்தில் வீற்றிருந்து விளங்காநிற்பதாய்

புரஸ்தாத்பாகெ ஸ்திதம் ஸாவதாநதவி } முன்புறத்தில் நின்றுகொண்டு விளங்காநிற்பதாய்

ஸம்ப்ருக்தநரஸிம்ஹதாதாநாத்ஷம் (பின்புறத்தில்) நரஸிம்ஹமாகவும் (முன்புறத்தில்) தநாத்ஷ்யமும் விளங்கப்பெற்றதான

ஏகம் தத்வம் ஒரு தத்வமானது

வ: உங்களை

ஜாநாத்ஷாதஸயத: த்ராயதாம்—ஸாம்ஸாரிக ஸயத்திலின்றும் காத்தருள்க.

*** சக்ரத்தின் முன் பாகத்தில் ஸ்ரீஸுதர்ஶநபுருஷனாகவும் பின் பாகத்தில் நரஸிம்ஹமூர்த்தியாகவும் ஸேவைஸாதித்துக்கொண்டு விளங்குகிற ஸந்நிவேஶமொன்றுண்டாகையால் அதனை உஜ்ஜீவநம் பண்ணுகிறார். 'பஶ்சாத்பாகெ ஸ்ப்ராவஶ்யாநுதாபெஶாகஸ்ய தநெந நிஷிதவஷம் சக்ரெதுதஷிதவதாபாஹுஷணம் ஸ்தீநம் ஸாவதாநம் ஸம்ப்ருக்தநரஸிம்ஹதாகம் தத்த்வ, புரஸ்தாத்பாகெ ஸ்ப்ராவஶ்யாவெஷஸ்ய தநெந நிஷிதவஷம் சக்ராதெஷ்யாதெஷ்த்ரதுஷிதசிஶ்ரதாபாஹுஷணம் ஸ்திதம் ஸாவதாநம் ஸம்ப்ருதாநாத்ஷ்யம் தத்வம் வ: ஜாநாத்ஷாஹ்யதஸ்த்ராயதாம்' என்று விபஜித்து அந்வயித்துக்கொள்க. சக்ரத்தின் பஶ்சாத்பாகத்திலே ஸாதொவஶ்யமாக வளர்ந்திருக்கிற கஶொகவ்ருக்ஷத்தினடியில் நரஸிம்ஹமூர்த்தியாக வீற்றிருந்து நான்கு திருக்கைகளிலும்

வக்த்ரத்தையே பரித்து விளங்குகின்றமை உணர்க. "நாரஸிம்ஹம் வக்த்ரபத்மம் வக்த்ராப்ஜம் பாது । ஸர்வஸேந ஶோகஸ்ய ஶமநே காரணத்வாத்" 63. இத்யாதிகளிலே வாத்ஸல்யஸம்ஹிதாயாம் ஷட்விம்ஶாத்யாயே ॥ (2) பாஞ்சராத்ரத்தில், "ப்ரணவஶப்தாபிதேயாத்ராஷட்க்ஷ்ணவத்" என்றபடி ப்ரணவத்தில் இருப்பைச் சொல்லுகிறது ப்ரணவேஷ்வாநத்தில், காரணகார்யகாரணவாதிஷேதநை பல பாவைகளையுடைய வேதத்திற்கு மூலம் ப்ரணவமிறே. "யதேஷ தாஷண ஸ்வரஃ ப்ரோக்தஃ" இத்யாதி.

ஸ்ரீபர்ணிதாஃ வக்ஷாரோ பாஷாணாஃயஸ்ய தஸ — ஸ்ரீவத்ஸபாஷாணத்தை "ஆதி ஶங்கோஷாவஶாத் ப்ரஸ்தி வ்யாஸாஜஸ்ஸ் தி ஸிதிமதி ஸேஷஃ" (91) இத்யாதி ஶ்லோகங்க ப்ரக்ருதிகளில் கஷ்டஸாஜ்யாக்ஷ திக்ரிய ப்ரக்ரியையை இங்குச்சொல்லுகிறார். [ப்ருஷ்டம் ஸ்தம்] பின்னே வீற்றிருந்த திருக்கோலம்; முன்னே நின்ற திருக்கோலம். [ஸம் கம் தஸ்தம்] ஒரு தத்தமேயாய்தது இங்ஙனே முன்னும் பின்னும் ஈருருவெடுத்திலங்குவது. [ஜாதமாத்ரபதஃ ஸஃ த்ராயதாம்] பிறப்பு உண்டானபோதே பலவகை வ்யாதிகளும் உடன்வந்தியாகையாலே அவற்றையொழித்துக்காத்தருளவேணுமென்கிறது. ஜந்மாதிஷவம் ஜாதமாத்ரிதி தத்தவத்திஃ ॥ (கூஅ)

ப்ராணே நிர்யாணே தீக்ஷித்ருஶி த்ருஶி தத்க்ஷமா ரே ஶரீரே, மத்யாம் வ்யாமோஹமத்யாம் ஸதமதி மதி வ்யாஹதே வ்யாஹ்ருதே ச । வக்த்ராஞ்சதிதி மீமாம்ஸ ஸ்ம மயமாஸாரவித்தம் வஸித்தம், தேஜஸ்திஷ்டாம் வஸ்த்ரிமஶாம் காமயந் தீக்ஷணம் தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரம் ॥ ॥கூகூ॥

ப்ராணே நிர்யாணே	உயிர்போமளவில்
த்ருஶி தீக்ஷிதத்ருஶி	கண்கெட்டுப்போமளவில்
ஶரீரே தத்க்ஷமாரே	உடல்மெலிந்துபோமளவில்
மத்யாம் வ்யாமோஹமத்யாம்	மதிமருண்டுபோமளவில்

மநஸி ஸதமஸி	நெஞ்சு இருண்டுபோமளவில்
வ்யாஹ்ருதே வ்யாஹதே ச	பேச்சுத்தடுமாறிப்போமளவில்
ம்ருத்யோர்ப்ருதிஸமயம்	ம்ருத்யுபயங்கரமாயும்
உபயாகாரசித்ரம்	நரங்கலந்த சிங்கவுருவம் கொண்டிருப்பதனாலே விசித்ரமாயும்
பவித்ரம்	பரிசுத்தமாயும்
த்ரிதசகாருண்யபாத்ரம்	தைவகாருண்யத்துக்கு ஸ்தாநமாயும்
த்ரீக்ஷணம்	முக்கண்ணுடையதாயும்
தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரம்	கூர்மையான கோரப்பற்களையுமுடையதாயும்
சக்ராந்தர்வர்த்தி	திருவாழியினுள்ளே இருப்பதாயுமுள்ள
தத் தேஜ:	அந்த தேஜஸ்ஸானது
வ: திசதாம்	உங்களுக்கு ஸ்வஸ்தியை ப்ரகாசிப்பிக்கவேணும்.

※ ※ ※ சரீரிகள் ஸாவஸ்தைகளில் நிலைதடுமாறி நிற்கும் நிலைமையைப் பஞ்சமபாதத்தாலருளிச்செய்தார். அப்படிப்பட்ட ஸமயத்திலே சக்ராந்தர்வர்த்தியான நரஸிம்ஹமூர்த்தி உங்களுக்கு ஸேவைஸாதித்து தாபாத்மிகமான பயத்தை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. [ஸ்வஸ்தி திசதாம்] வ: என்பது உபலக்ஷணம். 'ஸ்ராவஸ்தாநஷு ஸ்யாஸவாம் ஜீவஸ்யோநந:' என்பது சரணாகதி. திஷ்டாபிர்த்யாத்மநேபதம் "ப்ரகாசநஸ்யேயாக்யயோச்ச" இதி ஸூத்ரேண । தத் தேஜ: ஸ்வஸ்த்யா ஸ்வாஸ்ப்ரயம் யாஷ்டாநு வோபயதா இத்யர்த்த: ॥ (கக)

யஸ்மிந் வித்யாஸாரம் விஜயிநி ஜகதாம் ஜங்கமஸ்தாவராணாம், லக்ஷ்மீநாராயணாக்யம் ஶ்ரியாநமநாஸவத்யத்யாதாராநு விஹாராநு । ஸுதர்சநம் ஸாமதிமாய: க்ருதமிஹ வேதாநாயத்யாஸ்யாவதம் வ:, தத்ததஸ்த்யஸமஸ்தம் திசதா ஸ பாரா தேஷா திவ்யஹேதிப்ரத்யக்ஷவர்த்தி ॥ ॥க00॥

லக்ஷ்மீநாராயணாவ்யம் திவ்யதம்பதீ	பெருமாளும் பிராட்டியுமாகிற திவ்யதம்பதிகள்
ஜகத்ஸ்தாவராணாம் ஜங்கமாநாம் ஸாரம்	ஸகல சராசரங்களுடைய நிர்வாஹபாரத்தை
விஜயிநி யஸ்மிந் விந்யஸ்ய	ஜயசீலனை யாதொரு ஸ்வேதசக்ர வராஹனிடத்தில் வைத்துவிட்டு
க்ரீடாபாரான் விஹாரான் அநுபவதி	பேரின்பவெள்ளத் திருவிளையாடல்களை அநுபவிக்கிறார்களோ
திவ்யஹேதக்ஷவர்த்தீ ஸ: வராஹ:	திருவாழியின் அக்ஷத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற அந்த ஸ்வேதசக்ர
வ:	உங்களுக்கு [சக்ரவராஹன்
ஆரோக்யம்	நோயற்ற வாழ்வையும
ஸம்பத்திம்	குறைவற்ற செல்வத்தையும்
ஆயு:	தீர்க்காயுஷ்யத்தையும்
கிம் பஹுநா க்ருதம்	இங்ஙனே பிரித்துப் பல சொல்லி என்?
ஆஸ்வாத்யம் யத் யத்	(நீங்கள்) ஆசைப்படக்கூடியது ஏதேதுண்டோ
தத் தத் ஸர்வம்	அவற்றையெல்லாம்
ஸத்ய: திசது	உடனே கொடுத்தருள்க.

ஃ ஃ திருவாழியாழ்வான் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதனென்கிறார். "ஸ்ரீரங்கேந்த்ரஸ்ய மித்ரயா விஹரதஶ்சிந்த்யஸ்ய விஸ்வஸ்ய சிக்ஷாரக்ஷாதிகாரம் யோ நிவேஶ்ய நிஜே ஶ்ரீஸ்தைர்யேவ ஸேநாந்யே நித்யாஸேவ்யஸ்து ஶ்ரியா" என்று ஸேனை முதலியார், திவ்யதம்பதிகளை ஸோமகேலிகளிலே நிவிஷ்டாராக வ்யவஸ்தாப்பித்து தாமே விஸ்வபாரதுரந்தரராயிருப்பரென்றதுபோலே திருவாழியாழ்வானும் அங்ஙனேயிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார் இவ்வாரயத்திலே. அப்படி விஸ்வரக்ஷாதீக்ஷிதனான திருவாழியாழ்வான் ஆஶ்ரிதர்களுக்கு அளிக்கும் ஸம்பத்துகளை அருளிச்செய்யத் தொடங்கி "ஆரோக்யம்ஸம்பத்திமாயு:"

என்றவாறே, அஸம்ஶய்யமான ஹஸ்தங்களை விஸர்ஜித்துச் சொல்லு மைக நமக்குப்பணியோ என்று திகைத்து, விரும்புவார் விரும்பின பலன்களையெல்லாம் கடுகக்கொடுத்தருள்வனென்று தலைக்கட்டுகிறார் "பஹுஸாநாக்ருதி" என்றது பஹுப்ரக்ருதி அஸம் என்றபடி. (௧00)

॥ இதி ஸாரஸாரவர்ணநம் ஸமாப்தம் ॥

அத நிகமநஶ்லோக: ॥

ஸத்யாநாம் தத்வவித்யாத்ருதிமுநிபிஸவீர்யஜ்ஞஸம்வ்யாயுதாநாம், அபிஜ்ஞேஷு நேத்ராதிஷ்வபஹேத: பாம்ஸி ஷட்விம்ஶதேஸ்து । ஸம்ஶேஷஸ்ஸாக்ஷ்யமஸ்யம் ய: பஞ்சதி க்ருதிபி: அநுஷ்ஸாராயணேந, ஸ்வாஸ்தம் நிர்விஷ்டஸாரஸோ ஹஜதி ஸ பரமம் ஶக்ரஸாயுஜ்யமக்ஷ்ய ॥

அபிஜ்ஞேஷு	ஜ்ஞாநவிஷயமாகவும்
நேத்ராதிஷ்வ அபிஜ்ஞேஷு	நேத்ரம் முதலிய அவயவங்களின் விஷயமாகவும்
தத்வவித்யாத்ருதிமுநிபிஸ வீர்யஜ்ஞஸம்வ்யாயுதாநாம்	(ஸத்வஸம்ஸ்தி) தத்வங்களென்ன (ஸ்தவநஸ) வித்யைகளென்ன (ஆதஸ) ஆதிக்யர்களென்ன (முகாஸ) ரூஷ்டர்களென்ன (ருயோநஸ) வீர்யஜ்ஞங்களென்ன இவற்றின் எண்களை (ஸங்கைகளை) உடையவையாயும்
அத: பரம்	அவயவவர்ணநத்துக்குப் பிறகு
பரம்வஸி	அவயவியான ஸாதஸ்யவர்ணநவா ஸாக்ஷன் விஷயமாக
ஷட்விம்ஶதேஸ்து	இருபத்தாறு எண்களையுடைய வையாயுமிருக்கிற
ஸத்யாநாம்	ஶ்லோகங்களினுடைய
ஸம்ஶேஷ:	திரள்களாலே

ஸ்ரீவரநாராயணேந க்ருத மிதம் ஸடாரிஹ்ருதயம் ஸ்தோத்ரம்	ஸ்ரீவரநாராயணஸூரி அருளிச்செய்த இந்த ஸடாரிஹ்ருதய விஷயக ஸ்தோத்ரத்தை
ய: படதி	யாவனொருவன் படிக்கிறானோ
ஸ:	அவன்
புக்தவிஷயபோக:	லௌகிகபோகங்களை அநுபவித்தவனாய்
பரமம் சக்ரஸாயுஜ்ய முக்திம் பஜதி	திருவாழியாழ்வாரோடு பரம ஸாயுஜ்யமுக்தியைப் பெறுவான்.

❖ ❖ ❖ ஸ்ரீபலத்தில், இந்த ஸ்தோத்ரம் கற்றார்க்கு பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார். முதலில் ஜ்ஞாநவர்ணநபரங்களான இருபத்திரண்டு ஸ்லோகங்களையும், பிறகு சக்திவர்ணநபரங்களான பதினொன்று ஸ்லோகங்களையும், அதன் பிறகு பலவர்ணநபரங்களான பன்னிரண்டு ஸ்லோகங்களையும், அதற்குமேல் ஐஸ்வர்யவர்ணநபரங்களான பதினொரு ஸ்லோகங்களையும், அதற்குப் பின்பு வீர்யவர்ணநபரங்களான பதின்மூன்று ஸ்லோகங்களையும், அவஸாநத்தில தேஜோவர்ணநபரங்களான இருபத்தாறு ஸ்லோகங்களையும், இட்டு அருளிச்செய்யப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்திப்பவர், "இருங்கடலுலகமாண்டு வெண்குடைக்கீழ்" என்றும் "கண்டார் வணங்கக் களியானைமீதே கடல் சூழுலகுக்கொரு காவலராய், விண்தோய் நெடு வெண்குடை நீழலின் கீழ் விரிநீருலகாண்டு" என்றுமருளிச்செய்த கணக்கிலே லௌகிக போகங்களைக்குறையற அநுபவித்துப்பின்பு திருவாழியாழ்வாரோடே பரமஸாயுஜ்யமுக்தியைப் பெற்று மகிழ்வர் என்றாராயிற்று.

ஸாலோக்யம் ஸாமீப்யம் ஸாரூப்யம் ஸாயுஜ்யமென்று மோக்ஷம் நான்குவகையாகச் சொல்லப்படும். "லோகேஷு விஷ்ணோர்நிவஸந்தி கேசித் ஸமீபம்ருச்சந்தி ச கேசிதந்யே। அந்யேது ரூபம் ஸத்ருஸம் பஜந்தே ஸாயுஜ்யமந்யே ஸது மோக்ஷ உக்த: ॥" என்று ஸ்ரீ பாகவதத்திலே சொல்லிற்று.

ஸாயுஜ்யமே சிறந்ததென்னுமிடம் "மோக்ஷம் ஸாலோக்ய ஸாரூப்யம் ப்ரார்த்தயே ந கதாசந । இச்சாம்யஹம் மஹாபாஹோ ஸாயுஜ்யம் தவ ஸுவ்ரத" என்ற ஜிதந்தா ஸ்தோத்ரத்தாலும் வ்யக்தம். ஸயுக்ஸமாநஸாயுஜ்யம். ஒரு போகத்திலே போக்தாவாய்க்கொண்டு கூட அநுபவிக்கையாய்த்து ஸாயுஜ்யமாவது. ஸப்ரகாரபூர்வமாகிற போகத்திலேயும் பகவானுங்கூட போக்தாக்களாய் அநுபவிக்கையாலே பகவனை ஸயுக்கென்கிறது. "ஸோச்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ" என்று ஸ்ருதி சொன்னான். கேவல்யமே ஸாயுஜ்யமென்று சிலர் நினைப்பது ப்ரமாண விரோதம்.

[தத்வத்ரய ஸூத்ரம்] "பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும்" இத்யாதிப்படியே தத்வங்கள் இருபத்தினான்கு; "ஜ்ஞாநாத் மோக்ஷ ... ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ ... விக்ஞாநம்" எனகிறபடியே விஷயங்கள் பதினைன்கு. ஆகமங்கள் தத்வார்த்தங்களென்று ப்ரவசிப்பர். "வியூஹ" என்ற பாடம் மாறி 'வியூஹ' என்று பெரும்பாலும் கவசம் வழங்கிவருகின்றது நாடகங்கள் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்கள் தர்மார்த்தகாமாதிகளிலே "வியூஹா ... ததா" என்றது காண்க.

ஆக இந்த ச்லோகத்தாலே இந்த ஸ்தோத்ரத்திற்கு பலஞ்சொல்லித் தலைகட்டிற்றாயிற்று. (கoக)

ஏப்ரஹ்மேஜ்ஞப்ரதிபத்வம் ப்ரதிதாந்து மஹீம்து ... ப்ருதிவீம் ...
இதம் ஸர்வம் ஸகலஸம் ஸ்தோத்ரஸம்மதம்
ஸர்வதோஸர்வ ப்ரபதே ஸர்வகாலம் ...

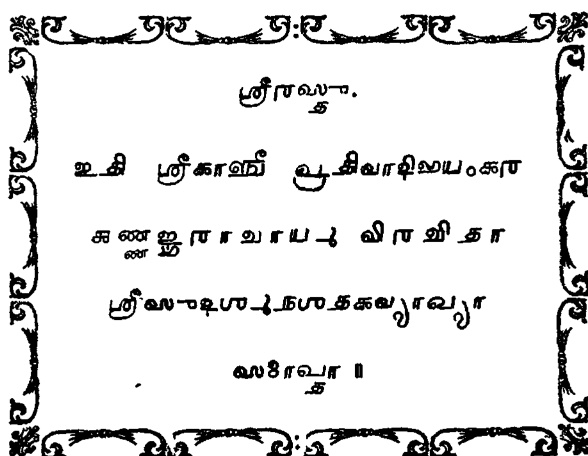
ஸ்ரீகாஞ்சீநாராயணஸம்யமீந்த்ர
ஸாக்ஷிஸமர்ஸ்ரீரா க ... ஸாஹஸ்ரவா ।
க்ருபயா ... க ...
... ॥

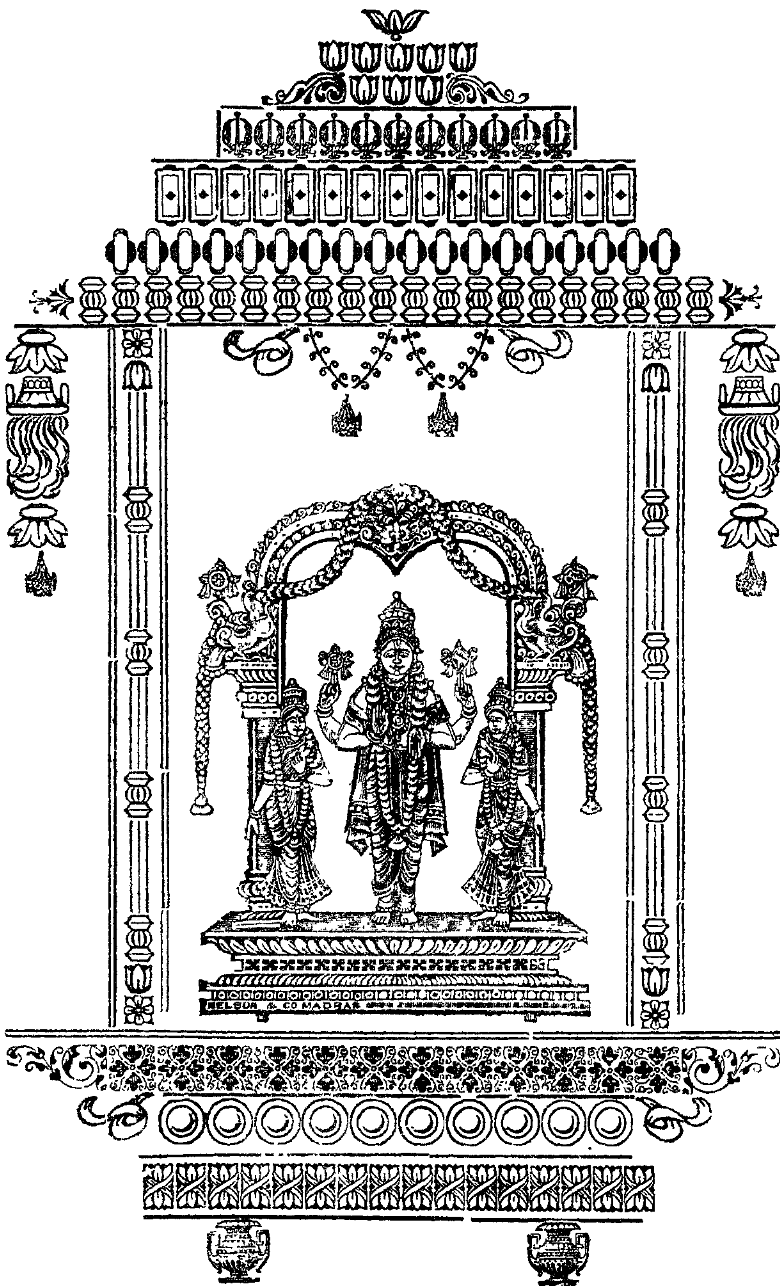
𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌪𑌾𑌦𑍌𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌰𑌣𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾
𑌧𑌾𑌵𑌸𑌾𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌯𑌶𑍋𑌕𑌾𑌵𑌿𑌵𑌧𑍍𑌨𑌾𑌵𑌸𑌾𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌸𑍀𑌮𑌾𑌮𑌾𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌚𑌿𑌹𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌜𑌯𑌵𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌕𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍀𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌜𑌾𑌗𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌤 ௯௯ ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃
𑌪𑍂𑌵𑌿𑌷𑌮𑌾𑌣𑌮𑌳𑌾𑌰𑌵𑍇𑌵𑌃 𑌪𑍂𑌯𑌿𑌤𑌵𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍀𑌪𑍂𑌰𑌾𑌮𑌵𑍇𑌵𑌃 ।
𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍇𑌜𑌰𑌨𑌿𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌣𑌾 𑌜𑌨𑌃
𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌸𑌵𑌸𑍍𑌥𑌨𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑌿𑌪𑍂𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑍇𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿
𑌪𑍂𑌰𑍇𑌜𑍍𑌞𑌧𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌮𑌸𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌮𑌮𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌭𑌿𑌸𑌳𑌧
𑌶𑍁𑌨𑌃 । 𑌕𑌵𑍇𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌷 𑌯𑌤𑍍
𑌪𑍂𑌰𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂𑌰𑍋𑌗𑌾𑌣𑌿𑌯𑍇𑌵𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿
𑌧𑍍𑌯𑍇𑌮𑌵𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌵𑌂𑌶𑍀𑌯𑌾𑌣𑍍𑌣𑌾𑌰𑌾𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑌿𑌤𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌶𑌤𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌷𑌣𑍀 𑌜𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥

& CO MADRAS